

TOREK, 5. MAJ 2009

PREDSEDSTVO: GOSPA ROURE

podpredsednica

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 09.05.)

2. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik

3. Elektronska komunikacijska omrežja in storitve, varstvo zasebnosti in pravice uporabnikov - Elektronska komunikacijska omrežja in storitve - Organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije in Urad - Frekvenčni pasovi za mobilne komunikacije (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- priporočilu za drugo obravnavo (A6-0257/2009) Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami, Direktive 2002/58/ES o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov [16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)] (Poročevalec: gospod Harbour),

- priporočilu za drugo obravnavo (A6-0272/2009) Odbora za industrijo, raziskave in energetiko o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi direktiv 2002/12/ES o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, 2002/19/ES o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju ter 2002/20/ES o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev [16496/1/2008 – C6-0066/2009 – 2007/0247(COD)] (Poročevalka: gospa Trautmann),

- priporočilu za drugo obravnavo (A6-0271/2009) Odbora za industrijo, raziskave in energetiko o skupnem stališču Sveta z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o ustanovitvi Skupine evropskih regulatorjev za telekomunikacije (GERT) [16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)] (Poročevalka: gospa del Castillo Vera) in

- poročilu (A6-0276/2009) gospe Pleguezuelos Aguilar v imenu Odbora za industrijo raziskave in energetiko o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 87/372/EGS o frekvenčnih pasovih, ki jih je treba zadržati za usklajeno uvajanje javnih vseevropskih celičnih digitalnih kopenskih mobilnih komunikacij v Skupnosti [KOM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)].

Malcolm Harbour, poročevalec. – Gospa predsednica, začetek te tako pomembne razprave in povabilo kolegom, da podprejo prenovo telekomunikacijskega svežnja, o katerem se razpravlja, je danes dopoldne pravi privilegij.

Poudarjam, da je to reforma. Kot ste slišali, so štirje poročevalci delali na posameznih elementih te reforme. V zvezi s ključno reformo svežnja želim izraziti spoštovanje kolegicama, Catherine Trautmann in Pilar del Castillo Vera, ker smo zelo tesno sodelovali, da smo pripravili ta sveženj.

To je pomembna reforma, kajti obstoječi sveženj, s katerim sem se s kolegi ukvarjal že v letih 2001 in 2002, je evropskemu gospodarstvu zelo dobro služil. Na trgu imamo uspešen in dinamičen sektor komunikacij z aktivnimi potrošniki. S to prenovo pa ga bomo posodobili in moje kolegice bodo še razložile, na katerih področjih želijo biti dejavne. Najpomembnejše je, da bo to sveženj, ki bo vzdržal naslednje desetletje. Na tej drugi obravnavi je Parlament dosegel precejšnje izboljšave.

V imenu nas treh bi se želel zahvaliti francoskemu predsedstvu za skupno stališče, oblikovano novembra, ki nam je omogočilo, da vam danes na zadnjem zasedanju v tem mandatu posredujemo izboljšan sveženj, kajti za evropske potrošnike in evropsko gospodarstvo je izredno pomembno, da z jutrišnjim glasovanjem ta sveženj jasno podpremo.

Kot vedno je pri tako zapletenih vprašanjih odlično sodelovala z mano moja ekipa v senci – Bernadette Vergnaud, Cristian Bușoi in Heide Rühle. Prav tako gre moja zahvala Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ki ga vodi Alexander Alvaro, kajti pomemben element mojih reform vključuje Direktivo o zasebnosti in elektronskih komunikacijah, s katero se je ta odbor ukvarjal.

V štirih minutah, ki jih imam na voljo to dopoldne, nimam časa, da bi predstavil vse točke in izboljšave, ki smo jih podrobno pripravili. O tem vas bomo pozneje še veliko obveščali. Želim vam le dati občutek o tem, kaj smo dosegli in za kaj si prizadevamo.

V tej direktivi smo znatno izboljšali pravice potrošnikov in uporabnikov v elektronskem prostoru. Potrošniki morajo imeti pravico do izbire telekomunikacijskih storitev, ki se ponujajo, da pa to lahko storijo, so upravičeni do informacij. Upravičeni so do poštenih pogodbenih pogojev, ki jih na določene ponudnike ne vežejo za dolgo obdobje. Upravičeni so do visoko kakovostnih intervencijskih služb, dostopa do družbeno informacijskih služb preko svetovnega spleta ter komunikacij glasovne telefonije. Predvsem pa imajo pravico do varstva svojih podatkov v prostoru elektronskih komunikacij. O tem bomo več slišali pozneje. Prav tako moramo regulatorje pooblastiti, da poskrbijo za pravilno zagotavljanje teh pravic. Vse to je zajeto v tem predlogu.

Mislím, da je zelo pomembno poudariti, da je to predlog, ki nudi veliko možnosti. To nikakor ni predlog, ki bi kakorkoli omejeval pravice ljudi na internetu ali bi kakorkoli omejeval storitve. Potrošnikom želimo dati možnost izbire in to bo odprlo storitve.

Svoj prvi govor bi zaključil, rekoč: ogromno število ljudi nas je delalo na tem predlogu, pri čemer smo bili deležni izredno močne podpore. Še zlasti bi želel omeniti Petra Traunga iz Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov, Luco Vusaggia, našega pravnega svetovalca, in Lindsay Gilbert iz naše skupine, ki so vsi tesno sodelovali z mojo pomočnico Sheeno Gooroochurn. Prav tako nas je močno podpirala Komisija, od Petra Rodforda, same komisarke in njene ekipe, pa tudi sekretariat Sveta pod vodstvom Eve Veivo. To omenjam, ker mislim, da se ljudje, ki v to niso vključeni, ne zavedajo obsega in dela, ki ga prinaša oblikovanje takšnih zapletenih besedil. Veselim se vaše jutrišnje podpore, kajti to je v številnih pogledih pomembno za našo prihodnost.

Catherine Trautmann, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, jutri bomo glasovali o telekomunikacijskem svežnju, kar je končna stopnja, ki bo zaznamovala konec večmesečnega dela in pogajanj, ki so pripeljala do tega kompromisa, doseženega po mnogih razpravah s Svetom v okviru, kjer so tri institucije začele z zelo različnimi stališči.

Najprej bi se rada za neutrudno delo v preteklih mesecih iskreno zahvalila gospe del Castillo Veri, gosposu Harbourju, gospe Pleguezuelos Aguilar, poročevalcem v senci, političnim skupinam, predsednikom odborov in njihovim sekretariatom, predsedstvom Sveta in Evropske komisije ter vsem kolegom poslancem, ki so mi zaupali in nudili svojo pomoč.

Ta sveženj prinaša številne izboljšave. Pomembne so za potrošnike, saj ponujajo boljše storitve po ugodnejših cenah. Za telekomunikacije je dejansko značilno, da vplivajo na vsakdanje življenje in igrajo očitno družbeno vlogo kot medij za razvoj in rast.

Sam telekomunikacijski sektor zagotavlja več kot 3,5 milijona delovnih mest ter predstavlja vse večji delež evropskega gospodarstva – skoraj 3,5 %. Dobro pravno urejena konkurenca omogoča ravnovesje med starimi in novimi operaterji ter s pravno varnostjo zagotavlja znatno rast tega sektorja, kar v zameno spodbuja naložbe.

Zato smo se med pogajanjí skupaj s kolegi poročevalci in našimi poročevalci v senci vseskozi borili za regulativni okvir, ki bi bil koristen za vse. Aprila je Odbor za industrijo, raziskave in energetiko odobril predzadnjo stopnjo zakonodajnega postopka, ko je z zelo veliko večino sprejel splošni kompromis glede mojega poročila in poročila gospe del Castillo Vera.

Postavili smo temelje za trden kompromis, ki bo, upam, z jutrišnjim glasovanjem deležen – skupaj s poročiloma gospoda Harbourja in gospe Pleguezuelos Aguilar – vaše polne podpore.

Želela bi se vrniti k spremembi 138/46 in pojasniti pomen ter obseg besedila, ki podpira soglasje Parlamenta in Sveta, tako imenovanega „kompromisa kot zadnje možnosti“. V času glasovanja o tej spremembi na prvi obravnavi jo je Svet še naprej v celoti zavračal, izključujoč jo iz skupnega stališča, in je ni želel omenjati v uvodnih izjavah ali členih.

Evropski parlament je zavezanost tej spremembi pokazal z vključitvijo ključnih elementov spremembe 46 v kompromis: obrambo svoboščin, pravico do sodbe in regresno pravico – izraz, ki je najbolj v skladu s tistim, kar uporablja pravosodni organ – ter z uvedbo dodatnih določb glede internetnih uporabnikov: potrditev bistvene vloge interneta pri uveljavljanju temeljnih pravic in svoboščin s posebnim sklicevanjem na Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

V korist uporabnikov sta se upoštevali in razširili oblika in vsebina spremembe 46, s čimer se je možnost, da bi jo države članice z utemeljitvijo, da Evropski parlament ne more vsiljevati spremembe v njihovo notranjo sodno organizacijo – kar bi bilo za izvajanje te spremembe nujno –, preprečila.

Z umestitvijo v člen 1, ki določa področje uporabe in cilje, se ta predlog v bistvu oblikuje kot načelo, ki velja za vse direktive v svežnju, predvsem pa za tiste dele, ki se nanašajo na dostop in storitve. S tem se odpravlja pravna pomanjkljivost, ki je bila posledica povezave spremembe 46 s členom 8, ki opredeljuje naloge nacionalnih regulatorjev.

Gospa in gospodje, smo pred izbiro: ali bomo podprli spremembo 46, takšno, kot je, ter tako celoten telekomunikacijski sveženj ponovno napotili v proces usklajevanja, ki bo spet odprl vse točke, izpostavljene v pogajanjih, to pa bo zaradi močnega nasprotovanja držav članic vodilo k razveljavitvi, ali pa bomo podprli novo besedilo spremembe 46, ki zagotavlja spoštovanje temeljnih svoboščin, ter s tem potrdili, kar je Parlament sprejel v času glasovanja o poročilu Lambrinidisa.

Dodala bi še, da bo treba prisotnost člena 1(3)(a) in njegove uvodne izjave upoštevati pri prenosu direktive, ter da bosta pozneje Parlamentu omogočila sprejetje predpisov.

Ob soočenju s to nemogočo izbiro vas, gospa in gospodje, vabim, da razmislite o prihodnosti našega dela v naslednjem parlamentarnem mandatu, ki se bo med drugim posvetil univerzalnim storitvam pa tudi vsebini in intelektualni lastnini, in vas zato vabim, da v prizadevanju za enakopravno obravnavo pravic zaposlenih, umetnikov in uporabnikov interneta podprete novi predlog.

Pilar del Castillo Vera, poročevalka. – (ES) Gospa predsednica, naj začnem kot druga poročevalca, Catherine Trautmann in Malcolm Harbour, in se jima najprej zahvalim za izredno priložnost, da lahko delam na tej reformi evropske uredbe o telekomunikacijskih trgih, kajti po mojem mnenju in glede na omejene izkušnje tega parlamenta je to zgled sodelovanja med različnimi poslanci iz različnih skupin. Zato se vam najlepše zahvaljujem.

Seveda bi se nato želela zahvaliti vsem, ki so dali svoj prispevek: poročevalcem v senci in še zlasti sekretariatu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, za katere menim, da so odigrali povsem temeljno vlogo pri doseganju te točke; prav tako pa bi se zahvalila komisarki in Komisiji za pospešitev vseh napornih tristranih pogajanj.

Prav tako želim tudi jaz ponovno opozoriti na vložene napore češkega predsedstva od negotovih začetkov vse do te točke, ko je češko predsedstvo v Svetu pokazalo zanesljivo vodenje. Posebno zahvalo jim namenjam prav za vložene napore.

Gospa predsednica, gospa komisarka, gospa in gospodje, to je reforma uredbe, ki vpliva na sektor, ki je ključen za prihodnost Evrope: ključen je za blaginjo državljanov in ključen za izhod iz globoke krize, s katero se zdaj soočajo naša gospodarstva tako v Evropi kot drugje po svetu, vendar zaenkrat govorimo o Evropski uniji.

Če je kakšna gospodarska panoga, ki lahko resnično deluje kot katalizator in zagotovi konjunkturo, ki jo potrebujemo za izhod iz krize, so to prav informacijske tehnologije in sektor komunikacij, in sicer sektor elektronskih komunikacij ter telekomunikacij. Zato je izredno pomembno, da smo dosegli to soglasje, saj nam bo omogočilo nadaljevanje pristopa, za katerega menim, da je najodločilnejši: možnosti ostajajo odprte, pogled je usmerjen naprej, pri tem pa se zavrača protekcionizem in spodbuja konkurenca in konkurenčna sposobnost.

Kar zadeva sveženj – številni vidiki so že bili omenjeni v različnih poročilih –, bi kot poročevalka za to poročilo želela omeniti ustanovitev novega organa evropskih regulatorjev za sektor elektronskih komunikacij,

ki je bistveno orodje, ki naj bi zagotovilo, da se bodo pravila, ki jih bomo jutri sprejeli v okviru nove uredbe, po vsej Evropi izvajala dosledno; da bo usklajenost v praksi omogočila vzpostavitev in razvoj pravega notranjega trga z notranjo konkurenco, kajti to je najboljši način, ki prinaša koristi potrošnikom, in najboljši način, ki evropskim potrošnikom zagotavlja najboljše storitve po najboljših cenah.

Konkurenca je tista, in nič drugega, ki zagotavlja ta končni rezultat in koristi za potrošnika in naša gospodarstva. Zatorej ostro zavrnilo vse oblike protekcionizma in podprimo odprtost in konkurenco; sektor, ki nam lahko to v največji meri jamči, pa je sektor elektronskih komunikacij in telekomunikacijski trgi. Zato imamo razlog za praznovanje.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, poročevalka. – (ES) Gospa predsednica, tako kot so to že storili drugi, bi rada pozdravila kolege poslance in gospo komisarko, da se jim zahvalim za delo, ki so ga opravili, in za katero si lahko danes čestitamo.

Prav tako bi se želela zahvaliti za brezpogojno podporo, ki sem je bila kot poročevalka za Direktivo o GSM deležna od poročevalcev v senci, ki so z mano sodelovali, ter komisarki Reding za prožnost, ki jo je pokazala v celotnem procesu, ko se je Parlamentu vrnila vloga, ki smo jo zahtevali: udeležbo pri strateškem načrtovanju uporabe radijskega spektra. Seveda se moram zahvaliti tudi češkemu predsedstvu za jasno izraženo odločnost, da se vprašanje te direktive skupaj s preostalim svežnjem reši še pred iztekom parlamentarnega mandata.

Kot poročevalka za Direktivo o GSM sem prepričana, da smo z umeščanjem strateškega načrtovanja spektra na ravni Skupnosti v prihodnje večletne programe politike radijskega spektra in povezavo med politiko in okvirno direktivo prišli do pravilne končne rešitve. To je pravilna odločitev, saj tako potrjujemo, da spekter kot redko javno dobro potrebuje tako zakonodajni nadzor kot tudi strateško načrtovanje razvoja novih omrežij – brezžičnih omrežij in omrežij iz optičnih vlaken – ki so, kot smo se vsi strinjali, prihodnost, tista prihodnost, v kateri moramo operaterjem nuditi pravno varstvo, da bodo vlagali in bomo lahko obnovili vodstvo, ki ga je Evropska unija nekoč že imela.

Rada bi poudarila dejstvo, da je prav tako zelo pomembno, da smo v splošnem okviru za omrežje vzpostavili načelo tehnološke nevtralnosti, kajti glede na to, da je šlo za izjemo k temu načelu, dvakrat upravičimo ukrepe Parlamenta v razmerah s takšnim obsegom.

Mislím, da je v tem smislu ta direktiva dober primer, kako upravljanju spektra zagotoviti večjo prožnost, za kar si reforma tega telekomunikacijskega svežnja tudi prizadeva.

Pri tem ne smemo pozabiti – in to bi rada izpostavila, tako kot so to storili nekateri moji kolegi poslanci –, da storitve, povezane z radijskim spektrom, v Evropi letno ustvarijo promet v višini okrog 300 milijard EUR, kar je 1,2 % BDP Skupnosti.

Zato bo optimizacija upravljanja tega izrednega javnega vira nedvomno prinesla pomembne koristi, še zlasti v tem času ekonomske krize, in bo zagotovo pomagala iziti iz krize. Mislím, da je to za podjetja priložnost, da z naložbami razvijejo nove storitve, ki lahko oživijo povpraševanje in hkrati izboljšajo javne službe, namenjene državljanom.

Politika spektra nam v Evropski uniji vsekakor nudi kar največ družbenih in gospodarskih koristi, ki izhajajo iz tega vira, kar želimo doseči kar se da stroškovno učinkovito; prav tako pa je za ponudnike storitev to najboljša poslovna priložnost.

Nobenega dvoma ni, da si mi vsi želimo več in boljše storitve za potrošnike, kar je konec koncev tudi razlog, zakaj sprejemamo predpise, ter boljše javne storitve za državljane. To pomeni, da želimo sodelovati pri doseganju večje družbene in teritorialne vključenosti evropskih državljanov.

Gospe in gospodje, mislím, da si danes lahko čestitamo za dokončano delo, ki je za področje telekomunikacij, sektorja, ki je v letu 2008 še naprej realno rasel po 1,3 % stopnji in se je celotni BDP realno povečal za 1 %, izrednega pomena. Vabim vas, da jutri podprete naše delo, da bomo ta zakonodajni okvir končno lahko začeli izvajati.

Viviane Reding, članica Komisije. – Gospa predsednica, to je pravi zgled sodelovanja med različnimi stranmi, ki so tu zastopane, med poročevalci v senci, poročevalci, češkim predsedstvom in vsemi našimi sodelavci, in čestitam jim za pomembno delo.

To mojstrsko delo je rezultat dogovora, o katerem danes razpravljamo po tem, ko je Komisija ta sveženj vložila leta 2007. Rezultati vključujejo nove pravice potrošnikov, kot so pravica do zamenjave telefonskega

operaterja v enem delovnem dnevu, ustanovitev evropskega telekomunikacijskega organa, večja soodvisnost nacionalnih telekomunikacijskih regulatorjev, ukrepi, ki zagotavljajo, da se Evropejci lahko povezujejo s širokopasovnim internetom, odprtje radijskega spektra za nove brezžične storitve, nov instrument funkcionalne delitve za povečevanje konkurence ter odpiranje možnosti, ki jih imajo potrošniki, jasno konkurenčno pravilo za vlaganja na področju hitrih širokopasovnih omrežij, več pravic in nove garancije za potrošnike, mehanizmi za obravnavo kršitev varnosti podatkov in tako naprej. To so zelo pomembni novi ukrepi za sektor, ki je s prihodki vreden več 300 milijard EUR in je v svetu vodilen na področju mobilnih telefonov ter visokohitrostnega interneta.

Želela bi poudariti, da če Parlament glasuje za ta sveženj, se mora ta v nacionalni zakonodaji izvesti do 2010, novi organ na področju telekomunikacij pa se bo oblikoval do letošnjega poletja. Glasovanje Evropskega parlamenta pomeni za potrošnike po vsej Evropi dobro novico. Z gostovanjem smo zagotovili zdravilo za simptom, ki se je pojavil zaradi pomanjkanja enotnega evropskega telekomunikacijskega trga. Zdaj pa se reforma spušča v jedro problema; utira pot resnično enotnemu trgu za telekomunikacijske operaterje in prav tako potrošnike. To je za naše gospodarstvo zelo pomembno.

To zakonodajno besedilo bo zagotovilo stabilen pravni okvir, ki podpira naložbe in inovacije ter zagotavlja regulativno doslednost, ki jo gospodarstvo pri oblikovanju strategij za prihodnost potrebuje. To je v času gospodarskih pretresov zelo pomembno, kajti tu in zdaj moramo povečati prispevek tega sektorja k produktivnosti in rasti gospodarstva v celoti. Zelo jasno moram povedati, da se Parlament pri soočanju s tem izzivom ni izogibal svojim odgovornostim.

Gospodarstvo ima velik pomen tudi za potrošnika. Zato želim povedati, da smo z dostopom do intervencijskih služb, zmanjšanjem ovir pri zamenjavi operaterja v enem dnevu in zasebnostjo, ko gre za osebne podatke – našli rešitev.

Pozdravljam okrepitev pravil s strani Parlamenta glede uporabe piškotkov in podobnih pripomočkov. S tem internetni uporabniki ne bodo le bolj obveščeni o tem, kaj se dogaja z njihovimi osebnimi podatki, ampak bodo tudi v praksi lažje izvajali nadzor nad svojimi osebnimi informacijami. Pozdravljam odobritev obveznega obveščanja o kršitvah varnosti osebnih podatkov. Na ravni Evrope se tovrstna obveznost uvaja prvič.

Prav tako pozdravljam – in Parlament se je za to vedno zavzemal – dejstvo, da se bo okreпил položaj invalidov. Predvsem pa pozdravljam to, da bodo potrošniki zdaj glede zasebnosti, svobode izražanja in dostopa do informacij imeli več garancij. Vse to skupaj – bodisi s sprejetjem usklajevalnih ukrepov bodisi z večjim nadzorom pravnih sredstev, ki so jih izbrali nacionalni regulatorji – bo na notranjem trgu zagotovilo večjo doslednost in bo novemu organu, ki bo v procesu odigral ključno vlogo, pomagalo povezati strokovno znanje in izkušnje 27 nacionalnih regulatorjev ter odpraviti preostale ovire, ki ločijo do resnične Evrope brez meja.

Zelo sem vesela, da je Parlament igral pomembno vlogo pri krepitvi pomena večletnih programov politike spektra, ki jih bo predlagala Komisija, Parlament pa bo pri tem prvič imel besedo. V ta namen bomo, še preden se v praksi uveljavi Direktiva o boljšem upravljanju, spremenili odločbe Komisije o skupini za politiko radijskega spektra, da bi ji s tem omogočili, da neposredno poroča Svetu in Parlamentu.

Prav tako pozdravljam podporo Parlamenta načelom tehnološke in storitvene nevtralnosti in soglasje glede možnosti usklajevanja frekvenčnih pasov, kjer je mogoče trgovati s pravicami uporabe. Vse to bo bistveno za vlaganja v omrežja naslednjih generacij in donosnost naložb ob ustreznem upoštevanju prisotnih tveganj. To bo prav tako pomembna usmeritev za Komisijo, ko bo pripravljala navodila o urejanju dostopa do omrežij naslednjih generacij.

V odzivu na ugotovitve parlamentarcev moram podati izjavi. Prva pojasnjuje, da bo Komisija vzpodbujala široko razpravo o področju uporabe univerzalne storitve in bo po potrebi predložila začetne predloge. Druga pa potrjuje, da bo Komisija nemudoma začela z delom, opravila obsežna posvetovanja in pripravila predloge v zvezi s širjenjem zahteve po obveščanju o kršenju varnosti podatkov tudi na druge sektorje.

Drugi dokument, o katerem se razpravlja, je Direktiva o GSM. Tu lahko Komisija v celoti podpre spremembe, ki bi pojasnile, katere frekvenčne pasove naj bi pokrila spremenjena direktiva. Poudariti želim, da ta direktiva sama zase na področju mobilne telefonije vodi v omejevanje prihrankov v višini 1,6 milijard EUR, kar jasno kaže, da Parlament predlaga ravnovesje odločitev – odločitve v prid gospodarstvu, odločitve v prid potrošnikov. Vse skupaj je zelo dober sveženj v interesu Evrope.

- o univerzalnih storitvah (uvodna izjava 3a)

Komisija upošteva besedilo uvodne izjave (3a), o katerem sta se dogovorila Evropski parlament in Svet.

Komisija želi v tem okviru ponovno zagotoviti, kot je opredelila v svojem sporočilu KOM (2008) 572 z dne 25. septembra 2008 o področju uporabe univerzalne storitve v elektronskih komunikacijskih omrežjih in storitvah, da bo v letu 2009 spodbudila obsežno razpravo na ravni EU, ki bo preučila širok razpon alternativnih pristopov in vsem zainteresiranim skupinam omogočila, da izrazijo svoje mnenje.

Komisija bo razpravo povzela v sporočilu, naslovljenem na Evropski parlament in Svet, in bo do 1. maja 2010 predlagala takšne predloge glede Direktive o univerzalni storitvi, kot so potrebni.

- o obveščanju o kršitvi varnosti osebnih podatkov (člena 2(h) in 4(3) – Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah)

Prenova regulativnega okvira za elektronske komunikacije v pravila EU o varstvu podatkov in zasebnosti uvaja nov koncept: obvezno obveščanje s strani ponudnikov storitev elektronskih komunikacij in omrežij o kršitvah varnosti osebnih podatkov. To je pomemben korak k povečanju varnosti in varstvu zasebnosti, čeprav na tej stopnji ostaja omejen na področje elektronskih komunikacij.

Komisija upošteva željo Evropskega parlamenta, da bi se obveznost poročanja o kršitvah varnosti osebnih podatkov ne omejila le na sektor elektronskih komunikacij, ampak bi veljala tudi za subjekte, kot so ponudniki storitev informacijske družbe. Tak pristop bi bil v celoti usklajen s splošnim ciljem javnega reda, ki pomeni boljše varstvo osebnih podatkov državljanov EU in možnost, da v primeru ogrožanja takšnih podatkov ukrepajo.

Komisija želi v tem okviru ponoviti svoje stališče, kot ga je opredelila v pogajanjih o prenovi regulativnega okvira, da je primerno, da se obveznost obveščanja o kršitvah varnosti osebnih podatkov, ki velja za ponudnike javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev, razširi v razpravo o splošno veljavnih zahtevah po obveščanju o kršitvah.

Komisija bo takoj začela z ustreznimi pripravljalnimi deli, vključno s posvetovanji z interesnimi skupinami do 2011, z namenom predstavitve predlogov za to področje. Poleg tega se bo Komisija z delovno skupino za 29. člen in evropskim nadzornikom za varstvo podatkov posvetovala glede možnosti uporabe načel, ki jih zajemajo pravila o obveščanju v Direktivi 2002/58/ES, v drugih sektorjih ne glede na sektor ali vrsto podatkov.

Angelika Niebler, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, tudi jaz bi rada začela z zahvalo vsem tistim, ki so nam pomagali, da smo na koncu dosegli zadovoljiv kompromis glede telekomunikacijskega svežnja. Najprej se zahvaljujem parlamentu: predvsem poročevalcem, kolegom poslancem gospodu Harbourju, gospe del Castillo Vera in gospe Trautmann in seveda gospe Pleguezuelos Aguilar. Hvala lepa gospe komisarki za prav tako odlično sodelovanje s Komisijo. Sami ste bili pogosto prisotni na pogajanjih, ki so potekala v dialogu. To je dober znak. Vaš prispevek skupaj s češkim predsedstvom je bil resnično tvoren, s čimer ste nam na koncu omogočili doseči kompromis.

Kompromis je dober in resnično upam, da bo jutri v času glasovanja deležen široke podpore. Kot je že bilo omenjeno, je celotni telekomunikacijski sektor eden najučinkovitejših sektorjev evropskega gospodarstva in sredi finančne in gospodarske krize je še zlasti pomembno ustvariti splošne pogoje, tako da se bo ta stroj, ki v Evropi ustvarja delovna mesta, spet zagnal in deloval. Številna delovna mesta so povezana s telekomunikacijsko industrijo, pravni okvir, ki ga sprejemamo, pa ustvarja pogoje, ki omogočajo, da se bo ta sektor še naprej dobro razvijal.

Zakaj je telekomunikacijski sveženj tako pomemben? Rada bi izločila, kar je po mojem mnenju najpomembnejše. Po vsej Evropi in ne le po mestih, ampak tudi na podeželskih območjih potrebujemo hiter internetni dostop. Ko govorim o nas, imam v mislih mlade, ki komunicirajo po vsem svetu. Ko govorim o nas, mislim na podjetja, ki delujejo globalno in so tudi ustanovljena kot mednarodna, in seveda naše organe in uprave. Kaj v tem smislu predstavlja telekomunikacijski sveženj? Oblikuje potrebni pravni okvir, da lahko podjetja vlagajo v širitev širokopasovnih omrežij na nacionalni ravni. S tem svežnjem in zaščito vlaganj, ki jo ta sveženj vsebuje, smo oblikovali ustrezne spodbude, obenem pa smo z zahtevami v tej uredbi zagotovili, da novi trgi niso zacementirani. Tveganja, povezana z izgradnjo novih omrežij, so porazdeljena zadovoljivo in pošteno.

Kaj bo telekomunikacijski paket še urejal? Prvič, učinkovito rabo frekvenčnih pasov – to je pomembno tudi za razvoj širokopasovne oskrbe na nacionalni ravni. V svežnju zagovarjamo bolj prožno frekvenčno politiko v Evropi. Frekvenčni pasovi, ki se bodo sprostili s prehodom na digitalno televizijo – tako imenovana digitalna

dividenda –, naj bi bili prav tako na voljo mobilnim širokopasovnim storitvam, kar bo še zlasti premostilo razkorak v podeželskih območjih. Vendar se obenem zavedamo posebne vloge, ki jo radiodifuzija igra pri oblikovanju svobodnega mnenja v naši demokratični družbi. To je v vsakem primeru dober kompromis in upam, da bo jutri dobil široko podporo!

Erika Mann, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, zanimivo je spremljati to razpravo – kolegi so že razgrnili glavne teme in gospa komisarka je podala svojo izjavo –, vendar pa nam to, da je Svet popolnoma odsoten, veliko pove o tem, kako v Evropski uniji včasih delujemo. To je povsem nesprejemljivo. V Evropski uniji in po svetu doživljamo najresnejšo krizo do zdaj in ko govorimo o temi, ki je tako koristna in pomembna za ustvarjanje novih delovnih mest – eno od področij, ki je še vedno v veliki meri stabilno – in ko vidimo, da se Svet danes ne udeležuje razmišljanj in razprav z nami, nam to po mojem mnenju veliko pove. Upam, da bomo prihodnje predsedstvo Sveta tu pogosteje videvali, kajti na tak način ne moremo še naprej delovati.

Naj poudarim dvoje. Zahvalila bi se rada poročevalki v senci, Pilar del Castillo Vera, ki je opravila odlično delo. Bilo je težko in na samem začetku ni bilo jasno, ali nam bo uspelo in ali bomo na tem področju dosegli večjo evropeizacijo. Zdi se, da smo našli pot, ki je sprejemljiva in bo nacionalnim zakonodajalcem v pomoč pri njihovem skupnem delu ter bo omogočila, da se drug od drugega učijo. To bo dober preboj, še zlasti v novih državah članicah.

Naj se dotaknem dveh točk, glede katerih sem vesela, da jih je omenila tudi komisarka: vlaganja v novo infrastrukturo, ki bodo imela nov okvir in bodo usklajena s pravili o konkurenci, ki bodo, čeprav drugačna, na tem področju omogočala naložbeni tok; ter smernice, ki bodo za maksimalne zajamčene površine kmalu objavljene. Upam, da bodo te smernice sledile filozofiji, uveljavljeni v tem parlamentu, in da se jim komisarka ne bo odrekla.

Glede univerzalnih storitev pa upam, da bo komisarka našla način, da se zagotovi, da bodo telekomunikacijski operaterji, ki bodo z novimi možnostmi za vlaganja imeli dobičke, vlagali na svoji strani, s čimer se bo v prihodnje vsem državljanom zagotovil širokopasovni dostop. Upam, da bo to vključevala tudi Direktiva o univerzalnih storitvah, ki naj bi jo dobili v drugi polovici leta.

V svoji zadnji točki pa spodbujam ta parlament, svoje kolege in Komisijo – in upam, da tudi Svet – da si dobro pogledajo tista področja, kjer smo dosegli kompromis, a z njim nismo povsem zadovoljni. To se dotika vprašanj interneta, kot je način, kako države lahko posredujejo, če menijo, da državljani nezakonito dostopajo do internetnih vsebin, čemur v nemščini pravimo „*Internet sparen*“ in upravljanje omrežja. Upam, da se bomo tem vprašanjem lahko posvetili v drugi polovici leta in našli pravi okvir, da dosežemo konsenz med nami in državljani, ki so od nas močno odvisni.

Cristian Silviu Buşoi, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, kot poročevalec v senci za skupino liberalcev bi se rad Malcolm Harbourju in svojim kolegom zahvalil za odlično sodelovanje. Ta zadeva je izrednega pomena za vse uporabnike elektronskih komunikacij, kompromis, na koncu dosežen s Svetom – in razprave sploh niso bile lahke –, pa je proporcionalen.

Pogajanja s Svetom so prinesla nekaj pomembnih dosežkov. V primerjavi s prvo obravnavo se eden od teh pomembnih dosežkov nanaša na dostop do številke v sili 112 in obveznost operaterjev, da zagotovijo informacije o lokaciji ključnega brez kakršnih koli odstopanj na podlagi tehnične izvedljivosti, kar velja vsaj za operaterje fiksne in mobilne telefonije. To je glavni dosežek, ker bo pripomogel, da se bodo službe za storitve v sili odzvale učinkoviteje in bodo povsod po Evropski uniji povečale varovanje življenj državljanov.

Določbe o politikah upravljanja prometa so bile v poročilu polemične, vendar sem trdno prepričan, da kompromis ščiti pravice uporabnikov, da dostopajo do vsebin in uporabljajo storitve po lastni izbiri. Nihče v tem parlamentu nikoli ni želel omejiti svobode na internetu. Naš cilj je bil omogočiti postopke upravljanja prometa, če so ti potrebni, da se končnim uporabnikom zagotovijo kar najboljše spletne izkušnje, pod pogojem, da ne omejujejo konkurence med ponudniki storitev. Menim, da je ta kompromis povsem v skladu s tem ciljem, zato ga močno podpiram.

Prav tako menim, da morajo vsi ukrepi v zvezi z dostopom do storitev in njihovo uporabo spoštovati temeljne pravice in svoboščine vseh državljanov, kar je v poročilu prav tako zajamčeno. Nekateri med nami morda s kompromisom niso zadovoljni, vendar bi rad poudaril, da je ta kljub pomanjkljivostim največ, kar smo s Svetom lahko dosegli, in močno priporočam, da jutri glasujete zanj.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, poročevalko bi rada pohvalila predvsem glede ene točke. Menim, da je dobro, da se je glede nekaterih točk komisarka Reding oddaljila od

njenega predloga. Pristop do frekvenčnih pasov je – kot naj bi zdaj to določal pravni okvir – mnogo bolj uravnotežen kot prvotni predlog Komisije.

Po mojem mnenju – kot smo se zdaj dogovorili – se bodo s frekvenčnimi pasovi mnogo bolj upoštevali javni interesi v korist radiodifuzije. Glede na sedanjo razpravo o finančnih trgih menim, da smo z našo razpravo dejansko preprečili težave. Ta predlog, kot je bil zdaj posredovan, bo na mnogo bolj uravnotežen način upošteval odnos med trgom in tistim, kar trg lahko ustvari, ter nalogami države. Verjamem, da za varnost naše demokracije predstavlja napredek in da prav tako lahko dragoceno prispeva h kulturi.

Čeprav imamo v skupini pred sabo še razprave, bi rada tu in zdaj izjavila, da s kompromisom glede omejevanja pravic uporabnikov interneta v primerih, ko se domneva, da je do kršitev že prišlo, sploh nisem zadovoljna.

Vem, da oblika prvotne spremembe 138 v pravnem smislu ni bila najboljša. Vendar pa opažam, da doseženi kompromis prav tako ne jamči, da bo pred omejitvijo temeljnih pravic državljana Evropske unije pri odločitvi o takšni omejitvi temeljnih pravic sodeloval sodnik. Komisarka, zelo me zanima, kako vi tolmačite kompromis, in še zlasti, kaj po vašem mnenju kompromis, o katerem zdaj razpravljamo, pomeni za francoski model Hadopi.

Mislim, da bomo za obravnavo osnovnih pravic oblikovali dve različni situaciji. Stvari bodo morda v eni državi članici boljše kot v drugi. Mislim, da je to zelo, zelo slabo sestavljen kompromis. Kot Parlament bi se morali bolje odrezati. Kar zadeva pravice umetnikov, gospa predsednica, se strinjam s kolegom poslancem, gospodom Mannom, da je treba avtorske pravice regulirati z drugim predpisom in ne v okviru uredbe, ki ureja trg.

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Hvala, gospa predsednica. To kar lahko danes opazujemo, je rast nove družbe. V družbi opažamo tehnološko prenovu, kjer se star način komunikacije, za katero je bilo značilno, da je bila enosmerna in je „ena oseba govorila, drugi pa so poslušali“, nadomešča z večdimenzionalno komunikacijo, obliko participativne komunikacije, in številni smo to novo kulturo svobode že sprejeli. Gre za interakcijo, svobodo izražanja, ustvarjalnost in ustvarjalno strast. Gre za izmenjavo informacij, ki je pogosto neodvisna od komercialnih interesov, vendar se stare strukture moči na žalost počutijo ogrožene in zato hočejo posegati v to, kar se na internetu dogaja, ter to regulirati in nadzirati.

Pod pretvezo reševanja problema organiziranega kriminala poskušajo omejiti naše državljanske pravice, česar pa ne smemo dopustiti. Skupaj s kolegi poslanci v Konfederalni skupini Evropske združene levice/Zelene nordijske levic sem tako pripravila kar nekaj sprememb v korist državljskih pravic, da bi zaščitili pravice državljanov na internetu. Ponovno vlagam svojo spremembo 166, ki je bila sprejeta v prejšnji obravnavi. Cilj spremembe je zagotoviti, da bodo končni uporabniki elektronske komunikacije, torej državljani, imeli možnost dostopa do storitev in aplikacij brez neupravičenih omejitev. Najti moramo ravnotežje med pravicami ljudi do svobodnega izražanja ter zasebnostjo in zaščititi osebne podatke in svobodščine ter pravice drugih, vključno s pravico do zaščite intelektualne lastnine in zaščito javne varnosti.

V nekaterih državah želijo vlade uvesti nove, strožje zakone, ki bodo internetnim ponudnikom omogočili, da ljudem preprečijo dostop do interneta. Prepričani smo, da ne bi smeli dopustiti, da se kateremukoli državljanu blokira dostop do interneta, ne da bi bila pred tem obravnava na sodišču. Kot državljani moram prav tako imeti možnost, da brskam po spletnih straneh na internetu in se pri tem počutim varno, saj vem, da zasebna podjetja ne morejo pridobiti teh informacij. Tisti, ki imamo internet in možnosti, ki jih prinaša, dejansko radi, pravimo, naj bi pravice uporabnikov opredeljevalo to, za kar uporabljamo svojo naročnino. Ne želimo, da se nas omeji na potrošnike, pri čemer bi naše pravice obsegale le, kar je zapisano v naročniški pogodbi. Na žalost to omogočata tako skupno stališče Sveta kot kompromis, mi pa želimo biti na internetu državljani in ne stranke ali potrošniki. Internet je prostor, kjer se srečujemo, je forum z brezplačnimi informacijami, neke vrste skupno ozemlje. Naj zdaj ta forum reguliramo in ga prilagodimo interesom predstavnikov gospodarstva? Ne, mislim, da ne. Vprašanje je, v kakšni družbi želimo živeti. Želimo živeti v družbi nadzora ali hočemo družbo, kjer so ljudje lahko prepričani, da se spoštuje pravna država? Družbo, v kateri ljudje vedo, da se njihova zasebnost spoštuje, in družbo, kjer se svoboda izražanja ceni bolj kot nadzor nad življenjem ljudi. To je družba, v kateri si želimo živeti in delati. Zato vas pozivam, da podprete spremembe, ki sem jih s skupino GUE/NGL vložil glede pravic državljanov.

Kathy Sinnott, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, internet je spremenil svet, kot ga poznamo. Do informacije, ki smo jo včasih težko našli ali je to bilo celo nemogoče, nas zdaj loči le nekaj sekund, vendar značilna lastnost interneta ni niti hitrost niti tehnologija, ampak svoboda: prosta izmenjava mnenj, prosta izmenjava zamisli in prosta delitev informacij.

Nekateri zagovarjajo bolj omejeno prihodnost, takšno, v kateri se zajezi prost pretok podatkov, kjer je velikim podjetjem dovoljeno zadušiti inovacije in kjer ponudniki interneta postanejo čuvaji. Ta pristop smo že videli – na Kitajskem.

Upam, da nam bo uspelo ohraniti svobodo, ki je prinesla tak uspeh in naš svet spremenila na bolje. V času, ko gospodarstva potrebujejo vso pomoč, ki jo lahko dobijo, se moramo odločiti za odprtost za uspeh – ne pa za kratkoročni protekcionizem za dobiček. V imenu svojih volivcev bom glasovala za svobodo informacij in prost dostop do interneta v prihodnje za vse vrste zakonite rabe. Pri tem bom hkrati glasovala za demokracijo in gospodarstvo, ki priložnosti nudi vsem.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospa predsednica, čeprav so tako imenovani zakon „Hadopi“, ki se pripravlja v Parizu, predstavili in upravičili z razlogi zaščite umetniškega ustvarjanja, je to dejansko zakon, ki jemlje svobodo.

To besedilo prav zares ne spodbuja ustvarjanja. Zagotavlja le široko zastavljen nadzor nad najbolj razširjenimi dejavnostmi uporabnikov interneta. Ne vključuje pa nobenih posebnih predlogov za izboljšanje zakonite preskrbe s kulturnimi dobrinami. Pomilovanja vredno zaostaja glede tehničnih možnosti za prikrivanje ali goljufanje glede naslova IP. Glede pravice do privatnega razmnoževanja, za katerega vsak v vsakem primeru plača davek na digitalne medije, pa je to korak nazaj. Povsem administrativnemu organu daje nezaslišane pristojnosti, da lahko kazenskopravno preganja in kaznuje. Ponovno vzpostavlja dvojno kazen za uporabnike interneta, ki se jim odvzame dostop do interneta, še naprej pa morajo plačevati naročnino. Nazadnje pa se roga domnevi, da je nekdo nedolžen, dokler se mu ne dokaže nasprotno, in pravici do zagovora.

Z blokiranjem zakona, ki je vreden komunistične Kitajske ali kakšnega drugega totalitarnega režima, to je zakona, ki ga gospod Sarkozy želi spraviti skozi, bi ta parlament ponovno potrdil pravico vsakega od nas do zasebnosti, dostopa do informacij, svobode izražanja in ustreznih pravnih postopkov. To je povsem nujno.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, najprej se moram zahvaliti in čestitati poročevalcem in poročevalcem v senci. V zadnjih nekaj mesecev smo vsi trdo delali, da smo prišli do svežnja, ki je po mojem mnenju dosleden in zelo kakovosten.

Pogajanja seveda niso bila lahka niti v Parlamentu niti s Svetom ali Komisijo, vendar so se mnenja od prvega glasovanja v parlamentarnem odboru, kjer so vprašanja, povezana z vsebino, povsem zasenčila preostale elemente tega svežnja, močno spremenila.

Zato poročilo gospoda Harbourja številnih prednosti, ki jih s tem pridobi potrošnik, skoraj ne omenja. Upam, da bo tokrat drugače ne le zato, ker so kompromisi, doseženi na področjih temeljnih svoboščin in spoštovanja zasebnosti, dobri, ampak tudi zato, ker ta dokument prinaša ogromno možnosti tako za potrošnika kot za telekomunikacijski sektor in njegove zaposlene. Kompromisi, doseženi glede okvirne direktive in direktive o univerzalnih storitvah, se jasno sklicujejo na dolžnost držav članic, da spoštujejo načela pravice do poštenega sojenja, kar je zagotovo pomirjajoče za tiste, ki nasprotujejo francoskemu projektu, ki pomeni sankcije upravnega organa. Ta besedila so za postopen odziv vse prej kot trojanski konj in celo nasprotujejo samemu načelu.

Naslednja zadeva je nevtralnost interneta in vprašanje omejevanja dostopa. Končno besedilo je glede tega zelo jasno. Vsaka politika upravljanja omrežja je upravičena le, če se z njo namerava vzdrževati minimalna raven kakovosti storitev in če ne povzroča razlikovanja med storitvami in aplikacijami, pri tem pa mora vse biti pod nadzorom nacionalnih regulativnih organov.

Poudariti želim, kaj smo za potrošnika dosegli z Direktivo o univerzalnih storitvah. Če operater ne bo mogel vsem zagotoviti zanesljivega dostopa do nujnih storitev in uporabe številke v sili 112, se odslej ne bo več mogel izmikati z izgovorom, da to tehnično ni izvedljivo. To je bistveno za varnost evropskih državljanov in bo končno tudi urejeno; že leta je to tehnično mogoče, vendar so pristojni organi in operaterji varnost raje žrtvovali na oltarju prihrankov pri vlaganjih.

Isto velja za preglednost in kakovost s pogodbo povezanih informacij, ki naj bi se zagotavljale obvezno in redno. Potrošniki bodo imeli koristi od informacij o oblikovanju cen, kar bo ustrezalo njihovem profilu potrošnje, hkrati bodo s sporočilom opozorjeni, kadar bodo presegli običajno ceno svojega paketa, kar je še posebno koristno pri posebnih tarifah za uporabo v tujini ali za mlade, ki so glavni uporabniki SMS sporočil po premijski stopnji. Trajanje pogodbe bo odslej omejeno na 24 mesecev, pri čemer bodo operaterji dolžni ponuditi tudi 12-mesečne pogodbe, zamenjava operaterja pa bo morala biti izvedljiva v enem dnevu.

Dosegli smo maksimalni dostop za invalidne uporabnike kot tudi pregledali obseg univerzalne storitve, da bi jo do naslednjega leta razširili predvsem za mobilnike.

Gospa in gospodje, upam, da bomo glasovali za to končno besedilo, ki je vrhunec teh mesecev pogajanj, in nas pomisleki, čeprav so razumljivi, ob zavedanju temeljnega pomena tega besedila ne bodo preveč vznemirjali.

(Predsednica je prekinila govornico.)

Alexander Alvaro (ALDE). – *(DE)* Gospa predsednica, kot poročevalec za direktivo o zaščiti podatkov na področju elektronskih komunikacij bi se najprej želel zahvaliti gospodu Harbourju, ki je pojmu okrepljenega sodelovanja dal povsem nov pomen. To ni bil prvi takšen postopek, vendar pa je bil v takšni obliki verjetno najuspešnejši. Rad bi se zahvalil komisarki Reding, ki je bila prisotna na vseh dialogih in je osebno opravila svojo vlogo, kar dandanes ni mogoče reči za vse komisarje.

Verjamem, da nam je uspelo pokazati, da je varstvo potrošnika predvsem učinkovito varstvo podatkov; in da je v času, ko ljudje brskajo po internetu in ne vedo, kaj točno se dogaja za njihovimi zasloni, izredno pomembno, da so poučeni. Sprejeli smo predlog Komisije o tem, da je obvezno poročati o vsaki kršitvi varnosti, in ga izboljšali. To je postopek, ki se bo izvajal po stopnjah in se je razvil v sodelovanju z nacionalnimi regulatorji, ponudniki telekomunikacijskih storitev in oblikovalci politike. Vesel sem najave Komisije, da bo do konca 2011 v ta namen posredovana horizontalna direktiva, kajti ni smiselno, da bi se tega lotevali le na področju elektronskih komunikacij.

Obenem smo zagotovili, da je za shranjevanje programov ali aplikacij, vključno z osebnimi podatki, ki so na trdem disku, od uporabnika treba obvezno pridobiti soglasje. S tem v zvezi bi rad na kratko omenil, da smo prvotne predloge razvili v tesni povezavi z industrijo, ki jo to zadeva. Za nekatere dele industrije to ni šlo dovolj daleč ali pa je šlo predaleč. Potem so ti v Svetu in Komisiji povzročali težave in zmedo, preden so se na koncu želeli vrniti k prvotnemu predlogu, ker jim kompromisni niso bili všeč. Zgodovina nas uči, da bi morali kot institucije verjeti v dejstvo, da lahko dobro sodelujemo in ne bi smeli dopustiti, da bi nas tisti, ki imajo druge interese, razdvajali.

V zaključku bi se želel še enkrat dotakniti poročila kolegice poslanke, gospe Trautmann. Nekateri v moji skupini in drugi se ne bodo strinjali z neke vrste zakonom „trije prekrški in si izključen“. Preden se blokira dostop, je potreben sodni nadzor.

David Hammerstein (Verts/ALE). – *(ES)* Gospa predsednica, gospa komisarka, hvala vama; sodelovati v tem procesu, ki te kar najbolj prevzame, je zadovoljstvo. Zahvalil bi se tudi poročevalcem.

Prav ta trenutek gospod Sarkozy oporeka evropskim institucijam glede prihodnosti interneta. Kako se bomo odzvali? Bomo ostali tiho in ne bomo odgovorili? Kakšno je stališče Evropske unije in Komisije do novega zakona HADOPI (Visoki urad za difuzijo umetniških del in varstva pravic na internetu) o postopnem odzivu?

Prisluhnili naj bi veliki večini Evropejcev, še zlasti mladim, ki so odrasli v digitalni dobi, ki pa si ne želijo nikakršnih čuvajev; ne želijo, da bi na izmenjavo znanja, kulture in informacij na internetu namestili težko ključavnico.

Velika večina hoče svobodo; hočejo obdržati zasebnost, dostop do kulture, ne da bi občutili strah ali tesnobo, ohraniti nevtralnost interneta; in ko gre za prenos podatkov, nočejo preverjanja ali diskriminacije.

Ogromna večina ne želi, da bi operaterji postali digitalna policija, vohuni, sodniki in pravdarji obenem, ki bi odvzeli pomen običajnim pravnim postopkom. To mora biti jasno.

Zato poročevalca, gospoda Trautmanna, prosimo, da zamenja zaporedje glasovanja, da bi pred glasovanjem o kompromisu, ki je stališče, ki ga je sprejelo več kot 80 % parlamenta, lahko glasovali za internetne pravice in posredovanje, ki je mogoče šele po sprejetju predhodne pravne odločbe.

Nevtralnost interneta je ogrožena ne le iz tega razloga, ampak tudi zaradi tistega, kar je znano kot „upravljanje prometa“, in bojim se, da pri nekaterih vidikih poročila gospoda Harbourja glede univerzalnih storitev ni jasno ali se ta nevtralnost ščiti.

Informacije, ki so potrošnikom dane le v pogodbah, niso zadostne.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – Gospa predsednica, veliko državljanov v moji deželi, na Irskem, kot tudi povsod drugje v Evropski uniji se zelo zanima za ta telekomunikacijski sveženj, in tako je tudi prav.

Upam, da kot evropski poslanci v imenu teh državljanov lahko pošljemo močno sporočilo, da se zavzemamo za svobodo interneta, kjer se zasebnost uporabnikov in njihove pravice v celoti spoštujejo. Danes se moramo postaviti za skupek sprememb, ki se dotikajo državljanov in se o njih razpravlja, ker je to najboljši način zagovarjanja pravic naših državljanov.

Če bodo te spremembe sprejete, se bo ponovno vzpostavilo nekakšno ravnovesje med pravicami končnih uporabnikov ter pravicami in svoboščinami drugih, vključno s pravico do varstva intelektualne lastnine kot tudi pravico do zasebnosti. Cilj tega predloga naj bi bilo varovanje tistih, ki takšno varstvo potrebujejo, pa tudi krepitev pravic državljanov do dostopa do informacij v skladu z zakonodajo, kadar in kjer je to primerno. Ponudniki storitev naj bi vedno delovali pregledno, in če bi se samo v izjemnih primerih zahtevala omejitve zahtevanega dostopa, bi morali delovati odgovorno in upravičiti te omejitve. Nacionalni pristojni organi naj bi imeli vlogo pri preiskovanju kakršnih koli omejitev, ki bi jih uvedli ponudniki storitev.

Prav tako upam, da se bo ta parlament ta teden deloval v skladu z našimi državljani ter podprl sveženj sprememb za državljane in s tem podprl tudi svobodo internetnih uporabnikov in državljanske svoboščine v Uniji.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Gospa predsednica, gospa komisarka, menim, da ko gre za pravice državljanov, kompromis ni dovolj dober. Skrbi me, da je francoska ministrica za kulturo še vedno prepričana, da bi morala obstajati možnost, da se po „treh prekrških“ administrativno odvzame dostop do interneta. Zato sem s kolegi ponovno vložila spremembo, o kateri je ta parlament enkrat že glasoval. Vendar pa glede na to, kakšni so trenutno predlogi, ni mogoče glasovati, saj moramo najprej glasovati o kompromisu. Zato svoje kolege poslance prosim, da spremenijo zaporedje glasovanja, tako da bomo pred glasovanjem o celotnem kompromisnem besedilu lahko najprej glasovali o spremembah.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, mislim, da bi moral internet ostati odprt. Ker se komunikacijska industrija ukvarja s prenosom podatkov, ima dejansko nadzor nad demokratično razpravo in dostopom do znanja. Učinkovito nadzira naš dostop do trgovine in bolj na splošno nadzira kroženje informacij.

Glede na pogoje telekomunikacijskega svežnja, kakršen je trenutno po pogajanjih, bodo lahko upravljavci omrežij preprečili dostop do spletnih strani, vsebin, aplikacij in ostalega. Zato sem s svojim nedavno zastavljenim vprašanjem posvaril, da je tveganje omejevanja svobode tiska, misli, govora in združevanja, kot jo zagotavlja Listina EU o temeljnih pravicah, za vokalom, kadar nacionalne vlade, kar naj bi se zgodilo v Italiji, ali komunikacijska industrija prevzame odgovornost, da po lastni presoji blokira spletno stran, ne glede na to ali je njena vsebina zakonita ali ne. Slednje je glavno dejstvo, ki zbode v oči: možnost blokiranja spletne strani tudi, kadar kaznivo dejanje ni v teku in se k njemu ne nagovarja.

Zamisel o zaščiti nacionalne vloge pri upravljanju radijskega spektra je prav gotovo dobra, kajti zagotoviti moramo in ustrezno upoštevati posebne značilnosti nacionalnih sistemov, vendar pa kompromisno besedilo, ki smo ga sprejeli aprila, vsebuje nekatere elemente, ki so brez dvoma vzpodbudni glede varstva potrošnika in bolj na splošno zasebnosti, boja proti neželenim komercialnim sporočilom – saj bom kmalu končal – in vsega ostalega. Še naprej sem prepričan, da je vsebina spremembe 138 hvalevredna in bi zato...

(Predsednica je prekinila govornika.)

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Hvala, gospa predsednica. Telekomunikacijska industrija je ena vodilnih dinamičnih sektorjev v Evropi. Da bi državljanom nudila velike priložnosti tako glede gospodarskega življenja kot informacij, demokracije in raznolikosti, potrebuje vlaganja, konkurenco in nenehne inovacije. V tem svežnju vidimo jasnejša pravila za konkurenco in bolj izrazito vlogo Evropskega organa, ki naj bi poskrbel, da bo trg odprt za konkurenco. Ukvarjamo se z vprašanji, kot sta načrtovanje frekvenc in digitalna dividenda: oblikovan je nov prostor, ki omogoča več storitev in v katerem deluje več operaterjev. Vse to, gospa predsednica, bo potrošnikom nudilo več svobode in večje možnosti. Če kot primer vzamem svojo domovino, Švedsko, bo to pomenilo, da Telia, stari monopolist, ne bo več imela nadvlade, ki jo je doslej uživala v primerjavi s konkurenco pri zagotavljanju storitev gospodinjstvom, kajti zdaj se bo konkurenca odprla in vstopila prav v domove ljudi. To je napredek: s tem se bo omogočilo več možnosti, kar bo ustvarjalo večjo konkurenco, ta pa bo okrepila položaj posameznega potrošnika in s tem tudi njegovo svobodo glede interneta in širokopasovnega omrežja.

Gospa predsednica, v tem parlamentu je predmet razprave celotno vprašanje svobode interneta. Včasih me preseneti, ko tisti, ki nasprotujejo Evropski uniji in Lizbonski pogodbi, zahtevajo organ, ki je nad državami članicami, glasujejo proti v vseh drugih primerih. Danes sem poslušal kolego poslanca, gospoda Svenssona,

ki je zahteval spremembo, ki bi EU omogočila, da neposredno vpliva na pristop držav članic v pravnem postopku. To je oddaljitev od danes že uveljavljenih pogodb in Lizbonske pogodbe, o kateri se pogovarjamo, hkrati pa je to oblika nadnacionalizma, o čemer pa pravzaprav nihče ni razpravljal. Vendar pa smo ob uvedbi zakonodaje jasno opredelili, kaj morajo zagotoviti pravni organi in kaj je naloga upravljavcev interneta. Tako smo poskrbeli, da nihče ne bo mogel kršiti svobode posameznega uporabnika na internetu, ne da bi bil vzpostavljen pravni ali sodni postopek, ki izpolnjuje vse temeljne zahteve. Zahteve spremembe 138 so tako izpolnjene, različne nevarnosti, ki so obstajale, pa so zdaj odpravljene. Mislim, da bi morali biti s tem napredkom zadovoljni, saj obenem zagotavljamo odprtje evropskega telekomunikacijskega trga, ki nudi večjo svobodo, večjo raznolikost in boljšo konkurenco ter tako polaga temelje, da bo ta sektor dinamičen in bo tudi v prihodnje vodilni v svetu.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, rad bi se še zlasti zahvalil gospe Trautmann kot tudi vsem ostalim poročevalcem. Posebna zahvala pa je namenjena komisarki Reding za odlično sodelovanje, ki ga goji že tako dolgo. Kot je že bilo omenjeno, imamo veliko komisarjev, vendar ste, ko govorimo o sodelovanju z nami, nedvomno na prvem mestu.

Izboljšati želimo status skupin, ki jim nova tehnologija prinaša možnosti, vendar jim ne bo omogočila dostopa do informacijske družbe, če se njihove pravice ne bodo spremljale. Takšne skupine vključujejo starejše in invalide. Prav tako je treba jamčiti pravice potrošnikov, da jim nelojalna konkurenca ne bo preprečevala uporabe novih storitev. Svet je na koncu sprejel skoraj vse naše predloge glede varstva potrošnikov, tako da je to zadovoljiv izid.

Že več kot deset let prenavljamo zakonodajo, ki nadzira informacijsko družbo, v zadnjem času pa tudi civilizirano družbo. Danes odločamo o stališču, da je uporaba interneta državljanska pravica. Ta mora biti zaščiten in raznolik. Že prej smo razsodili, da je informacija državljanska pravica.

Obstaja zaskrbljenost, da bo elektronska komunikacija, ki doseže široko publiko, po naravi še bolj površinska in nič drugega kot brezobzirna neumnost. Cilj civilizirane družbe je zanesljivo zelo zahteven in se mu s tovrstno vsebino, ki jo imamo trenutno, ne moremo približati. Odlična tehnična orodja uporabljamo, da človeštvo vodimo v nevednost v informacijski družbi ter v filistrstvo v civilizirani družbi. Slaba knjiga je slaba, čeprav je tisk ali papir kakovosten. Kaznivo dejanje na internetu je kaznivo dejanje in enako je neumnost tudi na internetu neumnost.

Imajo inteligentna omrežja za posledico neumnost? Gospe in gospodje, s tovrstno vsebino res ne moremo postati vodilno na znanju temelječe gospodarstvo ali družba na svetu. Za to preprosto nimamo dovolj znanja. Gospo komisarko bi rad vprašal, kaj naj bi zdaj, ko smo vzpostavili zelo učinkovita orodja, storili, da bi bila kakovost vsebine primerna civilizirani družbi.

Fiona Hall (ALDE). - Gospa predsednica, pozdravljam dogovor glede telekomunikacijskega svežnja, kajti ta dogovor posledično prinaša še dogovor glede vprašanja, o katerem se manj razpravlja: razveljavitev Direktive o GSM.

Mobilna telefonija je razumljivo zelo neučakana, da pridobi dostop do pasovne širine radijskega spektra, ki je, da bi zadržali globalno konkurenčnost, trenutno rezerviran za GSM. Vendar pa so si Poslanci Evropskega parlamenta prizadevali za ohranitev demokratične odgovornosti nad uporabo spektra.

Različni prejšnji predpisi v zvezi s spektrom, kot je Odločba o mobilnih satelitski storitvah, so pokazali, da so številna vprašanja, ki jih je Komisija označevala kot tehnična, imela tudi svojo politično stran. Kar je tehnično, pa dejansko lahko vpliva na načela kohezije in dostop za vsakogar. Zato pozdravljam dejstvo, da bodo evropski poslanci s telekomunikacijskim spektrom še vedno imeli skrben pregled nad razporejanjem spektra.

Glasovala bom za telekomunikacijski sveženj, vendar bom to storila nekako nerada, ker menim, da je to načelno izdajstvo osnovnega načela liberalizacije telekomunikacij, ki naj bi jo ta direktiva dosegla, na najvišji ravni. Sklicujem se na besede v členu 8 o zagotavljanju dostopa do prvotnih upravljavcev in njihovem pristopu k trgu. Zdi se mi, da dogovor o besedilu, doseženem med zasebnim razgovorom med predsednikom vlade Gordonom Brownom in kanclerko Merkel, daje prvotnim upravljavcem, kot je Deutsche Telekom, veliko prednost. Ne vemo, kaj je predsednik vlade dobil v zameno. Bojim se, da zasebni dogovori voditeljev za zaprtimi vrati niso pravi način oblikovanja zakonodaje EU. Obžalujem, da je do tega prišlo.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Gospa predsednica, nekaj pripomb imam. Ne zaupam Komisiji; ne zaupam neizvoljenim birokratom, ki se sestajajo v ozadju in katerih sestanki nimajo nobenega zapisnika. Ne zaupam temu kraju, ki daje demokraciji nepristen sijaj in ga predstavljajo državni uradniki.

Tole je videti kot politični redakcijski nadzor nad stvarmi na internetu – novem mediju. To so zadeve, ki jih obsodimo, kadar se zgodijo na Kitajskem. To mi ni všeč. Nekoliko mi smrdi. Ne vem, kaj se dogaja v zakulisju, kot je omenila že prejšnja govornica, in kakšni dogovori se sklepajo, o katerih nič ne vemo.

Imamo povsem dobre zakone o avtorskih pravicah. Imamo povsem dobre zakone o varstvu osebnih podatkov. In to naj bi zadostovalo. Ne želim, da bi ta zlovešča in pokvarjena institucija imela še več nadzora.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, priporočam lahko le, da kolega poslanec ne kandidira več za ta parlament; tako bo svoje delo lahko dobro opravljal.

Komisarki Reding in tudi češkemu predsedstvu se iskreno zahvaljujem, saj so skupaj z našimi poročevalci za državljane Evrope še enkrat naredili velik korak. Notranji trg še zlasti na področju telekomunikacij kot tudi na vseh področjih, kjer smo se poprej soočali z monopoli, državljanom nudi ogromen napredek. Polet tega smo že pri uredbi o gostovanju lahko ugotovili, da gospodinjstva lahko veliko privarčujejo in da so potrošniki tako zaščiteni.

Za mala in srednje velika podjetja je predvsem dostop na trg pomemben predpogoj za to, da se nudijo dobre storitve, da se zagotovi nevtralnost omrežja in se neodvisni regulativni organi v državah članicah pooblastijo, da zastopajo svojo industrijo in podjetja kot tudi svoje potrošnike v drugih evropskih državah.

Uveljavljanje pravic državljana ene narodnosti v drugi državi članici je predvsem pomembno za mala in srednje velika podjetja, zato moramo v prihodnje zagotoviti, da bo širokopasovno omrežje še naprej delovalo v korist prebivalstva in bodo cene padle, kajti z zelo dinamičnim razvojem širokopasovnih storitev in interneta, kar se trenutno dogaja, še zlasti na področju telefonije, imamo povsem drugačne možnosti uporabe širokopasovnega omrežja. Zato sem hvaležen, da s frekvenčnim pasom GSM 900 razpolaga tudi UMTS in smo prvič nekaj misli namenili omrežju četrte generacije, ki bo, upajmo, deležno nadaljnje podpore Komisije, da se zagotovi obsežna podpora zagotavljanju širokopasovnega omrežja, še posebno na podeželju.

S to zakonodajo se tudi varstvo potrošnikov dokaj dobro ureja: dejstvo, da sodišča skrbijo za ustrezno uporabo Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic, je velik napredek, zato imamo na tem področju glede dodeljevanja frekvenčnih pasov veliko možnosti, prav tako lahko izkoristimo neomejeno in neovirano uporabo interneta, medtem ko imamo obenem zagotovilo, da bodo sodišča odločila, če bodo omejitve potrebne.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kolegom poslancem bi se rada zahvalila za res odlično opravljeno delo. Zahvalila bi se rada tudi Svetu, vendar vidim, da jih ni; prisotna pa je komisarka. Mislim, da smo naredili nekaj dobrega.

Gospod Harbour, bili ste poročevalec Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov in moram reči, da je bilo naše sodelovanje in skupno delovanje zelo pozitivno. Veliko smo dosegli za naše državljane, kar je za nas socialne demokrate na področju univerzalnih storitev še zlasti pomembno. Ta telekomunikacijski sveženj je zdaj mnogo bolj prijazen do uporabnika in tako pomembno prispeva k varstvu potrošnikov. V prihodnje bodo morali ponudniki telekomunikacij nuditi tudi pogodbe z 12-mesečno veljavnostjo, kar je zelo pomembno. Doslej so namreč številni ponudniki ponujali le 24-mesečne pogodbe, kar je zelo dolgo obdobje in ljudem preprečuje, da bi prej prekinili pogodbo. To je kar pomembna pridobitev. Ob zamenjavi ponudnika, morajo ljudje imeti možnost, da svojo številko obdržijo in jo po enem dnevu že lahko uporabljajo naprej. Do sedaj pa so ljudje svojo namero o zamenjavi za cenejšega ponudnika zaradi dolgega čakanja opustili, to pa je oviralo konkurenco na tem področju. Tudi to je velik uspeh.

Skupina socialdemokratov si je medtem prizadevala, da se pri klicu v sili iz mobilnega telefona lokacija takoj samodejno prenese in se tako osebi omogoči hitro pomoč. Tudi to je zahtevalo dolg boj, kajti nekateri so vztrajali, da to tehnično sploh ni bilo mogoče. Izkazalo se je, da je to mogoče in zato je to bilo treba zagotoviti. Državljanom je to v veliko pomoč.

Kmalu naj bi se stvari izboljšale tudi za invalide. Zagotoviti jim je treba nemoten dostop do telekomunikacijskih storitev. Tudi na tem področju moramo – še zlasti ko govorimo o univerzalnih storitvah – zagotoviti nadaljnji razvoj, kar je prav tako pozitivno.

Ena točka pa je bila vseskozi sporna: kako se lotevamo kazenskega pregona, kadar se pojavijo vprašanja, povezana s kaznivimi dejanji oziroma zadevami civilnega prava? Z danes doseženim kompromisom s Svetom smo naredili pomemben korak, ko smo vključili pravni pridržek. Pravni pridržki pomenijo, da o uporabi sankcij ne odloča samo podjetje, ampak smo z uveljavitvijo pravic, kot jih zajema Evropska konvencija o človekovih pravicah, zagotovili, da se potrošnik lahko zagovarja in ponudnik storitev nima pretiranih pooblastil. To pa je resnično pomembna točka.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Gospa komisarka, gospe in gospodje, dovolite, da najprej pohvalim delo poročevalcev na tem svežnju, o katerem se bo jutri glasovalo, saj je to dobro besedilo. Upošteva vse vidike te revolucije na področju telekomunikacij, s katerimi živimo: telekomunikacijska omrežja, pravna ureditev, gospodarski vidiki, pravice potrošnikov in dostop do interneta.

Vendar pa moram glede zadnje točke reči, da je bila delegacija Demokratičnega gibanja razočarana. Kompromis, ki je bil prejšnji teden dosežen glede poročila gospe Trautmann v zvezi s tem posebnim vprašanjem, ni zadovoljiv. Slabost tega osnutka je neupoštevanje sodne prakse v zvezi s členom Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic. Ta osnutek pravzaprav le upravičuje poskuse francoske vlade, da vsili svoj koncept upravnega organa na visoko ravni, neslavni zakon „Hadopi“.

So ljudje, ki se interneta bojijo, ljudje, ki ne razumejo njegovega razvoja ali interesov. Ti ljudje pogosto trdijo, da je internet področje brez zakonov.

Vendar točno za to, da se prepreči, da bi internet postal področje, ki ni zakonsko urejeno, delegacija Demokratičnega gibanja meni, naj bi odvzem dostopa do interneta ne bila upravna odločba, temveč sodna odločba. Internet je čudovito orodje za uveljavljanje posameznikovih temeljnih pravic.

Nekateri menijo, da je administrativno upravljanje tista prava rešitev. To nam pove, kolikšen pomen pripisujejo temeljnim pravicam. Pravila, ki zagotavljajo svobodo komunikacije med ljudmi, so brezčasna in niso odvisna od enega ali drugega medija. Pravica do sodnega postopka nikakor ne sme biti vprašljiva.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Gospa predsednica, ljudje se bojijo, da bi ukrepi, kot je telekomunikacijski sveženj, omejili njihovo svobodo. Sam sem glede te zadeve prejel na stotine pisem in to ne le iz Poljske. Naj navedem enega od njih: „Evropski parlament predlaga uvedbo sprememb zakona, ki bo vplival na moj dostop do interneta in lahko omeji ali ustvari pogoje za uporabo določenih spletnih strani. Zakonodajne spremembe, ki jih predlaga Evropski parlament, bodo mojemu ponudniku omogočile, da mi ponudi omejene ali pogojene storitve. Bojim se, da bodo takšne spremembe uničile internet in imele neželene posledice za gospodarstvo Evropske unije.“

To je glas Evrope, glas volivcev. Jaz jih podpiram. Ljudem svetujem, naj bodo na volitvah previdni, še zlasti ko gre za kandidate iz Poljske, kjer niti Državljska platforma niti stranka Zakon in pravičnost ne vedo, za kaj gre.

Gospodu Harbourju pa želim povedati, da se zdi, da so nekaterim telebanom iz Državljske platforme in stranke Zakon in pravičnost bolj mar tjunji in opice kot pa ljudje.

Giles Chichester (PPE-DE). - Gospa predsednica, pošteno je povedati, da je telekomunikacijski sektor zgodba o uspehu v EU, zaradi česar je še bolj pomembno, da določimo pravi regulativni okvir. Poročevalcem in še zlasti svoji kolegici, Pilar del Castillo Vera, bi rad čestital za njihovo delo pri pripravi pomembnih izboljšav predloga Komisije o regulatorjih in njihovo preoblikovanje v Organ evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC).

Žal se je ob razpravi o internetu in njegovem cenzuriranju ter zakonskih pooblastilih držav članic pozornost odvrnila od vsebine tega svežnja. Rad bi pohvalil kolego, Malcolma Harbourja, ki je s Svetom dosegel kompromisno besedilo glede burnega vprašanja, poznanega kot sprememba 138.

Če nič drugega, je ta del svežnja izzval pravi izbruh lobiranja preko e-pošte in tistim, ki menijo, da bodo številna elektronska sporočila in veliko besed prevladala, moram reči, da se ta hitro lahko obrnejo v nasprotno smer. Kar je mogoče poslati v hipu, je mogoče prav tako hitro izbrisati, vendar pa pomikanje navzdol in iskanje tistega, kar ni neželeno elektronsko sporočilo s komercialno vsebino, na žalost vzame veliko časa.

Močno upam, da bodo regulatorji dovolj dobro opremljeni, da bodo omogočili več konkurence, enake pogojev in okrepljene pravice potrošnikov ter vzpostavili pravo ravnovesje, ki bo vzpodbudilo vlaganja in inovacije, da bo Evropa ohranila vodilni položaj.

Okrepljene pravice potrošnikov so še en pomemben vidik v tem svežnju, še posebno prenos številke v enem dnevu ter večja preglednost pogodb in zaračunavanja. To so praktične zadeve, ki so za posameznega potrošnika pomembne.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, najprej bi se vsem sodelujočim iskreno zahvalil za pomembno delo, ki so ga opravili.

Vem, da sta odbor in še zlasti gospa Trautmann pokazala veliko predanost, da se dosežeta cilja: po eni strani je to oblikovanje podlage za modernizacijo, za nenehno tehnično revolucijo v Evropi v smislu odpiranja novih delovnih mest in tudi v smislu konkurenčnosti naše celine – to je hkrati pomemben prispevek k Lizboni –, po drugi strani pa je to zavarovanje pravic potrošnika, kar smo že nekajkrat omenili.

Mislím, da sta bila cilja uspešno dosežena. Ko bomo v prihodnje prešli na digitalni sistem, se bodo s sprostitevjo določenih frekvenčnih pasov pojavile nove možnosti in več inovacij. Tudi to bo pomemben prispevek k inovativni družbi in za to smo vsi hvaležni.

Seveda je tu še nekaj občutljivih zadev. Vem, da se ob pogosti rabi interneta, pisanju blogov in dejavno udeležbo na Facebooku in Twitterju posameznik sooča s kar nekaj problemi. Kljub temu sem popolnoma prepričan, da brez sodne odločbe ne bi smeli posredovati. To ne bi bilo narobe zgolj načeloma, obenem bi poslali še napačen signal, še zlasti mladim, ki nenehno brskajo po spletu in veliko uporabljajo sodobne načine komunikacije.

Zelo sem vesel, da je bilo med drugim v uvodnih izjavah jasno zapisano, da po eni strani nikakor ne dopuščamo kaznivih dejanj, po drugi strani pa ne dovolimo posredovanja brez razsodbe sodnika, brez pravne podlage. Po mojem mnenju je to bistveno načelo, ki ga je treba spoštovati. Hvaležen sem kolegici gospe Trautmann in vsem ostalim, ki so pri tem sodelovali in stvari jasno opredelili.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Gospa predsednica, najprej želim tudi jaz pohvaliti poročevalce za njihovo trdo delo in se jim zahvaliti. Vendar se bojím, da imam s svežnjem še vedno težave. Vsebuje številne dobre elemente in drži, da je pravna ureditev tega sektorja potrebna.

Dosežen napredek vključuje pomembno izboljšano varstvo potrošnikov kot tudi zagotovilo Komisije, da bo predstavila predloge glede zahteve po splošnem obvestilu, če pride do izgube podatkov. Kljub temu imam s tem svežnjem težavo. Problem so že izpostavili številni evropski poslanci, vključno z mojimi kolegi poslanci iz Francije: vlade so v kompromis skozi zadnja vrata poskušale vpeljati element „trije prekrški in si izključen“, ki dejansko z direktivo nima popolnoma nič skupnega. Moram reči, da me to izredno moti.

Ta kompromis se mi ne zdi sprejemljiv, zato bi svoje kolege poslance pozvala, da podprejo spremembo, ki jo predlagata gospod Alvaro in gospod Schmidt. To je bistven pogoj, da podprem ta sveženj. Po mojem mnenju bi bilo nesprejetje te spremembe v nebo vpijoča krivica.

Seveda si želimo kompromis s Svetom, vendar ne za vsako ceno. Tudi mene moti, da nas Svet vsakič zapušča v hudi stiski in nam mora to preprosto biti všeč ali pa se moramo s tem sprijazniti. Svet je ravno tako kot Evropski parlament odgovoren za dosego kompromisa. Še zlasti v zadnjih letih uživa Evropski parlament sloves, da je skrben, ko gre za varstvo državljanskih pravic. Upam, da se bo Parlament jutri v času glasovanja izkazal za vrednega takšnega ugleda.

Na koncu, gospa predsednica, pa želim tudi jaz povedati nekaj besed o lobiju. Priznati moram, da čeprav se v bistvu ne strinjam z gospodom Chichesterjem, sem tudi jaz nejevoljna zaradi poplave včasih precej grozečih elektronskih sporočil. Mením, pravzaprav sem prepričana, ...

(Predsednica je prekinila govornico.)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, rada bi čestitala poročevalcem, Komisiji, gospe Trautmann in gospodu Harbourju, ki jim je v zadnjem hipu uspelo doseči kompromis. Po dveh letih intenzivnega dela smo ta kompromis dosegli na področju, ki bo opredelilo prihodnost vodilnega industrijskega sektorja.

Predlog Komisije o uporabi spektra je bil spremenjen v pravo smer ob upoštevanju dosežkov v satelitski tehnologiji, ob tem pa naznanilo Komisije glede prihodnje razprave o univerzalnih storitvah in drugih pravnih problemih, ki še vedno obstajajo, daje slutiti, da se bo delo nadaljevalo. Zato je to šele prvi korak v pričakovanju drugih predpisov.

Ta projekt bo državljanom omogočil poseben dostop do informacij in kulture. Številni problemi, vezani na infrastrukturo in kakovost, pa ostajajo, saj, če preučimo številne tehnične probleme, ki so na področju brezzične komunikacije še prisotni, še vedno ni zagotovljen dostop, ki bi bil enake kakovosti za vse.

Vprašanja o prostem dostopu do interneta, problemi avtorskih pravic in zaupnosti skupaj s skrbjo za zaščito proti kriminalu, varovanju moralnih pravil in mladih – mar ni to za upravljanje nekoliko preveč? Bodo tisti, ki so glede kompromisa skeptični, lahko predlagali že izdelano rešitev, ki jo je mogoče takoj uporabiti?

Menim, da ta projekt predstavlja bistven napredek. Zato dajmo regulatorjem, ki smo jih vpeljali, možnost, skeptiki pa bodo potem imeli možnost vplivati na te nove institucije, ki bodo morale dokazati svojo učinkovitost.

Edít Herczog (PSE). - Gospa predsednica, gre za dve leti dela in moje čestitke za to trdo delo. Telekomunikacijski sveženj je glavni prispevek k lizbonski strategiji, saj ta sektor predstavlja 4 % BDP in 25 % rasti BDP. Za evropsko gospodarsko moč je to eden od osnovnih sektorjev.

Telekomunikacijski sveženj bistveno pripeva k na znanju temelječemu gospodarstvu ne le s samim sektorjem, temveč s povečanjem priložnosti za uporabnike, ki so bodisi podjetja, še zlasti majhna in srednje velika, bodisi posamezniki. To nam vsem prinaša koristi.

Z razvojem omrežja telekomunikacijski sveženj bistveno prispeva k Evropskemu načrtu za okrevanje gospodarstva. Telekomunikacijski sveženj bistveno pripeva h krepitvi pravic potrošnikov in priložnosti za njih, saj ga lahko uporablja vse več potrošnikov. Telekomunikacijski sveženj pa prav tako bistveno prispeva k razvoju demokracije. Dostop zagotavlja vsem Evropejcem in je hkrati nov način za uveljavljanje pravic in dolžnosti, obenem pa je tudi ravnovesje, ki ga je vzpostavil regulativni organ: ravnovesje med instrumentom, s katerim Evropa na področju telekomunikacij doseže resničen notranji trg, in uporabo strokovnega znanja, ki je na voljo na nacionalni regulativni ravni.

Moje čestitke so namenjene poročevalcem in Komisiji. V naslednjih petih letih bomo naredili prvi korak, ki mu morajo slediti tudi drugi.

PRESEDSTVO: GOSPA ROTHE

podpredsednica

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rada bi začela s čestitko našim poročevalcem, ki so se več kot leto dni na vso moč trudili s tem svežnjem. To je pravzaprav izredno pomemben sveženj za državljane Evropske unije.

Ta sveženj vsebuje številne dokumente. Mislim, da je pomembno, da se najprej posvetim poročilu gospe Trautmann, ki določa regulativni okvir za sektor elektronskih komunikacij in pokriva številne izredno pomembne vidike, kot so funkcionalna delitev, politika spektra kot tudi uporaba in spodbujanje omrežij nove generacije. Pozdravljam dejstvo, da se je funkcionalna delitev sprejela kot nujen in poseben ukrep.

Prav tako sem prepričana, da je za nas ključnega pomena, da na tem mestu poudarimo, da je treba zaščititi pravice potrošnikov. Zato poročilo gospoda Harbourja obravnava te vidike, naš kolega, Reino Paasilinna, pa je uspešno podprl stališče evropskih Socialdemokratov, ki poudarja, da mora biti potrošnik ključni element. Pomembno je, kako se pogaja za pogodbene klavzule, tako da se lahko vsak potrošnik zaščiti.

Glede tehnološke nevtralnosti je koristno, da ima na ta način vsak na voljo širok razpon tehničnih možnosti. Vendar bi želela poudariti, da internet ponuja ogromno možnosti. Pomembno je, da so potrošniki in uporabniki zaščiteni in ni poseganja v osebne podatke, ki jih je tudi treba varovati. Predvsem pa moramo zaščititi intelektualno lastnino, vendar to ne sme škodovati interesom potrošnikov.

(Predsednica je prekinila govornico.)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - (SV) Hvala komisarka, na področju elektronskih komunikacij potrebujemo večjo usklajenost in jasnejšo ter preprostejšo zakonodajo, ta usklajenost pa mora prispevati k dobro delujočemu notranjemu trgu. Glavni cilj je povečati konkurenco, to pa se bo odražalo v večji izbiri, nižjih cenah in boljši kakovosti za končnega potrošnika. Da bi pri tem uspeli, je treba pretehtati številne različne interese in najti dobro ravnovesje. Telekomunikacijski sveženj se ne sme, in to tudi ni njegov namen, uporabljati na področju kazenskega prava ali kazenskih sankcij in ne sme vplivati na procesno pravo držav članic. Izboljšana konkurenca mora biti osrednjega pomena. Vsi državljani morajo imeti možnost, da svoj

primer dajo na sodišče – stvari se ne smejo prepustiti komercialnim silam. Zato upam, da bodo moji kolegi poslanci zdaj podprli kompromis.

Problem zasebnosti se pojavlja v poslovni zakonodaji, shranjevanju podatkov, kazenski zakonodaji in zakonodaji o preglednosti. Evropska unija še ni našla skupnega pristopa s skupnimi načeli, ki bi jih lahko uporabljali na vseh treh področjih, da pa bi se dolgoročno izognili nasprotjem v zakonodaji, bo potrebna splošna ocena. Opredelitev ravnovesja med interesi policije, zagovorniki preglednosti, tistimi, ki želijo varovati podatke in seveda med IT podjetji je še vedno izziv prihodnosti.

Komisija bi morala k temu prispevati z ustanovitvijo skupne delovne skupine, ki bi opredelila skupna načela in našla ravnovesje med različnimi interesi na tem pomembnem področju.

Na koncu bi želela komisarki Reding in poročevalcem čestitati za dobro opravljeno delo.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, najprej bi se zahvalil komisarki, gospe Reding, francoskemu predsedstvu, ki je decembra zavzelo zelo inteligentno skupno stališče, in nato češkemu predsedstvu, ki je pravkar doseglo svoj cilj. Prav tako bi se rad zahvalil predvsem vsem trem poročevalcem, gospodu Harbourju, gospe Trautmann in gospe del Castillo Vera, ki so opravili sijajno delo.

Sveženj, o katerem bomo danes glasovali, vključuje določbe, povsem naravnane v smer, ki si jo za razvoj telekomunikacijskega trga lahko le želimo, na urejen način in v dobro vseh: evropska uredba, zaupana Organu evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) z mešanim financiranjem, brez veta; ravnovesje med konkurenco in potrebo po novih vlaganjih – funkcionalna delitev je omejena na izjemne primere; želja po usmerjanju pozornosti na javne storitve pri upravljanju spektra; nove storitve; nov prost dostop; in zahvaljujoč predvsem gospodu Harbourju gre za znatno krepitev pravic potrošnikov. Žal mi je, da so zavrnil besedi „mora opraviti“.

Za Francijo je to besedilo popolnoma uravnoteženo, je dober kompromis in s tem mislim, da je bil končni predlog glede na tiste neslavne sporne spremembe po mojem mnenju dober kompromis, ker omogoča izvajanje pravic intelektualne lastnine na internetu, ne da bi ogrozil prost dostop do slednjega. Za internet se mora tako kot na drugih področjih uporabljati zakonodaja. Virtualni svet ni svet brez zakonov in ne sme biti podvržen le moči oglaševanja, ki ga prinašajo operaterji in ponudniki internetnega dostopa. Zato sem istega mnenja kot gospa Trautmann. Kompromis postavlja pravice zaposlenih, umetnikov in internetnih uporabnikov na enakovredno osnovo in to je dobro.

Syed Kamall (PPE-DE). - Gospa predsednica, najprej bi želel izkazati spoštovanje trdemu delu, ki so ga opravili Komisija in njeni uradniki ter vsi poročevalci. Govorim kot poročevalec v senci, ki je v okviru Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve delal na e-zasebnosti, ki je del celotnega svežnja. Prav tako želim izraziti spoštovanje delu Alexandra Alvara in drugih poročevalcev v senci, vključno z gospodom Lambrinidisom iz Skupine socialdemokratov.

Vsi smo zelo trdo delali, da bi dosegli ravnovesje med varstvom podatkov, glede katerega smo se vsi strinjali, da je zelo pomembno vprašanje, in pravico podjetij do razvoja varnostnih programov, s katerimi se zagotavlja varnost naših omrežij in se cilja na tiste, ki skušajo v omrežja vpeljati škodljivo programsko opremo in viruse. To pa včasih vključuje pregledovanje podatkovnega prometa.

Nismo pa si pri tem prizadevali za pravilo „trije prekrški in si izključen“. Tukaj le peščica ljudi to podpira in zelo nerodno je, da so nekateri izven tega parlamenta to želeli prikazati kot podporo pravilu „trije prekrški in si izključen“.

Medtem ko se ukvarjamo s podatkovnimi paketi, dovolite, da preidem na vprašanje nevtralnosti omrežja. Mislim, da se moramo strinjati, da je upravljanje omrežja do neke mere potrebno. Medtem ko nekatera podjetja gradijo širše cevi, druga prihajajo in te cevi mašijo, kar bi lahko pripeljalo do problema zastoja. Le kdo bi pred nekaj leti predvideval, da bomo imeli storitve, kot sta BBC iPlayer ali YouTube? Zato je pomembno, da so operaterji sposobni upravljati svoja omrežja. Zamisel „prvi paket noter, prvi paket ven“ bi se lahko izkazala za pogubno, še zlasti ko bi se zaradi prometnega zastoja onemogočile službe nujne pomoči.

Rad bi se zahvalil vsem poročevalcem, ki so delali na tej temi, da so poskušali doseči pravo ravnovesje, lobiste izven tega parlamenta pa prosim, da tega ne predstavljajo kot pravilo „trije prekrški in si izključen“; prosim, da tega ne prikazujete kot napad na temeljne svoboščine. Poskušamo le doseči pravo ravnovesje.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Hvala lepa, gospa predsednica. Žal mi je, ker malce zamujam. Za začetek bom povedal, da sem mnenja, da je zelo pomembno poudariti, da je telekomunikacijski sveženj, tak

kot je na voljo danes pred glasovanjem, v bistvu dober. Krepi konkurenco in pravice uporabnikov in to je pomembno poudariti, ker menim, da se to v razpravah pogosto pozablja. Skoraj izključno se posvečamo podrobnostim in to včasih zamegli celotno sliko, to pa je tisto, za kar si telekomunikacijski sveženj prizadeva – krepitev konkurence in pravic uporabnikov.

Vendar pa so naše državljanske svoboščine in pravice na internetu ter odprta in prosta struktura interneta trenutno hudo ogrožene. Te grožnje še nikoli niso bile tako jasne kot v razpravi o tem ali naj se uporabnike izključi iz interneta brez obravnave sodišča. Zelo sem ponosen, da smo se mi v Parlamentu strinjali, da je to nesprejemljivo. Ljudem ni mogoče odvzeti dostopa do interneta, ne da bi ti imeli možnost uveljavljati svoje pravice na sodišču. To je pomembno, ker pomeni zelo resno omejevanje državljskih svoboščin in pravic. To prav tako postavlja na glavo pravna načela na način, ki ga drugje nikoli ne bi dopustili. Nekomu, ki je ukradel kolo, tudi ne prepovemo uporabe cest. Zato sem zadovoljen, da bomo jutri tovrsten predlog jasno zavrnili.

To pa obenem ne odstrani vseh groženj, ki pretijo internetu. Še veliko vprašanj je, o katerih bomo še naprej razpravljali, in teh razprav se veselim. Želim si, da bi na nekaterih področjih lahko šli še nekoliko naprej, vendar pa na splošno to vendarle predstavlja korak v pravo smer. Ponosen sem, da bomo jutri jasno povedali, da so svoboščine in pravice državljanov na internetu, še zlasti glede dostopa do interneta, ki se ne more preprečiti brez obravnave na sodišču, nekaj, kar bo Evropski parlament podprl.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, rada bi povedala, da v današnji razpravi prevladuje naslednje vprašanje: kako lahko dosežemo ravnovesje med svobodo na internetu, prostim dostopom, zaščito avtorskih pravic in upoštevanjem temeljnih pravic? To je res čarobna formula za ugotovitev pravega ravnovesja.

Rada bi poudarila, da tu ne gre za samovoljen odvzem dostopa do interneta. Ne moremo kar zapreti YouTube, kot se je to zgodilo v Turčiji, ker so bile objavljene žalitve Atatürka. Ne želimo situacije, kot je na Kitajskem. Spletnih strani seveda ni mogoče naključno zapirati iz političnih razlogov. Vendar bi rada jasno povedala, da državljanji ne morejo imeti neomejene pravice do neomejenega nezakonitega snemanja! To ni nekaj, o čemer bi se tu lahko pogajali. Vendar pa moramo zagotoviti – in to je ravnovesje, ki ga iščemo in ga moramo še najti –, da proizvajalci ustvarjalne vsebine, katerih delo se pojavlja na internetu, dobijo pošteno nadomestilo. Za to potrebujemo nov model. To ni francoski model. Želimo sodni pridržek, sodno odločbo o temeljnih pravicah. Vendar pa moramo v družbi znanja še najti novo družbeno pogodbo med avtorskimi pravicami in varstvom temeljnih pravic.

Viviane Reding, članica Komisije. – (FR) Gospa predsednica, hvala vsem, ki so omogočili, da je ta zelo pomemben sveženj ugledal luč sveta. Pri tem imam seveda v mislih poročevalce in njihove kolege, mislim pa tudi na češko predsedstvo in na tem mestu bi rada uradno izjavila, da je bila veleposlanica, gospa Reinišová, s svojim načinom sodelovanja s Parlamentom in Komisijo v zvezi z omogočanjem tega projekta prav neverjetna.

Pred nami je uravnoteženo besedilo, ki omogoča odprtje trgov, vlaganja, svobodo na internetu in pravico do interneta. Imamo besedilo, ki omogoča razvoj industrije – in s tem ohranja delovna mesta in ustvarja nove – in uporabnikov. To besedilo po eni strani uravnoveša lizbonsko strategijo za rast in delovna mesta, po drugi strani pa napredek glede pravic potrošnikov, ki internet uporabljajo.

Dovolite mi, da odgovorim na nekatera vprašanja, ki so bila zastavljena.

Eno od vprašanj je zadevalo vlaganja v dostop do omrežij naslednje generacije, za kar je treba zagotoviti pošteno donosnost naložb operaterjev telekomunikacij in ustrezno upoštevati vključena tveganja. Že zdaj je v skladu z veljavnimi pravili mogoče, da več podjetij deli naložbeno tveganje. Nova pravila to potrjujejo in obenem pravijo, da je treba vzdrževati učinkovito konkurenco in pravila nediskriminacije. To je zelo pomembno. To bi rada poudarila, ker včasih slišim le eno plat zgodbe, vendar je v praksi treba poznati celotno zgodbo o vlaganju.

Drugo vprašanje se nanaša na kršitev varnosti osebnih podatkov. Operaterji morajo prevzeti odgovornost, ki jo prinašata obdelava in hranjenje teh ogromnih količin informacij. Nova pravila tako v evropsko zakonodajo prvič uvajajo obvezno obveščanje o kršitvah varnosti osebnih podatkov. To pomeni, da bodo ponudniki komunikacij zavezani, da pristojne oblasti in svoje uporabnike obveščajo o kršitvah varnosti, ki prizadenejo osebne podatke. Pravila o zasebnosti in varstvu podatkov se še krepijo na področjih, kot so uporaba piškotkov in podobnih pripomočkov. Uporabniki interneta bodo bolj obveščeni o tem, kaj se

dogaja z njihovimi osebnimi podatki, in bodo v praksi lažje izvajali nadzor nad svojimi osebnimi informacijami.

Drugi element zadeva za uporabnike bolj odprt in nevtralen internet. Evropski potrošniki bodo imeli še večjo izbiro med konkurenčnimi ponudniki širokopasovnih storitev. Ponudniki internetnih storitev imajo na razpolago močna orodja, ki jim pomagajo razlikovati med različnimi vrstami prenosa podatkov na internetu, kot je govorna komunikacija ali komunikacija vsak z vsakim. Čeprav upravljanje prometa lahko omogoča razvoj visoko kakovostnih premijskih storitev in lahko pomaga zagotavljati varno komunikacijo, se lahko z istimi tehnikami kakovost komunikacij ali drugih storitev tudi poslabša na nesprejemljivo nizke ravni. Zato bodo z novimi pravili EU nacionalni telekomunikacijski organi pristojni, da določijo najnižjo raven kakovosti za storitve prenosa v omrežju, da se tako spodbuja nevtralnost omrežja in svoboščine na omrežju za evropske državljane.

V novem besedilu smo dodali nove zahteve po preglednosti, ki so izredno pomembne.

Četrty element, ki bi ga rada izpostavila, je priznavanje pravice do dostopa do interneta. Nova pravila izrecno priznavajo, da je dostop do interneta temeljna pravica tako kot svoboda izražanja in svoboda dostopa do informacij. Pravila tako zahtevajo, da je treba pri vseh ukrepih, sprejetih v zvezi z dostopom ali uporabo storitev in aplikacij, upoštevati temeljne pravice in svoboščine fizičnih oseb, vključno s pravico do zasebnosti, svobodo izražanja ter dostopom do informacij in izobraževanja kot tudi sodnega varstva.

(FR) Gospa predsednica, menim, da je zelo pomembno poudariti te temeljne pravice, ker tvorijo podlago za naše evropske vrednote, evropske vrednote pa temeljijo tudi na novih pravilih za telekomunikacije.

Poleg tega bi želela nekaj povedati o svobodi na internetu, kajti o tem so govorili številni poslanci. Doseženi kompromis je zmaga za svobodo državljanov in internetnih uporabnikov.

Prvič, ta kompromis zelo jasno uveljavlja svoboščine naših državljanov, kot to določa Listina o temeljnih pravicah, vključno s pravico do dostopa do interneta, ki je sestavni del svobode izražanja in informacij. Drugič, kompromis določa, da nesorazmerne rešitve, predlagane, da se omejijo pravice uporabnikov interneta, niso zakonite. Tretjič, kompromis potrjuje, da mora vedno obstajati možnost, da se primer predloži sodniku, neodvisnemu in nepristranskemu sodišču, čigar odločbo je treba spoštovati.

Vse to je vključeno v kompromis in mislim, da bo delo, ki ga bosta v bližnji prihodnosti opravljala Komisija in Parlament, s tem kompromisom imelo trdne temelje, ki bodo poudarjali pravice naših državljanov in resnične vrednote naše Evrope.

Ob tem bi želela Svet zaprositi, naj hitro ukrepa, da bo končna različica besedila, ki upam, da bo jutri z glasovanjem dobila podporo, čim prej na razpolago.

Malcolm Harbour, poročevalec. – Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil vsem, ki so sodelovali v tej razpravi. Bila je zelo tvorna razprava. Predvsem pozdravljam podporo, ki jo je Parlament nudil meni in mojim kolegom v Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov pri bistvenih izboljšavah pravic uporabnikov ter elementov zasebnosti podatkov v direktivi.

Vesel sem bil, da smo med razpravo vsi prispevali glede teh vidikov. Pomembni so za vsakega potrošnika. Upam, da boste pred prihajajočimi volitvami vsi govorili o delu, ki ga za potrošnike v internetnem svetu opravljate v tem parlamentu, kajti to je povsem ključnega pomena.

Moja druga in pomembna misel je namenjena samemu internetnemu prostoru – elektronskim komunikacijam, samemu sektorju –, ki je cvetoč, razvijajoč se in dinamičen sektor. Naloga nas, regulatorjev, je, da omogočimo nadaljevanje te dinamike in inovativnosti. Uvedli smo regulativni okvir, ki zagotavlja, da lahko potrošniki vzpostavijo stik, imajo pravico seznaniti se s temi storitvami in jih uporabljati – to je ključnega pomena. Vendar pa internet ni cvetoč, kot je – in s pošto, ki ste jo dobivali glede tega predloga, ste videli, kako dinamičen je –, ker bi omejevali dejavnosti na internetu, prav tako razlog ni v tem, da bi vsiljevali nove poslovne modele. Vmešavali smo se v to, kar so ljudje počeli. Želimo, da v ta prostor vstopajo novinci, želimo si majhnih podjetij, želimo si velikih podjetij, želimo si vlaganj.

In s tem občutkom dinamičnosti in nujnosti se moramo pomikati naprej. Gospa Reding ima prav: države članice je treba vzpodbuditi, da bodo te izboljšave čimprej uvedle. Želimo, da novi BEREC funkcionira, želimo, da bi novi regulativni organ sodeloval z nami v Parlamentu, da bi pripomogli, da se te stvari zgodijo, kakor hitro je mogoče.

Pa se oddaljimo od tega trenutka in pogledjmo v prihodnost. Hvala, gospa komisarka, za ključne izjave, ki ste jih dali glede področij varstva podatkov in univerzalnih storitev, kar bo omogočilo nadaljnje sodelovanje z vami, da se na teh pomembnih področjih doseže napredek.

Catherine Trautmann, poročevalka. – (FR) Gospa predsednica, hvala lepa, gospa komisarka, za vašo izjavo, ki je zelo pozitivno pripomogla k razpravi, ki je pravkar potekala, zahvaljujem pa se tudi vsem kolegom poslancem, ki so pri tem sodelovali.

Rada bi povedala, da bo naš parlament z glasovanjem v podporo kompromisa o telekomunikacijskem svežnju pokazal zelo jasno odločitev: za reguliran trg in ne za zakonsko neurejeno konkurenco. To kaže tudi na strategijo, koristno strategijo razvoja v okviru krize, ki evropsko družbo pripravlja na digitalno dobo. To glasovanje bo zaradi klavzule o nediskriminaciji, omogočilo tudi ravnovesje med pravicami držav in pristojnostmi Komisije, med starimi operaterji in novinci, obenem pa bo pomenilo, da tudi sam Parlament napreduje v izvajanju pristojnosti soodločanja, še zlasti na področju politike dodeljevanja spektra, ki se pojmuje kot javno dobro, in v podpori, ki jo še enkrat izraža radioteleviziji in storitvam.

Številni kolegi poslanci so govorili o vprašanju interneta kot javnem prostoru, ki kot tak zahteva svobodo in varnost, in sama se z njimi strinjam. Posledično se je v direktivi z novo različico spremembe 46 prvič oblikovala povezava med dostopom do interneta in temeljnimi pravicami državljanov.

Izraz „sprejeti ukrepi“ resnično na nek način deluje kot manjkajoči člen med katerimi koli ukrepi v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji, ne glede na to, ali gre za prekinitev dostopa ali filtriranje, ter temeljnimi pravicami uporabnikov. V zvezi z dvomi, ki so jih kolegi poslanci izrazili glede pripravljenost poročevalke, da zagovarja pravico do sodne obravnave pred prekinitvijo dostopa do interneta, moram reči, da je izraz „neodvisno in nepristransko sodišče“ izraz, ki internetnim uporabnikom zagotavlja pravico do takšne obravnave.

Dokazovanje, da bi bil Hadopi takšno neodvisno in nepristransko sodišče, bi pomenilo, da se temu visokemu organu nalagajo vse obveznosti, ki jih mora upoštevati sodnik: pravico do obrambe, sodni proces, v katerem sta zaslišani obe strani, in obveščanje javnosti. To bi očitno oblikovalo sistem, ki bi temeljil, tako kot to gotovo počne francoska zakonodaja, na uvajanju računalniške tehnologije in množičnimi obtožbami in kaznimi z namenom sesutja. Zato Komisijo pozivam, da je pri prenosu tega telekomunikacijskega svežnja zelo previdna.

Kadar se temeljno načelo določi v besedilu Skupnosti, ki je predmet kompromisa med Svetom in Evropskim parlamentom kot sozakonodajalcema, se mora ta pravilno prenesti v nacionalne zakonodaje.

Ob koncu bi, gospe in gospodje, rada povedala, da se veselim možnosti širokega javnega posvetovanja z več partnerji, ki bo omogočilo nadaljevanje našega trdega dela v okviru kompromisa, ki upošteva zakonodajo, določeno v spremembi 46, in jo naredi uporabno.

Pilar del Castillo Vera, poročevalka. – (ES) Gospa predsednica, na kratko bi se še enkrat zahvalila vsem, ki so sodelovali v tej že zdaj dolgi razpravi o telekomunikacijskem svežnju: komisarki, ostalim poročevalcem; povedano na kratko, vsem tistim, ki so bili vključeni poleg predsedstva Sveta.

Pojasnila bom tri glavne točke, za katere menim, da so ključnega pomena za to, da povzamem koristi, ki jih prinaša ta odločitev, za katero verjamem, da bo jutri z veliko večino sprejeta v tem parlamentu. Ta revizija telekomunikacijskega zakonodajnega okvira ima tri neposredne posledice.

Prva je ta, da pospešuje razvoj omrežja naslednje generacije in to bo koristilo potrošnikom, ki bodo imeli možnost dostopa, brskanja in opravljanja poslov na hitrejšem in varnejšem internetu, ki je na vsak način koristnejši ne le za posameznega potrošnika, ampak tudi za mala in srednje velika podjetja, za katera je internet bistven.

Drugič, na notranjem trgu bo več konkurence, kar bo spet koristilo potrošnikom, pa naj bodo posamezniki ali podjetja. Koristi bodo imeli zaradi ugodnejših cen, boljših izdelkov in večje inovativnosti, kar so posledice širše, večje in realnejše konkurence.

Na koncu pa se bo vse to izvedlo – in naj nihče izven tega parlamenta in po vsej Evropi nikar ne dvomi – s spoštovanjem temeljnih pravic; nobene nacionalne zakonodaje ne bo, ki bi teh pravic ne spoštovala, kajti Evropa se je odločila, da načelo, na katerem temelji ta reforma, zagotavlja temeljne pravice dostopa do interneta.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, *poročevalka*. – (ES) Gospa predsednica, rada bi se ponovno zahvalila vsem kolegom poslancem za njihove govore in razpravo, ki je bila res zelo pozitivna.

Mislim, da ne more biti dvoma o tem, da je ta reforma veliko prispevala k inovativni družbi 21. stoletja. Tlakovali smo pot, da lahko še naprej zagotavljamo nove priložnosti za telekomunikacijsko industrijo, sektor, ki je silno dinamičen, za gospodarski in družbeni razvoj Evropske unije, in predvsem za varstvo potrošnikov.

Prepričana sem in mislim, da je tudi razprava pokazala, da prevladuje svetloba, čeprav je ostalo tudi nekaj sence, tako kot vključitev razprave o vsebini tega svežnja, kar so pripomnili komisarka in številni drugi poslanci.

Pa vendar imam občutek, da je kompromis tudi dobro razrešil tudi ta vidik, in, kot je bilo rečeno, prvič pokriva področje dveh direktiv, ko v členu 1 vključuje priznavanje temeljnih pravic in svoboščin kot tudi dostop do interneta.

Nobenega dvoma ni, da želim podpreti gospo Trautmann v zahtevi, da ko so države članice odgovorne za zagotavljanje zasebnosti, svobode izražanja, svobode informacij in na splošno vseh pravic, ki jih vsebuje Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, to počnejo pod strogim, natančnim nadzorom Evropske komisije, ki je, mislim, trenutno poleg Parlamenta najboljše varovalo, da je svoboda na internetu načelo, ki je v ravnovesju z vsemi drugimi pravicami.

To je vse. Hvala lepa, gospe in gospodje. Mislim, da smo dobro opravili svoje delo in bi si morali čestitati; zato vas prosim, da glasujete za.

Predsednica. – Najlepša hvala, skupna razprava je zdaj zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, v sredo.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Opažam, da Svet ni prisoten, da bi izrazil svoje mnenje o dogovoru. Želim, da zahtevate njihovo prisotnost jutri pred glasovanjem. Mislim, da bi številni Evropejci od Sveta radi dobili odgovor na vprašanje, zakaj nasprotujejo besedilu, ki izrecno poudarja, da nikomur ne bi smeli odvzeti dostop do interneta brez predhodne odločbe sodišča. Želel bi, da se Svet pojavi in razloži svoje nasprotovanje. Menim, da bi na tisoče Evropejcev želelo vedeti zakaj.

Predsednica. – Posredovali bomo zahtevo.

Pisne izjave (člen 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *v pisni obliki*. – (PL) Telekomunikacijski zakonodajni okvir Evropske unije je nastal v devetdesetih letih, njegov namen pa je bil liberalizirati domače trge, kjer so prevladovali državni monopoli. Medtem smo bili z razvojem mobilne telefonije in interneta priča revolucionarnim tehnološkim spremembam. Namen osnutkov reform zakonodaje, ki regulira telekomunikacijski trg v EU, o katerih bo Parlament glasoval jutri, je prilagoditi zakone EU vsem tem spremembam, na primer z izboljšanjem položaja uporabnikov na trgu elektronskih storitev.

Moje osebno stališče je, da je dostop do interneta pomemben dejavnik, ki podpira izobraževalni proces in kaže, da ljudje znajo uveljavljati svobodo govora ter imajo dostop do informacij in trga dela. Internetnim uporabnikom se dostop do interneta ne sme onemogočiti ali omejiti brez predhodne odločbe pristojnega sodnega organa. Zato sem trdno prepričana, da bi morali obnoviti dve najpomembnejši spremembi, številki 138 in 166, ki ju je Parlament sprejel na prvi obravnavi septembra 2008. Ti dve spremembi bi obnovili zagotovilo uporabnikovih pravic, domači regulatorji bi dobili obveznost nadzora, samovoljno preprečevanje ali omejevanje dostopa državljanov do aplikacij, storitev in vsebin na internetu pa bi bilo nezakonito.

V obliki, kot sta bili spremembi predloženi v drugo obravnavo 6. maja, predstavljata spremembi, ki sta na videz bili le rahlo spremenjeni, dejansko pa so te spremembe znatne, resno grožnjo svobodi izražanja, prostemu dostopu do interneta in pravici do informacij – stebrom modernih, demokratičnih in civilnih družb.

Katrin Saks (PSE), *v pisni obliki*. – (ET) Nova pravila, predstavljena v novem telekomunikacijskem svežnju, bodo pomagala regulirati telekomunikacijski trg in spodbujati varstvo potrošnika. Potrošniki bodo od ponudnika storitev bistveno lažje dobili informacije in zamenjali ponudnika storitev. Informacije, zagotovljene pred sklenitvijo pogodbe, morajo navesti, ali se potrošnik s pogodbo zavezuje za določeno časovno obdobje. Poleg tega ponudniki storitev strank ne morejo zavezati za obdobje, daljše od 24 mesecev. Prenos telefonske

številke od enega ponudnika storitev k drugemu mora biti omogočen v enem delovnem dnevu. Izboljšala se je preglednost zagotavljanja storitev, potrošniki lahko na spletnih straneh primerjajo cene, domači ponudniki pa so dolžni storitve zagotavljati invalidom. Potrošniki lahko zahtevajo določitev najvišje cene, ko njihova mesečna poraba doseže določeno raven. Če ponudnik storitev na internetu nenamerno razkrije posameznikove osebne podatke, mora osebo o tem ustrezno obvestiti.

Nova pravila bodo prav tako regulirala telekomunikacijski trg in olajšala prihod novih storitev na trg. Usklajevanje radijskega spektra v EU ustvarja priložnost za zagotavljanje novih storitev ter odpravlja ovire, ki so obstajale vse doslej, na primer spremljanje televizijskih programov na mobilnih telefonih. Pravice državnih regulatorjev so se povečale, s ciljem krepite neodvisnega nadzora trga pa je bil vzpostavljen nov EU regulator, kar bo nedvomno koristno za uporabnika. Hvala.

4. Navajanje porabe energije in drugih virov izdelkov, ki vplivajo na rabo energije, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (prenovitev) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0146/2009) gospe Podimata v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko o predlogu Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, ki vplivajo na rabo energije, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (prenovitev) [KOM(2008)0778 – C6-0412/2008 – 2008/0222(COD)].

Anni Podimata, poročevalka. – (EL) Gospa predsednica, gospa komisarka, gospe in gospodje, najprej bi želela predvsem pozdraviti predlog Evropske komisije o prenovitvi direktive o energijskem označevanju z osnovnim ciljem, da se področje uporabe razširi na vse aparate, ki v gospodinjstvih, trgovini in industriji porabljajo energijo, ter na izdelke, ki vplivajo na rabo energije. Ta direktiva tvori del obsežnejšega svežnja zakonodajnih predlogov, katerih cilj je spodbuditi energetske učinkovitost, ki je za Unijo prednostna zadeva, ker ima lahko odločilno vlogo pri krepitevi energetske varnosti, zmanjšanju emisij ogljikovega dioksida in oživljanju evropskega gospodarstva, da se bo lahko hitreje izvleklo iz recesije in krize.

Toplo bi se rada zahvalila vsem kolegom poslancem za njihove predloge, predvsem pa poročevalcem v senci, sekretariatu PSE in Odboru za industrijo, raziskave in energetiko, ker nam je z njihovo pomočjo uspelo – v to sem prepričana – okrepiti direktivo o energijskem označevanju. Zato poseben pomen pripisujemo določbam, ki se nanašajo na javna naročila, zato poseben pomen pripisujemo sprejemu spodbud za najučinkovitejše aparate in zato želimo okrepiti določbe, ki se nanašajo na nadzor trga.

Spregovorila bom le o dveh vprašanjih, ki sta povzročili resno soočenje. Prvo se navezuje na naš predlog, naj bi oglaševalci vsebovali podatke o porabi energije, kar pa je vzbudilo nesorazmerne reakcije Federacije evropskih založnikov ter lastnikov radijskih in televizijskih postaj. Pravim, da so bile nesorazmerne, kajti slišati je bilo skrajne argumente, kot na primer, da omejuje svobodo tiska, da so prihodki iz oglaševanja padali na občutljivem področju množičnih medijev in tudi, da se spodkopava svoboda in neodvisnost tiska. Poglejmo si dejstva v tej zadevi in kaj v našem poročilu predlagamo. Menimo, da bi morali oglaševalci za izdelke, ki vplivajo na rabo energije, vsebovati sklic na porabo energije ali prihranke energije ali kategorijo energijske nalepke le, če se ta oglaševalci nanašajo na tehnične specifikacije ali tehnične informacije. Kadar oglaševalci ne vključuje takšnega sklica, tudi sklic na porabo energije ni potreben.

Do zadnjega sem pustila vprašanje zasnove energijske nalepke, ki se je izkazalo za najbolj pereče v tej direktivi. Ta direktiva svojega cilja ne bo dosegla in ne bo učinkovita, če predvsem potrošniki, ki jim je energijska nalepka namenjena, te ne bodo zlahka prepoznali in jo primerjali, da jim bo v pomoč pri izbiri najboljših možnosti. Danes imamo uspešen model energijske nalepke z lestvico od A do G, ki se trenutno kot standard uporablja v številnih državah izven Evropske unije, pri čemer se oznaka A uporablja za najučinkovitejše izdelke, G pa za najmanj učinkovite. Nedvomno je zelo uspešna ter prepoznavna, njen prispevek k prihranku energije pa je ogromen. Vsekakor pa ima tudi številne probleme. Najresnejši od teh problemov oziroma osnovni razlog za te probleme je, da nalepke ne spremlja navedba obdobja veljavnosti. Kadar obdobje veljavnosti nalepke ni označeno in je izdelek razvrščen v kategorijo A, kjer ostane ves čas, tudi tedaj, ko so že bili uvedeni energetske učinkovitejši izdelki, je jasno, da pošiljamo mešana sporočila. Kako se lahko tega lotimo? Z uvedbo nalepk, ki morajo imeti določeno obdobje veljavnosti, na primer 3 do 5 let, po preteku takšnega obdobja pa se na podlagi napredka, ki je bil na trgu dosežen za določen razred izdelkov, lestvica učinkovitosti ponovno pregleda.

Za konec bi želela povedati, da sem prepričana, da bomo v razpravah, ki bodo sledile, da bi na drugi obravnavi dosegli sporazum, našli najboljšo možno rešitev, rešitev, ki jo bodo sprejeli potrošniki in bo v evropski industriji spodbujala inovacije.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospa predsednica, energijska nalepka je nekaj, s čimer smo začeli leta 1992 s ciljem doseči prihranke energije pri izdelkih za gospodinjstvo. Ta pobuda je bila zelo uspešna in je državljanom EU v zadnjih 15 letih prinesla veliko koristi.

Vendar je leto 1992 že kar oddaljeno. Kar nekaj časa je že minilo od tedaj in Komisija se je odločila, da pripravi predlog za prenovitev Direktive o energijskem označevanju, da bi evropski državljani, industrija in tudi javni organi pridobili dodatne koristi, prvič z razširitvijo področja uporabe na vse izdelke, ki vplivajo na rabo energije, drugič s krepitvijo nadzora trga in tretjič s spodbujanjem energetske učinkovitosti javnega naročanja in spodbudami.

Zelo hvaležen sem poročevalki, gospe Podimata, da je v tako kratkem časovnem obdobju pripravila poročilo o izredno zapletenem predlogu in pri tem zagotovila priložnost, da se na drugi obravnavi, ko se bo v razpravo res vključil Svet, doseže soglasje. Prav tako bi se zahvalil poročevalcem v senci in vsem članom Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (ITRE) za skrbno preučitev tega predloga.

Poročilo v primerjavi s prvotnim predlogom gotovo vsebuje nekaj pomembnih izboljšav, ki jih Komisija pozdravlja. Poročevalec upravičeno poudarja dve vprašanji, ki bosta eden od temeljev prihodnjih razprav med Svetom in Parlamentom. Prvo je vprašanje oglaševanja in do kolikšne mere lahko spodbujamo prodajne prakse energetske učinkovitih izdelkov, ne da bi s tem ovirali vlogo državljskih svoboščin in svobodo tiska, drugo pa je vprašanje zasnovane nalepke – ali naj bo to nalepka z omejeno ali odprto lestvico.

Na poti v Parlament danes zjutraj sem v dvigalu našel nekaj letakov, ki so kazali, da to navidezno preprosto vprašanje označevanja sploh ni preprosto. Na eni strani imamo organizacije potrošnikov in na drugi strani proizvajalce, ki si prav tako prizadevajo za isti cilj, ki je potrošniku zagotoviti energetske učinkovitejši izdelke.

Na prvi obravnavi se je v Odboru ITRE na široko razpravljalo, na drugi razpravi pa moramo najti najboljše rešitve za vprašanja poročevalke. Lahko vam zagotovim, da se bo Komisija kar najbolj potrudila, da se bodo različna stališča zblížala, saj dela v korist potrošnikov in družbe. Nalepke naj bi bile učinkovite in močne, obenem pa bi morali proizvajalcem za razvoj energetske učinkovitejših izdelkov zagotoviti močno spodbudo.

Hvala za poročilo. Res sem hvaležen poročevalki za vse delo, ki ga je vložila v njegovo pripravo.

Jan Březina, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, razpravljamo o poročilu o energijski nalepki, ki je iz več razlogov izrednega pomena.

Prvič, povečanje energetske učinkovitosti je najhitrejši in stroškovno najučinkovitejši način zmanjšanja emisij toplogrednih plinov. Drugič, energetska učinkovitost je lahko del rešitve sedanje gospodarske recesije: obravnava povpraševanja po energiji in rabe energije lahko pomaga zagotoviti dolgotrajno rast in dobre možnosti zaposlitve.

Strinjam se z namerom, da se poskrbi za končne uporabnike, ki bodo vse informacije lahko dobili na nalepki, tudi če se izdelek kupi na daljavo, preko interneta ali prodaje po telefonu. Enako velja za namen okrepiti določbe o nadzoru trga, da se tako zagotovi pravilno in po vsej Evropski Uniji usklajeno izvajanje Direktive o energijskem označevanju in njenih izvedbenih ukrepov.

Vendar pa moram nasprotovati dvema točkama. Najprej bi rad posvaril, da bi sprememba 32, če bi bila sprejeta, ovirala neodvisnost medijev. Poudariti je treba, da je oglaševanje ključnega pomena za svobodne, neodvisne, raznolike in visoko kakovostne medije. Naša skupina je zato pripravila alternativni predlog spremembe – spremembo 2, vloženo za plenarno zasedanje –, ki upošteva pomen svobodnih in raznolikih medijev za demokracijo. Naša rešitev pravi, naj bi proizvajalci in trgovci na drobno imeli možnost zagotoviti informacije o posebnih vidikih porabe energije in njenega varčevanja.

Drugič, pozivam k zavrnitvi dveh predlogov resolucij o izvedbenih ukrepih, zavrnitvi izvedbenih ukrepov za televizorje in hladilnike. Ta pobuda, ki so ji nasprotovali industrija, Komisija in Svet, bi škodovala skladnosti nove zakonodaje o energijskem označevanju kot celote.

Naj ob koncu poudarim, da je poročilo o energijskem označevanju zelo pomemben del zakonodaje, ki ga je vredno sprejeti, če se zadovoljivo reši vprašanje oglaševanja.

Silvia-Adriana Țicău, v imenu skupine PSE. – (RO) Najprej bi želela čestitati poročevalki, gospe Podimata, za njeno poročilo.

Menim, da je direktiva o označevanju in obveščanju potrošnikov o porabi energije pri posameznih izdelkih izredno pomembna. Evropska unija je predlagala zmanjšanje porabe energije za 20 %. Če nam bo uspelo pravilno informirati potrošnike, da se bodo lahko odločali na podlagi danih informacij, potem dejansko lahko zmanjšamo porabo energije tudi pri izdelkih, ki se trenutno uporabljajo.

Kar zadeva označevanje, mora to biti preprosto; to je glavni element. Prav tako mora biti popolno in mora seveda potrošniku ponuditi informacije, ki jih potrebuje za potrebna vlaganja. Zato menim, da je pri nalepki pomembno, da omenja informacije o porabi energije ali o prihrankih energije, ki jih je mogoče doseči.

Poleg tega mislim, da je pomembno imeti to lestvico A-G, ki je preprosta. Rada bi še omenila, da sem prepričana, da je pomembno natančno opredeliti obdobje veljavnosti, da bo potrošnik imel informacijo še iz časa, ko so se določeni izdelki oglaševali. Ne verjamem, da bo obveznost zagotavljanja informacij o porabi energije kakorkoli posegala v svobodo izražanja in določbe, ki se nanašajo na množične medije. Mislim, da je v interesu nas vseh, da imamo dobro informirane potrošnike, ki lahko sprejemajo ozaveščene odločitve o zmanjšanju porabe energije.

Želela bi čestitati poročevalki. To je zelo pomemben dokument, ki je del svežnja o energetske učinkovitosti. Še naprej bom spodbujala zanimivo razpravo, celo na drugi obravnavi.

Satu Hassi, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, iskreno se zahvaljujem gospe Podimata za njeno zelo dobro delo, ki ga v celoti podpiram. Odbor za industrijo, raziskave in energetiko je podpiral jasno, potrošniku prijazno energijsko označevanje, za katerega si tako kot odbor želim, da bi se ohranilo.

Pomembno je, da lahko potrošnik vedno zaupa, da oprema v kategoriji A vedno odraža najboljšo tehnologijo – najbolj energetske učinkovite tehnologije –, ki je na tržišču. Energetska nalepka EU je uspešna. Trg je očistila energetske potratne opreme, temu modelu pa so sledile države, kot so Brazilija, Kitajska, Argentina, Iran, Izrael in Južna Afrika. Pomilovanja vredno je, da hočejo zdaj proizvajalci opreme ta uspešen in jasen sistem označevanja spremeniti v nejasno kategorijo in je Komisija temu naklonjena.

Novi model, ki ga podpirajo proizvajalci, je podoben nenehnemu razglašanju rekorda v športu, pri čemer bi se v svetovnih rekordih za desetletje vrnili v preteklost, in ko bi bil rekord premagan, bi mu rekli svetovni rekord minus 5 %, svetovni rekord minus 10 %, svetovni rekord minus 20 %, in tako naprej. To ne bi imelo nobenega smisla in isti sistem pojasnjevanja, ki ga uporabljamo, ko govorimo o svetovnih rekordih, naj bi se še naprej uporabljal pri energetske označevanju.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, to je pomemben in ustrezen projekt, da dosežemo energetske učinkovitost in privarčujemo več energije. Prav je, da se osredotočimo na metode, ki jih na žalost ne uporabljamo na drugih področjih, in sicer gre za uporabo označevanja, da bi potrošniku pomagali izbrati energetske učinkovite izdelke in obenem spodbodli konkurenco na področju bolj učinkovitih aparatov. Ta odločitev je modra in prava.

Dosedanji postopek je bil prav tako smiseln in je dobro deloval. V zvezi s tem menim, da je treba sistem označevanja z razredi A-G, ki je do zdaj 15 let dobro deloval in je bil pred nekaj leti razširjen s kategorijama A+ in A++, spet logično nadgraditi in dopolniti, ker se soočamo z novimi izzivi.

Vendar moramo zadeve previdno preučiti, prav tako pa je treba resno vzeti zadržke, ki jih je izpostavila Komisija. Če naredimo to, kar je tu v Parlamentu predlagal odbor, in sicer preprosto obdržimo lestvico A-G, se bojim, da bodo stari aparati še vedno v kategoriji A, medtem pa bodo novi energetske učinkovitejši aparati opredeljeni pod B. Tako bomo bodisi imeli prehodno obdobje za ponovno označevanje – kar bo vodilo v zmedo – bodisi se bodo stvari stalno spreminjale, označevanje se bo nenehno prenavljalo.

Zato je predlog o uporabi minusa precej preprostejši in jasnejši. Potrebujemo postopek, ki je potrošnikom razumljiv, ki bo sprejet in s katerim bodo potrošniki še naprej podpirali, kar je bilo sprejeto. Potrebujemo sistem, ki tudi proizvajalce spodbuja, da bodo vlagali v okoljsko primerno zasnovo. Zato je po mojem mnenju predlog Komisije pametnejši in bolj smiseln.

Na kratko bi dal še drugo pripombo, ki je po moje prav tako pomembna: Prepričan sem, da nič, kar je bilo predlagano v zvezi z obremenjevanjem oglaševanja v medijih z obveznimi informacijami, ne drži. To ni

sprejemljivo! Tega ne smemo narediti. Nobenega smisla ni! In sploh ni potrebno. Tega ne potrebujemo in informacija na nalepki zadostuje.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica. Menim, gospod komisar, da se danes na tem mestu nelagodno počutite. Razlog je v tem, da je stališče Komisije bolj stališče industrijskega lobija kot pa stališče, ki bi v Evropi poenostavilo varstvo potrošnikov in varstvo okolja.

Zakonodajo o označevanju spremljam zadnjih 15 let. Kaj je v direktivi o označevanju iz začetka devetdesetih let? Navaja, da je treba lestvico od A do G v skladu z najsodobnejšo tehnologijo redno posodabljati, tako da so v kategoriji A le najboljši. Kaj je naredila industrija? Ob koncu devetdesetih je preprečila posodobitev. Posledično je bilo na začetku leta 2000 več kot 50 % vseh aparatov v kategoriji A. Potem so prišli na dan s trikom A+ in A++. Zdaj pa so prišli s triki A-20, A-40 in A-60.

Gospod Reul je vedno na strani industrijskega lobija. Zato me rahlo preseneča, da zdaj to zagovarja. Dajte no, komisar, prosim vas! A do G je lahko razumeti. Petnajst let predrznega lobiranja različnih industrijskih krogov, da bi spodkopali sistem označevanja, to se zdaj tu dogaja. Jutri moramo mi, parlament, zaključiti to strašno epizodo.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Gospa predsednica, o vprašanih energije sem že večkrat govoril, to pa bo v tem mandatu morda moja zaključna pripomba. Mislim, da je na tej točki primerno, da se zahvalim komisarju Piebalgsu, ki je imel zelo težko nalogo, saj je oblikovanje evropskega energetskega trga iz 27 ločenih trgov v posameznih državah članicah velika obveznost, to je Siziŕovo delo, ki se v tem mandatu še ne bo končalo, prav gotovo bodo številne naloge ostale našim naslednikom. Rad bi povedal, da je bil za nas v Odboru za industrijo, raziskave in energetiko eden od najbolj priljubljenih komisarjev: tistih komisarjev, od katerih smo se veliko naučili in pri katerih smo občudovali njihovo raven navdušenja. Upam, da do komisarja nismo bili preveč zahtevni, saj mislim, da ga bomo v prihodnjih mandatih še srečevali, gospod Piebalgs pa je zares trdo delal, da je omogočil, da se sploh lahko pogovarjamo o evropskem energetskega trgu. Podpiram energijsko označevanje, to je potreben standard in mislim, da bi bilo treba očitke o tem, kdo pripada ali ne pripada posameznemu industrijskemu lobiju, dati na stran. Prav tako mislim, da je neugodno, če je ta parlament v preteklih mesecih postal kraj, kjer se širi preplah. Potrebujemo odločitve, ki temeljijo na dejstvih.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospa predsednica, to je težko. Zahvaljujem se gospodu Ransdorfu za njegove zelo prijazne besede, vendar menim, da je narobe, da kar nekoga obdolžimo – industrijo, lobi ali ne –, ker industrija zagotavlja delovna mesta in rast. Industrija si prav tako prizadeva proizvajati in dajati na trg energetske učinkovitejše aparate. Obenem pa je „od A do G“ potrošnikom dobro znana. Potrebno je združiti izkušnje sistema „od A do G“ in vključiti industrijo, vendar ne na silo, ampak z resnično vključitvijo. To poskuša Komisija.

V tej razpravi sta bila dva elementa morda precej zmedena. Eden je okvirna direktiva in prav o tem govori poročilo gospe Podimata. Vem, da bodo na prvi obravnavi Svet, Parlament in Komisija imeli veliko dela, da bodo našli ravnovesje med tema dvema elementoma: naporu industrije in pozitivnimi izkušnjami, ki jih imamo z energijsko nalepko.

Drugi pa je ukrep okoljsko primerne zasnove hladilnikov in TV sprejemnikov. To ni popolna rešitev, vendar pa je rešitev, ki ta dva izdelka vključuje v sistem podeljevanja znaka, saj danes za televizorje nimamo nikakršnega označevanja, pri hladilnikih pa vlada zmeda: vsak hladilnik je uvrščen v kategorijo. Zato smo predlagali in se dogovorili glede ukrepa, ki je začasen, dokler ne bomo imeli okvirne direktive, ki bo vzpostavila jasna pravila. Ne gre za to, da smo vezani na industrijo, vendar pa je bila združitev obeh načinov najboljša rešitev.

Pri tem ne iščemo sovražnika. Skušamo združiti pozitivne izkušnje, vendar hkrati vključiti industrijo. Industrija se temu ne upira, vendar bi po mojem mnenju včasih morala sprejeti močnejša stališča potrošnikov in se resnično zavedati koristi tega.

Na tej stopnji poročilo še ne daje popolne rešitve. Mnenja se razhajajo, vendar smo na pravi poti in kot vedno se najbolj zapletena zakonodaja sprejme s kompromisi in soglasjem. Še naprej bomo morali delati, vendar naj ne bi označevali nekoga, ki se bori proti energetske učinkovitosti, kajti označevanje je najlažji način doseganja naših ciljev za področje energetske učinkovitosti. Ljudje se glede nakupa aparatov odločajo na podlagi informacij in na način, ki ustreza interesom globalne družbe. To je najboljši način in mi bi ga morali vzpodbujati.

Žal bi mi bilo, če bi končali z žalostno novico, rekoč da smo na robu katastrofe; ne, mi skupaj delamo. Vsi si želimo doseči isti rezultat, vendar na tej stopnji še nismo našli kompromisa, ki bi nam ustrezal in združeval vse možnosti za rešitev vprašanja.

Hvala za razpravo. Vem, da so mnenja različna, vendar je Komisija zavezana nadaljnjemu delu, da se na drugi obravnavi hitro najde rešitev.

Anni Podimata, poročevalka. – (EL) Gospa predsednica, ob koncu razprave bi se najprej želela zahvaliti vsem kolegom poslancem za njihove govore in komisarju tako za priporočilo kot tudi govor.

Imela bi dve zelo kratki pripombi. Najprej v zvezi s perečim vprašanjem energijske nalepke. Rada bi opozorila, da ima lestvica od A do G, glede katere vsi menimo, da je uspešna in prepoznavna in je veliko prispevala k prihranku energije, očitno tudi probleme, ki sem jih, gospod Reul, v svojih uvodnih pripombah naštel; povedano drugače, to lestvico je treba posodobiti. Osnovni problem obstoječe energijske nalepke je, da nima obdobja veljavnosti, kar ima za posledico razmere, kot ste jih opisali, in sicer imamo na trgu energetske proizvode z enako nalepko in različno energetsko učinkovitostjo. Za nas je ključno vprašanje uvedba veljavnosti energijskih nalepk od A do G za določeno obdobje in posodobitev kazalnikov energetske učinkovitosti vsaka 3 do 5 let glede na napredek, dosežen na trgu.

Mislím, da je sklep, do katerega pridemo, preprost. Imamo – in vsi priznavamo, da imamo – preizkušen in uspešen recept za energijsko označevanje, ki je tudi v državah izven Evropske unije že uveljavljeno kot standard. Ko imate dober recept, ki pa je z leti postal zastarel, se mu ne odrečete in ga ne nadomestite, ampak ga posodobite, kajti če ga opustite in ne nadomestite z novim, tvegate izgubo dodane vrednosti, ki ste jo v preteklih letih ustvarili z odločitvijo za energijsko označevanje. Sporočilo, ki ga Evropa v vseh teh letih pošilja potrošnikom, je: odločite se za energijsko nalepko A. Zdaj tega sporočila ne smemo oslabiti.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

(Seja je bila v pričakovanju začetka glasovanja prekinjena ob 10.35 in se je nadaljevala ob 12.00.)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

5.1. Tržni standardi za perutninsko meso (A6-0223/2009, Ilda Figueiredo)

– Pred glasovanjem:

Ilda Figueiredo, poročevalka. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi le na kratko razložila, da to poročilo vključuje spremembe, ki jih je Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja soglasno sprejel po resoluciji, sprejeti na plenarnem zasedanju 19. junija 2008, ki je zavrnila predlog Komisije, katerega cilj je bil, da se dovoli prodaja perutninskega mesa za človeško prehrano, tudi ko je bilo to protimikrobno obdelano.

Zato bi se rada zahvalila vsem tistim, ki so z mano delali na tem poročilu, vključno s pripravljavcem mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane.

Upamo, da bosta Evropska komisija in Svet upoštevala to poročilo in mnenje Evropskega parlamenta, ki je v korist javnega zdravja, varnosti hrane in proizvajalcev perutninskega mesa v Evropski uniji.

5.2. Zahteva za zaščito imunitete Alda Patriciella (A6-0196/2009, Aloyzas Sakalas)

5.3. Zahteva za zaščito imunitete Umberta Bossija (A6-0269/2009, Klaus-Heiner Lehne)

5.4. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (A6-0430/2009, Reimer Böge) (glasovanje)

5.5. Priporočilo Komisiji glede pritožbe št. 185/2005/ELB (A6-0201/2009, Miguel Angel Martínez Martínez)

5.6. Rekuperacija bencinskih hlapov med oskrbo motornih vozil na bencinskih servisih (A6-0208/2009, Dimitrios Papadimoulis)

– Pred glasovanjem:

Dimitrios Papadimoulis, poročevalec. – (EL) Gospod predsednik, ker razprava ni potekala iz tehničnih razlogov, dovolite, da pred glasovanjem povem nekaj besed. Menim, da smo po intenzivnih pogajanjih s Svetom in Komisijo na prvi obravnavi dosegli dober kompromis. S prispevkom Evropskega parlamenta smo za leto dni pospešili uporabo direktive, področje uporabe smo razširili na bencinske servise v naseljenih območjih, okrepili smo informacije in kontrolne mehanizme na bencinskih servisih ter informacije za državljane.

To je sprememba, ki bo pripomogla k izboljšanju kakovosti ozračja in bo znatno omejila toplogredne pline, ki povzročajo podnebne spremembe. Komisija se je na naš predlog zavezala, da bo po določenem časovnem obdobju predložila preoblikovan predlog, da se bo lahko uporabila boljša tehnologija, s katero bomo lahko v prihodnje dosegli še boljše rezultate.

Končni kompromis podpirajo vse politične skupine in mislim, da je to znak, da smo delo dobro opravili.

5.7. Dostop javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (prenovitev) (A6-0077/2009, Michael Cashman)

– Pred glasovanjem:

Michael Cashman, poročevalec. – Gospod predsednik, ta parlament me je pooblastil, da se o tem pomembnem dokumentu začnem pogajati z drugimi institucijami. Na žalost moram poročati, da pogajanja niso bila plodna, in zato parlamentu predlagam, da danes o tem pomembnem dokumentu ne glasujemo, temveč odločitev o njem prepustimo naslednjemu parlamentu, ko pričakujem, da bo Komisija jeseni letos pripravila nov predlog.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Gospod predsednik, Komisija upošteva odločitev Parlamenta, da se glasovanje o zakonodajni resoluciji, ki je priložena poročilu gospoda Cashmana, odloži do naslednjega parlamentarnega mandata. Čeprav Komisija popolnoma spoštuje odločitev Parlamenta, pa ni prepričana, da bi glasovanje ob zaključku prva obravnave zvezalo roke naslednjemu parlamentu. Zato bo Komisija po tem, ko bosta dve veji zakonodajne oblasti sprejeli svoji stališči, ponovno pretehtala svoj predlog, medtem pa namerava nadaljevati s prizadevanji za konstruktivni dialog z obema institucijama in potrjuje svojo pripravljenost iskanja kompromisa s Parlamentom in Svetom.

Michael Cashman, poročevalec. – Gospod predsednik, mislim, da to ponazarja, zakaj je izredno pomembno, da naslednji parlament uveljavlja vse pristojnosti, ki jih ima. Dialog pomeni, da mora vsaka institucija prisluhniti. Zaenkrat nobena od institucij ne posluša Parlamenta. Zato ne bi smeli glasovati in bi morali naslednji parlament o tem v celoti seznaniti.

(Aplavz)

(Parlament je sprejel predlog)

(Zadeva je bila vrnjena pristojnemu odboru)

Predsednik. – Nisem prepričan, če so čestitke gospodu Cashmanu na mestu. Da? Potem mu čestitamo.

5.8. Urejanje delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu (A6-0120/2009, Marie Panayotopoulos-Cassiotou)

– Pred glasovanjem:

Stephen Hughes (PSE). – Gospod predsednik, da ne bi po začetku glasovanja zmotil samega poteka, bi želel parlament obvestiti, da Skupina socialdemokratov umika tretji del spremembe 62, kar je tisti del, ki zadeva točki b in c člena 2(1).

(Parlament je zavrnil predlog Komisije)

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – *(IT)* Gospod predsednik, spoštovani poslanci, Komisija upošteva stališče, ki ga je danes izrazil Evropski parlament, in bo glede na zaveze, prevzete pred tem parlamentom, in današnje glasovanje z zavrnitvijo predloga ter ob upoštevanju stališča Sveta oblikovala najustreznejše sklepe.

Komisija bo razmislila o najboljšem načinu doseganja zahtevanega rezultata, z drugimi besedami jamčenja socialne zaščite delavcev ob hkratnem izogibanju povečevanja upravnih bremen v sektorju cestnega prevoza.

(Zadeva je bila vrnjena pristojnemu odboru v skladu s členom 52(3) Poslovnika)

5.9. Trgovina z izdelki iz tujljev (A6-0118/2009, Diana Wallis)

– Pred glasovanjem:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – *(DE)* Gospod predsednik, rad bi opozoril na napako, ki se je prikrdla na seznam glasovanja Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov. Pri končnem glasovanju o spremenjenem predlogu kot tudi zakonodajni resoluciji naj bi se glasilo „glasovanje po lastni presoji“. Prosim vas – in tu vključujem Skupino –, da se to upošteva.

Hans-Peter Martin (NI). – *(DE)* Gospod predsednik, rad bi vas vprašal. Kateri člen Poslovnika dopušča, da skupine tu in z vašo privolitvijo spreminjajo svoje sezname glasovanja? To je zloraba parlamentarne neodvisnosti posameznih poslancev!

5.10. Zaščita živali, ki se uporabljajo za znanstvene namene (A6-0240/2009, Neil Parish)

– Pred glasovanjem:

Neil Parish, poročevalec. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil vsem poročevalcem v senci, ki so bili zelo pripravljene delati z mano na neverjetno tehničnem in težkem dokumentu. S skupnim delom nam je uspelo pripraviti nekaj, za kar sem prepričan, da je dober kompromis.

Preskusi na živalih so izredno protislavno in čustveno področje, ki vključuje moralno dilemo. Storili smo vse, da bi oblikovali stališče, ki bo izboljšalo počutje živali, ki se uporabljajo v preskusih, ter obenem v Evropi zagotavljalo nadaljevanje najkakovostnejših in zanesljivih medicinskih raziskav. Na številnih področjih smo gradili na predlogu Komisije, najpomembneje pa je, da smo pojasnili razvrščanje glede na natančnost. V Odboru za kmetijstvo smo dosegli dober kompromis, ki ga na tej stopnji ne bi smeli zavreči.

Vsi si želimo sodelovati pri izboljšanju, zmanjšanju in zamenjavi živalskih preskusov. Vendar pa ne smemo pozabiti, da so se številna cepiva in zdravila za bolezni razvila z uporabo živali in še zlasti primatov – na primer cepiva proti otroški paralizi, davici, hepatitisu B kot tudi globoke možganske stimulacije pri Parkinsonovi bolezni. Vse to so primeri koristi raziskav, ki vključujejo živali. Da bi razblinili pomisleke, ki jih imajo številni poslanci glede uporabe izvornih celic človeških zarodkov, je treba povedati, da bo sprememba 170, če bo deležna podpore, zagotovila, da bodo moralne odločitve o tem vprašanju sprejemale same države članice in ne Komisija.

Imamo veliko priložnost, da izboljšamo zakonodajo za dobro počutje živali in raziskave. Medstrankarske razlike bi morali dati na stran in podpreti to poročilo. Gospodarstvo, organizacije za medicinske raziskave in dobro počutje živali so prepričani, da je to korak naprej in bomo posodobili in izboljšali sedanjo zakonodajo.

Če se s to zakonodajo ne bo ukvarjal ta parlament, se to lahko odloži za še nadaljnji dve leti ali več, kar bi pomenilo korak nazaj. Poslance tega parlamenta pozivam, da to poročilo podprejo.

Na koncu pa, ker verjetno zadnjič govorim v parlamentu, saj se vračam v nacionalno politiko, bi se rad zahvalil za spoštovanje, ki ste mi ga namenili, zahvalil pa bi se rad tudi poslancem tega parlamenta, ki so mi prav tako izkazali spoštovanje.

(Aplavz)

Predsednik. – Najlepša hvala, gospod Parish. Ko se vrnete v svoj nacionalni parlament, si želimo, da bi delali s takšnim veseljem kot tu, v Evropskem parlamentu.

5.11. Onesnaževanje morja z ladij in uvedba kazni za kršitve (A6-0080/2009, Luis de Grandes Pascual)

5.12. Navajanje porabe energije in drugih virov izdelkov, ki vplivajo na rabo energije, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (prenovitev) (A6-0146/2009, Anni Podimata)

5.13. Načrt prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2010 (A6-0275/2009, Vladimír Maňka)

– Pred glasovanjem o resoluciji:

Predsednik.? – Naj povem, da je to zadnje glasovanje, ki mu predsedujem. Posebej bi se rad zahvalil Paulu Dunstanu na moji levi, ki je v teh letih odlično opravljal svoje delo.

(Glazen aplavz)

Paul, rad bi ti povedal, da sva skupaj zagrešila kar nekaj napak – včasih jaz, včasih ti. Vendar sva bila neprekosljiva ekipa. Iskreno se ti zahvaljujem.

PRESEDESTVO: GOSPOD MAURO

podpredsednik

6. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Miguel Angel Martínez Martínez (A6-0201/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Gospod predsednik, hvaležen sem, da ste me pozvali. Poročilo sem podprl, ker pa bom s prihajajočimi volitvami ta parlament zapustil, bi rad izkoristil to kot zadnjo priložnost in izpostavil zelo mogočno sporočilo, ki ga je temu parlamentu nedavno dal predsednik Češke republike: „Zdaj si prizadevamo za novo pooblastilo ljudi.“ Vendar ljudje v resnici v tem parlamentu sploh niso zastopani. Kot je dejal predsednik, tu ni nikakršne opozicije evropskemu projektu.

Ljudje – moški in ženske v naših volilnih enotah, še zlasti v Britaniji – nočejo evropske ustave, nočejo, da se jim vsili pogodba. Želijo pa si volilno pravico in upam, da bodo to priložnost raje prej kot slej tudi dobili.

- Poročilo: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, pozdravljam sprejem tega poročila. Moja skupina in jaz smo glasovali za. S tem je Parlament poslal zelo pomemben signal. Zdaj pa moramo pri tem vztrajati.

- Poročilo: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, nesocialno obnašanje delodajalcev zaposlene sili v samozaposlitev, to pa vključuje tudi delavce, ki opravljajo delo voznika, in ljudi, ki nudijo prevozne storitve.

Delodajalci želijo varčevati pri stroških socialnega zavarovanja in pridobiti večjo prožnost, vendar je to pripeljalo do stanja, v katerem moramo glasovati pod pritiskom takšnega nesocialnega vedenja.

Zato je bilo potrebno zaradi velikega obsega takšnega nesocialnega vedenja to poročilo zavrtniti. Njegov obstoj ogroža ne le higieno dela delavcev, ampak ogroža tudi varnost cestnega prometa, kar lahko praktično prizadene vsakega od nas in vsakega, ki je na cesti, bodisi v avtu bodisi kot pešec. To je zelo jasen razlog, zakaj naj bi ta problem obravnavali zelo resno in zakaj naj bi se k njemu ponovno vrnili, saj nam predlagana rešitev ni ponudila izhoda iz tega stanja.

- Poročilo: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želim povedati, da sem kljub dejstvu, da naši spremembi nista bili sprejeti, glasoval za poročilo.

Prepričan sem, da je to odlična zamisel, da zagotovimo pomoč Inuitom, ki bodo, kar zadeva njihov način življenja, način preživljanja in način lova, dosegli mir in pomiritev, ter da jih bodo v zvezi s programi Evropske unije LEADER za skandinavske države na področju lova na tjunlje bolj upoštevali. To priložnost bi prav tako izkoristil, da povem, da to, kar se dogaja v Kanadi in nima nikakršne povezave z Inuiti, ni lov, kot ga mi razumemo, ampak zakol živali in ne lov v pravem pomenu te besede. Zato menim, da je treba to dvoje ne glede na stališče, ki ga ljudje kasneje zavzamejo, obravnavati ločeno. Prav tako mislim, da bi bilo bolje, če bi se s to temo ukvarjali v obdobju po volitvah in ne pred volitvami, kot se to zdaj dogaja.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Gospod predsednik, tudi jaz pozdravljam dejstvo, da je Evropski parlament s prepovedjo uvoza izdelkov iz tjunljev v Evropsko unijo sledil zgledu Združenih držav in Rusije. Prepričana sem, da pošiljamo jasen znak, da bo morala kanadska vlada, ko gre za humane metode lova na tjunlje, spremeniti metodo spremljanja skladnosti z zakonodajo. Prav tako sem prepričana, da bo naš predlog tradicionalnim ljudstvom v Evropi in izven EU še naprej omogočal izvajanje tradicionalnega načina lova na tjunlje. Zahvaljujem se vsem, še zlasti češkemu predsedstvu, ki je Parlamentu in Svetu 24. aprila omogočilo dosego kompromisa, ki smo ga danes sprejeli.

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, prav navdušen sem, da je bilo to poročilo sprejeto s tako veliko večino in se lahko veselimo prepovedi uvoza izdelkov iz tjunljev v Evropsko unijo.

Povedati moram, da me je razžalostilo, ko sem videl, da naša poročevalka, liberalna demokratka Diana Wallis, ni v celoti podpirala tega ukrepa. Kot poročevalka bi bila morala zastopati stališča odbora, kjer je bila dosežena velika večina, ne pa iskati načine, kako na glavo obrniti, kar je očitno bila volja velike večine tega parlamenta. Pa vendar sem vesel, da je Parlament s tako očitno večino pokazal tako močno odločenost, da se vprašanje reši na način, kot smo se zdaj odločili.

Daniel Hannan (NI). - Gospod predsednik, to poročilo mi ponuja nekakšno dilemo. Izpostavitve tjunljev za posebno obravnavo ima v sebi nekaj, kar ni povsem razumno. Niso ogrožena vrsta – to pravi celo Svetovni sklad za naravo (WWF). Nobenega trušča se ne zganja glede lova na tjunlje v imenu os ali lesnih uši ali rosomahov ali deževnikov.

Pa saj tudi demokracija ni strogo razumska. Ljudje niso vedno računski stroji. Morda so to, kot bi zatrjevali evolucijski biologi, otroške značilnosti tjunjnega mladiča –, ki nas na globoki genetski ravni naredijo dovzetne in sočutne do njih. Ne vem. Pri tem je bistveno, da smo na spolzkih tleh, če pravimo, da se volivci motijo zgolj zato, ker je njihovo nasprotovanje lovu na tjunlje bolj estetskega značaja kot pa razumskega ali moralnega. Ko se enkrat podate v to smer, ste le še korak do tega, da rečete, da se motijo, ko nasprotujejo evropski ustavi ali Lizbonski pogodbi ali čemur koli drugemu.

Tako sem po dolgem premišljevanju prišel do tega stališča o poročilu: ker je to za številne naše volivce tako občutljivo in pomembno vprašanje, naj bi o tem sploh ne odločali na ravni EU, ampak naj bi se to ustrezno storilo z nacionalnimi, demokratičnimi mehanizmi ter postopki vsake države članice.

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, ponos me navdaja, da je ta parlament s tako veliko večino glasoval za to poročilo. Glasovala sem za to poročilo, ker sem zadovoljna, da glede trgovine z izdelki iz tjunljev v EU podajamo močno izjavo brez vrzeli.

Veliko ljudi iz naše volilne enote je stopilo v stik z nami – in milijoni so se temu priključili –, da bi povedali, da je to najostudnejše in okrutno pobijanje ljubkih bitij. Vem, da nekateri morda porečejo, da je to le zato, ker so tako prikupni, vendar pa se človek, ko si pogleda video posnetke metod, ki se uporabljajo, tudi zave, da še zlasti komercialni zakol tjunljev ni potreben, saj je na voljo toliko alternativnih.

Zelo vesela sem, da smo v tako velikem številu glasovali za prekinitev te krute trgovine.

Peter Skinner (PSE). - Gospod predsednik, ta prepoved je velik napredek in predstavlja resnično zmago zagovornikov predvsem v jugovzhodni Evropski uniji, od katerih so nam številni pisali v parlament, da so zahtevali konec te krute trgovine.

Za dosežen uspeh je glede na intenzivno lobiranje storilcev, ki izvajajo to kruto in nesprejemljivo trgovino, ključnega pomena dejstvo, da je to akcijo vodil laburistični predsednik odbora. Ne gre za zbledelo različico izvirnika – kot je poudaril moj kolega, Richard Corbett –, temveč je tako odbor kot zdaj tudi Parlament glasoval za prepoved, po tem ko je Arlene McCarthy predlagala odločilne spremembe.

Presenetilo me je, ko sem pravkar slišal gospoda Hannana iz Konzervativne stranke predlagati, naj bi to bilo prepuščeno razpravi na nacionalni ravni in demokraciji. Če bi se zanašali na tak način, bi se za to prepoved odločilo le osem dežel za razliko od 27, ki so glasovale v Evropskem parlamentu. To kaže, da sta trgovina in dobro počutje živali skladni in tega se moramo veseliti.

Cristiana Muscardini (UEN). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, (...) ker v veliki meri omejuje uvoz izdelkov iz tujljev v Unijo, poročilo gospe Wallis za splošno varstvo pravic živali predstavlja korak naprej.

Unija je v tem okviru sprejela civilizirano odločitev in upamo, da bodo druge države temu sledile, čeprav bi nam bilo ljubše, da bi na notranji trg predložili besedilo Komisije, ker je to zelo jasno omejilo morebitne izjeme pri prodaji takšnih izdelkov na primere, ko je od njih odvisen obstoj Inuitov. Če carinski organi na meji ne bodo izvajali ustreznega nadzora, lahko te nove izjeme odprejo nevarne vrzeli, ki bodo omogočile izogibanje novemu ukrepu, ki po dolgem boju kaznuje jalovost in krutost določenega človekovega početja, ki se ne sme več dopuščati, da nam vznemirja vest.

Upam, da današnji korak naprej ne bo ostal osamljen in bo še več naporov vloženih v to, kako naše dežele obvarovati pred uvozom izdelkov iz živali, ki so bile ubite ob nezasišanem trpljenju. Glede te teme bi vas želela spomniti na veliko podlost, ko se v Evropi še naprej podpira praksa klanja živali, pri čemer te niso omamljene in se jih preprosto pusti izkrvaveti.

- Poročilo: Neil Parish (A6-0240/2009)

Hiltrud Breyer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, medtem ko je bilo glasovanje o lovu na tujnje tako uspešno, kar me navdaja z veseljem, pa je glasovanje o poročilu gospoda Parishja pravo razočaranje. Tudi na tem področju bi si želela, da bi imeli jasno stališče glede zaščite živali, ki bi bilo postopno in bi kazalo pot naprej, kar jasno kaže, da za preskuse na živalih potrebujemo alternativne rešitve. Preskusi na živalih bi morali biti stvar preteklosti. Vendar pa so bili na strani industrije očitno zelo jasni interesi – še zlasti v farmacevtski industriji – in posledično smo Skupina in jaz zelo razočarani, ker nam ni uspelo zagotoviti, da bi preskusi na živalih in barbarski pogoji sodili le še v preteklost.

Na žalost nismo uspeli spremeniti klanjanja, ki ga je z jasno prepovedjo preskusov na velikih opicah zagrešila Komisija. To me žalosti, saj se družba vedno presoja glede na svoje ravnanje z živalmi, zato Evropska unija ni več sinonim za nepotrebne preskuse na živalih. Tako bi si želela, da bi v predlogu direktive več pozornosti namenili oceni alternativnih preskusov brez uporabe živali, kajti le z jasno podporo alternativnim postopkom se bodo v Evropski uniji končali barbarski in nepotrebni preskusi na živalih.

Tega pa ni mogoče doseči le z izjavami o nameri, temveč s poudarjanjem pomena alternativ, ki nadomeščajo preskuse na živalih, in zagotavljanjem ustreznih finančnih sredstev za raziskave. Ne moremo govoriti o alternativah, ki nadomeščajo preskuse na živalih, nato pa ne podpreti njihovega razvoja in hitrega priznanja. Financiranje alternativ za preskuse brez uporabe živali ne sme usahnuti. Dober osnutek Komisije bi bil moral zahtevati več podpore v Parlamentu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospod predsednik, vesela sem bila, da je bila sprememba 170 v poročilu gospoda Parishja sprejeta. Ta prepoveduje uporabo človeških zarodkov ali zarodnih celic kot alternativo uporabi živali v tej direktivi, čeprav je to, da ta sprememba moralne odločitve prepušča državam članicam, zame slaba tolažba, saj irska vlada in sodišča dosledno zavračajo zaščito zarodkov, prav tako pa so mi zagotovili, da na Irskem za raziskave uvažamo zarodne celice, pridobljene s splavi.

Zaščitili smo tujnja in to je dobro. Sprejeli smo ukrepe za omejevanje in zmanjšanje preskusov na živalih in moramo še naprej, vendar pa nikoli ne smemo pozabiti na načelo, da ljudi ni mogoče uporabiti kot

nadomestek za druge oblike preskusov. Preskuse na živalih moramo zmanjšati, vendar na ljudi pri tem ne smemo gledati kot na drugo možnost.

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, čeprav je bil danes dober dan za dobro počutje živali z vidika tjulnjeve, je bil manj dober dan glede načina, kako smo pravkar glasovali o preskusih na živalih.

V začetku tega meseca sem imel čast obiskati podjetje v mojem volilnem okrožju, Simcypu, ki je ravno dobilo nacionalno nagrado Dr Hadwen Trust za razvoj alternativ raziskavam z uporabo živali. To podjetje je pokazalo, da je mogoče razviti alternative, ki so učinkovite. Prav tako je pokazalo, da ko gre za medicinske raziskave, ni nujno, da ti rezultati predstavljajo podatke, ki so zanesljivi pri uporabi na človeku.

Simcyp utira pot alternativam. Mogoče je iti še naprej. Danes bi bili morali iti naprej. Naredili pa smo le majhen korak. Veliko več je treba storiti.

Neena Gill (PSE). - Gospod predsednik, vzdržala sem se glasovanja o tem poročilu, ker sem dolgoletna borka za pravice živali. To je eno od vprašanj, ki je za EU pomembno in se je nanj treba osredotočiti, če želimo vzpostaviti ravnovesje med pravosodjem in notranjim trgovom, pri tem pa moramo vztrajati pri tržni morali.

Veliko pisem sem prejela v zvezi s tem vprašanjem in volivci po vsej moji regiji izražajo svojo osuplost. Prepričani so, da bi morali živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene, bolje zaščititi.

Razlog, da sem se vzdržala glasovanja je, ker sem želele, da se konča lovljenje prostoživečih opic za plemo in zato podpiram besedilo Komisije. Prav tako se niso podprle spremembe, ki umikajo obveznost natančnega vodenja evidenc v obratih uporabnikov. Nadalje menim, da bi morali spremembe, ki zavezanost osredotočijo na tri „Z“ – zamenjava, zmanjšanje in znatna izpopolnjenost – podpreti. Prav tako mislim, da bi morala nastanitev biti prilagojena preskusu in naj bi bila del projektne odobritve. Želim, da se izognemo trpljenju živali in zagotovimo humane ali pa vsaj manj boleče metode usmrtnitve. To je eden od razlogov, da sem se vzdržala glasovanja, saj nisem imela občutka, da je bilo to poročilo zadostno.

- Poročilo: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hvala, gospod predsednik. Kot bivšo latvijsko ministrico za okolje sem glede dogajanja na tem področju in še zlasti krutosti do živali kot tudi dejstva, da se ta presenetljiva krutost prakticira v industrijskem obsegu, že dolgo zaskrbljena. Rada bi rekla, da to nima nikakršne povezave s tradicionalnim življenjem Inuitov, saj ta tradicionalni način življenja ne vključuje zakola živali v industrijskem obsegu, da bi tako vsemu svetu dobavljali izdelke iz tjulnjeve. Glede spremenjenega predloga sem se vzdržala, ker menim, da glede tega vprašanja ni potreben nikakršen kompromis. Po drugi strani pa sem odločno glasovala za resolucijo in sem resnično vesela, da je Evropski parlament sprejel hvalevredno odločitev evropskih državljanov v zvezi s prepovedjo trgovanja z izdelki iz tjulnjeve. Hvala lepa.

- Poročilo: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Hvala, gospod predsednik. V zvezi s poročilom gospe Podimata bi želela povedati, da pravzaprav lahko podpremo tako predloge Komisije kot tudi poročilo Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, pa tudi predloge Skupine zelenih/Evropske svobodne zveze ter drugih političnih skupin, saj se, kot to jaz vidim, poročilo ukvarja z interesi potrošnikov. Najpomembneje je, da bi morali potrošniki glede električnih aparatov vedeti, kateri so najvarčnejši in kateri so najmanj škodljivi za bližnje okolje. Zato pri glasovanju skušam pokazati uravnotežen pristop ter v tem primeru poudariti interese evropskih potrošnikov.

- Poročilo: Vladimír Maňka (A6-0275/2009)

Richard Corbett (PSE). - Gospod predsednik, medtem ko mi govorimo, je na britanski radijski postaji 5 Live kontaktna oddaja o Evropskem parlamentu – poteka že vse dopoldne. Ljudje kličejo in vprašanje, ki se nenehno zastavlja, se nanaša na stroške Evropskega parlamenta. Koliko ta parlament stane in ali lahko te stroške upraviči?

Kot sem nedavno že poudaril, bi, če bi stroške povezali s številom prebivalcev, Evropski parlament stal 1,74 GBP na državljana letno, kar je približno vrček piva. Za primerjavo pa lordska zbornica stane 1,77 GBP in spodnji dom 5,79 GBP letno, kar je bistveno več na državljana. Seveda ta parlament s širokim volilnim telesom tudi stroške deli na široko. Stroške nam nalagajo države članice v smislu treh delovnih mest in 23

jezikov, česar v svojem proračunu ne krije noben nacionalni parlament. Pa vendar nam kljub temu uspeva, da za ta denar zagotavljamo ustrežno vrednost.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Gospod predsednik, ne bom oporekal podatkom, ki jih je pravkar prebral gospod Corbett. Nič kaj dosti mi ni mar, če ta parlament stane manj na prebivalca kot drugi – čeprav mislim, da sta morda v Evropski uniji eden do dva človeka več kot v Združenem kraljestvu.

Pri tem poročilu me skrbi, da je to morda izgubljena priložnost. Izpostavlja številne od dragih režimov, ki smo jih v tem času tu vsi opazili – tudi sam sem tako kot vi, gospod predsednik, tu že 10 let. Zanimivo je na primer, da je glavna knjižnica Evropskega parlamenta v Luksemburgu, kjer nihče ne more do nje, saj poslanci krožijo med Brusljem, Strasbourgom in domom.

Na tem kraju je veliko izgubljenih priložnosti, to poročilo pa je prav gotovo ena od njih. V času, ko morajo vsi naši volivci zagotoviti pasove, bi morali tudi mi v tem poročilu poslati signal, da smo tudi mi pripravljeni zategniti svoje, vendar tega nismo storili. Izgubljena priložnost.

Predsednik. – Hvala, gospod Heaton-Harris, če boste z nami naslednji mandat, nam boste pomagali stvari bolj izpeljati.

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Ilda Figueiredo (A6-0223/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za.

V skladu z Uredbo (ES) št. 1234/2007 se perutninsko meso lahko prodaja na mednarodnem trgu, čeprav je bilo obdelano s protimikrobnimi snovmi. Junija 2008 je Evropski parlament po številnih poskusih uspel sprejeti resolucijo, ki prepoveduje tovrstno trženje.

Ker Združene države v EU izvažajo le perutninsko meso, obdelano s kemijskimi ali protimikrobnimi snovmi, Komisija resolucije ne spoštuje. Ta strategija je v nasprotju z naložbami, ki so jih na tem področju izvedli strokovnjaki za perutninsko meso v skladu z zakonodajo Skupnosti, ki navaja, da se za zmanjšanje tveganj okužbe mesa lahko uporabijo le v EU odobrene metode zaščite, kot je postopek hlajenja.

Zato podpiramo naslednje predloge za spremembo Uredbe (ES) št. 1234/2007: 1) Komisijin preklic uvodne izjave 5, ki navaja, da je „izključni sklic na obdelavo s hladom v opredelitvi „perutninsko meso“ preveč omejevalen glede na tehnološki razvoj. Zato je treba to opredelitev spremeniti; 2) zamenjava uvodne izjave 5 z drugo, ki zahteva spremljanje izvora mesa, da se potrošniku zagotovi informacija in jamči preglednost; 3) ohranitev metode hlajenja kot edine zaščitne obdelave.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za ta osnutek, ker menim, da je treba obseg tržnih standardov za perutninsko meso razširiti, da bodo zajemali tudi polpripravljene jedi iz perutninskega mesa in izdelke kot tudi perutninsko meso v slanici, ki se vse bolj trži.

Ne smemo pozabiti, da ko se perutninsko meso prodaja kot „sveže“, potrošnik pričakuje, da poprej še nikoli ni bilo zamrznjeno, niti na hitro ne, kar je za potrošnika zagotovilo kakovosti. Posledično je treba sedanje načelo, ki določa, da perutninsko meso, ki se prodaja kot „sveže“, prej ne sme biti zamrznjeno, okrepiti in razširiti na pripravke in proizvode iz perutninskega mesa.

Omeniti je treba, da ta predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Cilji tržnih standardov za perutninsko meso so zavarovanje stabilnosti tržnih cen v sektorju, olajšanje trženja izdelkov in zagotavljanje varstva potrošnikov ter visokih standardov za kakovost hrane. Tržne standarde za perutninsko meso je treba pregledati zaradi tehnološkega razvoja in zaradi vključitve pripravkov iz perutninskega mesa, saj so se navade potrošnikov od 90-ih let spremenile. Načelo, v skladu s katerim se perutninsko meso lahko prodaja kot „sveže“, če prej ni bilo zamrznjeno, naj bi se glede na predlog okrepilo in razširilo na pripravke in proizvode iz perutninskega mesa in s tem se strinjam.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog o trženju perutninskega mesa. Cilj tega predloga je posodobiti standarde o trženju perutninskega mesa, ki segajo v 90. leta, z njihovo prilagoditvijo na novo stvarnost na trgu. Cilji tržnih standardov za perutninsko meso so tudi zavarovanje stabilnosti tržnih cen v sektorju, olajšanje trženja izdelkov in zagotavljanje varstva potrošnikov ter visokih standardov za kakovost hrane.

Mislím, da obdelava perutninskega mesa z dekontaminacijskimi snovmi ni sprejemljiva, zato sem zagovarjala obdelavo s hladom.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Glasovala sva za osnutke sprememb Odbora Evropskega parlamenta za kmetijstvo in razvoj podeželja, ker krepijo besedilo glede označevanja porekla perutninskega mesa. Misliva, da je to dobro.

Vendar pa spremembe Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja vsebujejo tudi besedila, za katera meniva, da bi jih bilo mogoče obravnavati na administrativni ravni. Ker se je glede vsega odločalo z enim samim glasovanjem, tem predlogom nisva mogla oporekati.

Najina „da“ v glasovanju o spremembah glede označevanja porekla seveda ne pomenita, da kakor koli podpirava skupno kmetijsko politiko.

Véronique Mathieu (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) S tem poročilom smo prišli do dobrega kompromisa, ki nam prinaša uravnoteženo uredbo, ki zadovoljuje zahteve Evropske unije glede prehranske varnosti.

S prepovedjo trženja zamrznjenega mesa pod oznako „svež izdelek“, zavrnitvijo uporabe strupenih snovi, kot je klor, za dekontaminacijo trupov perutnine in z odločitvijo za jasno označevanje porekla in datuma zakola, smo izbrali pristop zdrave pameti in se odločili, da je zagovarjanje interesov evropskih potrošnikov naša prednostna naloga.

S sprejetjem resolucije junija 2008 je Parlament že izrazil močno nasprotovanje odobritvi trženja „kloriranega perutninskega mesa“ na evropskem trgu, temu pa so v Svetu decembra lani sledili tudi kmetijski ministri.

Z današnjim glasovanjem smo potrdili svojo željo, da se zagotovi, da je v Evropski uniji hrana za potrošnike od kmetije do mize kar najbolj varna.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Zadeva se zdi očitna. Predlog, o katerem se razpravlja, je drugi po vrsti, ki namerava odobriti trženje perutninskega mesa, ki je bilo izpostavljeno protimikrobni obdelavi, za človeško prehrano. Tokrat je bil predlog predstavljen na pobudo ZDA, ki se boji uvedbe prepovedi za izvoz njenega mesa v Evropo.

V razmerah, kjer so raziskave pokazale, da uporaba protimikrobnih snovi ne vpliva na zmanjšanje pogostosti bakterijskih okužb, in ko se v Evropi borimo za zdravo hrano, moramo govoriti z enim glasom. To moramo storiti tudi glede gensko spremenjenih organizmov. Škoda je, da v primeru gensko spremenjenih organizmov vsem to ni tako očitno.

- Poročilo: Reimer Böge (A6-0266/2009)

Neena Gill (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam to poročilo, ker zadeva vprašanje, s katerim se že kar nekaj časa ukvarjam. Ob obisku tovarne Michelin factory v Stoke-on-Trentu, so mi vodstvo in sindikati razložili svojo podporo uporabi Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji.

Po tem sem pisala ministru za poslovne zadeve v Združenem kraljestvu, Lordu Mandelsonu, da sem ga prosila, naj preuči vlogo za EU za aktiviranje Sklada za prilagoditev globalizaciji. Zdi se mi, tako kot je bilo to jasno ljudem, ki sem jih srečala v Michelinu, da je treba ta sklad čimprej vzpostaviti. In to je točno tisto, zaradi česar je bila EU ustanovljena – da v težkih časih kolektivno pomaga državam članicam in, kar je najpomembnejše, njihovim delavcem.

Pri skladu ne gre preprosto za reševanje družb – gre za podporo strategiji, ki bo vodila v trajnostno rast in zaposlovanje za prihodnost. Osredotočenost poročila na pomen malih podjetij za gospodarsko okrevanje in poudarek, ki ga sklad namenja znanju in usposabljanju, bosta v veliki meri pripomogla k ponovnem vključevanju ljudi, ki so izgubili svoje delo, na trg dela.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Zelo kritična sva do razloga za ustanovitev Sklada za prilagajanje globalizaciji. Prvič, temelji na zamisli, da je globalizacija kot taka problem. Po najinem mnenju je globalizacija način povečevanja blaginje, še zlasti za revne države v razvoju, pod pogojem, da pomembni gospodarski akterji, kot sta EU in ZDA, prenovijo svoja stališča glede protekcionistične trgovinske politike v Svetovni trgovinski organizaciji.

Države članice EU so sposobne izvajati nacionalne ukrepe za podporo tistih sektorjev, za katere se šteje, da potrebujejo finančno pomoč. Poseben sklad EU bi zagotavljal arbitrarnost, neučinkovitost, birokracijo in neutemeljene izdatke. Kako naj Komisija na ustrezen način presodi, ali ima globalizacija v danem sektorju

negativen učinek? Poleg tega zneski, o katerih se trenutno razpravlja, kažejo, da bi to skorajda lahko imeli za prevaro javnosti s strani EU.

Zaradi zgoraj navedenih razlogov sva glasovala proti zadevnemu poročilu.

- Poročilo: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Potreba po zagotavljanju čistejšega zraka je priznana že nekaj desetletij in na tem področju potekajo dejavnosti tako na nacionalni ravni kot na ravni EU ter z mednarodnimi konvencijami.

Izboljšanje kakovosti zunanega zraka ostaja velik izziv. Problem onesnaženega zraka je mogoče rešiti le dolgoročno in v evropskem okviru, še posebej s povečanjem čezmejnih ukrepov. Predlog Komisije je potreben, saj se je treba še naprej osredotočiti na hlapne organske spojine, da bi izboljšali regionalno in lokalno kakovost zraka ter javno dobrobit, povečali uspešno vzpostavitev sistemov za rekuperacijo bencinskih hlapov na drugi stopnji po svetu ter izboljšali možnosti tehnologije, da se emisije ob oskrbi vozil z gorivom zmanjšajo za 95 %.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Ta zakonodaja je še en primer, kako se EU usmerja na avtomobilsko industrijo, in način, kako si EU prizadeva vsiliti skrajno nesorazmerno zakonodajo za rešitev sorazmerno nepomembnega vprašanja.

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je glasoval za določitev datuma, do katerega bi morale biti avtomehanične delavnice usklajene z novimi ukrepi za omejitev količine bencinskih hlapov, ki se sproščajo v ozračje pri oskrbi vozila z gorivom. Da bi predlagan zakon zajemal veliko več avtomehaničnih delavnic, je odbor prav tako glasoval za znižanje mejne vrednosti pri prodaji bencina.

Ciljanje na majhne samostojne avtomehanične delavnice na tak način bi za posledico imelo učinek domin na druga lokalna podjetja, pri tem pa bi prineslo komaj kaj okoljskih koristi ter morda povzročilo porast emisij izpušnih plinov, če bi se morali vozniki voziti dlje, ker so lokalni bencinski servis zaprti. Pri tem pa bi nastali znatni stroški v zvezi z nadgradnjo opreme kot glavnega izdatka in izgubljenega zaslužka zaradi začasnega zaprtja.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o rekuperaciji bencinskih hlapov. Bencin vsebuje hlapne organske spojine, ki izhlapevajo v rezervoarju za gorivo in zapolnijo prazen prostor nad gorivom v rezervoarju. Pri oskrbi vozila z gorivom novo gorivo izpodrine hlape iz rezervoarja in ti, če jih ne prestrežemo, uhajajo v ozračje.

Cilj predloga Komisije je rekuperacija bencinskih hlapov, ki uhajajo v ozračje med oskrbo osebnih vozil. Za izboljšanje kakovosti zraka je zelo pomembno namestiti sisteme za rekuperacijo bencinskih hlapov z visoko učinkovitostjo zajetja.

- Poročilo: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Preglednost je temeljno načelo Evropske unije. To je jasno povedano v členu 225 Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti. „Vsi državljani Unije in vse fizične ali pravne osebe s prebivališčem ali statutarnim sedežem v eni od držav članic imajo pravico do dostopa do dokumentov Evropskega parlamenta, Komisije in Sveta“.

Sedanja Uredba št. 1049/2001 je bila bistven korak proti večji odprtosti. V šestih letih njenega izvajanja je prispevala k oblikovanju preglednejše kulture upravljanja v evropskih institucijah. Po mojem mnenju odprtost prispeva k večji legitimnosti institucij v očeh evropskih državljanov ter povečuje njihovo zaupanje vanje.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Preglednost je temeljno načelo Evropske unije. Odločitve se sprejemajo kar najbolj odprto in v kar najtesnejši povezavi z državljani, kar daje institucijam večjo legitimnost v očeh evropskih državljanov in obenem povečuje njihovo zaupanje.

Uredba, sprejeta leta 2001, je bila nedvomno znaten korak v to smer, zdaj pa je treba pripraviti številne spremembe. S temi spremembami bo evropski proces sprejemanja odločitev postal razumljivejši, povečala se bo raven preglednosti in izboljšale prakse v teh institucijah.

Cilj te pobude je uvesti te izboljšave. Vendar pa je obžalovanja vredno, da nekatere pozitivne predloge zasenčijo tisti, ki jih ima Evropski parlament za negativne.

Pravzaprav se velika večina sprememb, ki jih je v resoluciji aprila 2006 zahteval Parlament, ni upoštevala, tako kot v primeru predlogov v zvezi možnostjo uveljavitve pravice EP glede demokratičnega nadzora preko dostopa do občutljivih dokumentov.

Zato podpiram predlog poročevalca, gospoda Cashmana, da se ta pobuda vrne Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Medtem ko se zagotavljajo sredstva za javne razprave o Lizbonski pogodbi, ki potekajo v vseh jezikih, se „ne“ reformirani ustavi EU ne sprejema in se izogiba referendumom. Spletne strani EU razglašajo pomen večjezičnosti, vendar pa tega sama zasnova spletne strani ne odraža. Ni skladne rabe vseh treh delovnih jezikov, nemščine, angleščine in francoščine, s katerimi bi lahko dosegli večino prebivalstva. Tudi sedanje predsedstvo tega ne jemlje kot zadevo, vredno truda. EU se zdaj strastno zavzema za dostop do svojih dokumentov, obenem pa želi ukiniti objavo javnih naročil na ravni EU v nacionalnih časopisih in torej v vseh maternih jezikih.

Kljub temu se v poročilu pojavlja nekaj dobrih pristopov glede izboljšanja dostopa do dokumentov in zato sem glasoval zanj.

- Poročilo: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Guy Bono (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem proti poročilu grške kolegice iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, gospe Panayotopoulos-Cassiotou, o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu.

Moje glasovanje temelji na dejstvu, da bi se to poročilo, ki si prizadeva urediti delovni čas oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, dejansko imelo za posledico izključitev samozaposlenih voznikov iz področja uporabe evropske zakonodaje o urejanju delovnega časa.

S socialdemokratskimi kolegi delim mnenje, da ne moremo sprejeti socialne zakonodaje dveh hitrosti: zakonodaje, ki štiti nekatere, prevoznike pa daje na stranski tir.

Sprejem predloga Komisije bi pomenil nesprejemljivo diskriminacijo samozaposlenih voznikov v primerjavi z zaposlenimi vozniki, ki jih štiti evropska zakonodaja. Parlament je upošteval naše pomisleke. Zadevo bo zdaj presojal kmalu izvoljeni parlament v času svojega parlamentarnega mandata.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za zavrnitev predloga Komisije o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, ker menim, da je nesprejemljivo in diskriminatorno, da ta predlog izključuje samozaposlene delavce v cestnem prometu.

Vsakogar, ki opravlja spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, morajo ščititi pravila Skupnosti, ki omejujejo število delovnih ur na teden. To je torej vprašanje varovanja zdravja in varnosti teh delavcev kot tudi zagotavljanja varnosti v cestnem prometu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Zelo pomembno je bilo, da je večina parlamenta glasovala za naš predlog, ki zahteva zavrnitev predloga za direktivo, ki ga je glede urejanja delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, predstavila Evropska komisija. Predlog o direktivi je v primerjavi s sedanjimi pogoji in glede sedanjega delovnega časa in še zlasti nočnega dela predstavljal korak nazaj tako za dejansko samozaposlene delavce kot „lažno“ zaposlene delavce.

Naš predlog so že predstavili Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve, kjer so ga sprejeli z večino. Vendar pa je poročevalec (iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov) vztrajal pri obravnavi tega predloga na plenarnem zasedanju, da bi se nadaljeval napad na temeljne pravice delavcev. Zato je bila zavrnitev na ravni plenarnega zasedanja tako pomembna, pri čemer sedanja direktiva še naprej velja, kar zahteva, da se ista delovna zakonodaja uporablja za samozaposlene delavce.

Mathieu Grosch (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Med razpravo v Odboru za transport sem predstavila dve spremembi, ki vplivata na vse zaposlene v transportu. Po mojem mnenju sta usklajeni socialna politika in politika zaposlovanja v Evropi prednost, saj delovni pogoji na vse zaposlene enako vplivajo. Zamisel o vključitvi samozaposlenih v direktivo o delovnem času je nerealna. Preprosto nemogoče je nadzirati delovni čas samozaposlenih. Kar zadeva varnost, so vsi vozniki, vključno s tistimi, ki so samozaposleni, podrejeni pravilom o času vožnje in času počitka za avtobuse in tovornjake nad 3,5 tone. S širitvijo pravil o času vožnje in času počitka na voznike tovornjakov pod 3,5 tone bi več naredili za varnost. Komisija bi to morala pregledati, vendar mora prej še predstaviti predlog. Upam, da bo novi parlament te predloge sprejel.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljamo zavrnitev predloga Evropske komisije, ki ji predseduje gospod Durão Barroso, ki si je prizadeval iz direktive o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, izključiti „samozaposlene“ v cestnem prometu, kar je posledica našega predloga o zavrnitvi predloga Komisije.

Februarja smo v Odboru za transport in turizem podali predlog, s katerim smo pozvali k zavrnitvi nesprejemljive pobude Evropske komisije.

To je najboljši možni odziv na še en poskus povečanja konkurence in izkoriščanja delavcev v cestnem prometu ter s tem ogrožanja njihovih pravic iz dela ter varnosti v cestnem prometu.

Z bojem proti negotovosti glede zaposlitve, spoštovanjem časa počitka – brez vpliva na plačo – moramo zaščititi in izboljšati pravice in delovne pogoje delavcev v cestnem prometu ter zagotoviti skladnost z delovno zakonodajo ali kolektivnimi pogodbami, ki obstajajo v posamezni državi članici.

Kar potrebujemo, je, da se pravila o delovnem času ter času vožnje in času počitka uporabljajo enako za vse poklicne voznike, vključno s samozaposlenimi vozniki, da se zagotovi njihova varnost in varnost v cestnem prometu ter se tako prepreči prekomerno dolg delovni čas ter neustrezna obdobja za počitek ali vzorce dela.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Poročilo gospe Panayotopoulos-Cassiotou priporoča zavrnitev predloga Komisije za spremembo direktive Evropskega parlamenta in Sveta o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu.

Glavovala sem za to poročilo, ki si prizadeva za zavrnitev predloga Evropske komisije, ki ne omogoča odprave napak, ki se pojavljajo pri izvajanju in spremljanju predpisov v zvezi z časom vožnje in časom počitka, kar je neposredno povezano z varnostjo in socialnimi pravicami. Poleg tega ni nikakršnega pojasnila glede področja uporabe te direktive in možnih načinov spremljanja. V vsakem primeru morajo države članice na tem področju prevzeti izključno odgovornost.

Končno pa ta predlog nič bolje ne opredeljuje pojmov „vozno osebje“ ali „samozaposleni vozniki“ in za to obstaja dober razlog, saj je prav to pravi izziv te direktive. Bi morali vse samozaposlene delavce izključiti iz te direktive? Vprašanje ostaja odprto, kajti problem je zapleten.

Prav tako je razširjena praksa, da vozniki delajo kot „lažno“ samozaposleni vozniki, ki so dejansko zaposleni v podjetjih, ki zaradi dobička zaobidejo predpise o času vožnje in počitka.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Obstajajo številni razlogi, zakaj je bilo treba predlog Komisije o izključitvi samozaposlenih voznikov iz te direktive zavrniti.

Z glasovanjem proti predlogu Komisije sem glasovala za varnost v cestnem prometu, odpravo diskriminacije v smislu zdravja in varnosti, plačila in delovnih pogojev voznikov in za zagotovitev poštene igre med delodajalci in zaposlenimi v sektorju cestnega prevoza.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem za spremembo 54, ker je ta pomembno politično sporočilo Komisiji in Svetu. Evropski parlament podpira pravice voznikov in zavrača kakršno koli konkurenco med redno zaposlenimi in samozaposlenimi vozniki. S tem predlogom bi bili samozaposleni vozniki izvzeti iz področja uporabe sedanje direktive in v evropski zakonodaji bi bil to prvi poskus razlikovanja med „pravimi“ samozaposlenimi in „nepravimi“ samozaposlenimi. Vendar je to nepopolno razlikovanje in lahko odpre zapornice za tolmačenje drugih določb v zakonodaji Skupnosti. To je zmaga za varnost v cestnem prometu in socialno Evropo.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE), v pisni obliki. – (BG) Z direktivo Evropskega parlamenta o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu, ki so jo z glasovanjem zavrnili Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, Skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze in ekstremna levica bo samozaposleno vozno osebje manj konkurenčno.

Neodgovorna zavrnitev predloga Evropske komisije pomeni, da ni več smiselno, da samozaposleni nadaljujejo na tak način. Nič več ne morejo sami določati dolžine svojega delovnega časa.

Takšnega predpisa ni v nobenem drugem sektorju. Ta odločitev bo imela trajne škodljive učinke na konkurenčnost evropskega gospodarstva.

V nasprotju z redno zaposlenimi delavci tisti, ki so samozaposleni v prometnem sektorju, ne delajo na podlagi delovne pogodbe, temveč prosto določajo svoje stranke in pošiljke. Koliko zaslužijo, ni odvisno od delovnega

časa, kot to velja za redno zaposlene delavce, ampak od števila in vrste pošilk. Opredelitev delovnega časa na podlagi nove direktive omejuje njihovo „podjetniško“ svobodo.

Z današnjim glasovanjem so države članice izgubile priložnost, da bi same opredelile časovni okvir za nočno delo in tako tudi priložnost, da glede na spreminjajoče pogoje čimbolj povečajo število delovnih ur pri prevozih potnikov ali blaga glede na spreminjajočo se dolžino dneva v različnih državah članicah.

Zavrnitev direktive ogroža konkurenčnost. Najbolj bodo prizadeti mali prevozniki in samostojni podjetniki. Prisiljeni bodo izvajati zahteve, ki veljajo za zaposlene v velikih prevoznih podjetjih, kar bo neizogibno ogrozilo njihov položaj na trgu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Zavrnitev predloga Komisije za direktivo je maneuver sil „evropske enosmerne ceste“ v času priprav na evropske volitve. Grška komunistična stranka je od samega začetka nasprotovala predlogu Komisije in je glasovala proti tako v odboru kot na plenarnem zasedanju. Obvestila je delavce in podprla njihove demonstracije. Izvzetje samozaposlenih oseb služi monopolnim podjetjem v prometnem sektorju; škoduje interesom delavcev in samozaposlenih voznikov ter ogroža varnost v cestnem prometu. To bo le še bolj poslabšalo delovne pogoje voznikov in podaljšalo čas vožnje/čas počitka na kar 84 ur na teden ter še okrepilo izkoriščanje delavcev-voznikov.

Delavske demonstracije in strah, da bi na evropskih volitvah izpadli, je velik del poslancev Evropskega parlamenta v strankah, ki podpirajo evropsko enosmerno ulico, prisilil, da so glasovali proti predlogu. Vendar pa morajo delavci vedeti, da bodo monopolne skupine živele za to, da najdejo stranke kapitala, ki so jih pripravljene zadovoljiti, ter vsilijo svoje zahteve. Ta dosežek ponazarja moč in pomen delavskega boja. Vendar bi radi poudarili, da se to lahko izkaže le kot minljivo, če delavsko gibanje in običajni ljudje ne organizirajo protinapada ter opredelijo pogojev za radikalne spremembe na ravni moči in gospodarstva.

- Poročilo: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Švedski socialni demokrati smo se odločili, da glasujemo za kompromis, ki je rezultat pogajanj s Svetom, ker nam naše tolmačenje pravi, da se negativni učinek na lov na Švedskem, ki smo se ga bali, odpravi z izjemo v členu 3(2). Slike kanadskega lova na tjulnje so nas vse osupnile.

Zato bi večina potrošnikov zavrnila izdelke iz lova na tjulnje, ki ne izpolnjujejo zahtev, ki ustrezajo tistim, ki veljajo za lov na Švedskem, in povzroča nepotrebno trpljenje in poteka v velikem obsegu ter brez nadzora pogojev.

Načeloma nasprotujemo, da se EU neposredno ali posredno vmešava v vprašanja, ki zadevajo lov, ki je nacionalna zadeva, še zlasti, ko to spodkopava dobro delujoče švedske predpise. V tem primeru smo se odločili, da presodimo na podlagi splošnega stanja. V teh okoliščinah smo kompromis sprejeli, ker Parlament pošilja jasno sporočilo, da ne mu ne zdi sprejemljivo, da ljudje z živalmi ravnajo, kakor se jim zdi.

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Popolnoma prepričan sem, da je lov na tjulnje z določenimi izjemami za lokalne skupnosti treba prepovedati. Prav tako ne smemo zanemariti dejstva, da glede na različne javnomnenjske raziskave v različnih državah članicah velika večina evropskih državljanov nasprotuje obsežnemu komercialnemu lovu na tjulnje in njegovim metodam. Poleg tega se večina državljanov zavzema za popolno prepoved trgovine z izdelki iz tjulnjev.

Niels Busk, Anne E. Jensen in Karin Riis-Jørgensen (ALDE), v pisni obliki. – (DA) Glasovali smo proti predlogu o prepovedi trgovine z izdelki iz tjulnjev in kompromisu, sklenjenem med Parlamentom in Svetom. Ne verjamemo, da bo prepoved trgovine z izdelki iz tjulnjev vplivala na izboljšanje dobrega počutja živali, in zdi se nam obžalovanja vredno, da je bil predlog sprejet, čeprav nima nobene podlage v pogodbi.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Pri meni so glede tega vprašanja močno lobirale skupine za pravice živali in drugi volivci, vendar sem glede prepovedovanja načeloma zelo skeptičen. Na koncu pa se bodo potrošniki odločili, ali želijo kupiti izdelke iz tjulnjev. Ponosen sem bil, da sem pripomogel h kampanji za prepoved uvoza mačjih in pasjih kožuhov iz Kitajske, uvoz izdelkov iz tjulnjev pa je zelo drugačno vprašanje, ki temelji na tradicionalni kulturi in praksi skozi stoletja.

Bikoborbe in petelinji dvoboji so odvrtni prizori, vendar EU dopušča, da se še naprej ohranjajo v regijah znotraj EU, kjer to obstaja kot neprekinjena tradicija. Zato bi bilo za EU hinavsko, če bi zaradi krutosti do živali prepovedala izdelke iz tjulnjev iz Kanade. Prav tako oklevam, ko gre za nasprotovanje Kanadi, ki je velik zaveznik EU in z nami deli skupne vrednote.

Zavračam krutost do živali, vendar mislim, da je bilo to vprašanje namenoma popačeno, da bi med evropskimi poslanci izzvali čustven odziv. K takšnim zadevam bi morali pristopiti na bolj uravnotežen in nepristranski način.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o trgovini z izdelki iz tjunjev, ker temelji na dveh ugotovitvah: prepoved trgovine z določenimi izdelki iz tjunjev s strani Evropske unije ter spoštovanje tradicij in kultur avtohtonih ljudstev Arktike.

Vsako leto se v obsežnih komercialnih lovih pobije okrog 900 000 tjunjev (število ne vključuje neprijavljenih pobojev), od katerih jih je 60 % pobitih v Kanadi, Grenlandiji in Namibiji. Norveška in Rusija sta še državi, kjer se izvaja obsežen komercialni lov na tjunje. Znotraj skupnosti pa se na Švedskem, Finskem in v Združenem kraljestvu (Škotska) z namenom upravljanja stanja ribjih staležev in nadzora škodljivcev izvaja lov na tjunje v manjšem obsegu.

Mislim, da bo ta dogovor tjunje obvaroval pred krutostjo, obenem pa zaščitil kulturo inuitskih skupnosti. Menim tudi, da bo ta predpis poskrbel za prekinitev te brezobzirne trgovine, prav tako pa se bodo razvila usklajena pravila, ki bodo spremenila celoten notranji trg.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Ko sem bil pred 25 leti prvič izvoljen v Evropski parlament, je bilo to takoj po „začetni prepovedi“ trgovine z izdelki iz tjunjev leta 1983. Na žalost je to kljub ponovnim obravnavam tega vprašanja še vedno nedokončano delo.

Po četrto stoletju je stanje danes komaj kaj boljše kot v davnem letu 1983. Še vedno se v Kanadi na najokrutnejši in brutalen način zakolje na tisoče tjunjev. Upamo, da bo današnje glasovanje dovolj soglasno, da bomo končno dosegli, za kar smo mislili, da nam je uspelo že pred 25 leti. Niti jaz niti tjunji si ne želimo, da bi se k temu vračali leta 2034.

Mathieu Grosch (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Osebno se mi zdi obžalovanja vredno, da skupine niso sprejele predlogov odbora, ki so bili zelo jasni. Ohranjanje vrst – še zlasti spričo znanih pogojev zakola – zahteva odločne ukrepe brez kompromisa. Delovna mesta, ki so vezana na ta posel, je mogoče zlahka preusmeriti.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), v pisni obliki. Osnutek resolucije je odziv na zaskrbljenost, izraženo v javnem mnenju glede vprašanj dobrega počutja živali med zakolom in odiranjem kože.

Besedilo uredbe omogoča več izjem, kar je v nekaterih primerih nujno. To še zlasti vključuje izvzetje prepovedi, ki omogoča, da se z izdelki iz tjunjev, pridobljenih v inuitskih skupnostih ob uporabi tradicionalnih metod lova, omogoča njihovo preživetje.

Vesela sem, da je Evropski parlament izrazil svojo podporo tej uredbi s tako jasno večino. To je zelo jasen signal evropskih institucij, da se državljani Evrope ne strinjajo z brutalnim ravnanjem ter pobijanjem živali.

Roger Knapman in Thomas Wise (NI), v pisni obliki. – Razumemo in tudi nas skrbi glede trgovine z izdelki iz tjunjev. Prepoved izdelkov iz tjunjev v posameznih državah se nam ne zdi problematična, vendar menimo, da naj bi to storile posamezne države in ne Komisija. Zato tega predloga nismo mogli podpreti.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) V sedanjem mandatu je Evropski parlament relativno veliko pozornosti namenil zaščiti živali.

Z uvedbo prepovedi trgovine z izdelki iz tjunjev v Evropski uniji se ta zaščita nedvomno krepi. To je tudi vir zadovoljstva za 425 evropskih poslancev, ki so podpisali pisno izjavo o tem vprašanju. Prav tako je treba poudariti, da je Parlament v resoluciji izrazil željo po spoštovanju kulture in tradicij avtohtonih ljudstev. Prihodnji razvoj ukrepov za zaščito tjunjev bo odvisen od številnih dejavnikov v mednarodnem okviru in STO. Pa vendar ta pobuda evropskih poslancev zasluži odobravanje in podporo.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Vesela sem, da smo danes glasovali za prepoved trgovine z izdelki iz tjunjev v EU.

Marianne Thyssen (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Januarja 2007 je bila Belgija prva evropska država, ki je prepovedala vse izdelke iz tjunjev, zgledu pa so pozneje sledile še številne druge države članice. Belgijska zakonodaja ne dela izjem glede lova na tradicionalen način, ki ga izvajajo inuitske skupnosti in zato me veseli, da temu sledi tudi Evropski parlament. Predlog o tem, naj se omogoči uvoz izdelkov iz tjunjev, ki bi ustrezali zahtevam glede označevanja, naše podore ni dobil. Če trgovci s kožuhi iz Kanade, Grenlandije,

Namibije in Rusije tjujnega krzna ne bodo mogli več prodajati na enem od največjih trgov na svetu, bo to za dobro počutje te živalske vrste ogromen korak naprej. Poleg tega je prepoved najučinkovitejši način za prekinitev nehumanega početja, katerega žrtev je vsako leto več sto tisoč živali.

Po mojem mnenju je popolna prepoved pravi pristop. Zato sem podprla poročilo gospe Wallis.

- Poročilo: Neil Parish (A6-0240/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za.

Do zdaj je zaščito živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene, zagotavljala Direktiva 86/609/EGS: takoj po sprejetju te direktive so jo različne države članice izvajale in uporabljale na različne načine. Vendar moramo predlagano spremembo te direktive vložiti zato, da se po vsej Evropi poenoti ta namera in se zagotovi večja zaščita laboratorijskih poskusnih živali, uporabljenih v znanstvene namene, ki so povezani z zdravjem ljudi in živali.

Najpomembnejše spremembe, ki bi jih bilo treba uvesti in za katere upamo, da so v skladu z ideali Komisije, so: 1) ustanovitev etičnega odbora za dobro počutje živali; 2) razširitev koncepta poskusnih živali na različne vrste nevretenčarjev in zarodnih oblik v zadnjem trimesečju razvoja in na ličinke in druge živali, ki se uporabljajo v bazičnih raziskavah in usposabljanju; 3) uporaba živali le v poskusih, za katere so te bile rejene; 4) preučitev alternativnih metod za poskuse z živalmi, da se zmanjša število uporabljenih živali; 5) zagotovitev dejstva, da je glavni namen držav članic izboljšanje načinov vzreje, da se kar najbolj zmanjša trpljenje teh živali; 5) delna ali popolna uporaba anestezije.

Derek Roland Clark in Nigel Farage (IND/DEM), v pisni obliki. – Čeprav je veliko v tem predlogu, s čimer bi se moja stranka (UKIP) strinjala, ga obremenjuje nezakonito in protidemokratsko poreklo v ustroju EU. Zato ga ne morem podpreti.

Christine De Veyrac (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Besedilo Evropske komisije je nesmisel. Nesmiselno je v zvezi z znanostjo, ker ovira in kaznuje raziskave, in nesmiselno je v zvezi z napredkom medicine, kajti znanstveniki, ki posegajo po poskusih z živalmi, vsak dan delajo na tem, da odkrijejo zdravila in načine zdravljenja, ki bodo jutri pomagala pri novih pandemijah.

Navsezadnje je to gospodarski in socialni nesmisel. Medtem ko bomo našim farmacevtskim skupinam prepovedali izvajanje raziskav, bodo laboratoriji izven Evropske unije z njimi lahko nadaljevali! Poročilo gospoda Parisha na srečo vzpostavlja ravnovesje, kajti ne bi želel podpreti ničesar, kar slabi konkurenčnost našega gospodarstva ali spodbuja njegovo selitev.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Predlog direktive o zaščiti živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene je bolj usmerjena v dokončanje enotnega trga, konkurenco in omejevanje stroškov kot pa zaščito živali.

Multinacionalke pričakujejo od raziskav vse večji dobiček. Živali, ki jih pri tem uporabljajo, se običajno žrtvujejo in mučijo na podlagi merila povečevanja dobička in ne služenja znanstvenim zahtevam. Nihče ne more od kapitala, katerega motiv je izkoriščanje in ki se nehumano in grobo obnaša celo do ljudi, pričakovati, da bo prijazen do živali.

Da bi se lotili pomembnih zdravstvenih problemov ter številnih in celo neozdravljivih bolezni, so v raziskavah potrebni poskusi. V takšnih raziskavah so pogosto potrebne živali.

Vendar pa zaščita živali tako kot varovanje javnega zdravja zahteva boj proti monopolom, proti moči kapitala, ki zdravila varuje s patenti, da se tako s komercializacijo zdravja zagotovijo veliki dobički.

Potreben je boj, ki bo raziskave osvobodil spon kapitala in bo znanstvene ugotovitve iz raziskav uporabil za zadovoljitev potreb običajnih ljudi.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo o zaščiti živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene. Predlog zajema varstvo živali, ki se uporabljajo za znanstvene namene, povezane z zdravjem ljudi ali živali ali dobrim počutjem živali. Vsako leto se v EU v znanstvene namene uporabi približno 12 milijonov živali, vključno z 12 000 primati razen človeka.

Z novo direktivo bo etična presoja obvezna, hkrati pa bo za poskuse, pri katerih se uporabljajo živali, potrebna odobritev. S tem predlogom so sedaj vključene nekatere vrste nevretenčarjev in zarodki v zadnji tretjini razvoja, pa tudi larve in druge živali, ki se uporabljajo pri osnovnih raziskavah, izobraževanju in usposabljanju.

Zato menim, da si predlog v luči razvoja znanstvenih raziskav prizadeva izboljšati zaščito živali, ki se uporabljajo v preskusih, ter krepiti pravila o dobrem počutju živali.

Martine Roure (PSE), v pisni obliki. – (FR) Zahvaljujoč pobudi Evropske komisije, ki omogoča pregled veljavne direktive o zaščiti živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene, lahko Evropska unija igra odločilno vlogo v raziskavah in razvoju preizkusov ter tehnologij, pri katerih se ne uporabljajo živali. Vendar pa je treba področje uporabe te direktive razširiti. Nekatere spremembe, ki jih je proti zaščiti laboratorijskih živali vložil Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, so v nasprotju s tem ciljem. Bistveno je, da evropske raziskave zaradi tega ne trpijo; prav nasprotno, treba jih je razvijati. Vendar se to ne sme zgoditi na račun dobrega počutja živali ali razvoja in preverjanja metod, ki nudijo možnosti brez uporabe živali. Razvoj teh alternativ zahteva finančna sredstva. Prav tako je potrebno postopoma ukinjati raziskave, ki vključujejo primata razen človeka, za kar je potrebno okrepiti spremljanje in povečati preglednost.

Lydia Schenardi (NI), v pisni obliki. – (FR) prišel je čas, ko so morali zadevni partnerji preučiti dobro počutje živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene, ter prepoved lova prostoživečih opic, ki so jih nato uporabljali za vzrejo, s pastmi, kar je imelo za posledico nasilje; stres v času ulova in nato zaprtja, ločitev družinskih skupin; delitev socialnih skupin; vpliv na okolje; rušenje naravnega ravnovesja populacije; ter umik samic.

Zato bomo podprli cilj kar najboljšo rabo živali, ki se redijo v ta namen in katerih genska in zdravstvena zgodovina je znana, da lahko zagotovijo večjo skladnost in primerljivost podatkov.

Če pa bi se po drugi strani standardi glede dobrega počutja živali, ki se uporabljajo v znanstvene namene, odražali v izvozu raziskav, bi bil vpliv več kot očiten v državah, kot sta Švica in Združeno kraljestvo, kjer že zdaj delujejo pod strogim regulativnim nadzorom. Dejstvo je, da farmacevtska industrija kljub dvajsetletnim strogim predpisom v teh državah še naprej cveti. Zakonska ureditev torej ni brzdala uspeha te industrije. Nadzori so še okrepili standarde znanstvenih praks. To torej potrjuje strah, da bi se raziskave po teh predpisih izvozile.

Brian Simpson (PSE), v pisni obliki. – Razočaran sem nad stališčem parlamenta glede pregleda pravil o preskusih na živalih na evropski ravni. Na koncu sem se odločil, da se glasovanja o končnem poročilu vzdržim. Čeprav v celoti podpiram določbe o razvoju in spodbujanju alternativ, ki zamenjujejo poskuse na živalih, ter dveletne tematske presoje uporabe primatov, kar je bistveno, da se raziskave osvobodijo svoje odvisnosti od živali in še zlasti primatov, pa je splošno stališče Parlamenta oslabilo številne pomembne določbe o dobrem počutju živali, ki jih je predlagala Komisija.

Strah, ki je prevladal v parlamentu, je, da bodo raziskave šle iz EU, če se raziskovalnim institucijam postavi preveč zahtev. Vendar verjamem, da so nekatere zahteve bistvene, če naj bi v Evropi zagotovili visoko raven zaščite živali, čeprav se bojim, da so današnji rezultati v nasprotju s takšnim razmišljanjem. Zame sta ključni dve zadevi, in sicer da se v Evropi oddaljimo od uporabe ujetih prostoživečih opic za plemo ter absolutne potrebe po odobritvi vseh poskusov, v katere so vključene živali, ter postavimo temelje svoji zavezi, da bomo nadomestili živali, uporabljene v poskusih, z alternativami oziroma zmanjšali njihovo število. Na žalost je Evropski parlament danes zamudil priložnost, da bi zavzel močno stališče do zaščite živali.

Roger Knapman in Thomas Wise (NI), v pisni obliki. – Razumemo, da so preskusi na živalih včasih nujni, vendar hkrati vemo in razumemo, da je nujnost nekaterih preskusov vprašljiva. Podpiramo napredek alternativnih metod raziskav in si želimo, da bi se preskusi na vseh živalih zmanjšali na nujno potrebni minimum in bi jih spremljali v skladu z najstrožjimi humanitarnimi smernicami. Prav tako menimo, da naj bi o tej zadevi odločale posamezne države, zato žal ne moremo glasovati za ta predlog v okviru EU.

- Poročilo: Luis de Grandes Pascual (A6-0080/2009)

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog o onesnaževanju morja z ladj, saj verjamem, da je bistveno, da se lotimo te uveljavljene prakse v pomorskem prometu, in sicer nezakonitih izpustov onesnaževalnih snovi z ladj v morje.

Mislím, da je spremenjen predlog povsem bistven za preprečevanje okoljske katastrofe in poslabšanja kakovosti vode s kazenskimi sankcijami, ki so dovolj stroge, da odvrnejo morebitne onesnaževalce.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo priporoča spremembo obstoječe direktive o onesnaževanju morja z ladj. To v primeru onesnaženja omogoča izvajanje ukrepov kazenskega prava. Junjska lista podpira ukrepe za preprečevanje onesnaženja z ladj. Vendar menimo, da

je kazensko pravo povsem nacionalna zadeva. Poleg tega naj bi se izpusti iz ladij v mednarodne vode obravnavali na ravni Združenih narodov. Zato smo na končnem glasovanju glasovali proti.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Tako poveljevana direktiva, ki so jo oglaševale različne sile, bi očitno s kazenskimi sankcijami kaznovala ladjarske družbe za onesnaževanje morja ter bi varovala okolje, vendar je bilo doseženo ravno nasprotno. Ščiti kapital pred uvedbo sankcij. Celo ta neustrezen predlog Komisije je zgolj na papirju in sledi predlogu Evropskega parlamenta, ki se zavzema, naj bi se manjši izpusti onesnaževalnih snovi iz ladij ne kaznovali. Naši ljudje dobro vedo, kaj manjši izpusti so in kdo jih bo presojal ter glede na kakšna merila. Na primer prebivalci Santorinija, ki protestirajo glede ladijske razbitine križarke *Sea Diamond*, ki je še vedno v otoških vodah, so siti odgovorov EU in vlade Nove demokracije – iste odgovore daje tudi PASOK v primeru trajekta *Express Samina* in drugih –, da razbitine očitno ne povzročajo onesnaženja.

S to luknjo glede manjših izpustov onesnaževalnih snovi bodo lastniki in upravitelji ladij, upravljavci, posredniki, zavarovalci, naročniki prevozov, lastniki tovora in ladij ter tisti, odgovorni za kazniva dejanja na morju, ostali nekaznovani. Po drugi strani pa bodo spet zelo strogi do pomorščakov kot grešnih kozlov.

- Poročilo: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za.

Ko govorimo o politikah rabe energije, bi morala EU pri svojem odločanju kot vodilo vzeti izjave priznanega britanskega ekonomista Nicholasa Sterna: „V času recesije in kadar so cene nafte visoke se vlaganja v energetska učinkovitost še bolj vzpodbujajo. Izdatki za obnovljive vire energije in druge nizkoogljične industrije lahko pomagajo vzpodbuditi gospodarstvo“.

Koristno bi bilo poskusiti in oblikovati energetska politika, s katero bi lahko zmanjšali izpuste toplogrednih plinov, s čimer bi obdržali zaupanje v sporazume, dosežene v okviru Kjotskega protokola, in podprli vodilno vlogo EU v boju proti klimatskim spremembam. Izvajanje tega protokola bi pomembno prispevalo k zaposlovanju in konkurenčnosti na gospodarskem in socialnem področju.

Čeprav gospodarstvo in združenja potrošnikov podpirajo trenutno Direktivo 92/75/EGS o energetskega označevanju, ne moremo reči, da je ostala v koraku s tehnološkim razvojem in inovacijami na energetskega trgu, ker je treba predvsem narediti premik naprej iz stanja inertnosti, ki vlada po vsej Evropi, da se lahko v življenju uporabnikov odpre nova razsežnost.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo o predlogu za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, ki vplivajo na rabo energije, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (prenovitev). Mislim, da je treba zagotoviti boljše informacije o energetskega učinkovitosti izdelkov. Vsak oglas, ki izpostavlja tehnične značilnosti hladilnikov, pralnih strojev ali pečic, mora navajati tudi porabo energije izdelka.

Ob nakupu gospodinjskih električnih aparatov, kot so hladilniki, pralni stroji, sušilniki ali pečice, energijsko označevanje pomaga potrošniku oceniti stroške. Proizvajalci morajo navesti porabo energije izdelka ne glede na to, ali so z vidika energije „bolj učinkoviti“ (zeleni) ali „manj učinkoviti“ (rožnat).

Označevanje se bo uporabljalo tudi pri komercialnih in industrijskih izdelkih, ki porabljajo energijo, kot so hladilnice ali hladilne omare v trgovinah. Vsak oglas mora navajati porabo energije in prihranek energije.

Države članice lahko sprejmejo ukrepe za spodbujanje, vključno z davčnimi olajšavami za izdelke, ki so izredno energetska učinkoviti.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za direktivo o navajanju porabe energije s pomočjo nalepk. Okoljska vprašanja in še zlasti energetska učinkovitost dobivajo nov pomen in postajajo bistveni za preprečevanje podnebnih sprememb. Cilj prenovitve te direktive je omogočanje označevanja za vse si prizadeva za vse izdelke, povezane z energijo v gospodinjstvu kot tudi v komercialnih in industrijskih sektorjih.

Ob upoštevanju nujne potrebe po preprečevanju podnebnih sprememb in načrta Evropske unije, da doseže cilj povečanja energetske učinkovitosti za 20 % do leta 2020, mislim, da lahko preprosto, jasno in lahko prepoznavno označevanje prepriča potrošnike, da sprejmejo bolj trajnostne odločitve in pomagajo spodbuditi rabo energetskega učinkovitejših izdelkov.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junijska lista meni, da je reševanje čezmejnih okoljskih vprašanj ene od najpomembnejših nalog EU. Mislimo, da so spremembe pri zagotavljanju možnosti končnemu uporabniku, da sprejme modro odločitev z boljšimi informacijami o porabi energije in okoljskih vplivih izdelkov, učinkovitejše kot predlog Komisije.

Vendar pa smo kritični do nekaterih delov besedila v spremembah, ki skušajo podrobneje urediti evropsko energetska politiko. Vendar pa dobre namere sprememb odtehtajo negativne, zato smo se odločili, da v celoti podpremo vse spremembe.

7. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.05 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

8. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

9. Priprave na Evropski svet (18. in 19. junij 2009) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o pripravah na Evropski svet 18. in 19. junija.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, zelo pozdravljam priložnost, da nastopim pred vami precej pred naslednjim zasedanjem Evropskega sveta, ki se ga sam osebno ne bom udeležil. Seveda so tokrat okoliščine nekoliko nenavadne, saj bo kmalu imenovana nova češka vlada. Nekaj več besed bom o tem povedal prav na koncu svoje izjave.

Dovolite, da najprej preletim glavna vprašanja na dnevnem redu junijskega Evropskega sveta, saj ga pripravljamo mi kot predsedstvo. Začel bom z institucionalnimi zadevami. Decembra 2008 se je Evropski svet sporazumel o poti, začrtani za uveljavitev Lizbonske pogodbe do konca 2009. To v bistvu vključuje pravna jamstva in zagotovila glede številnih zadev, ki skrbijo Irce, v zameno pa se irska vlada zavezuje, da si bo prizadevala za ratifikacijo pogodbe še pred koncem oktobra.

Delo na izvedbi tega sporazuma še poteka in na tej stopnji vam ne morem predstaviti podrobnosti. Prepričan sem, da bo bližnje zasedanje Evropskega sveta sposobno izpolniti svojo stran dogovora.

Kot verjetno veste, bo jutri v češkem senatu potekalo glasovanje o ratifikaciji Lizbonske pogodbe. Sredi noči se bom vrnil domov, da bom tam že zgodaj zjutraj. Prepričan sem, da bo rezultat glasovanja drugim državam članicam poslal pozitivno sporočilo, ki bo pomirilo nekatere neutemeljene strahove. Sam se zelo trudim! Pa vendar je treba češkim senatorjem v vsakem primeru zagotoviti brezpogojno neodvisnost v tem demokratičnem procesu sprejemanja odločitve. Očitno je, da bi se vsak poskus pritiska nanje lahko izkazal kot protiproduktiven.

Decembra lani je bilo dogovorjeno, da se bo proces imenovanja prihodnje Komisije in še zlasti imenovanje njenega predsednika začel takoj po volitvah v Evropski parlament junija 2009.

Povsem se zavedam stališč, ki ste jih izrazili glede Evropskega parlamenta in njegove ustrezne vključenosti v ta proces. Predsedstvo bo seveda tesno sodelovalo ne le z državami članicami, ampak tudi s tem parlamentom.

Zdaj pa bom nekaj povedal o ekonomski in finančni krizi, ki bo zagotovo obvladovala pomemben del dnevnega reda, in o potrebi po nadaljnjem odzivu na gospodarsko in finančno krizo.

Kriza je pokazala na močno potrebo po krepitvi učinkovitosti nadzora ter ureditvi finančnih institucij in okrepitevi mehanizmov za obvladovanje krize. S tem smo že začeli tako na ravni EU kot tudi bolj globalno. V tem okviru je skupina, ki ji predseduje gospod de Larosière, pripravila zelo zanimive zamisli in prejšnji teden predložila prvi sklop. Nadaljnje predloge pričakujemo v naslednjih tednih.

O teh razpravlja in bo razpravljal Ecofin – in danes se Ecofin sestane –, naš cilj pa bo sprejetje prvih odločitev Evropskega sveta. To je ambiciozen cilj in jasno je, da bo treba z delom nadaljevati tudi po juniju, zato je

bistvenega pomena, da bo junijski Evropski svet lahko dal močan signal za hiter sprejem predlogov, ki jih bo predstavila Komisija.

Na splošno bo junijski Evropski svet preučil položaj na finančnih trgih in ocenil učinkovitost do zdaj sprejetih ukrepov. Prav tako bo preučil ukrepe, sprejete v podporo „realnemu“ gospodarstvu, in si v tej zvezi pogledal stanje na področju zaposlovanja.

V četrtek, pojutrišnjem, po potekal poseben vrh o zaposlovanju s socialnimi partnerji v Pragi, ki bi se moral lotiti teh pomembnih vprašanj. Pozneje boste danes med posebno razpravo še podrobno obveščeni o dnevnem redu tega vrha.

Komisija bo ne le predstavila rezultate četrtkovega vrha v Pragi, ampak tudi zanimive seminarje in delavnice v Češki republiki, na Švedskem in v Španiji, zelo kmalu v času priprav na junijski Evropski svet pa bo izdala tudi sporočilo, tako da bomo do samega Evropskega sveta za obravnavo že imeli vložene številne zanimive zamisli in priporočila.

Naj poudarim, da to ne bo uvajanje povsem nove strategije zaposlovanja. Eno že imamo – lizbonsko strategijo za rast in zaposlovanje. Nedavno smo ponovno potrdili obstoječe smernice zaposlovanja ter sprejeli za posamezne države značilna priporočila. Na splošno, dovolite, da vas spomnim, da svežnji spodbud, ki so jih Unija in države članice sprejele od konca lanskega leta, predstavljajo najpomembnejši prispevek v podpori zaposlovanju.

Glede podnebnih sprememb se bo junijski Evropski svet spet posvetil pripravam na vrh v Københavnu o podnebnih spremembah. Preučil bo napredek, dosežen na mednarodni ravni, ter naše notranje priprave.

To je zelo zapleteno vprašanje, še zlasti zato, ker pogajanja z našimi mednarodnimi partnerji potekajo vzporedno z notranjo razpravo. Včeraj je bil vrh EU in Japonska v Pragi. Jasno je, da bo podpora ambicioznega sporazuma v Københavnu zahtevala znatna finančna sredstva. EU je zavezana zagotoviti pošten delež teh sredstev, kar pa zahteva tudi dogovor o delitvi bremena znotraj EU.

Kako daleč bomo šli na junijskem Evropskem svetu glede notranjih dogovorov v EU, bo v veliki meri odvisno od tega, koliko so na pogajanjih v večstranskem okviru dosegli naši mednarodni partnerji, vključno z Združenimi državami. Dovolite mi, da poudarim voljo EU, da dokaže vodilno vlogo s ciljem v Københavnu doseči ambiciozen cilj.

Kar zadeva zunanje odnose, je na tej stopnji še nekoliko prezgodaj podrobno govoriti o dnevnem redu Evropskega sveta. Vendar pa bodo v Pragi konec tega tedna potekali trije pomembni vrhi s tretjimi državami: vrh Vzhodnega partnerstva 7. maja in dan zatem vrh „Južni koridor – nova svilena cesta“. Evropski svet bo po teh dogodkih zelo verjetno razpravljal o nadaljnjih ukrepih, ki so dolgoročno ključnega pomena za interese Unije.

Prav tako lahko pričakujemo nekaj razprav o srečanjih trojke z Japonsko in Kanado in drugih pomembnih za maj že načrtovanih vrh in srečanjih, vključno z Rusijo. Dnevni red za zunanje odnose bo v vsakem primeru posodobljen glede na trenutno dogajanje, in sicer zasedanj Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose maja in junija, ki se bosta običajnega dnevnega reda lotila vprašanj obrambe in razvoja.

Rad bi se zahvalil za vaše zanimanje za dnevni red prihajajočega Evropskega sveta in bom vsekakor vesel vaših navdihujočih pripomb in stališč v razpravi, ki sledi.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naslednji Evropski svet bo potekal v istem mesecu kot evropske volitve. To pomembno glasovanje bo potekalo v času, ko se številni državljani soočajo z resnimi težavami. Pri tem imam v mislih zlasti vpliv krize na delovna mesta in pozneje danes popoldan bomo imeli priložnost o tem še podrobneje govoriti.

Naš odziv na krizo mora temeljiti na naših temeljnih vrednotah odgovornosti, solidarnosti in socialne pravičnosti. Ta kriza je za nas priložnost, da obnovimo socialno tržno gospodarstvo, ki je okoljsko osveščeno in temelji na naših vrednotah.

Vsi Evropejci po srcu in prepričanju morajo biti pripravljene, da se vključijo. Pojasniti morajo, zakaj je Evropa tako pomembna, zakaj morajo državljani v njej igrati svojo vlogo in zakaj morajo dati svoj glas.

Gospe in gospodje, upravičeno ste lahko ponosni na opravljeno delo. Parlamentarni mandat, ki se približuje izteku se lahko ponaša s pomembnimi dosežki. Parlament je pokazal svojo odločenost doseči konkretne rezultate za državljane. Dokazal je, da ima za našo skupno prihodnost ambiciozno vizijo.

Zapuščina teh zadnjih pet let je zelo pomembna. V boju proti podnebnim spremembam in za krepitev varnosti naše preskrbe z energijo so bile sprejete zgodovinske odločitve. Sprejeti so bili ukrepi z neposrednim vplivom na varnost državljanov in njihovih svoboščin, ki so jim prav tako odprli nove priložnosti.

Izpeljale so se temeljne reforme na področjih notranjega trga, socialne agende, telekomunikacij, energetike, okolja in notranjih zadev. Vsa ta področja in modernizacija Evrope, ki je potekala, nosijo pečat Parlamenta.

V zadnjih nekaj tednih ste prav tako sodelovali s češkim predsedstvom, da bi dosegli sporazume glede številnih ključnih vprašanj. Do danes je bilo v postopku soodločanja v času češkega predsedstva dokončno sprejetih skoraj 50 zakonodajnih predlogov Komisije.

Dovolite, da jih navedem nekaj, ki so bili v samem središču programa Komisije, katere predsednik sem: notranji energetski trg, pomorska zaščita, ukrepi za krepitev ureditve in nadzora na finančnih trgih in sveženj ukrepov za oživitev gospodarstva v višini 5 milijard EUR za preoblikovanje Evrope v vzdržno gospodarstvo.

Parlamentu in češkemu predsedstvu pod vodstvom gospoda Topolánka in gospoda Vondre bi želel čestitati za opravljeno delo. Prepričan sem, da se bo to delo nadaljevalo do konca junija.

Volivcem moramo zelo jasno in predano spregovoriti o tej Evropi rezultatov. To nam bo omogočilo, da bomo drzni in samozavestni Evropski uniji dali nov zagon. Evropa ga potrebuje. To leto krize in prehoda je treba spremeniti v leto, ki je dejavno, bolj domiselno in odločnejše kot kdaj koli prej.

To bo naše vodilno načelo junijskega Evropskega sveta. Ne moremo dopustiti, da bi upočasnili tempo svojih naporov. Uspeti moramo zavoljo Evrope. Zato ne bom preučeval drugih vprašanj – ki jih je tako ali tako že omenil gospod Vondra –, kot so Svet za vzhodno partnerstvo, ki je zelo pomembno, ampak se bom še zlasti osredotočil na področja, kjer so po mojem mnenju prednostne naloge Evropskega sveta.

Evropski svet bo pozvan, da nadaljuje z vrsto vprašanj, ki so bistveni za prihajajoče mesece in leta.

Delo bo moral nadaljevati za doseg našega cilja, kar je uveljavitev Lizbonske pogodbe. Evropska unija potrebuje prednosti, ki jih bo prinesla ta pogodba. Zato moramo vzpostaviti institucionalni sveženj, o katerem je bilo dogovorjeno lani decembra in ga je Parlament podprl: urediti pravna zagotovila, potrebna za nadaljevanje referendumskega procesa na Irskem, ter nadaljevati korake za zagotovitev gladkega prehoda in institucionalne stabilnosti.

Glede podnebnih sprememb moramo ohraniti zagon v smeri ambicioznega dogovora decembra v Københavnu. Dokazali smo, da so močni in verodostojni cilji mogoči. Zdaj moramo opogumiti še druge, da bodo njihove ambicije na primerljivi ravni – in pokazati, da smo pripravljeni pomagati tistim, ki pomoč potrebujejo. Povedano na kratko, ta zagon je treba prevesti v resnično globalni rezultat.

V središču Evropskega sveta bo neizogibno spet gospodarska kriza. Od začetka se je Evropska unija morala prilagajati različnim zahtevam krize: stabilizirati sedanjo finančno krizo; ponovno zgraditi zaupanje v finančni sistem; pripraviti banke, da bodo spet posojale; zagotoviti globalne ukrepe, ki ustrezajo globalnemu razmahu krize; in neposredno pomagati tistim, ki so postali brezposelni ali jim grozi izguba službe.

Med sedanjim trenutkom in Evropskim svetom bo pozornost v glavnem namenjena dvema področjema. Prvo je nadaljevanje ponovne izgradnje regulativnega in nadzornega režima – režima, ki mora zbuditi zaupanje javnosti in prav tako naložbene skupnosti. To ne le dolgoročno gradi močnejši sistem, ki zagotavlja, da gospodarstva ne bomo več izpostavljali na podoben način; to je zdaj tudi ponovna vzpostavitev zaupanja in dokaz trgom in javnosti, da Evropska unija ve, kaj je treba storiti.

Prejšnji teden so bili vloženi naši predlogi glede hedge skladov kot tudi plač vodilnih delavcev. Ti predlogi dokazujejo našo sposobnost biti vodilni akter pri izvajanju reform, dogovorjenih v skupini G20 ter postavljati standard za ukrepe, za katere upamo, da jih bodo v prihajajočih mesecih sprejeli tudi naši mednarodni partnerji. Komisija je res prvi izvršilni organ na svetu, ki je pripravil konkretne predloge glede te težke in zapletene zadeve. V naslednjih mesecih bodo morali Komisija, Parlament in Svet tesno sodelovati, da bodo glede teh predlogov dosegli dogovor.

Naslednji korak bo v predlogu natančno opredeliti organizacijo nadzora na evropski ravni. Nobenega smisla ni, da se vrtimo kot maček okrog vrele kaše. Sedanji sistem nacionalnega nadzora ni bil uspešen. Zato sem ustanovil de Larosièrovo skupino, da bi zagotovila podlago o tem, kako zgraditi učinkovito evropsko arhitekturo nadzora. Konec maja bo Komisija predstavila svoj načrt za organizacijo takšnega nadzora finančnega trga v Evropi. Tudi na tem področju bi si želel, da je Evropa prva, ki ukrepa na globalni ravni.

Drugo področje je seveda zaposlovanje. Pozneje se bomo podrobneje pogovarjali o vrhunskem srečanju o zaposlovanju. Že zdaj lahko najavim, da bo Komisija po tem vrhu v času priprav na junijski Evropski svet pripravila podrobno sporočilo. Odločen sem, da mora Evropska unija storiti vse, kar je v njeni moči, da pomaga tistim najbolj trpečim v teh kriznih časih.

Naš odziv na krizo ne more biti omejen na tehnične ukrepe za rešitev regulativnih problemov. Biti mora, in to se mora videti, povezan z našimi temeljnimi vrednotami – vrednotami, kot so solidarnost, socialna pravičnost in odgovornost kot tudi odgovornost do prihodnjih generacij. Zgrabiti moramo priložnost, da ponovno zgradimo temelje naše lastne evropske blagovne znamke socialnega in ekološkega tržnega gospodarstva.

To naj bi bilo prevladujoče sporočilo Evropskega sveta naslednji mesec: dejavna Evropska unija, usmerjena v prihodnost, ki trdo dela za koristi državljanov in si zasluži zaupanje teh državljanov.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, predsednik Sveta, predsednik Komisije, gospe in gospodje, Evropski svet, ki bo češko predsedstvo pripeljal do konca, se še vedno zdi precej neopredeljen, kar zadeva datum in vsebino. Zato je današnja naloga težka, vendar je to za nas tudi priložnost, da ob koncu parlamentarnega mandata potrdimo svoje prednostne naloge. Junija bo prva naloga Evropskega sveta imenovanje novega predsednika Evropske komisije v skladu z rezultati evropskih volitev.

Tako kot leta 2004, bo predsedstvo Sveta vabljen, da iz glavne skupine Evropskega parlamenta izbere kandidata za ta pomemben položaj, nato pa bo Parlament 15. junija izrazil svoje mnenje glede izbora, kar bo eden od prvih pomembnih političnih ukrepov novega parlamentarnega mandata.

Gospe in gospodje, javnost se pogosto pritožuje, da je Evropa brezoblična. Z odpravo sistema, po katerem se predsedstvo menja, želimo Evropi dati obraz ter tako zagotoviti stabilen Evropski svet. Lizbonska pogodba določa ta premik, kar bi bila koristna izboljšava. Vendar pa, s tem ko ima predsedstvo Komisije petletni mandat, Evropa že ima svoj obraz, ki ga vsi poznajo, in predsednika Evropskega parlamenta, ki pooseblja glas 500 milijonov državljanov. Junjski Evropski svet bo potekal v pravnem okviru Pogodbe iz Nice in zdi se, da bo nekatere države članice zamikalo, da pred sprejetjem kakršnih koli institucionalnih odločitev in še zlasti pred imenovanjem predsednika Komisije počakajo na Lizbonsko pogodbo.

Prav tako je neugodno, da še vedno ne vemo, če in kdaj bo začela veljati Lizbonska pogodba, vsekakor pa jo moramo sprejeti brez nadaljnega odlašanja. Smo evropske volitve preložili, ker bi bila Lizbonska pogodba v Evropskem parlamentu bolj priljubljena? Ne, nismo, in naša skupina čimprej pričakuje jasno sporočilo Sveta glede njegove namere v zvezi s to institucionalno zadevo.

Podobno člani skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov iskreno upajo da bo glasovanje v češkem senatu, ki se pričakuje jutri, naredilo prosto pot prihodnji ratifikaciji Lizbonske pogodbe s strani države, ki predseduje Svetu. To bi bilo prekrasno darilo za 1. julij, gospod Vondra.

Prav tako bi rad povedal, kako zelo cenimo vaš način vodenja parlamenta v prvih nekaj mesecih tega predsedstva v težkih razmerah, z energetske krizo med Rusijo in Ukrajino in seveda finančno krizo. Prav tako ste izpostavili pomen kontinuitete evropske politike ter v času vrha med EU in ZDA v Pragi z Barackom Obamo pokazali pomen enotnosti med državami glede naših odnosov z našimi glavnimi partnerji. Upam, da bo zaključek češkega predsedstva tako pozitiven in v konstruktivnem duhu, kot je bil začetek. Zdaj gre za verodostojnost Evropske unije.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, Evropski svet se bo seveda pogovarjal tudi o najnovešem razvoju gospodarske krize in ukrepih, ki se izvajajo na zahtevo Evrope, da se očistijo mednarodni finančni sistemi. V zvezi s tem bi rad bi pohvalil najnovejše predloge Evropske komisije, še zlasti tiste glede dogovorov o odpravnini, dodatkih, plačanih trgovcem ali špekulativnim skladom. Vse to so ukrepi, ki z uvedbo pravil o finančnih trgih vodijo v pravo smer, da se čimprej spet omogočita rast in zaposlovanje. Vse to so ukrepi, ki še enkrat izpostavljajo, da se tisti, ki Komisijo in Evropsko unijo pogosto demagoško obtožujejo ohromelosti ali šibkosti, motijo in zavajajo naše sodržavljanje.

Ko se bo predsedstvo približevalo koncu in že postopoma odpiralo vrata švedskemu predsedstvu, bodo Evropejci na evropskih volitvah izrazili svoje stališče in upam, da nam bo njihova odločitev pomagala kolektivno prevzeti pomembne obveznosti, ki so pred nami.

Hannes Swoboda, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil vam, gospod Vondra, za vašo osebno zavzetost, kajti le zaradi te je bilo v času češkega predsedstva mogoče skozi proceduro spraviti velik zakonodajni sveženj. Za to bi se vam rad iskreno zahvalil.

Vendar bi se rad odzval na to, kar ste pravkar povedali, če sem bolj natančen, glede imenovanja nove Komisije. Rekli ste, da se boste posvetovali s Parlamentom. Vam ali Svetu bi takoj dal nasvet: dobro veste in to ve tudi predsednik Barroso, da želimo prakso spremeniti. Želimo si spremembo prakse, želimo, da bi Komisija več pozornosti namenila socialni politiki, kot jo je v preteklosti.

Predsednik Komisije, žal tisto, kar je gospod McCreevy predlagal v zvezi s hedge skladi, ni tisto, kar je predlagal gospod Nyrup Rasmussen, in tudi ni nekaj, kar bi lahko sprejeli. Zdi se, da se s tem strinjajo Evropska ljudska stranka (Krščanski demokrati) in Evropski demokrati. Mi takšne direktive, ki je kot švicarski sir in ima več lukenj kot vsebine, ne podpiramo. Prav nič ne verjamemo v načrt gospoda McCreevyja.

Še enkrat bi se rad vrnil k vašim posvetovanjem, ki jih imate danes. Za nas izbira smeri pomeni, da mora biti socialna politika mnogo bolj izražena v delu tako Komisije kot Sveta. Po našem mnenju morate prav tako zaupati kandidatu in ga pooblastiti, da socialno moč postavi v ospredje.

Če je to preveč abstraktno, je Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu to zapisala v dokumentu o stališču z naslovom „Za Evropo socialnega napredka“. Ta zajema od spremembe Direktive o napotitvi delavcev do Socialne listine, ki poleg pogodb, in poleg Lizbone jasno začrta socialno razsežnost te Evrope. To je drugače, gospod Daul, kot v dokumentu, ki ga je PPE-DE nedavno sklenil v Varšavi. Če primerjate oba dokumenta, je med njima ogromna razlika. Mi se jasno zavezuje socialnemu tržnemu gospodarstvu in beseda „socialno“ je trikrat podčrtana. PPE-DE v svojem dokumentu na nekaj mestih omenja socialno tržno gospodarstvo, na drugih pa svobodno, kar pomeni nebrzdano in neregulirano tržno gospodarstvo. To pa ni, kar bi mi želeli, in prav to je tudi razlika med PPE-DE in našo skupino.

Naj še nekaj besed spregovorim o gospodarskih razmerah, ki ste jih omenjali. Gospod Nyrup Rasmussen bo to izrazil jasno in artikulirano. Poleg tega, kar gospod Schulz ta trenutek razglaša in spodbuja po vsej Evropi – zato vas prosim, da sprejmete opravičilo gospoda Schulza –, bi rad še enkrat jasno povedal: gospodarska kriza je še enkrat očitno pokazala na to, da je prav pomanjkanje koordinacije gospodarstva, za kar ni odgovorna le Komisija, ampak tudi Svet, delno krivo za medel način spopadanja s krizo. Do krize bi tako ali drugače prišlo, vendar pa nas dejstvo, da nimamo zadostnih instrumentov za boj proti nji in da še vedno nismo dosegli napredka z Euro skladi, spravljata v globoko depresijo.

Zadnje, kar bi rad omenil, ker me še zlasti skrbi, je naraščajoča brezposelnost med mladimi. Komisar Špidla je to dokaj jasno povedal: zdaj na delovni trg vstopa generacija mladih ljudi in kaj ti doživljajo? Obsežno brezposelnost mladih ljudi! Zato moramo vsi nekaj storiti glede tega. Vsi mi – Svet, Komisija in posamezne vlade si morajo prizadevati zagotoviti, da prva stvar, ki jo mladi izkusijo na trgu dela, ni brezposelnost, ampak usposabljanje in nadaljnje izobraževanje, da se bolje oborožijo za trg dela. To sporočilo moramo skupaj poslati mladim, kajti to je izredno pomembno za socialno stabilnost naše družbe.

Graham Watson, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, strahoma in zmerno ambiciozni se približujemo naslednjemu Evropskemu svetu. Pomembna točka na dnevnem redu naj bi seveda bila imenovanje naslednjega predsednika Komisije, vendar na to imenovanje ne moremo gledati ločeno. Predsednika podprejo komisarji in zaradi lizbonskega zastoja prav nič ne vemo, kako se bodo ta mesta zapolnila.

Ko državljane Evrope prosimo, da v le štirih tednih izberejo nove parlamentarce, to storimo na podlagi negotovosti in pri tem tvegamo, da se bo ta prazen prostor zapolnil z oportunistom nasprotnikov Evrope. Napočil je čas, ko je treba pojasniti, kako bomo nadaljevali. Gospod Daul je izrazil svojo odločenost, da naj bi največja skupina predlagala predsednika Komisije, tako kot je to bilo pred petimi leti. Moja skupina sledi tej logiki. Naslednji predsednik Komisije, kadarkoli že bo imenovan ali imenovana, mora poznati pravno podlago in časovni okvir za imenovanje kolegov komisarjev. Logični pristop pomeni, naj bi vsa imenovanja temeljila na Nici ali pa naj bi vsa temeljila na Lizboni. To je tista gotovost, ki jo državljani potrebujejo. Države članice, ki morajo še ratificirati Lizbonsko pogodbo, naj bi ukrepale, da bi se to čim lažje zgodilo. Jutri bo o pogodbi glasoval češki senat, pri čemer se zahteva tripetinska večina. Če predpostavljamo, da bo prišlo do odobritve, bo dokument pristal na mizi gospoda Klause. On pa naj bi to takoj podpisal.

Predsednik, vaše predsedstvo ni bilo slabo. Kot je dejal gospod Barroso, so bili številni zakonodajni akti uspešno zaključeni, čeprav dejstva, navedena v časopisih – kljub največjim naporom vas in vaše ekipe, gospod Vondra, in želimo vam vse dobro –, govorijo, da smo imeli prvega evroskeptičnega predsednika Sveta in se je na polovici predsedovanja zrušila vlada. Prav tako mi je žal, da vas moram spomniti še na nekaj, za kar bo verjetno potrebno kar nekaj časa, da bomo pozabili, ne glede na to, kako zelo si to morda želimo, namreč na razstavo *Entropa*. Ko bo predsednik nadomestil predsednika vlade v času vrha, naj se njegov mandat pozitivno konča. Naj potrdi svoj podpis Lizbonske pogodbe.

Ne glede na to, kako pomembna je Lizbona, ta ne bo opredelila tokratnih kampanj za evropske volitve. Evropski volivci se ne zanimajo toliko za institucionalne zadeve kot za praktične rešitve problemov, s katerimi se soočajo, in prosim vas, da jih na vrhu prepoznate. Evropsko gospodarstvo še naprej ječi pod težo recesije in državljani morajo vedeti, kako bomo to breme zmanjšali. Moja skupina pozdravlja predloge Komisije glede hedge skladov in to pojmuje kot dober prvi korak. Evropsko okolje ostaja v nevarnosti, saj se podnebni kaos vse bolj približuje, volivci pa morajo vedeti, da Evropa lahko vodi boj proti spremembam. Kršitve človekovih pravic, ki se dogajajo na našem pragu, spodkopavajo vrednote Evrope in ljudje bi morali vedeti, da Evropska unija ohranja svojo odločenost, da te krivice popravi. To so izzivi našega časa. Ta volilna kampanja mora pokazati, da je Evropa kos nalogi in da je Evropa za to tudi opremljena.

Brian Crowley, v imenu skupine UEN. – (GA) – Gospod predsednik, predsednik Sveta, predsednik Komisije, zasedanje Sveta, ki bo potekalo naslednji mesec, se bo še zlasti posvetilo gospodarskim zadevam v Evropski uniji. Oblikovati je treba predloge, ki bodo gospodarstvo vrnilo v prejšnje stanje. Te predloge je treba izvesti nemudoma, da se gospodarstvo spet zažene.

Ko danes govorimo o prihodnosti Evrope, 99 % ljudem, s katerimi se pogovarjamo ali zatrjujemo, da se pogovarjamo, prihodnost Evrope ni toliko mar kot njihova lastna prihodnost. Zanimajo jih gospodarske razmere in negotovost, ki je trenutno prisotna. V tej dvorani ali celo v institucijah Evropske unije se zdi, da se vse prepogosto ukvarjamo z ideološkimi zagatami, ki jih kopicimo, namesto da bi se ukvarjali s pravimi in zahtevnimi problemi, s katerimi se soočajo ljudje.

V zvezi s tem menim, da smo že lahko opazovali močno vodenje Komisije in Sveta, ko je šlo za začetni odziv na gospodarsko krizo. Odločni, hitrih dejanj za vzpostavitev stabilnosti v bančnem sistemu; odločni, hitrih dejanj za ustvarjanje ravni gotovosti in zaupanja v delovanje trgov v Evropski uniji; in najpomembneje od vsega, ambicija – ambiciozna vizija o tem, kaj vse je lahko prihodnost. Ne čakati na reakcijo ali se odzvati na dogodke, temveč voditi ostale v skladu z dogajanjem.

Namesto da s prstom kažemo na enega ali drugega komisarja ali oblikujemo strankarske politike, kot so to nekateri poskušali, bi si morali prizadevati, da se kolektivno povežemo in načrtamo novo pot in najboljši odziv. Pri tem moramo biti inovativni, biti moramo ustvarjalni in najpomembneje je, da moramo biti pošteni do ljudi glede tega, kaj smo sposobni zagotoviti in narediti. Prepogosto udarno govorimo in skušamo pridobiti odobravanje ljudi, namesto da bi se ukvarjali s stvarnimi dogodki, ki so pred nami.

V preteklosti smo delali napake: motiti se je človeško, odpustiti je božansko, kot pravi stari rek. Še pomembneje je, kot spet pravi stari rek, da vsi ležimo v jarku, vendar nekateri zremo v zvezde. To je tiste vrste ambicija, ki jo potrebujemo zdaj, da bomo lahko v Evropski uniji izboljšali gospodarsko stanje, ustvarili nova delovna mesta, nove upe in nove priložnosti, s katerimi bomo zagotovili, da se bodo kolektivna modrost, kolektivna moč in kolektivna sila, ki jih Evropa zdaj predstavlja, lahko uporabile kot sila, ki prinaša dobro ne le v Evropi, ampak po svetu, kjer daje zgled, kaj bi se moralo zgoditi.

Na koncu bi se rad zahvalil sedanjemu predsedniku Sveta, gospodu Vondri, za njegov vztrajen prispevek k razpravi v tej sejni dvorani, za spoštovanje in vljudnost, ki nam ju je vedno naklonil, in za nadaljevanje programa češkega predsedstva kljub težkim političnim razmeram doma.

Na koncu bi rad še povedal, da ko se pripravljamo na prihajajoče volitve, sam nisem deležen ugodnosti, ki jih morda imajo moji kolegi, ki so na seznamu. Moram med ljudi, se vsak dan srečevati s preprostimi ljudmi in se ukvarjati z njihovimi vsakdanjimi skrbmi. Skrbijo jih njihove službe, njihove hipoteke in prihodnost otrok in to je tisto, na kar se moramo odzvati.

Monica Frassoni, v imenu skupine Verts/ALE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, jutri boste odločali o sprejetju Lizbonske pogodbe. Seveda upamo, da nas boste spravili iz tega neugodnega stanja.

Ne glede na to lahko rečemo le, da stanje, v katerem smo danes, razkriva popolnoma neustrezen postopek prenove pogodbe. Postopek, ki zahteva soglasje, je napaka. Ta parlament je to kot sporno točko izpostavil že leta 1984 ter skupaj z Altierom Spinellijem predlagal, da bi se pogodbe ratificirale z večino in tistemu, ki jih ne bi želel ratificirati, bi se mu z mirno vestjo pokazala vrata, sporazumeli pa bi se, kako nadaljevati v prihodnje. Mislimo, da bi trenutno to lahko bila institucionalna reforma, a se bojim, da je ta parlament v svojem mandatu z vzpostavitvijo tega neljubega postopka resnično zapravljal priložnost delovati kot gonilna sila integracije in gonilna sila pozitivne prenove pogodb.

Predsednik je tudi poudaril, to drži, da bo naslednji Evropski svet potekal po volitvah – in je prav tako izrekel misel, ki smo jo mnogi ponovili, da bi moral ta Evropski svet imenovati naslednjega predsednika Komisije.

Vendar nismo mnenja, da je to nujno, še zlasti, ker ni jasno, kaj se bo zgodilo s pogodbo: mislimo, da bi se morala celotna Komisija, vključno s predsednikom, imenovati v skladu s Pogodbo iz Nice ali pa bi se morala celotna Komisija, vključno s predsednikom, imenovati v skladu z Lizbonsko pogodbo. Menim, da ne bi bilo prav, če bi „mešali in prilagajali“; to bi bila za volivce in javnost prevara, kajti še bolj jasno bi postalo, da je ta institucija preprosto zgolj predpražnik, ko gre za interese držav članic in vlad.

Gospod Swoboda, zaradi politike ste se rahlo spravili na predsednika Barrosa, vendar bi želela ponoviti, kar vi in vaša skupina že nekaj časa zatrjujete: če želimo preprečiti, da bi politike predsednika Barrosa ponovno pridobile večino v tem parlamentu, moramo ne le zmagati na volitvah, ampak tudi predlagati drugega kandidata; to pa je nekaj, kar vaša skupina zavrača. Predsednik Barroso je očitno povsem neodvisen v tej kampanji in menim, da je to zelo resna napaka, za katero je, tako sem prepričan, odgovorna predvsem vaša skupina: problem ni ubogi gospod McCreevy, ampak pristop celotne parlamentarne ekipe, napori socialnih demokratov, kot je gospod Verheugen, ter druge stvari, ki v tem mandatu niso naredile vtisa niti na nas niti na vas.

Na hitro bi povedala še o dveh stvareh, glede vodstva ali domnevnega vodstva Evropske unije na področju podnebnih sprememb. Nekaj je povsem jasno: Evropski svet pa svojega denarja ni želel položiti na mizo. Zatorej, kot stvari trenutno stojijo, nimamo dogovora, ker je jasno, da četudi se nam pridružijo Združene države, mi pa državam, ki morajo sprejeti ukrepe za prilagoditev podnebnim spremembam in njihovo blažitev, ne ponudimo finančnega posla, 100 milijard EUR, v Københavnu ne bomo sklenili nikakršnega dogovora. Mi smo bili tisti, ki smo se tako šopirili kot vodje, vendar brez denarja in ukrepov, ki jih je treba položiti na mizo, ne bomo uspeli skleniti dogovora in bo največja odgovornost padla na Evropejce.

Če zdaj nadaljujem s krizo na finančnem trgu, bi rada povedala, da smo nekoliko nedosledni, ker po eni strani pravimo, da jih moramo nujno upravljati, da jih moramo omejiti in jih moramo urediti, po drugi strani pa, na primer, predlagamo, naj bi CARICOM dosegel sporazum o tej zadevi, zato ne vem, kaj dejansko predlagamo. Popolna liberalizacija tekočih računov za vse rezidente, kapitalskih računov za vlagatelje, še zlasti ko gre za praktično neomejena sredstva brez kakršnih koli pravil v zvezi s finančnimi storitvami: zato kar se tiče finančnih storitev in kar se tiče podnebnih sprememb, sprejemamo pravila, ki jih ne moremo upravljati, da bi zagotovili njihovo upoštevanje navznoter ali navzven. Mislim, da je dandanes doslednost resničen problem Evropske unije.

Ilda Figueiredo, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, naslednje zasedanje Sveta mora preučiti kritične gospodarske in socialne razmere, ki jih povzroča kriza kapitalizma in neoliberalnih politik. Voditelji Evropske unije se ne morejo več izogibati svojim odgovornostim. Odgovornosti se prav tako ne morejo izogniti tisti, ki so obrambo proizvodnje ter socialnih in delavskih pravic potisnili v ozadje, da so dali prednost liberalizmu lizbonske strategije, nerazumnim merilom Pakta za stabilnost in rast ter pristopu, ki ga je zavzela Evropska centralna banka s svojo lažno neodvisnostjo, ki je vedno služila le interesom gospodarskih in finančnih skupin.

Trenutne napovedi Evropske komisije, ki kažejo na letošnji padec BDP za okrog 4 % in ponovno stabilizacijo šele 2010, kar bo spremljala še izguba 8,5 milijonov delovnih mest v le dveh letih, ter napoved stopnje brezposelnosti, ki bo pristala nekje pri 11 %, so zelo resne in kažejo na neučinkovitost do zdaj sprejetih ukrepov.

Kdo lahko ostane neprizadet ob tej eksponentni rasti brezposelnosti, ki lahko doseže 30 milijonov brezposelnih v Evropski uniji? Zato se moramo nujno oddaljiti od neoliberalnih politik na ravni Skupnosti, ki so poslabšale krizo v kapitalizmu. Nujno moramo prednost nameniti ustvarjanju delovnih mest s pravicami, obrambi proizvodnje v Skupnosti, izboljšanju javnih storitev ter pošteni delitvi prihodka, da se bo zmanjšala revščina. Nujno potrebujemo ekonomsko in socialno kohezijo, ki naj ne bo več le izraz brez jasne vsebine, opustiti pa moramo načelo „reši se, kdor se more“.

Potrebujemo poseben proračun EU za zagotovitev solidarnosti in večje podpore ljudem, ki so najbolj prizadeti, in najšibkejšim gospodarstvom. Za mlade, ženske in brezposelne moramo ustvariti delovna mesta s pravicami, povečati je treba kupno moč, spodbuditi povpraševanje in podpreti majhna in srednje velika podjetja.

Namesto da še naprej vztrajamo pri osnutku Lizbonske pogodbe, moramo spoštovati suvereno odločitev irskega ljudstva.

Namesto da še naprej prednostno obravnavamo finančni sektor, je treba zaustaviti davčne oaze in dati prednost proizvodnim sektorjem Evropske unije in odpraviti pakt za stabilnost in rast ter ga nadomestiti s paktom za družbeni razvoj in napredek.

Namesto da še naprej liberaliziramo predpise ter povečujemo prožnost trga dela, se moramo osredotočiti na javne naložbe, ki lahko spodbujajo proizvodne sektorje, preprečujejo odpuščanje, zmanjšajo povprečen delovni čas brez izgube plačila, preprečijo brezposelnost ter zagotavljajo dostop za vse do visokokakovostnih javnih storitev v zdravstvu, izobraževanju in usposabljanju, raziskavah, stanovanjskem področju, pravosodju in okolju.

To je tisto, kar ljudje v naših državah od nas pričakujejo. Če želimo, da bo več evropskih državljanov sodelovalo na evropskih volitvah, se moramo odzvati na način, ki si ga splošna javnost in delavci v naših državah želijo in zaslužijo.

Hanne Dahl, v imenu skupine IND/DEM. – (DA) Gospod predsednik, vrh o zaposlovanju se je pravzaprav načrtoval za 7. maja v Pragi. Kot vsi vemo, je bilo v zadnjih letih zaposlovanje redna točka na dnevnem redu spomladanskega vrha. Tu so voditelji držav članic razpravljali o tako imenovani lizbonski strategiji, ki je načrt EU za več in boljša delovna mesta. Je pa tudi forum, kjer so predstavniki strank s trga dela imeli priložnost, da predstavijo svoja stališča glede zaposlovanja. Vendar pa naj bi to ne postalo glavno skupno zasedanje na vrhu o naraščajoči brezposelnosti v Evropi. Namesto tega bo vrh v obliki trojke, ki pa je veliko manj ambiciozen. Tisti na vrhu EU so se zato odločili, da pred volitvami v Evropski parlament ne bodo pošiljali jasnih signalov. To bi bili skoraj nalašč naredili!

Na sestanku z generalnim sekretarjem Evropske zveze sindikatov (ETUC), Johnom Monksom, so mi dali vedeti, da je ta najava zelo slab signal delavcem. Gospod Monks ne dvomi, da to daje vtis, da voditelji Evrope niso dovolj zaskrbljeni glede brezposelnosti. Delavci imajo občutek, da nimajo nobene priložnosti, da bi se na najvišji ravni slišal njihov glas. Po besedah Komisije – kar nekaj mojih kolegov poslancev se je tega dotaknilo – se bo brezposelnost leta 2010 povečala za 11 %, proračunski primanjkljaj pa se bo bistveno povečal na 7,5 % bruto domačega proizvoda. To ni precenjena ocena stanja; prej nasprotno. Predstavlja pomemben izziv sedanjemu sistemu enotne valute.

Številne države imajo zelo velike težave z evrom. Med te sodijo Irska, sredozemske države in države vzhodne Evrope, te probleme pa je še poslabšala mednarodna gospodarska kriza. Države izven evrskega območja, kot so ZK, Danska in Švedska, se dobro držijo. Zato verjamem, da se bo junijski vrh morda izognil sprejemu stališča glede na dejstvo, da je v evrskem sistemu toliko notranjih trenj. Junijski vrh mora dati izjavo, kako se lahko države z velikimi težavami izvijajo iz železnih krempljev evra.

Seveda se je mogoče odločiti za oblikovanje „gospodarske vlade“, vendar še nisem slišala za državo, ki bi si želela EU izročiti zajeten del svoje finančne politike – niti najmočnejši narod v EU, Nemčija. Zato sprašujem: koliko ljudi v EU bo moralo trpeti pod evrskim sistemom, ki v resnici pomeni, da morajo ljudje v Evropi trpeti zaradi brezupnih meril pakta za stabilnost in rast? Kot je že bilo prej omenjeno, je stanje še zlasti akutno na Irskem, v Grčiji in številnih drugih državah. Mislim, da morajo te države vedeti, da se lahko izvijajo iz primeža zahtev evra, čeprav ni nobene klavzule o umiku. Mislim, da je čas, da bi vsaka država lahko sama določila svojo politiko zaposlovanja.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Predsednik Sveta, namestnik predsednika vlade Vondra, čeprav ste predstavnik neuspešne vlade, vas to ne odvezuje odgovornosti, ki jo nosite do državljanov Češke republike pa tudi do celotne Evropske unije. Zato vas pozivam, da prenehate z nedemokratskim in lažnim promoviranjem Lizbonske pogodbe in državljanse obvestite o resničnem stanju. Prosim vas, da jim poveste, da Evropska unija celo v ekonomski krizi učinkovito deluje, da sprejema potrebne ukrepe in da si države članice med seboj pomagajo in da Lizbonska pogodba za vse to sploh ni potrebna. Javno bi morali umakniti sramotno izjavo češkega predsedstva, da naj tisti, ki ne sprejmejo Lizbonske pogodbe, zapustijo Unijo. Iskreno bi morali reči, da so pravni aduti zdaj v rokah tistih, ki niso ratificirali Lizbonske pogodbe, Ircev in drugih svobodno mislečih narodov v EU. Morali bi povedati, da sedanjih pogodb ni mogoče enostransko preklicati in da je izstop iz EU mogoč le ob soglasju vseh držav članic; in da posledično nobene države članice ni mogoče izključiti iz EU brez njenega lastnega soglasja.

Na koncu, namestnik predsednika vlade Vondra, bi morali umakniti svojo neresnično izjavo, da je 25 držav odobrilo Lizbonsko pogodbo. Če poznate dogodke, potem morate vedeti, da do ratifikacije še ni prišlo v šestih državah, vključno z Nemčijo in Poljsko. Prosim vas, da ne pozabite, da Lizbonske pogodbe niso zavrnilo le irski državljani, ampak pomembni nemški levo usmerjeni politik Oskar Lafontaine, ugledni krščanski demokratski politik in bivši predsednik Zveznega ustavnega sodišča ter predsednik Nemčije, Roman Herzog, ter bivši poslanec v tem parlamentu, Graf von Stauffenberg, sin domnevnega atentatorja Adolfa Hitlerja. In nenazadnje jo zavrača tudi predsednik naše države, Václav Klaus. Argumenti teh ljudi imajo skupni imenovalec:

zaskrbljenost zaradi vpliva obsežne izgube suverenosti držav članic na vsakdanje življenje državljanov držav članic EU.

Namestnik predsednika vlade Vondra, pred 20 leti ste osebno prispevali k padcu režima, ki je zatiral svoje sosede, podcenjeval svoje državljane in lagal svojemu ljudstvu. Za to upravičeno zaslužite spoštovanje. Zato ne morem razumeti, da se zdaj spuščate na isto raven. Argumentom vseh tistih, ki Evropsko unijo primerjajo s Socialističnim svetom za vzajemno gospodarsko pomoč in Bruselj z Moskvo zdaj dodajate težo. Rada bi poudarila, da ugleda češkega predsedstva ni ogrozil padec češke vlade, ampak hrupen pritisk na Irsko, pri čemer je češko predsedstvo odigralo svojo vlogo. Da ne omenjam laži, ki jih je glede Lizbonske pogodbe izrekel visok predstavnik predsedstva – laži, s katerimi sramotite demokratične procese Evropske unije. Lahko ste odstopili, vendar še vedno imate obveznosti. Prosim vas, da poskrbite, da bo zaključni Evropski svet pod vodstvom češkega predsedstva tako opravil svojo funkcijo, da vtis, ki ga bo naša država pustila, ne bo v znamenju totalitarizma in prisile, ampak spoštovanja demokracije, svobode in predvsem resničnih dejstev. Samo tako lahko potrdite, da demonstracije pred 20 leti, ko so ljudje rožljali s svojimi ključi na mestnih trgih, niso bile zaman.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Gospod predsednik, češko predsedstvo je v težkih časih doseglo pomembne uspehe in to tudi po zaslugi osebnih sposobnosti predsednika vlade Topoláneka in ministra Vondre, ki je danes z nami. Rad bi izkoristil to priložnost da izrazim spoštovanje njim in njihovemu delu v zadnjih petih letih.

Gospodarske razmere bodo nedvomno prevladovali na junijskem vrhu, ki se bo seveda posvečal kratko- in srednjeročnim ukrepom, ki naj bi ponovno spodbudili potrošnike k trošenju in banke k posojanju. Vendar pa bi bilo treba tudi preučiti, kako lahko EU dolgoročno pomaga podjetjem. Za nekatera majhna podjetja bo to pomenilo izboljššan dostop do finančnih sredstev in čim več priložnosti na notnem trgu, za nekatera pa bo odgovor preprosto v tem, da bodo politiki zmanjšali birokracijo in vmešavanje.

Zato se Evropi ne more dopustiti, da bi junija šla po socialistični poti. V gospodarskem nazadovanju so socialdemokrati pokazali svoj pravi obraz. Mislijo, da lahko politiki odredijo, koliko ur na dan lahko delate. Mislijo, naj bi sindikati predpisovali vaše delovne pogoje. Predvsem pa mislijo, da oni in ne ljudje vedo bolje. Nič ne more bolje povzeti reka „politiki najbolje vedo“ kot nedavna razprava o direktivi o delovnem času.

Prejšnji teden so bili konzervativni poslanci Evropskega parlamenta zadovoljni, da so lahko premagali zadnji poskus laburističnih poslancev iz ZK, ko so se ti pripravili okrog izvzetja Britanije iz Direktive. V Britaniji 3 milijone ljudi uporablja izvzetje. Njena podjetja, delavci in javne službe se zanašajo na to možnost.

Češko predsedstvo je v tej razpravi na strani delavcev in čestitam jim za pomoč, da smo premagali zadnji silni napad socialdemokratov. Junijski Svet pozivam, da to uredi enkrat za vselej in jasno pove, naj bi delavci in ne politiki izbirali svoj delovni čas.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Gospod predsednik, ko tu stojim, imam občutek, da sem na drugem planetu, in se sprašujem, kaj se zdaj dogaja. Čudno je. Smo v najhujši krizi po letu 1929. Pred dvema dnevoma je komisar Almunia dejal, da bomo letos imeli negativno rast 4 % in da bomo drugo leto imeli 27 milijonov brezposelnih. Gospod Barroso, v primerjavi s preteklima dvema letoma – letošnjim in lanskim – je to porast za 10 milijonov brezposelnih.

In kaj slišim? Nič. Nič. Slišim, da se namerava oblikovati sporočilo, in slišim, da nameravate nekaj ukreniti, da se pomaga tistim najbolj trpečim. Ampak ali vas lahko spomnim, da stopnja brezposelnosti 11 % v naslednjem letu pomeni 27 milijonov brezposelnih? Vas lahko spomnim, da ste se na vrhu G20 z nekaj nasprotovanja nekaterih evropskih voditeljev strinjali, da smo, če je potrebno, pripravljeni storiti še več, da bomo imeli visoko gospodarsko rast?

Predsednik Komisije, sam imam 27 milijonov dobrih razlogov za to, da naredimo več. Zato vas danes prosim. Vem, da ste razumen človek; vem, da prisluhnete argumentom. Vam lahko predlagam naslednje? Predlagam, da imate s skupino izbranih ljudi pred junijskim vrhom tri zelo dobro načrtovane vrhe, kjer boste opredelili nov načrt za oživitev gospodarstva – načrt za oživitev gospodarstva, ki ustreza plus 2 % v dejanskem povpraševanju, 0,5 % financ na evropski ravni – polovico financira država in polovico občina; temu dodajte novi socialni načrt, s katerim poskrbite za ogromne stroške te krize zaposlovanja in naredite premik k inteligentni delitvi dela, medtem ko uporabljate program Erasmus, da bi mladim zagotovili, da ne bodo brezposelni, temveč bodo dodeljeni v sistem usposabljanja; in zadnjič, kot ste sami danes posredno povedali, resno poskušate na dobro osredotočen, izveden in načrtovan način poskrbeti za tiste države, ki ne zmorejo financirati svojega lastnega načrta za oživitev gospodarstva.

To lahko storimo, če bomo sprejeli novo odločitev; to lahko storimo, če bomo izvajali pravo obvladovanje krize, in lahko to storimo, če zdaj rečemo: ne začnimo spraševati Berlin, London ali Pariz, kaj storiti, ampak začnimo s tem, da bomo vodstvu Komisije predstavili predlog, katerega namen ni, da bi prav vsem ustrezal. Na začetku ne bomo prav vsi zadovoljni, vendar je to predpogoj za to, da se Evropa začne premikati iz te strašne gospodarske krize.

Elisa Ferreira, naša odlična poročevalka, je skupaj z večino Evropskega parlamenta predlagala nova močna prizadevanja za oživitvev. Zato to ni le stališče Skupine socialdemokratov, Evropske socialistične stranke, socialnih demokratov, ampak skupna želja, da se naredi kaj več. Prosim vas, da to storite. Pri vodenju gre za tveganje, prevzemanje tveganj in dajanje pobud.

Andrew Duff (ALDE). - Gospod predsednik, moj predlog ni, da bi v razpravi danes popoldan pritisnili na češke senatorje ali irsko ljudstvo, zato bom pritisnil na Komisijo – in še zlasti predsednika.

Pričakuje se, da bo Evropski svet predsednika Barrosa imenoval za drugi mandat, v takšnih okoliščinah pa bi pričakovali predstavitev in razpravo o manifestu predsednika Barrosa. Bo pripravil tak program in kaj bo vseboval? Zagotovo mora potegniti sklepe iz finančnih pretresov in gospodarskega zloma, še zlasti zato, ker se približujemo rebalansu proračuna pred 2012.

Spremeniti moramo velikost in zasnovano proračuna, da se bo bolje odzival na najpomembnejše politične prednostne naloge, nova Komisija naj bi pozvala k prenosu izdatkov z nacionalne ravni na EU, da se povečata stroškovna učinkovitost in dodana vrednost. Kot pomemben cilj naj bi vseboval širitev evrskega območja in podprl precej močnejšo Evroskupino, ki se zavzema za okrepljeno fiskalno disciplino in skupno gospodarsko politiko, ne pa za slabo usklajene makroekonomske politike, ki jih imamo sedaj.

Vključeval pa naj bi tudi predlog za povečanje evro obveznic in večji zvezni nadzor finančnega sektorja ter ustrezne fiskalne spodbude, ki jih spremljajo ustrezne spodbude na področju trgovine, kar se sproži s ponovnim odprtjem trgovinskih pogajanj v Dohi.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Gospod predsednik, edina nova zadeva, ki jo vrh Sveta Evropske unije lahko prinese 18. junija, so nove stiske za delavski razred in navadne ljudi ter nove subvencije in podpora za monopolne skupine v Evropski uniji. Evropska unija in vlade držav članic dosledno služijo interesom kapitala, delavci pa bodo plačali ceno kapitalistične krize. Vsi vemo, kaj to pomeni: množična odpuščanja, naraščajočo brezposelnost, drastično nižanje plač in pokojnin, nove zatiralne davčne ukrepe, odpravo osemurnega delovnega časa, delitev delovnega časa na aktivni in neaktivni del, večji del neplačanega delovnega časa in 78-urni delovni teden, splošno uporabo prožne varnosti, kar pomeni minimalne industrijske odnose, začasno zaposlovanje s skrajšanim delovnim časom, ponavljanje brezposelnosti, napad na kolektivne pogodbe ter nadaljnjo privatizacijo sistemov pokojninskega zavarovanja, zdravstva, socialnega varstva in izobraževanja na eni strani ter subvencije in davčne olajšave za monopole na drugi strani.

Bližnji vrh o zaposlovanju 7. maja se pripravlja na podlagi te strategije služenja interesom kapitala. Obenem pa se krepi imperialistična agresija in militarizacija Evropske unije. Kljub in proti volji ljudi in njihovem nasprotovanju, izraženem na referendumih, kot so bili v Franciji, na Nizozemskem in Irskem, se spodbuja uvedba Lizbonske pogodbe. Protikomunistična histerija ter nepojmljivo in prostaško enačenje fašizma in komunizma postajata uradni politiki Evropske unije in držav članic, ki ciljata na komunistične stranke, da bi zatrli temeljne pravice in dosežke delavcev. Ob koncu tega obdobja morajo delavci Evropsko unijo preučiti na podlagi meril svojega vsakdana in življenjskih izkušenj. Kaj so delavci pridobili? Kaj so pridobili monopoli?

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospa predsednica, pravzaprav se po sijajnem govoru predsednika Klause v tem parlamentu zdaj že manj navdušeni poslavljamo od češkega predsedstva. Na žalost tistemu govoru ni sledilo skoraj nič pomembnega.

Če bo jutri tudi češki parlament ratificiral Lizbonsko pogodbo, bo to pomenilo, da je bila nam takrat popolnoma vsiljena. Vendar je Evropa na mrtvi točki. To, kar res potrebujemo, je Unija, ki se je pripravljena omejiti na svoje jedrne naloge in nima namena nastopati kot naddržava v delu.

Trenutno doživljamo še posebno zastrašujočo gospodarsko krizo s strahotno rastjo brezposelnosti v Evropski uniji, ki ji še ni videti konca. Svet voditeljev držav ali vlad, ki se tokrat ne more odločiti, da je napaka, da se

na primer prizadeva za še večje priseljevanje in razmišlja o vključitvi Turčije, države, ki je s svojim gospodarskim razvojem daleč za nami, je v mojih očeh nepojmljiv Svet, ki vsekakor dela usodno napako.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Jaz sem zelo pozdravil ambicijo češkega predsedovanja in sem vesel, da je to predsedovanje v zahtevnih časih doseglo velike rezultate. Menim, da menjava predsedujoče ekipe, kot tudi evropske volitve, ne bi smele zmanjšati ambicij Evropske zveze pri odgovarjanju na izzive, ki definitivno zahtevajo več skupnih politik. V tem smislu ne bom ponavljal, kako pomembna je ratifikacija lizbonske pogodbe.

Jaz sem bil vesel, ko je gospod Vondra govoril o ciljih, tako tudi predsednik Evropske komisije. Mislim, da če hočemo uspeti v boju proti posledicam klimatskih sprememb, moramo v Kopenhagnu postaviti visoke cilje. Ti cilji so ključni za uspeh gospodarskega prestrukturiranja. Poznano nam je, kako je japonsko gospodarstvo pred davnimi leti prvič močno okrepilo svojo konkurenčnost, ko je država postavila visoke ekološke cilje.

Dejal bi tudi, da nekateri postavljajo pod vprašaj delovanje evropskega socialnega modela. Seveda ni težko izvajati takega modela v času konjunktura in desetletij pozitivne rasti, mislim pa, da bi se morala moč evropskega socialnega modela in modela socialno-tržne ekonomije pokazati ravno v času recesije. Jaz sem prepričan, da bomo tudi ta preizkus prestali, in upam, da nam bo uspelo v tem času krize ta čas izkoristiti za izboljšanje razvojnega koncepta. Upam tudi, da bo močnejša dimenzija, poleg socialnega vidika, dobil tudi ekološki vidik.

Robert Goebbels (PSE). - (FR) Gospa predsednica, gospod Vondra, gospod Barroso, gospe in gospodje, svetovno gospodarstvo brede vse globlje in globlje v resno recesijo. Kljub številnim vrhom in drugim zasedanjem z različnimi udeleženci je upad gospodarskih dejavnosti še vedno najvišja prednostna tema po vsem svetu.

Različni načrti za gospodarsko oživitev so v najboljšem primeru upočasnili sestop v podzemlje, o znakih oživitve pa še ni sledu. Kar je še huje, brezposelnost se še naprej dviguje in bo letos v Evropi preseгла 25 milijonov, morda celo 27 milijonov, kot pravi gospod Rasmussen.

Vendar pa se šefi držav namesto zaposlovanju raje posvečajo naslednjemu vrhu v Pragi in „glavni politiki“ glede prihodnjih odnosov z nekaterimi državami na vzhodni meji Unije.

Dobri sosedski odnosi so prav gotovo pomembni, vendar nam mora biti povsem jasno: Parlament se je ob številnih priložnostih izrekel proti nadaljnji širitvi Unije, če ne bo kot predpogoj izvedena institucionalna reforma, ki bi 27 državam članicam omogočila učinkovitejše delovanje.

Rad bi dodal, da se morata pred kakršno koli širitvijo v prihodnje najprej izvesti temeljna prenova finančnih perspektiv in ustrezna okrepitev proračuna Unije. Diplomacija brez finančnih sredstev je le nekoristna poteza.

Češko predsedstvo Unije bi evropskim ambicijam bolje služilo z organizacijo vrha o polni zaposlenosti. Ugotovil sem, da so politiki, kot je Sarkozy, ki mu je ljubše razkazovanje v javnosti kot resno politično delo, namerno ovirali ta tako potreben vrh, zato upam, da bodo junija evropski volivci svoje glasove uporabili za izbiro poslancev, ki so sposobni določiti prave prednostne naloge za Evropo: zaposlovanje, zaposlovanje, zaposlovanje, socialna zaščita in ohranjanje kupne moči.

Nisem vedno istega mnenja kot moj predsednik vlade, Jean-Claude Juncker, vendar ima gotovo prav, ko napoveduje, navajam: „socialno krizo v primeru strmega porasta brezposelnosti, ki se pričakuje v prihajajočih mesecih“. Zato so se z omejitvijo na neformalno srečanje na temo zaposlovanja evropski voditelji odmaknili od krize in pri tem tvegajo resno socialno in politično krizo.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Robert Schumann je 9. maja 1950 predlagal Schumannov načrt, ki je postavil temelje gospodarskega sodelovanja med evropskimi narodi. Veliki evropski politiki in misleci so dobro vedeli, da je bil skupni pristop do ekonomskih problemov tista sila, ki je lahko združila Evropo. Osnovo tega pristopa so oblikovale meddržavne finančne in ekonomske skupine, ki so ustvarjale dodano vrednost in delovna mesta.

Z izvajanjem svojih načrtov za oživitev gospodarstva so države članice motile dejavnosti teh evropskih skupin; torej imamo številne probleme, ki jih bo še več, ker nismo sposobni ponovno doseči usklajenosti gospodarske politike na ravni Evropske unije.

Upam, da bodo med novimi voditelji Evrope ljudje kot Robert Schumann, Jean Monet in Konrad Adenauer, ki bodo presegali svoje nacionalne interese.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Gospa predsednica, rada bi čestitala češkemu predsedstvu za pobudo glede oblikovanja Vzhodnega partnerstva, ki bo kmalu uradno predstavljeno, in pozivam vlade držav članic, da se v celoti zavežejo tej pobudi. Predvsem naši sosedje na vzhodu potrebujejo občutek, da so enakovredni partnerji, ki so resnično sprejeti kot dolgoročni družabniki.

Strinjam se, da bi morali Vzhodno partnerstvo voditi po načelih skupnega lastništva, diferenciacije in izpolnjevanja pogojev. Vendar pa je glavni cilj zavarovati prepričljivo zmago demokracije in vzpostavitev vladavine prava v teh državah. Kar zadeva Belorusijo, je potreben napredek, ki poteka korak za korakom in v obliki reakcije na vsak znak konkretnega napredka sedanjih beloruskih voditeljev v smeri demokracije.

Eden najpomembnejših vidikov Vzhodnega partnerstva bo ukinitve vizumov. Rad bi vas spomnil na predlog Komisije iz lanskega decembra o postopnem umiku vseh zahtev po vizumih za državljane šestih prihodnjih partnerjev. Na žalost se je ta revolucionaren načrt zamenjal z mnogo skromnejšim: ponudba o uvedbi dolgoročnega poenostavljenega postopka za vsak primer posebej. Vendar pa uspešno Vzhodno partnerstvo potrebuje odločnost na naši strani in pozitivno odprtost.

Bistveno je motivirati naše partnerje, da se v celoti zavežejo evropskim vrednotam in pravilom. To velja predvsem za Ukrajino. Z Vzhodnim partnerstvom ne moremo začeti z nejasnimi in neodločnimi sporočili glede prihodnosti Ukrajine. Demokratična in trdna evropska Ukrajina je ključ do demokratične in zanesljive Rusije, ki spoštuje zakon.

Jo Leinen (PSE). - (DE) Gospa predsednica, predsednik Sveta, predsednik Komisije, junijski vrh se bo moral ponovno ukvarjati z Lizbonsko pogodbo – upajmo, da zadnjič pred njeno uveljavitvijo. Gospod Vondra, vso srečo vam želim jutri v češkem senatu in upam, da bo vse dobro potekalo in nam potem ostane le še referendum na Irskem. Potem pa bi se z Irsko morali še pogajati glede svežnja zagotovil. Seveda je potem treba izpolniti pričakovanja irskega prebivalstva in irske vlade. Vendar pa moramo biti previdni, da ne bomo ustvarjali novih ovir za vse ostale države članice, če bi bilo na primer eno od teh zagotovil treba še enkrat ratificirati v vseh državah. Morda bi lahko kaj dodali o svežnju, ki se pripravlja za junij.

Drugič, predsednik Komisije, seveda nas zanima izvolitev predsednika Komisije. Mi, Evropski parlament, bi se s Svetom radi dogovorili o postopku za junij/julij. Želeli bi si posvetovanja, kot to za v prihodnje določa Lizbonska pogodba. Predsednik Sveta, bi lahko vi o tem kaj povedali?

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Hvala, gospa predsednica, predsednik Komisije Barroso, gospod Vondra. Ena od glavnih točk vrha junija bo verjetno imenovanje novega predsednika Komisije. Mediji so poročali, da Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu ne bo glasovala za ponovno izvolitev predsednika Barrosa, če ji ne obljubite odprtja direktive o napotitvi delavcev.

To je nenavadna razprava. Stališče, ki ga je prej zavzela Komisija, je, da se poskuša izogniti odpiranju zelo zapletene in politično občutljive direktive in se namesto tega poskrbi, da države članice, ki imajo težave z izpolnjevanjem zahtev v direktivi, spremenijo svojo nacionalno zakonodajo. Komisar Barroso, glede bližnje volilne kampanje bi vas izrecno želel vprašati tole: je Komisija in ali ste vi še vedno mnenja, da glede na trenutno stanje ni *nobenega* razloga, da bi odpirali direktivo o napotitvi delavcev?

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Gospod predsednik, gospod Vondra, gospod Barroso, kronologija Evrope me rahlo preseneča. Komisija nam predstavlja gospodarske napovedi, v katerih pravi, da bodo v treh mesecih možnosti za rast v Evropski Uniji in evrskem območju padle z minus 1,9 % na minus 4 %, ko pa se srečajo finančni ministri, so glavna področja, ki zbuja skrb, dolgoročna ekonomska rentabilnost, kakovost javnih financ in uresničevanje strukturnih reform. Kaj se šalite?

V času kampanje nas volivci takoj vprašajo: Kje je Evropa? Kaj dela Evropa? Kakšne predloge je dal predsednik Barroso kot pomoč tistim, ki bodo jutri izgubili delo?

Smo v razmerah, kjer je vse bolj očitno, da je stvarnost izbrane strategije sedanje ekipe pod vodstvom gospoda Barrosa, strategija *à la japonaise*: z drugimi besedami to pomeni delovati, ko je prepozno, in to na neučinkovit in drag način. To pa ni tisto, kar hočemo.

Naj še povem, gospod Barroso, kajti to je brez dvoma zadnjič, da vas vidim v tem parlamentu, da je vaš odziv na izziv direktive o hedge skladih in naložbenih skladih popolnoma nesprejemljiv. Predlagate, da bi morda sploh ne smeli komentirati tekočega dela v Komisiji. Kakšno besedilo bi to sploh bilo, če bi vas ne opozorili?

Vaša ugotovitev s tem v zvezi je, da mislite, da jo lahko zakonsko uredite, vendar to urejate le v odnosu do vodilnih delavcev, ničesar pa ne storite, da bi posredovali v stvarnost teh skladov. Vaša edina skrb je zaščita vlagateljev, medtem pa je izziv tudi stabilnost cen. Spregledali ste bistvo, gospod Barroso.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, predsednik Sveta, predsednik Komisije, izjave Sveta in Komisije o pripravah na zasedanje Evropskega sveta so zelo razočarale vse tiste, ki se zanimamo za promet.

V času sedanje globalne gospodarske krize je bistveno, da se nadgradi prometna infrastruktura – železnica, ceste, notranja plovba, pomorska plovba, pristanišča in letališča –, in oblikuje v prihodnost usmerjena evropska prometna politika z inteligentnimi prevoznimi in logističnimi sistemi za razmah trgovine v Evropski uniji, uvoza in izvoza, kar, upamo, se bo kmalu zgodilo.

Poleg tega naši državljani od Evropske unije pričakujejo jasne izjave o tem, kakšen obseg prometa je mogoče upravljati na okolju prijazen način, ne z *dirigističnimi* instrumenti, temveč s tržnimi instrumenti. Dober primer je uvedba sistema za trgovanje z emisijami za letalstvo od 2012, s čimer so ravnokar zaključile evropske institucije.

Vendar pa nam še vedno manjkajo predpisi, kot na primer za pomorsko plovbo. Zato potrebujemo z okoljem skladno racionalizacijo prevozne politike. Ta tema je pomembna, predsednik Sveta, kajti bistveno se je pogovarjati in dogovoriti o podobnih rešitvah glede okoljsko skladne racionalizacije prometa s tretjimi državami, kot so ZDA, Japonska, in tudi Rusija, Kitajska, Indija in Brazilija. Samo tako lahko na globalni ravni dosežemo izboljšanje okolja. Samo tako se lahko izognemo enostranskim pravilom, ki izkrivljajo konkurenco na račun evropskega gospodarstva.

Moja Skupina je zato pozvala Evropski svet – in upam, da bo predsednik Sveta to obravnaval –, naj razpravlja o tej temi in na naslednjem Svetu še pred konferenco v Kopenhagnu pripravi uravnotežene pristope za globalne, okolju prijazne prevozne politike. Če želimo biti v Kopenhagnu uspešni, se moramo dogovoriti o okolju prijazni prevozni politiki.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Gospa predsednica, predsednik Sveta, predsednik Komisije, gospe in gospodje, zasedanje Evropskega sveta 18. in 19. junija bo potekalo dva tedna po evropskih volitvah, v demokraciji pa so volitve temeljnega pomena.

Rad bi se zahvalil predsedniku Sveta, ki mu bo češki senat jutri dal zeleno luč glede ratifikacije Lizbonske pogodbe. Zdaj manjka le še to, da bo cesarski predsednik v praškem gradu blagovolil podpisati pogodbo, vendar se zdi, da napredujemo.

Zdaj pa nekaj pomembnega: volitve bodo potekale po Pogodbi iz Nice, naslednji mandat pa bo potekal v skladu z Lizbonsko pogodbo. Z demokratičnega vidika to pomeni, da se Komisiji dajejo večja pooblastila kot v prejšnjem mandatu, zdaj pa naj nagovorim še enega od kandidatov, gospoda Barrosa: kandidat ste od prejšnje nedelje, vendar ste že zdaj vršilec dolžnosti predsednika. Gospod Barroso, mislim, da je zelo na mestu, da se vprašate, katere gospodarske in socialne rešitve bi morda ustrezale problemom, ki jih trenutno imamo, in krizi, ki jo doživljamo, ne da bi izkoristili službe Komisije, ampak bi o tem razmišljali kot vodja Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov; mislim, da je to zelo pomembno, da se ne bomo spet znašli v situaciji, kjer se bo Evropski svet s Parlamentom želel zgolj posvetovati (spomnimo se primera Buttiglioni).

Gospa predsednica, v svojem zadnjem govoru Evropskemu parlamentu bi vas želel prositi, da govorite s predsednikom Parlamenta in mu poveste, da je izredno pomembno, da na zasedanju Evropskega sveta omeni dejstvo, da bo v naslednjem parlamentu manjkalo 19 poslancev, ker Lizbonska pogodba še ni bila ratificirana. To je za demokracijo ključno vprašanje in menim, da bi ga moral predsednik Parlamenta podpreti.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, dovolite mi, da se najprej zahvalim Enriqueju Barónu za njegovo delovanje v Evropi in za vse, kar je storil za ta parlament. Zelo ga bomo pogrešali.

Gospa predsednica, 9. maja v vseh naših državah praznujemo „Dan Evrope“, res pa je, da bi včasih morali imeti „Dan brez Evrope“, da bi ugotovili, kakšna bi bila Evropa, če Evropska unija ne bi obstajala.

Mislim, da je bila danes v Parlamentu prisotna določena volilna mrzlica, in zdi se mi, da je bilo precej kritik, ki smo jih danes slišali predvsem na račun Komisije, povsem neutemeljenih. Menim, da je Komisija dobro reagirala na krizo in prav zanima me, kaj bi se zgodilo, če se ne bi odzvali. Rad bi še spomnil dragega kolegico

in prijateljico, ki me sicer zdajle ne posluša, na njenega rojaka Andréa Gidea, ki je dejal, da vsemu, kar je pretirano, manjka vrednosti, in mislim, da je treba stvari prav zastaviti.

Gospa predsednica, dovolite, da dodam k temu, kar je povedal predsednik Leinen. Menim, da je zelo pomembno, da se v procesu izvolitve predsednika Komisije spomnimo duha Lizbone. Prepričan sem, da bodo gospod Vondra in njegovi nasledniki to storili, kajti zdi se mi, da nima nikakršnega smisla imeti volitve v Evropski parlament, če se potem pred predstavitvijo kandidata v sejni dvorani niti ne upoštevajo rezultati teh volitev niti se ne posvetuje s parlamentarnimi političnimi skupinam.

To je nekaj, kar je treba povsem jasno povedati Svetu: „Ne naredite napake s tem, da nasprotujete temu, kar bo Parlament z zelo veliko večino sprejel v poročilu gospoda Dehaena“.

Na koncu, gospod Vondra, bi se rad zahvalil vam za vaše predsedstvo. Na koncu je treba ločiti med tistim, kar je naključno, in tistim, kar je potrebno in pomembno, in mislim, da ste delo dobro opravili. Pred mnogimi leti sem od Milana Kundera in drugih izvedel, da je Češka republika pomemben del Evrope; to ste mi zdaj dokazali in za to se vam zahvaljujem. Imeli ste nekaj težav, vendar pa mislim, gospod Vondra, da bo jutri velik dan za češki senat in („Zakaj naj bi ne povedali, kako se počutimo?“ je dejal klasični pisec) čutim in bom čutil strašen ponos, ko bo Češka jutri ratificirala Lizbonsko pogodbo.

Hvala, gospa predsednica, da bi le bilo tako, kot pravimo v moji državi.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospa predsednica, v glavnem zaradi domačih problemov, pa tudi zaradi svetovne gospodarske krize češko predsedstvo ni bilo lahko. Sem pa prepričana, da se bo zelo uspešno končalo, če mu bo uspelo doseči ugodne rezultate za proces ratifikacije Lizbonske pogodbe. Zato bi rada vprašala, če bo predsedstvo pristopilo k tistim državam članicam, ki so v tej zadevi že zaključile parlamentarne postopke, voditelj države pa odlašaja podpis tega dokumenta. Mednje sodi tudi moja država, Poljska.

Druga zadeva, ki bi jo rada izpostavila, je civilni dialog. Bila sem poročevalka za tisto poročilo in vem, da Evropejci pričakujejo, da se bo Evropska unija zadeve resno lotila in razvila ustrezne rešitve. Prepričani so, da bo Evropska unija to storila bolje kot njihove države članice. Prosila bi, da se to tudi upošteva. In še zadnja stvar, gospa predsednica. Ne pozabite na solidarnost in ne dopustite, da bi Evropska unija postala platforma za nacionalizem. Nočemo se vrniti k nacionalizmu. Zato zelo, zelo močno pozivam k solidarnosti.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Gospa predsednica, predsednik Komisije, gospe in gospodje, na začetku tega parlamentarnega obdobja je bilo v ospredju razprave institucionalno vprašanje. Začeli smo s Pogodbo iz Nice, pet let pozneje pa je še vedno Pogodba iz Nice tista, ki jo moramo uporabljati pri sprejemanju pomembnih odločitev. Ponovna izvolitev predsednika Joséja Manuela Barrosa, ki jo jaz seveda podpiram, je vsekakor ena od teh odločitev. Še vedno upam, da bo Lizbonska pogodba hitro začela veljati, ne le zaradi svojih odlik in izboljšav, ki jih je s časom pridobila, ampak tudi zato, da bo omogočila stabilizacijo institucionalne razprave. Predvsem pa upam, da bomo lahko bolje izkoristili svojo energijo in jo usmerili v Evropo rezultatov, o kateri je predsednik Komisije govoril in še vedno govori.

Če bodo Irci na naslednjem referendumu rekli „da“, bo to predvsem zato, ker so spoznali, da je Evropa varen pristan, še zlasti v kriznih časih. Zato je sedanja situacija naš najmočnejši zaveznik, lahko je pa tudi naš najstrašnejši nasprotnik. Dandanes moderna Evrope obljublja predvsem uspeh in blagostanje za vse, ta obljuba pa je v veliki meri odvisna od tega, kakšne bodo odločitve na naslednjem Evropskem svetu. Za odziv na sedanjo gospodarsko stanje potrebujemo predvsem politično voljo. Pri tem nam protekcionizem, nacionalizem in strah ne bodo pomagali. Sprostiti in ustvariti moramo prostor za sile, ki bodo lahko gradile naša gospodarstva, vztrajati moramo pri reformah in skladnosti z zakonodajo in seveda moramo podpreti tiste najbolj ranljive.

Tako lahko dosežemo Evropo rezultatov brez abstrakcije, zaradi katere bi ljudje neizogibno zgolj ostali odtujeni. Ko zapuščam Parlament, gospa predsednica, je prav upanje tisto, kar sem želel izraziti, in prav to upanje me vzpodbuja.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gospa predsednica, rad bi predlagal, da tisti, ki so v tem parlamentu iz držav članic razen Irske in želijo o Lizbonski pogodbi govoriti v imenu irskega ljudstva, zapišejo svoja imena na glasovnice za evropske volitve na Irskem!

Irsko ljudstvo se bo samo odločilo ali bo ratificiralo Lizbonsko pogodbo ali ne. Upam, da bomo, in za to si bom močno prizadeval. Želim, da Irska ostane v središču sprejemanja odločitev v Evropi.

Vsi, ki pozivajo k drugemu irskemu „ne“, upajo, da bodo Irsko uporabili, da bi pretiravali s težkim kladivom in začeli z uničevanjem Evropske unije. Tega ne bom dopustil. Naša zgodovina nas uči, da smo previdni. Prav tako nas uči, da je solidarnost in delitev moči najboljše zagotovilo za našo suverenost in za naš uspeh.

Minister Vondra v svoji uvodni izjavi ni omenil socialne krize, s katero se spoprijemamo ta trenutek. Pozivam ga, da preveri svoje stališče. Pravzaprav se soočamo z gospodarsko, finančno in socialno krizo: 27 milijonov ljudi in njihove družine bodo v naslednjih letih doživljali pekel. Ne moremo dopustiti, da bi Evropska unija to spregledala.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Gospa predsednica, predsednik Komisije, predsednik Sveta, soočamo se s krizo, kakršne do sedaj še ni bilo. Pravzaprav to ni bil čas za notranjo razpravo o tem, kako naj se organiziramo, in zato si želim, da bi se Lizbonska pogodba hitro ratificirala, da bomo na svetovnem odru spet združeni in bomo kot Evropejci stali z ramo ob rami.

Kar zadeva gospodarsko krizo, je poročilo, katerega poročevalka sem bila in ki ga je ta parlament sprejel z večino, ugotovilo, da načrt za oživitev gospodarstva, ki ga je predstavila Komisija, ni bil zadosten. Zdaj pa smo prepričani, da ni zadosten. Kriza, ki se je začela kot finančna, se zdaj širi v realno gospodarstvo, področje zaposlovanja in v socialno arena. Načrt za oživitev gospodarstva ni zadosten in ni osredotočen. Vsaka kriza ustvarja priložnosti; in to je priložnost za Komisijo, da se z obsežno finančno ureditvijo, ki ni tako omejena in delna, kot je trenutna, in je ne sestavljajo nacionalni in individualistični sistemi, ampak prava evropska pobuda, odzove na stvarne probleme Evropejcev. Odziv Komisije ne smejo sestavljati številni ukrepi, temveč se mora usmeriti na pravi izziv, ki je zaposlovanje.

V vsaki krizi so tudi priložnosti; to je priložnost za Komisijo in Evropo, da se odzoveta na stvarne probleme Evropejcev, in upam, da se bo to zgodilo z novim pristopom v načrtu za oživitev gospodarstva.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, mislim, da se tokrat zadnjič pojavljam pred tem parlamentom, zato se mi zdi pravi trenutek, da se vam zahvalim. S tem bi rad začel, ker je to zame bila edinstvena priložnost. Občasno so se naša mnenja razlikovala, pa vendar lahko iz svojih izkušenj na splošno rečem, da je bilo vredno truda. Kljub vsem problemom pri soočanju s sedanjo krizo doma kot tudi v Evropi smo rezultate dosegli. Sam zgodaj odhajam tako kot vi, saj je pred vami kampanja. Predsedstvo se bo z vami tu sestalo konec junija. Nekateri ljudje se bodo zamenjali, delo pa se nadaljuje. Še enkrat bi se vam zahvalil za delo, ki smo ga v zadnjih nekaj mesecih opravili skupaj z vami kot sozakonodajalci. Mislim, da smo delo dobro opravili.

Sam odhajam, predsedstvo pa bo nadaljevalo delo. Nova vlada v Pragi naj bi prevzela delo 8. maja popoldan po koncu zadnjega velikega srečanja južnega koridorja. Nič ne dvomim, da bo to prispevalo k uspešnemu zaključku češkega predsedstva. Danes sem imel priložnost eno uro preživeti z Janom Fischerjem, ki bo prevzel vodstvo. Je zelo predan Evropejec in moški, ki razume, za kaj gre. V času prvega obiska v Bruslju se je v torek pripravljen sestati s predsednikom Barrosom, do konca junija pa bo trdo delal. Nobenega razloga ni, da bi podvomil, da bo Evropski svet junija potekal pravočasno, kot je bilo načrtovano, in da bo dnevni red strokovno pripravljen.

Glede senata ste mnogi omenjali jutrišnje glasovanje. Senat je suveren in jaz ne morem določiti izida glasovanja, vendar smo se zelo trudili in kar prepričan sem, da ni razloga za skrb. To velja tudi za delo predsedstva v zvezi z enim od najpomembnejših rezultatov junijskega Sveta, in sicer besedila deklaracije za Irsko. Pripravljeno bo.

Glede vprašanja, ali se pogovarjamo z drugimi, je odgovor „da“, vendar ne želimo izvajati pritiska. Nič ne pozivam nemškega ustavnega sodišča. Seveda je suvereno in vsi verjamemo, da bo rezultat igre pozitiven.

Številni ste govorili o zaposlovanju. V sedanji gospodarski krizi je to najpomembnejši izziv pred nami. Jean-Claude Juncker je o tem govoril v ponedeljek – včeraj –, preden se je začel sestanek Evroskupine. Mi in Komisija smo od začetka leta trdo delali in o tem bomo pozneje danes še govorili. Rad bi izpostavil pomen zasedanja, ki bo potekalo v Pragi v prisotnosti češkega predsednika vlade, predsednika Komisije in socialnih partnerjev kot tudi prihodnjih predsedstev – Švedske in Španije –, kjer bo razprava o ukrepih in priporočilih. Namen so seveda strokovna priprava na junijski Svet in ukrepi, ki jih je glede zaposlovanja mogoče sprejeti na ravni Skupnosti.

Gospodu Rasmussenu bi rad povedal, da je bil José Manuel Barroso tisti, ki je prevzel vodstvo in spodbujal vključevanje v razpravo v času, ko so se številni politiki raje ukvarjali s problemi doma, ker je to resen izziv.

(Aplavz)

Vzhodnega partnerstva ne bi želel mešati z izzivi v zaposlovanju. To je strateško poslanstvo za krepitev stabilnosti, splošne blaginje in uspeha našega vzhodnega sosedstva. Ima sicer težave, vendar jim moramo pomagati, da bodo probleme rešili.

Če se vrnem k junijskem Svetu, ste številni govorili o prihodnosti Komisije. Jasno sem povedal, da se bomo mi, predsedstvo, takoj po volitvah posvetovali s Parlamentom. Seveda moramo počakati na volilne rezultate, potem pa se bomo takoj lotili posvetovanja in to storili v duhu in ne črke Lizbonske pogodbe.

Zdaj pa za konec še moja osebna zaveza. Pogovarjamo se o tem, kdo bo dober voditelj, in prav nič ne dvomim, da je ta gospod pravi vodja Evropske komisije. Če želite Vondrovo osebno priporočilo – in od naslednjega ponedeljka bom spet običajen človek in običajen senator, ki se veseli poti v Francijo, ker sem pravkar prebral, da v Franciji v povprečju spijo devet ur, jaz pa zadnja dva meseca spim le dve ali tri ure na dan –, mislim, da je to človek, ki naj bi nas vodil naslednjih pet let.

(Aplavz)

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kot je nekaj poslancev že povedalo, so nekateri zadnjič na plenarnem zasedanju na razpravi pred zasedanjem Evropskega sveta. Julija ali septembra jih več ne bom srečal, saj se mandat te Komisije, kot veste, izteka ob koncu oktobra.

Zato bi se še zlasti obrnil na vse tiste, ki ste delali na evropskem projektu, ki ste poslanci Evropskega parlamenta, in še enkrat dejal: Lahko ste ponosni na delo, ki ga je opravil Evropski parlament.

In če naredimo še korak nazaj in ocenimo delo, opravljeno v tem parlamentarnem mandatu, menim, da smo lahko vsi ponosni. Res je, da je bila Evropa vodilna na številnih področjih, kot so boj proti podnebnim spremembam, prizadevanja za novo politiko o energetske varnosti in vse zadeve v zvezi z odzivom na finančno in gospodarsko krizo, ki je Evropo zares močno prizadela. Vendar o tem danes še ni bilo veliko slišati.

Ta kriza je prizadela Združene države in se je tudi tam začela. Prizadela je Rusijo, Japonsko in celo Kitajsko. Prizadela je trge v vzponu. Vse od začetka je Evropa poskušala reagirati na to krizo ne le kratkoročno, ampak preko programov, ki so se lotevali večjih vprašanj pravne ureditve in nadzora.

To je sporočilo, ki bi vam ga danes rad posredoval. Glede na trenutno volilno obdobje ste me nekateri pozvali, vendar menim, da se zdaj ne morem in ne smem spopasti s temi izzivi. Prihodnja Komisija bo seveda morala razviti svoj program, vendar pa ni moja naloga, da vam povem, kaj bo v manifestu naslednje Komisije.

Zato sprejemam vaš izziv in ga jemljem bolj kot znak zaupanja. Vendar pa se nanj trenutno ne morem odzvati. Menim, da smo ob pregledu rezultatov dela tega parlamentarnega mandata upravičeno ponosni. Zdaj pa bi se raje posvetil junijskemu Evropskemu svetu, ki se bo moral ukvarjati z nekaterimi res pomembnimi vprašanji, ki terjajo veliko odgovornost.

Prvič, tu sta vprašanji Lizbonske pogodbe in prehod, ki je potreben iz enega parlamentarnega mandata v drugega, pa tudi vprašanje sestave nove Komisije. To je izredno kočljiv izziv, kot ste nekateri že rekli, kajti Lizbonska pogodba še ni vzpostavljena, bila je podpisana, niso pa je še ratificirale vse vlade v 27 državah članicah.

To ni krivda niti Evropskega parlamenta niti ni krivda Komisije. Resnica je, da so te vlade podpisale pogodbo, niso pa je mogle dokončno podpreti in zaradi tega zaostanka imamo resen problem glede institucionalnega prehoda. Ta problem na vseh straneh zahteva veliko odgovornost: na strani Sveta, Parlamenta in Komisije.

Zato pozdravljam modre besede češkega predsedstva kot tudi poslancev, ki so o tej zadevi podali svoje uradno stališče. Poiskati moramo rešitve, ki bodo povsem skladne s sedanjo pogodbo; smo Komisija, ki temelji na vladavini prava in ne moremo kar zamrzniti pogodbe, ki že velja. Občutljive rešitve, ki zagotavljajo stabilnost evropskega projekta bo treba najti v popolni skladnosti z zakonodajo. Voditelje držav ali vlad bom na zasedanju Evropskega sveta junija pozval, da razpravljajo o tej temi.

Drugo vprašanje, ki ga moramo rešiti, pa zadeva naš odziv na gospodarsko vprašanje. Menim, da se moramo zavedati, da v tem času vsakodnevno uvajanje novih programov ne odraža prave odgovornosti. To je napaka. Mislim, da je vodenje predvsem vaja iz odgovornosti; to ni le prizadevanje za pridobitev odobravanja ljudi.

Komisija bi zlahka vsak dan predstavljala nove ideje ob polnem zavedanju, da ni nobene možnosti, da bi te tudi uresničila. Seveda tega ne bomo storili, saj s svojimi pristojnostmi kot Evropska komisija zastopamo splošne interese Evrope, saj vemo, da je naša naloga več kot le ubiranje lažje poti ali razkazovanje v javnosti.

Predlagati želimo stvarne predloge in smernice, ki lahko povežejo Evropo kot celoto, pri čemer sodelujemo z drugimi institucijami, Parlamentom in Svetom, in združujemo državljane Evrope.

Če smo pošteni, je bila Komisija tista, ki je podala prvotne predloge za evropski načrt gospodarske oživitve ob uporabi vseh razpoložljivih instrumentov. Kot veste, večina teh instrumentov, kot so nacionalni proračuni, sodi v pristojnost držav članic. Evropski proračun je glede na nacionalne proračune minimalen.

Morda bi tisti, ki so neučakani in od nas toliko zahtevajo, lahko Komisiji v naslednjih finančnih perspektivah pomagali prepričevati države članice, še zlasti tam, kjer so stranke glasovale za največ 1 % njihovih sredstev – klub 1%, ki je omejil svoja finančna sredstva. To pa je nekaj, kar bi bilo vredno doseči v naslednjem parlamentarnem mandatu.

Potrdim lahko, da za leto 2009 imamo akcijski načrt; predložili bomo smernice za finančni pregled in naš prihodnji akcijski načrt. Vendar nima nobenega smisla od evropskih institucij v tem trenutku zahtevati nekaj, česar ne morejo zagotoviti.

Bolje bi se bilo vprašati, kaj lahko storimo, in to mislim zelo resno, kajti občutek imam, da so nekatere kritike, ki prihajajo od ljudi, ki imajo iste evropske ideale kot jaz, povsem pomanjkljive zaradi nenehnega presojanja o tem, česa Evropa še vedno ni naredila; sami dobro veste, da če Evropa nečesa še ni storila, to ni krivda institucij Skupnosti, ampak je to tako bolj zaradi pomanjkanja ambicij na nacionalni ravni. Takšen način kritiziranja ni niti pošten niti nam ne olajša naše naloge, ki je nadaljevanje evropskega projekta.

Res je, da je Komisija predložila nekaj ambicioznih predlogov, da nenehno spremljamo gospodarsko situacijo in da bomo nadaljnje predloge predstavili, ko bo potrebno. Povsem prepričani smo, da je pomembno, da se zdaj osredotočimo na izvajanje – kot sem dejal – izvrševanje in izvajanje sprejetih odločitev in ne le simbolnih gest, kajti veliko resnih pomislekov obstaja tudi glede stabilnosti in javnega dolga, ki po vsej Evropi dosega resnično skrb vzbujajočo raven. Stanje v številnih državah članicah je zelo resno in zato moramo predložiti predloge, ki ta vprašanja lahko rešijo.

Prav tako sem mnenja, da moramo podpreti delo, ki ga Evropa opravlja. Zavedam se, da predvsem pri poslancih, ki prihajajo iz strank, ki so v njihovih državah v opoziciji, obstaja skušnjava, da bi občasno nasprotovali Evropi v zadevah, ki zahtevajo takojšen odziv, in to še zlasti velja za čas evropskih volitev.

Prosim vas, da dobro razmislite, kajti jutri boste imeli priložnost, jutri lahko prosite volivce, naj glasujejo za Evropo, česar pa ne bodo storili, če ste jo opisali kot plemensko skupnost. Ljudje bodo glasovali za Evropo, ki ima podporo vseh političnih sil na desni, levi in sredini in ki se odraža v evropskem projektu.

To je po mojem mnenju ogromen izziv. Sem za politično Evropo, nasprotujem pa politiziranju o evropskem projektu. Prav tako nasprotujem nepravilnim političnim delitvam v strankarskem smislu. Resnica je, da lahko Evropo gradimo le z velikimi političnimi družinami. Komisija sestoji iz teh družin: Evropske ljudske stranke, socialnih demokratov, liberalcev in drugih neodvisnih. Komisija bo še naprej tako nadaljevala. Zavedam se, da glede trenutnega dogajanja še zlasti v Evropskem parlamentu in v okviru volitev v Evropski parlament vsi želimo poudariti svoj program in svojo stranko.

Tudi sam sem strankarski. V portugalski parlament sem bil izvoljen, ko sem bil star 29 let. Deloval sem kot vodja opozicije in predsednik vlade. Torej sem strankarski. Vendar ne pozabimo, da evropska politika potrebuje strankarske ljudi, ki so sposobni preseči različna strankarska stališča. Če smo nadnacionalni, moramo imeti vizijo, ki presega lastno stranko.

Glede tega sem vas z vsem dolžnim spoštovanjem želel opozoriti, kajti zavedam se, da vas je večina trenutno zelo zaposlenih z volilnimi kampanjami, kar je v času velikih nacionalnih izzivov lahko zelo zahtevno. Mislim, da je to pomembno za prihodnost. Če želimo razumeti velike izzive v Evropi, moramo združiti vse Evropejce na levi, desni in na sredini, vse, ki podpirajo osnove evropskega projekta, pri tem pa ne smemo podležiti strankarskemu razburjanju in dramtiziranju, ker je to večinoma dejansko umetno.

Lahko vam povem, da so bili predlogi o hedge skladih, ki ste jih nekateri kritizirali, rezultat soglasja v Komisiji, soglasja vseh komisarjev, članov socialnodemokratske družine, članov liberalne družine in članov Evropske ljudske stranke. Glede te zadeve ni bilo nobene razdvojenosti. Zato kljub temu, da razumem, da se je v političnem boju smiselno posvetiti kritiziranju tega ali onega komisarja, ne verjamem, da je to pošteno s političnega stališča ali z intelektualnega stališča.

Za konec naj povem, da ustanovitvene očete vse bolj in bolj občudujem. Naj nam bo resnica jasna: Češka republika se sooča s političnim problemom. Namestnik predsednika vlade, gospod Vondra, je s priznanjem

tega problema pokazal, kako zelo je pošten. Jasno je, da je za državo, ki predseduje Uniji, zelo težko, če se mora ukvarjati z notranjo politično krizo in zamenjati vlado. Res je, da smo kljub temu zaradi vas, Evropskega parlamenta, na poti, da dosežemo dobre rezultate. Mislim, da si lahko dovolim reči, da je to tudi naša zasluga, zasluga Komisije, skromen prispevek tudi zaradi predlogov, ki smo jih pripravili. Vendar pa je tako tudi zaradi češkega predsedstva. Poteka postopek dokončanja 50 primerov sprejemanja odločitev s soodločanjem in nekateri so bili izredno zahtevni. To lahko storimo tudi, če država, ki predseduje, doživlja razmah politične krize. Menim, da bi morali spoštovanje izkazati institucionalni usposobljenosti Evrope, zaradi katere je Evropski svet celo v takšnih razmerah sposoben dosegati rezultate.

Zato sem bil zdaj, ko sem izkazal spoštovanje češkemu predsedstvu in še zlasti namestniku predsednika vlade, gospodu Vondri, zelo iskren, saj vem, da je to zelo naporno, ker sem vsak dan priča delu pod takimi pogoji, ki pa kljub temu še vedno prinaša rezultate. Zato se je treba na tem mestu odločiti. Čeprav se zavedam, da za najbolj ambiciozne, kamor se štejem tudi sam, še nismo dosegli ciljev, ki smo si jih zastavili, pa je treba poudariti, kaj smo dejansko že dosegli in kaj nam je skupaj uspelo. Drugi pa se posvečajo predvsem tistemu, kar še ni bilo mogoče storiti. Sporočilo, ki ga pošiljajo državljanom Evrope, je nenehno negativno. Kot sem pogosto dejal, je včasih malodušje tistih, ki se zavzemajo za Evropo, bolj zaskrbljujoče kot evroskepticizem ali nasprotniki Evrope, kajti to tistim, ki verjamejo v Evropo, ne vliva upanja.

Pred namestnikom predsednika vlade, gospodom Vondro, ki bi se mu rad zahvalil za govore, pred češkim predsedstvom in pred vami vsemi, bi se vam zdaj rad zahvalil za vse, kar nam je kljub razlikam v stališčih uspelo skupaj doseči za Evropo, ki je glavni projekt za mir, svobodo in solidarnost.

Predsednica. - Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), v pisni obliki. – Protekcionizem se skriva v državah članicah, ki druga drugi kažejo manj zaupanja in manj navdušenja za sodelovanje. EU je bila ustanovljena, ne le kot poskus zagotavljanja miru, temveč tudi kot orodje sodelovanja. V časih, kot so ti, med ekonomsko in finančno krizo, je za države članice pomembno, da ne gradijo zidov na svojih nacionalnih mejah, ampak še naprej delujejo na usklajen način.

Evropsko solidarnost moramo ohranjati ob spoštovanju pravil in načel, ki izhajajo iz Pogodbe EU. EU mora kar najbolj izkoristiti notni trg in se v času gospodarskega nazadovanja zavzemati za odprto trgovino.

Poskusi iskanja grešnega kozla, kot so finančni trgi, problemov ne bodo rešili. Ko se bomo znašli na drugi strani krize, bodo novi predpisi zaustavili zlorabe, ne bodo pa preprečevali dostopa do kapitala in naložb.

Probleme ni lahko premagati. Protekcionizem pa zagotovo ni rešitev. Ko je končano gašenje požara, je rešitev več trgovine, večja usklajenost, delujoč notranji trg z blagom in celo več storitvami. Čezmejno sodelovanje krepi inovativnost in zagotavlja več delovnih mest, kar sta edina vzdržna načina, kako priti iz krize.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) EU nam poskuša „sonce zakriti s sitom“, vendar je jasno, koliko odgovornosti nosi za nenehno slabšanje življenjskih pogojev splošne javnosti in delavcev.

V zadnjih 23 letih je EGS/EU spodbujala kroženje kapitala in financiacijo gospodarstva; liberalizirala je trge in spodbujala privatizacijo; spodbujala je presežno proizvodnjo; preselila in uničila je proizvodne zmogljivosti; spodbujala je gospodarsko prevlado nekaterih na račun odvisnosti drugih; povečevala je izkoriščanje delavcev; nakopičila je bogastvo kot še nikoli prej; in povečala je socialne neenakosti in regionalne razlike, vse pod nadzorom glavnih sil in velikih gospodarskih in finančnih skupin.

Strašne „pomladanske“ napovedi Evropske komisije so le opis posledic neoliberalnih politik EU – o njih so odločali in jih izvajali desnica in socialni demokrati –, kar za Portugalsko pomeni: več kot 600 000 brezposelnih, izguba realnega prihodka, dve leti recesije, vse večji javni dolg, proračunski primanjkljaj pa bo še enkrat presegel 6 %.

Vendar pa je dejanska stvarnost, s katero se soočajo milijoni Portugalcev, ki se vsak dan srečujejo s še večjimi problemi, še mnogo slabša kot te napovedi.

Portugalci bodo 7. junija imeli še eno priložnost, da z glasovanjem za CDU (Portugalsko koalicijo demokratične enotnosti) povedo, da je mera polna.

10. Priprave na Vrh o zaposlovanju - Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji - Prenovljena socialna agenda - Dejavno vključevanje oseb, izključenih s trga dela (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka je skupna razprava o:

- izjavah Sveta in Komisije o pripravah na Vrh o zaposlovanju,

- poročilu (A6-0242/2009) Gabriele Stauner v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji [KOM(2008)0867 – C6-0518/2008 – 2008/0267(COD)],

- poročilu (A6-0241/2009) Joséja Albina Silve Penede v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o prenovljeni socialni agendi [2008/2330(INI)] in

- poročilu (A6-0263/2009) Jean Lambert v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o dejavnem vključevanju oseb, izključenih s trga dela [2008/2335(INI)].

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, vsi se zavedamo, da bomo zaradi ene od najresnejših finančnih in gospodarskih kriz še več let trpeli. Unija in države članice so sprejele širok razpon ukrepov za zmanjšanje učinkov te krize kot tudi za obravnavo nekaterih temeljnih vzrokov ob hkratnem upoštevanju nujne potrebe, da se bolje pripravimo na prihodnost, da se bomo soočili z izzivi globalnega gospodarstva.

Prav tako se zavedamo, da pri sedanjih težavah ne gre le za številke v bilancah ali spremembe gospodarskih napovedi. Te težave dejansko vplivajo na ljudi: na njihov vsakdanji kruh, njihove družine in življenjski standard. Najbolj neposredno so prizadeti tisti, ki so zaradi krize že izgubili svoje službe ali številni, ki so na tem, da jih izgubijo v prihajajočih mesecih.

Spomladanski Evropski svet se je dogovoril glede vrha o zaposlovanju, ki naj bi omogočil izmenjavo izkušenj glede učinkovitosti ukrepov za oživitve gospodarstva, ki so bili sprejeti, da bi podprli zaposlovanje in ustvarjali nova in več delovnih mest. Vrh bo ta četrtek potekal v Pragi.

Pooblastilo, dano predsedstvu, je jasno. Preučiti je treba vprašanja, kot so ohranjanje stopnje zaposlenosti s prožno varnostjo in mobilnostjo, ustvarjanje ugodnega okolja za naložbe in ustvarjanje delovnih mest s strani podjetij, še zlasti malih in srednjih podjetij, nadgrajevanje spretnosti in predvidevanje potreb trga dela. Prav tako je trg dela treba okrepiti in prestrukturirati za prihodnost. Naš cilj je zagotoviti, da vrh ne bo le priložnost za pogovor, temveč bo dal konkretne rezultate in priporočila, ki bodo koristili družbi kot celoti.

Med udeleženci bo socialna trojka na ravni predsednikov vlad in ministrov za delo sedanjega češkega predsedstva ter prihajajočega švedskega in španskega predsedstva. Socialne partnerje bodo zastopali predsedniki in generalni sekretarji združenja evropskih delodajalcev Business Europe in Evropske konfederacije sindikatov skupaj s predstavnikih malih in srednjih podjetij ter delodajalcev v javnem sektorju. Evropsko komisijo bosta predstavljala predsednik Barroso in komisar Špidla.

Prisotni bodo tudi predsedniki Odbora za zaposlovanje, Odbora za socialno zaščito in Odbora za gospodarsko politiko. Vabljeni so seveda tudi predstavniki Evropskega parlamenta. Kolikor vem, se bo vrha udeležil tudi predsednik Evropskega parlamenta, gospod Pöttering.

Kot pomoč pri pripravah na vrh so bile organizirane tri delavnice v državah treh sodelujočih delegacij: v Madridu, Stockholmu in Pragi. Te delavnice so se posvečale predvsem vprašanju nadgrajevanja usposobljenosti, povečanemu dostopu do zaposlitve in načinom ohranjanja zaposlovanja, ustvarjanja novih delovnih mest ter spodbujanju mobilnosti.

Te delavnice so nam omogočile, da smo se s socialnimi partnerji osredotočili na ključna področja, ki zbuja skrb. Zadovoljni smo bili, da se je pripravljale delavnice udeležil predstavnik Evropskega parlamenta – in sicer gospod Andersson, predsednik Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve.

Delavnica o nadgradnji usposobljenosti, ki je potekala v Madridu, je poudarila, da je ta usposobljenost ključnega pomena za pripravljenost na prihodnost. Ta usposobljenost v kratkoročnem obdobju poveča tako produktivnost kot mobilnost. Dolgoročno pa utrjuje pot gospodarski oživitvi, povečuje konkurenčnost in je ključna pri zmanjševanju izključenosti in spodbujanju večje socialne enakosti.

Pri nadgrajevanju usposobljenosti, ki ga podpirajo vsi deležniki, ne gre le za formalne kvalifikacije, ampak za spodbujanje na področjih, kot so komunikacijske spretnosti med mladimi.

Pri tem še zlasti v kriznih časih ne moremo spregledati vprašanja zagotavljanja sredstev za pridobivanje teh zahtevnejših spretnosti in znanja. Zavezati se morajo ne le javni organi, ampak tudi delodajalci, delavci in iskalci zaposlitve. Na ravni EU je treba raziskati nadaljnje možnosti uporabe Evropskega socialnega sklada. Kar zadeva delodajalce, je pri njih interes za razvoj usposobljenosti očiten, kajti v podjetjih, ki ne vlagajo v nadgrajevanje usposobljenosti, je dvakrat in pol večja verjetnost, da propadejo v primerjavi s tistimi, ki to počnejo.

Delavnica v Stockholmu o povečanem dostopu do zaposlitve se je osredotočila na to, kako brezposelne, ki so zdaj izgubili delo, in neaktivne – spet zaposliti – v najkrajšem možnem času. Brezposelni, ki so pravkar izgubili delo, ne smejo postati dolgotrajno brezposelni. Še posebej pomembno je zagotoviti, da sistemi socialne zaščite služijo kot odskočna deska do nove zaposlitve in ne kot mreže pasivne varnosti. Potrebe spodbud za dejavno iskanje zaposlitve ne smemo spregledati. Pristop prožne varnosti naj bi prispeval k uspešnosti prehoda, nenazadnje tudi z zagotovitvijo potrebnega elementa varnosti.

Na delavnici v Stockholmu so prav tako poudarili, naj bi kratkoročni ukrepi ne škodovali dolgoročnim. Programi predčasne upokojitve so slaba rešitev za zagotavljanje več delovnih mest za mlade, ker zmanjšujejo stopnjo skupne vključenosti na trg dela, spremljajo pa jih višji stroški socialne varnosti.

Na ravni EU so ugotovili, da obstaja možnost uporabe Evropskega socialnega sklada za financiranje ukrepov dejavnega vključevanja kot tudi možnost, da se starejšim delavcem z zmanjšanjem prispevkov za socialno varnost omogoči ohranitev zaposlitve.

Na zadnji delavnici, ki je prejšnji teden potekala v Pragi, so poudarili potrebo po ohranitvi zaposlitve in izboljšanju okolja, ki bo vzpodbujalo podjetništvo in ustvarjanje delovnih mest. Začasna kratkoročna ureditev dela je lahko koristna, vendar je treba zagotoviti finančno vzdržnost. Preprečiti je treba trende protekcionizma, ki lahko zgolj škodujejo Uniji kot celoti.

Prav tako moramo uporabiti aktivne ukrepe za ponovno spodbuditev mobilnosti, v tem okviru pa ključno vlogo igra povečana prožnost trgov dela. Kljub vplivu krize je v Evropi še vedno znatno število prostih delovnih mest, vendar nam pri tem manjka usklajevanje med državami članicami. Ljudje so pogosto na napačnih delovnih mestih ali pa nimajo pravih veščin in spretnosti ali pa gre za kombinacijo obojega.

Te delavnice so pokazale, da sedanja kriza ni le ciklična, ampak tudi strukturna. Pri soočanju z nepopustljivo konkurenco v globalnem gospodarstvu in varovanju dolgoročnega zaposlovanja bodo v EU potrebne globoke spremembe. Vendar v številnih primerih te spremembe dejansko pomenijo nadaljevanje pobud ali celo pospeševanje že pričakovanih reform, ki so se v okviru evropske strategije zaposlovanja že več let izvajale.

Poleg naporov za ohranjanje sedanjih delovnih mest so potrebni tudi naporji za oblikovanje okolja, ki bo ugodno za vlagatelje in podjetja, da bodo vlagali in ustvarjali nova delovna mesta. Vseh obstoječih delovnih mest ni mogoče ohraniti: kriza zahteva strukturne spremembe in ljudje bodo izgubljali službe. Vendar moramo brezposelnim ponuditi možnost, da izboljšajo svoje sposobnosti in zaposljivost in hitro najdejo novo delovno mesto, ki se je odprlo nekje drugje.

Naj se na kratko dotaknem še nekaterih drugih tem, o katerih boste danes govorili med razpravo o socialni agendi. Čestitam gospodu Silvi Penedi, še zlasti za obsežno in daljnosežno poročilo, ki zajema širok razpon vprašanj in ki predvsem poziva k ambiciozni agendi socialne politike.

Poročilo gospoda Penede poudarja potrebo po ustvarjanju delovnih mest in prožnosti na delovnem mestu kot delu širše evropske socialne politike. Prav tako prepoznava pomen razvijanja novih spretnosti, vseživljenjskega učenja in sodelovanja med univerzami ter podjetji. Vse to so ključni vidiki, ki se jih bomo lotili kot dela dnevnega reda tudi na vrhu ta teden.

To obsežno poročilo s predlogi o tem, kako vključiti ljudi, ki so pogosto izključeni s trga dela, dopolnjuje gospa Lambert. Vrh ta teden bo zagotovo moral upoštevati ta pomemben cilj. Ne moremo in ne smemo pospeševati ustvarjanja delovnih mest le za nekatere od njih. Naš cilj – v sedanjem težkem času to še bolj velja – je sprejeti pristop k politiki zaposlovanja, ki temelji na vključevanju.

Češko predsedstvo podpira dolgoročne cilje zaposlovanja Evropske unije in je večkrat poudarilo potrebo, da se ljudi bolj motivira za iskanje zaposlitve in izboljšanje zaposljivosti. Verjetno se vsi strinjamo, da je bolje, da si ljudje sami služijo kruh in so samostojni, kot pa da so odvisni od sistema socialne zaščite. Zato moramo zmanjšati segmentacijo naših trgov dela.

Sklad za prilagoditev globalizaciji nudi podporo delavcem, ki so kot posledica globalizacije postali odvečni. Zadovoljen sem, da se Parlament in Svet strinjata glede spremembe sklada, in sem hvaležen gospe Stauner za delo, ki ga je opravila v zvezi s tem. Z uvajanjem večje prožnosti v način uporabe sklada in zmanjšanjem števila odpuščenih delavcev s 1 000 na 500 bo sklad postal veliko učinkovitejši instrument, ki bo pomagal spoprijeti se z učinki gospodarskega nazadovanja.

Naj sklenem z ugotovitvijo, da je zdaj najbolj nujno številne zamisli, ki so se pojavile na pripravljanih delavnicah in bodo krojile razpravo na Vrhju o zaposlovanju ta teden, spremeniti v dejanja. Kot sem že povedal na začetku, si prizadevamo za konkretne rezultate, ki bodo koristili družbi kot celoti kot tudi evropskim državljanom.

Ne moremo pričakovati, da bi učinke sedanje krize rešili na enem samem zasedanju, vendar se bomo osredotočili na posebna priporočila in pobude, ki bodo skupaj odigrali vlogo pri zmanjševanju učinkov krize in pomagali, da iz nje izidemo še močnejši.

PRESEDSTVO: GOSPOD SIWIEC

podpredsednik

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, strm porast brezposelnosti je najresnejša posledica svetovne gospodarske krize. Prizadela je tako družine kot posameznike, ki so se znašli v hudih težavah. Prizadela je družbo, s tem ko jo je oropala vitalnosti, in prizadela je gospodarstvo, ki izgublja spretnosti in izkušnje, katerih ponovna pridobitev bo zahtevala leta.

Prav tu je človeška in družbena plat v krizi najbolj prizadeta. Brezposelnost je lokalni, nacionalni pa tudi evropski pojav. Na evropskem trgu, kjer vse več ljudi uveljavlja svojo pravico do svobode gibanja, je zaposlovanje dolgoletna skrb nacionalne in evropske politike. Zato je povsem nujno, da odgovore poiščemo z vidika Evrope.

Brezposelnost je glavna skrb Komisije. Komisija je neutrudna, ko skuša zagotoviti, da bi vsak, ki v Evropi nosi politično odgovornost, slišal ta klic, ter vso svojo energijo posveča iskanju izhoda iz krize.

Vem, da ni potrebno, da vam v Evropskem parlamentu razlagam pomen in resnost brezposelnosti. Vsak dan eden od vaših volivcev izgubi delo, trije pa so zaskrbljeni, da bodo deležni enake usode.

Marca je Evropski svet odobril pobudo Komisije in češkega predsedstva Svetu, da se srečanje na vrhu posveti razsežnosti „zaposlovanja“ v sedanji gospodarski in finančni krizi. To vprašanje je naša glavna skrb vse od začetka krize, kar je lani decembra pripeljalo do oblikovanja predloga o načrtu oživitve evropskega gospodarstva. Njegovo izvajanje na nacionalni in evropski ravni že zdaj igra glavno vlogo pri ohranjanju obstoječih delovnih mest in odpiranju novih.

Vendar pa moramo zdaj nujno oceniti vpliv načrta na zaposlovanje. Iz tega se moramo nekaj naučiti, da bomo v prihajajočih mesecih prilagodili svoje delovanje. Še vedno sem mnenja, da bi vprašanje zaposlovanja upravičeno namenili evropski vrh v celotnem obsegu, kjer bi se sestalo 27 voditeljev držav ali vlad.

Evropski svet se je maja na moje veliko obžalovanje odločil za bolj omejen format. Kljub temu Komisija nima nobenega razloga, da bi zmanjšala svoje ambicije glede vsebine tega vrha o zaposlovanju in spremljanja v času prihodnjega švedskega in španskega predsedstva.

Evropska razsežnost je povsem bistvena iz dveh glavnih razlogov. Prvič, državljanom moramo poslati jasen signal in jim povedati, da Evropska unija jasno razume pravi značaj krize, ki ni le stvar ekonomistov in bankirjev, ampak gre za blagostanje državljanov, delavcev in njihovih družin povsod po Evropi.

Naš odziv na krizo ne more biti omejen na klinično tehnične ukrepe za rešitev regulativnih problemov. Bistvo je treba najti v naših temeljnih vrednotah: socialni pravičnosti in solidarnosti. Tako je treba dojemati naš odziv, ki je odziv, ki izhaja iz pomena, ki ga pripisujemo določenim bistvenim vrednotam.

Prepričan sem, da je kriza tudi priložnost, ki jo je treba zgrabiti za obnovo evropskega modela socialnega tržnega gospodarstva kot tudi ekološkega gospodarstva; kriza ponuja priložnost, da Evropa pokaže svojo željo, da prispeva k blagostanju svojih državljanov.

Drugič, Evropa res lahko spremeni stvari in prispeva. Seveda lahko Evropa veliko naredi, medtem ko večina pristojnosti ostaja na nacionalni ravni, in bodimo pri tem povsem iskreni. Zasnujemo lahko orodja, ki jih

bomo lahko kar najbolj učinkovito uporabljali. Evropski socialni sklad lahko pomaga znatnemu številu ljudi; vsako leto devetim milijonom Evropejcem omogoča dostop do usposabljanja.

Prav tako lahko delujemo kot sprejemnica zamisli, kot laboratorij. Nacionalne vlade, lokalni pristojni organi in vsi deležniki v Evropi poskušajo najti rešitve za odpravo posledic brezposelnosti. Potrebujemo zamisli in projekte. Evropska unija je idealno okolje za zbiranje zamisli in nato izbor tistih, ki najbolj delujejo, ter še zlasti za pomoč pri izvajanju teh zamisli.

S tem procesom smo se ukvarjali s češkim predsedstvom, prihodnjim švedskim in španskim predsedstvom ter socialnimi partnerji.

Gospod predsednik, kot veste, se je vrh pripravil ob intenzivnem posvetovalnem procesu, zgrajenem okrog treh pripravljalnih delavnic. V tem procesu je prispevek tega parlamenta nadvse dragocen. Spoštovanje bi predvsem izrazil osebnim predanosti članov Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in še zlasti gospodu Anderssonu kot predsedniku.

Delavnice, organizirane v Madridu, Stockholmu in Pragi, so se izkazale kot odlična priložnost za zbiranje zamisli o tem, kaj najbolj deluje. Pozdravljam dejavno vključenost socialnih partnerjev kot tudi prispevke drugih zainteresiranih skupin. Evropski ekonomsko-socialni odbor je dejavno sodeloval pri zbiranju zamisli svojih nacionalnih sogovornikov, kar bo obogatilo razpravo – pravzaprav se bom z evropskim ekonomsko-socialnim odborom sestal v Pragi.

Rad bi opozoril na štiri ključna vprašanja, ki so se pojavila na teh dohodkih.

Prvič, najpomembnejša prednostna naloga je ohranjanje zaposlenosti, da se stori vse, kar je mogoče, da se prepreči nov porast brezposelnosti. Tistim, ki izgubijo delo, je treba pomagati, da najdejo novo. To pomoč je treba ponuditi takoj: nikomur ne koristi, če čakamo, da so brezposelni že več mesecev, kajti v tem času izgubijo svoje spretnosti, njihova samozavest pa je takrat že čisto na dnu. Dolgotrajna brezposelnost je za prizadete tragedija, naši socialni stabilnosti in dolgoročni konkurenčnosti pa povzroči veliko škode.

Drugič, ta kriza prizadene najbolj ranljive ljudi – ljudi kot so nizkokvalificirani delavci, novinci ali invalidi, ki tudi v najboljših časih težko najdejo delo. Zdaj je čas za dejavno vključevanje in okrepitev naporov, da se te skupine podprejo – zelo jasen odmev poročila gospoda Lamberta, ki je danes na dnevnem redu.

Tretjič, delati moramo na tem, da zagotovimo priložnosti za mlade. Vem, da ta parlament temu posveča posebno skrb. Biti moramo dejavni pri obvladovanju tveganja, da bodo številni mladi zaključili svoje izobraževanje in se takoj zaposlili. Mladi potrebujejo pri iskanju možnosti za vajeništvo ali nadaljnjem usposabljanju našo dejavno podporo, da bodo našli svoje delo in ga tudi v prihodnje obdržali.

In na koncu, nadgradnja spretnosti in veščin in skladnost s potrebami delovnega trga. V gospodarskem nazadovanju je za ljudi še pomembneje, da pridobijo usposobljenost, s katero se bo njihova zaposljivost izboljšala v času krize in po njej. Ljudi moramo pripraviti za delovna mesta prihodnosti: zelena delovna mesta in druge rastoče sektorje, kot sta sektorja zdravstvene nege in socialnega varstva.

Ta razprava prav tako nudi trenutek, da združimo opažanja tega parlamenta glede prenovljene socialne agende. Vprašanja, ki jih pokriva poročilo Silva Penede, se mi zdijo pomemben del zapuščine te Komisije: pristop glede dostopa, solidarnost in priložnost, da naše politike ustrezajo tako našim trajnim jedrnim vrednotam in realnosti današnje družbe. Gospodu Silvi Peneda bi res rad čestital za veliko delo in mislim, da je naše sodelovanje, in sicer z mojim kolegom v Komisiji, Vladimírom Špidlo, zelo pomembno.

Ta agenda, agenda socialne vključenosti in socialne inovacije, si prizadeva opolnomočiti in opremiti Evropejce, da bodo kos hitro spreminjajoči se stvarnosti, ki jo oblikuje globalizacija, tehnološki napredek in starajoče se družbe, ter pomagati tistim, ki težko obvladujejo takšne spremembe.

Ekonomske in socialne agende ni mogoče ločevati: gospodarskega okrevanja ni mogoče graditi na sesutju socialnega sistema kot tudi ni mogoče zagotoviti socialnega napredka v gospodarski puščavi.

Hvaležen sem Parlamentu, da je podrobno preučil te predloge, na katere se bo nekoliko pozneje v razpravi podrobneje odzval komisar Špidla. Dovolite, da se posvetim vprašanju, do katerega imam poseben očetovski odnos, kar je Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji. Parlamentu bi se rad zahvalil za tako hitro obravnavo predlogov Komisije o prenovi sklada. Nova pravila bodo izboljšala koriščenje finančne pomoči, namenjene prerazporeditvi in prekvalifikaciji delavcev, ki zaradi trenutne recesije izgubljajo svoja delovna mesta; tako bo več podjetij upravičenih, proračun Skupnosti pa bo prevzel večji del stroškov. Vaše glasovanje ta teden je odlična novica pred praškim vrhom o zaposlovanju.

Zasedanje na vrhu o zaposlovanju ta teden nudi priložnost za ohranjanje zaposlenosti na vrhu evropske agende, kamor ta sodi. Želim, da ta vrh prinese konkretne, oprijemljive rezultate. Pričakujem, da se bo to zgodilo. Upam, da to ne bo enkratni dogodek, ampak še en mejnik v procesu, ki še poteka in se je začel precej pred krizo – proces sodelovanja med Komisijo, državami članicami in socialnimi partnerji – ter se bo nadaljeval v času krize in po njej.

Kot predsednik Komisije bom to agendo ponesel na junijski Evropski svet in nanjo opozoril vseh 27 voditeljev držav in vlad. To je najmanj, kar si zasluži. Evropa ni le gospodarski in političen projekt. Vedno je bila in bo tudi socialni projekt.

Gabriele Stauner, poročevalka. – (DE) Predsedniki, gospe in gospodje, toliko naporov pa tako majhen učinek! Tako bi lahko povzeli delo za prilagoditev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) potrebam gospodarske in finančne krize.

Malo učinka zato, ker se spričo števila zadevnih zaposlenih in globine krize skupna sredstva, dodeljena temu skladu – in sicer 500 milijonov EUR –, zdijo le boren znesek. Vendar bi to bila povsem napačna ugotovitev. Dosežke ESPG, ki so sledili preoblikovanju, skupaj z drugimi podpornimi instrumenti na voljo na evropski ravni lahko vidijo vsi.

ESPG je še dojenček. Prvič so ga oblikovali 2006 in naj bi bil jasen znak, da globalizacija na delavce nima le pozitivnih učinkov, ampak ima z množičnim odpuščanjem in še zlasti selitvijo podjetij lahko za delavce tudi negativne posledice. Tako so celo zmerni proračunski strokovnjaki dali skrb na stran in odprli smo še eno finančno malho.

Zdaj je učinke globalizacije povsem zasenčila finančna in gospodarska kriza in je prilagoditev meril za dodeljevanje sredstev iz ESPG naša preiščljena reakcija. Obenem je bil problem, o katerem smo se posvetovali v zvezi s prenovo, to, da zaradi novosti glede ESPG Komisija ni imela veliko izkušenj in je še vedno težko presoditi učinkovitost sedanjih pravil.

Prav tako bi rada povedala, da v prihodnje ne bi smeli prezreti soobstoja ESPG in Evropskega socialnega sklada.

Večina Odbora za zaposlovanje je glasovala za začasno veljavnost uredbe, ki jo je treba spremeniti, tako da bodo določbe zdaj veljale za vse vloge, predložene do 31. decembra 2011, in, kar zadeva vsebino, bo ta vplivala na delavce, ki so kot neposredno posledico finančne in gospodarske krize doživeli izgubo delovnega mesta. To pomeni, da moramo po 2012 še enkrat razmisliti o trajni veljavnosti Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji.

Kar zadeva vsebino, ta nedvomno predstavlja ublažitev, če se v dani regiji število presežnih delavcev, ki je meja za upravičenost do pomoči, zmanjša s 1 000 na 500 in se obenem plačilno obdobje podaljša z 12 na 24 mesecev. To olajša proces predložitve vloge in nudi trajnostno podporo delavcem, dokler ne najdejo novega delovnega mesta.

Višina EU deleža pri financiranju in sofinanciranju iz nacionalnih proračunov je bilo izredno sporno vprašanje. Našli smo kompromis. V bistvu ostaja pri 50 % – torej 50:50 – in le v posebnih primerih se lahko delež financiranja iz evropskih skladov dvigne na 65 %. To me prav posebno veseli. V odboru smo tako že naredili konec nadaljnjim pobožnim željam, kajti država članica, ki prejme sredstva za svoje delavce, se mora zavedati svojih odgovornosti. To je mogoče najbolje uresničiti, če tudi sama zagotovi znaten finančni prispevek.

Zelo sem vesela, da smo se uspeli uskladiti – 20 % neposrednih stroškov – v času pogovorov med Svetom in Komisijo. To je natančno to, kar smo se pred nekaj dnevi v odboru dogovorili glede Evropskega socialnega sklada. Še vedno pa v prihodnje lahko uvedemo spremembe in izboljšave. Rada bi se vam zahvalila za vaše konstruktivno sodelovanje na vseh stopnjah tako v odboru kot s Svetom in Komisijo, ter vas prosim, da podprete spremembo.

José Albino Silva Penada, poročevalec. – (PT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v zadnjih nekaj mesecih, medtem ko sem pripravljal poročilo o prenovljeni socialni agendi, so se učinki gospodarske, finančne in socialne krize, ki je prizadela Evropo, še poslabševali. Vsak dan je več odpuščanja, več podjetij se zapre in več družin se znajde v strašnih razmerah.

To je več kot le gospodarska in finančna kriza; mislim, da doživljamo krizo zaupanja. Glede na zadnje podatke Eurostata je bilo februarja 2009 v Evropski uniji zaposlenih več kot 19 milijonov moških in žensk. Glede

na ta scenarij bodo brezposelnosti, če se nič ne ukrepa, nedvomno sledili večja revščina, večja socialna izključenost, večja negotovost, več kriminala in še zlasti več nezaupanja.

Zavzemamo stališče, da brezposelnost – najvidnejši obraz te krize – ne pomeni preprosto le izgubo prihodka za tiste, ki so brezposelni in njihove družine: brezposelnost spodkopava in lahko vodi v izgubo zaupanja vase in tiste, ki te spremljajo. Celo pred krizo, s katero se danes soočamo, so se države članice Evropske unije že spopadale s socialnimi problemi, ki izhajajo iz šibke gospodarske rasti, zapletenega demografskega stanja in vse težjega življenja v vse bolj globaliziranem svetovnem gospodarstvu.

V tem poročilu sem skušal vso to zaskrbljenost zajeti kar se da jasno in kolikor mogoče pragmatično. Vem, da je socialna agenda zelo širok okvir, in skušal sem pripraviti uravnoteženo poročilo ter jasno in zgoščeno predstaviti vse dejanske prednostne naloge.

Prvič, institucije Evropske unije lahko s ponovno potrditvijo pomena socialnih modelov in infrastruktur držav članic igrajo bistveno vlogo ter pomagajo skleniti soglasje glede pomena dostopa do teh modelov in infrastruktur za vse, njihove visoke kakovosti in še zlasti trajnosti.

Drugič, da bi zagotovili boljšo vključenost ljudi na trg dela, moramo mobilizirati vse razpoložljive instrumente.

Tretja prednostna naloga izhaja iz ugotovitve, da je treba še veliko storiti za zagotovitev polne mobilnosti državljanov znotraj Evropske unije.

Menim, da je četrta prednostna naloga Evropske unije, da ta igra bolj dejavno vlogo pri spodbujanju socialnih in okoljskih standardov v svojih zunanjih odnosih z državami v vzponu, kot so Brazilija, Rusija, Indija in Kitajska. To je še zlasti pomembno, ko govorimo o trgovinskih sporazumih.

Peta prednostna naloga, ki jo je skušala tudi danes z načrtovanim glasovanjem o poročilu o Evropskem skladu za prilagajanje globalizaciji izvesti Komisija, pa je doseganje večje prožnosti evropskih strukturnih skladov.

Da bi zagotovili, da evropski državljani razumejo in obvladujejo spremembe, ki jih prinaša sedanji čas, je treba okrepiti socialni dialog, da se bo povečala preglednost odločitev glede socialnega prilagajanja in gospodarskega prestrukturiranja. Pravim, da je treba iti skozi obdobje krize, da se pride v obdobje sodelovanja in odnosov s socialnim dialogom. Okrepiti je treba odprto metodo usklajevanja kot bistveno dopolnitev k zakonodaji Evropske unije. Socialna politika ne sme biti kolaž osamljenih ukrepov in idej; gospodarska politika, politika zaposlovanja, okoljska in socialna politika pa morajo biti med seboj bolj povezane.

Bistveno je socialno politiko uskladiti z gospodarsko politiko, da bi si ne le evropsko gospodarstvo temveč tudi socialne mreže od te krize trajno opomogli. Glede ene točke želim biti povsem jasen: krize, ki jo trenutno doživljamo, ne smemo izrabljati kot pretvezo za zmanjševanje socialnih izdatkov. Povedati je treba, da če to ni čas za zmanjševanje socialnih izdatkov, je to pravzaprav čas, ko si je treba trdno prizadevati za izvajanje potrebnih strukturnih sprememb. Zato bi želel čestitati Komisiji in predsedniku Barrosu, ki sta v tako zapletenih okoliščinah uspela Evropo pripraviti, da se usklajeno ukvarja s problemi, ki jih prinaša kriza ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Jean Lambert, poročevalka. – Gospod predsednik, tudi jaz bom pozneje imela na voljo nekaj minut, da spregovorim o nekaterih drugih vprašanih, ki bodo predmet razprave danes popoldan. Poročilo, s katerim sem se ukvarjala, pa zadeva vprašanje dejavnega vključevanja oseb, izključenih s trga dela.

Najprej se želim zahvaliti vsem kolegom, ki so bili v to vključeni, in številnim civilnim organizacijam, ki so prav tako sodelovale.

Danes popoldan poslušamo o času recesije, ki povečuje tveganje izključitve, do katere pride, če nismo zelo previdni: o tveganjih ljudi, ki zdaj izgubljajo službe in se morda na neki točki v bližnji prihodnosti ne bodo vrnili na trg dela; o tistih, ki so že v težavah, saj jim sploh še ni uspelo priti na trg dela; in seveda tistih, ki sploh niso del trga dela. Tvegajo, da bodo pozabljeni, in to je nekaj, česar se moramo dobro zavedati.

Glede dejavnega vključevanja si moramo pogledati nekatere strukturne ovire, ki jih postavljamo tudi mi kot družba. Ena od zadev, glede katere smo se dogovorili v odboru, je, da dejavno vključevanje ne bi smelo nadomeščati socialnega vključevanja, tistega širšega občutka, da v družbi igraš svojo vlogo. Na splošno se strinjamo s Svetom in Komisijo glede njenih priporočil v zvezi z ustrezno dohodkovno podporo, ki je izraz, ki ga uporablja tudi poročilo.

Prav tako govorimo o minimalnem dohodku na mestih, kjer je to res potrebno. Ti ljudje potrebujejo dohodek, da jim daje občutek dostojanstva, možnost izbire in priložnost, da dejavno sodelujejo v družbi. Kot podpora je pomemben za tiste bolj ranljive, skrbnike, tiste, ki potrebujejo oskrbo, tiste, ki potrebujejo podporo za samostojno življenje, in pomemben je tudi za določene višine pokojnin.

Poročilo prav tako pravi, da je pomembno, da države članice razmislijo o minimalni plači. V Evropski uniji imamo vse večji problem z revnimi zaposlenimi.

V poročilu smo omenili tudi težave s sistemi socialne varnosti in njihovim pomanjkanjem odzivnosti, še zlasti ko skušate ohranjati stik ljudi z delom, ko ti morda opravljajo priložnostno delo, občasno delo ali delo po pogodbi. Včasih se sistemi socialne varnosti na to ne odzivajo dobro.

Vendar pa opozarjamo tudi glede ukrepov za aktiviranje, še zlasti tistih, ki včasih uvajajo kazni, ki imajo lahko neposreden učinek na primer na družine prizadetih ali pa ko se ljudje udeležujejo več programov usposabljanja za delo, ki preprosto ne obstaja.

Prav tako se strinjamo glede vprašanj o vključujočem trgu dela. Zato smo navedli vprašanja protidiskriminacije in ustrezno uporabo zakonodaje, vprašanja o usposabljanju in izobraževanju, da se ljudje zadržijo v šolah in jih ne zapuščajo zgodaj, ter bolj individualen pristop, ki se ukvarja s posameznikovimi potrebami.

Prav tako smo se strinjali glede vprašanja dostopa do kakovostnih storitev, ker so te izredno pomembne za ranljive posameznike v težavah. Poudarili smo vlogo, ki jo morajo lokalnih organi pri tem odigrati – ter potrebo po okviru za storitve splošnega pomena –, da tako zagotovimo, da ljudje res pridejo do storitev, ki jih potrebujejo.

Vendar mislim, da je za nas prav tako pomembno vprašanje glasu znotraj tega: tiste, ki postanejo izključeni, je prav tako treba vključiti, ko pregledujemo ukrepe, ki so že vzpostavljeni, da bi ugotovili, ali bodo ti zadovoljili potrebe dolgotrajno brezposelnih, starejših, mladih, ki skušajo vstopiti na trg dela in drugih. To vprašanje glasu, ki je strukturirano z odprto metodo usklajevanja, je izrednega pomena in ga ne smemo pozabiti.

Anne Ferreira, pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot pripravljavka mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane bi se rada zahvalila gospodu Silvi Penedi, da je v poročilu podrobno predstavil dejstvo, da Komisija ni predlagala konkretnih ukrepov za poravnavo socialnih in zdravstvenih posledic ekoloških in podnebnih kriz. Prav tako bi se mu rada zahvalila, da je omenil socialno ekonomijo, čeprav obžalujem, da se ni poudarila njena vloga v zvezi s kohezijsko politiko in ustvarjanjem kakovostne in nepreložljive zaposlitve.

Tik pred evropskimi volitvami bi bilo to poročilo bolj dobrodošlo, če bi določenim ciljem tako očitno ne manjkalo ambicioznosti. Smo v zvezi z delovno zakonodajo lahko zadovoljni s prožno varnostjo in minimalnimi standardi? Ne, ne moremo biti. Skrbeti bi nas moralo, da bo jutri desnica morda zavrnila te minimalne standarde, tako kot so zadnjih pet let zavračali direktivo o storitvah splošnega pomena.

Bomo jutri končno odobrili minimalno plačo? Evropski državljani zahtevajo močno socialno Evropo za vrsto let. Naslednji parlament mora biti sposoben v praksi uveljaviti različne socialne izboljšave, ki jih predlaga poročilo. Upam, da bo to 7. junija pomagalo mobilizirati vsakogar.

Monica Giuntini, pripravljavka mnenja Odbora za regionalni razvoj. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot pripravljavka mnenja Odbora za regionalni razvoj bi rada nekaj povedala o spremembah ESPG, Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji, in izrazila hvaležnost za predlog Komisije glede dogovora, doseženega s Parlamentom na prvi obravnavi.

Še zlasti me spodbuja naslednje: prvič, da smo začasno razširili možnost uporabe ESPG in ga preoblikovali v instrument evropskega načrta za obnovo, s katerim se bomo odzvali na svetovno finančno in ekonomsko krizo ter podprli delavce, ki so izgubili svoje službe; drugič, da smo zmanjšali najnižje število presežnih delavcev, ki je potrebno za upravičenost do podpore iz sklada s 1 000 na 500; tretjič, da smo višino sofinanciranja EU v izjemnih primerih dvignili na 65 %.

Upam pa tudi, da bo, kot je to navedeno v mnenju Odbora za regionalni razvoj, Komisija do konca 2012 predložila oceno učinkov začasnih ukrepov in Parlamentu dala možnost, da spremeni zakonodajo, če bo to potrebno.

Cornelis Visser, pripravljavec mnenja Odbora za kulturo in izobraževanje. – (NL) Gospod predsednik, pomen prenovljene socialne agende je jasen, še zlasti zaradi sedanje gospodarske krize. Poročevalec, gospod Silva Peneda, je v poročilo vložil veliko naporov. Mi v Odboru za kulturo in izobraževanje s tem mnenjem dajemo svoj prispevek. V središču so štiri vprašanja, in sicer izobraževanje in podjetja ter odnos med njimi, vseživljenjsko učenje, pomen večjezičnosti in šport.

Najprej bi rada razpravljala o odnosu med izobraževanjem in podjetji. Potreben je okrepljen dialog med podjetji, izobraževalnimi ustanovami, sindikati in združenji, na podlagi katerega se bodo opredelile nove spretnosti, ki jih potrebuje gospodarstvo. Izobraževanje odraslih pri razvoju teh spretnosti igra svojo vlogo.

Vsebinsko izobraževanja je treba prilagoditi poklicnim in praktičnim zahtevam. Prav tako je treba spodbujati partnersko sodelovanje med univerzami in poslovnim svetom. Zgraditi je treba most med univerzitetnim študijem in podjetji, poslovni svet mora imeti možnost, da dopolni študijske programe, ponudi pripravništva, organizira dneve odprtih vrat za študente.

Vseživljenjsko učenje je tudi zelo pomembno. Bistveno je vzpostaviti ravnovesje med družinskim življenjem, delom in učenjem. Javne in zasebne storitve otroškega varstva prav tako igrajo pomembno vlogo in jih je treba razširiti, tako da starši lahko vseskozi sodelujejo.

Šport je še en instrument in to bi rada omenila z vidika Odbora za kulturo in izobraževanje, ki prav tako spodbuja šport. Šport spodbuja razvoj vrednot, kot so poštenost, solidarnost, spoštovanje pravil in skupinski duh in je pomemben za zdravje. Države članice je pomembno spodbujati glede teh točk.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, pripravljavka mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov. – (EL) Gospod predsednik, pripravila sem mnenje Odbora za pravice žensk in enakost spolov o poročilu gospe Lambert o dejavnem vključevanju oseb, izključenih s trga dela, ki bi ji rada čestitala za njeno pripravljenost, da mnenje Odbora za pravice žensk in enakost spolov vključi v kar največji meri.

Enakost spolov in spoštovanje načela nediskriminacije sta na splošno osnovna predpogoja za dejavno vključevanje na trg dela in socialno vključevanje, ki mora spremljati prvo. Še zlasti se mi zdi pomembno, da se poudari podpora za družinske člane vseh starosti, medgeneracijska solidarnost in pomoč, ki jo je treba nameniti ranljivim skupinam prebivalstva v težkih časih, ki jih morda doživlja družina, tako da je lahko vedno koristna za družbo, brez težkih okoliščin, ki bi v njihovem življenju pustile svoj pečat. Zato je prehod iz enega stanja v drugega zelo pomemben in ga je treba podpreti s sredstvi, ki jih zagotavljajo država, socialne agencije, socialni partnerji in združenja, tako da družba čuti solidarnost in vzajemno odgovornost z vsemi svojimi člani.

Upam, da bo poročilo gospe Lambert dalo zagon predlogu resolucije, kot ga je popravila tudi moja politična skupina, tako da ne bo vključevala le dohodkovno podporo, ampak splošno podporo za dostojanstvene življenjske pogoje, ki zajemajo starejše in mlajše udeležence ter neudeležence na trgu dela.

Othmar Karas, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, predsednik Komisije, predsednik Sveta, gospe in gospodje, zdaj obravnavamo tri poročila. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov je priskrbelo poročevalca za dve poročili in skupina Zelenih/Evropske svobodne zaveze za enega. To pravim zato, ker to jasno kaže, da Skupina socialdemokratov nima monopola nad družbeno-političnimi temami v Evropskem parlamentu, ampak so te teme skrb nas vseh.

Kot podpredsednik skupine PPE-DE bi se rad posebej zahvalil gospodu Silvi Penedi in gospe Stauner za njuno delo, ker sta verodostojna predstavnika evropskega socialnega in življenjskega modela socialno-tržnega gospodarstva in pomembna zagovornika poglobljenega socialnega dialoga znotraj naše skupine. Ti poročili bi morali zagotoviti, da se bo lahko politika Evropske unije učinkovito odzvala na gospodarske in družbene izzive. Njun cilj je dati priložnost več ljudem, izboljšati dostop do visokokakovostnih storitev in pokazati solidarnost s tistimi, na katere so imele spremembe negativne posledice.

Vse, kar želimo od Skupnosti, mora biti vseh tudi večini doma, saj nimamo pristojnosti, da bi storili vse, kar ljudje pričakujejo od nas. Na žalost v socialni politiki še ne moremo storiti vsega. A Lizbonska pogodba je velik korak naprej. Polna zaposlitev bo postala cilj, trajnostno socialno tržno gospodarstvo bo postalo evropski socialni in gospodarski model in temeljne socialne pravice bodo vključene v pogodbo.

Vendar nimamo samo premalo pristojnosti, imamo tudi premalo denarja. Zato pozivam Komisijo, da do konca leta predloži predlog za davek na finančne transakcije in uveljavi konkretno evropsko pobudo z dvema ciljema. Prvi je uporabiti prihodke za poseben namen ustvarjanja trajnostnih delovnih mest, kajti vse, kar

ustvarja delo, ustvarja socialno stabilnost in varnost. Drugi je predložiti jasen evropski projekt za spomladanski vrh G20.

Zdaj lahko delavci, ki so postali presežni zaradi globalne finančne in gospodarske krize, dobijo tudi podporo, sofinanciranje pa smo povečali na 65 %.

Tudi če še obstaja možnost za izboljšanje, kakšna bi bila videti prihodnost brez evropskega socialnega modela? Moramo jo okrepiti – kot poziva gospod Silva Peneda – z okrepitevijo temeljne delovne zakonodaje z uvedbo minimalnih standardov na področju delavskih pravic, z bojem proti diskriminaciji, s krepitvijo socialne kohezije, s posodobitvijo sistemov socialnega varstva, z bojem proti revščini, s spodbujanjem prehoda na samozaposlitev in s krepitvijo strukturnih skladov. Naredili smo korak naprej, a še vedno moramo veliko storiti.

Jan Andersson, v imenu skupine PSE. – (SV) Gospod predsednik, komisar, predsednik Sveta, osredotočil se bom na to, kar naj bi bilo vrh, pa se je obrnilo drugače.

Jean-Claude Juncker je včeraj rekel, da zdaj prehajamo iz finančne in gospodarske krize na socialno krizo. Usmerjeni smo tudi v zaposlitveno krizo. V naslednjih nekaj letih bomo imeli višjo brezposelnost, morda bo v kakšnem letu v EU 26 milijonov brezposelnih prebivalcev.

To je problematično in v *teh okoliščinah* so se Svet in sredinske ter desne vlade odločili, da namesto vrha o zaposlovanju organizirajo zgolj sestanek trojke. Nekaj voditeljev se ne bo udeležilo tega sestanka. To kaže, da Svet in vlade ne dajejo prednosti vprašanju zaposlovanja. Strinjam se s stališčem komisarja Barrosa. Komisija je želela vrh. Pa je to neizogiben razvoj? Ne, ni. Več je treba storiti in to na bolj usklajen način in nekaj je treba narediti takoj. Gre za vprašanje okoljsko premišljenih naložb, ki so dolgoročne, vendar dajejo delovna mesta tudi kratkoročno. Gre za vprašanje energetske učinkovitosti v domovih, ki zagotavlja delovna mesta zdaj, vendar ustvarja boljše domove v prihodnosti. Gre za vprašanje vseživljenjskega učenja, ki ni nikoli izpolnjevalo ciljev krepitve Evrope za prihodnost. Če to storimo zdaj, bodo ljudje deležni potrebnega usposabljanja in bo to okrepilo Evropo v prihodnosti ter zmanjšalo brezposelnost. Zamenjajo jih lahko mladi, ki študirajo in imajo trdno oporo na trgu dela in ne bodo postali brezposelni. Vlagamo lahko v pomoč za porabo skupin, ki so v najslabšem položaju – upokojeincev, študentov in brezposelnih. To bo ustvarilo delovna mesta in ta bodo ustvarila porabo.

Pomembna je mobilnost, kot je bilo navedeno na delavnici v Pragi. Pomembna je – izjemno pomembna – tako v poklicnem kot v geografskem smislu, vendar, če ne bomo zagotovili enake obravnave, enakih pogojev in pravice do stavke za enako obravnavo na evropskem trgu dela, se bo povečal protekcionizem. Zato je Komisija odgovorna za to, da spremeni Direktivo o napotitvi delavcev.

Na kratko, nekaj se lahko stori zdaj, brezposelnost se lahko zmanjša, Evropa se lahko okrepi za prihodnost. To dvoje gre skupaj, a ta hip se dela veliko premalo.

Ona Juknevičienė, v imenu skupine ALDE. – (LT) Gospe in gospodje, komisar, rada bi vsem iskreno čestitala za poročilo, ki ga lahko resnično imenujemo poročilo za ljudi v Evropi. Evropejci pogosto sprašujejo, kaj naredimo tukaj v Evropskem parlamentu, kaj naredimo zanje dobrega.

Mislím, da je to eno tistih poročil, ki so namenjena v pomoč ljudem in zato bi rada čestitala vsem svojim kolegom, gospe Stauner in Komisiji ter Svetu za doseženi sporazum na prvi obravnavi. To poročilo bo jutri sprejeto po posebno hitrem postopku, ne zgolj zato, ker je pomembno za ljudi, temveč zato, ker je ta sklad zdaj namenjen za krizo, da bodo lahko ljudje, ki so izgubili službe, dobili pomoč.

Imam samo eno vprašanje. Ali je bilo to poročilo res pripravljeno za ljudi in bo pomoč prišla do njih? Kot se boste spomnili, komisar, smo v obširni razpravi v našem odboru mi iz skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo rekli, da bomo podprli to pomoč za ljudi, če ne bo preprosto šla za birokrate in druge strukture.

Na žalost me je leto izkušenj naučilo, da se v moji državi, kot vidim, Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji uporablja na enak način kot Evropski socialni sklad, namreč za preusposabljanje. Zelo malo ali skoraj nič se ne uporablja za druge nameravane ukrepe. Doseči moramo, da bo denar prišel do ljudi, da jim bo pomagal, narobe je, da si denar vzamejo administracija in centri za zaposlovanje ter usposabljanje, ki ljudi usposablajo, vendar ti ljudje potem ne najdejo dela.

Rada bi usmerila vašo pozornost, komisar, na to, da bi preverili, ali ta uredba pravilno deluje v državah članicah. Ali je bila ta uredba pravilno prenešana v nacionalno zakonodajo? Zakonodaje pogosto ne omogočajo izvajanja uredb.

Rekli boste, da je to stvar vlad držav članic, a jaz pravim „ne“! Nas so izvolili ljudje in mi nismo predstavniki svojih vlad. Izvoljeni smo bili, da branimo interese evropskih državljanov, da branimo interese svojih ljudi in da zagotovimo, da pride denar do ljudi, ne do birokratov.

Brian Crowley, v imenu skupine UEN. – Gospod predsednik, zahvaljujem se poročevalcem za izjemno količino dela, ki so ga opravili pri teh poročilih, ki prihajajo, kot smo dejali že prej v razpravi, v zelo pomembnem času, ko iščejo ljudje odgovore in zamisli, kako naprej.

Domnevam, da jih je v številnih pogledih mogoče razdeliti na štiri ločena, čeprav povezana, področja. Prvič, v zvezi z izobraževanjem in usposabljanjem, ne glede na to, ali gre za vseživljenjsko učenje, nadgraditev obstoječih znanj ljudi ali zagotavljanje novih spretnosti.

Drugič, celotno področje inovacij in iskanje, od kje bi lahko prišle službe v prihodnosti in zagotavljanje, da bodo imeli ljudje za to spretnosti in usposobljenost.

Tretjič, celotno področje trajnosti, ljudje, ki že imajo varstvo pri delu in neko podporo, ki jim zagotavlja, da ne bodo izgubili službe in bi morali potem v naslednjem letu ali dveh skozi ves cikel preusposabljanja in došolanja, da bi dobili drugo službo; ohranjanje obstoječih delovnih mest, ki obstajajo.

Četrtič, poskusi in, če je mogoče, pričakovanja, kam se moramo usmeriti v prihodnosti.

Če se kolegi spomnijo devetdesetih let v prejšnjem stoletju, takrat smo imeli celoten Delorsov načrt z belo knjigo o socialnem paketu in tako dalje, to je veljalo za napredno in inovativno. Načrt je vseboval številne težke listine in številne težke zamisli, ki jim je nasprotovalo veliko ljudi, predvsem v industriji, a tudi takih, proti katerim je bilo tudi veliko ljudi, vključenih v sindikate.

Če nam lahko izkušnje od leta 1994 kaj pokažejo, je to predvsem to, da moramo zagotoviti, da bo celotna socialna politika temeljila na doseganju rezultatov za ljudi – ne zgolj zaradi priredbe števil, temveč dejansko zaradi boljšega življenja ljudi.

Drugič, izkušnje kažejo, da ni pomembno, kako dobro je usposabljanje ali izobraževanje ali spretnosti, ljudje so tisti, ki jih bo prizadela brezposelnost, in njim je treba zagotoviti varnostno mrežo in varnost, ki jim bo omogočila, da bodo imeli primeren in spodoben življenjski standard.

Prav tako kakor to, kot je predsednik Barroso že sam upravičeno omenil, da so kljub temu, da so v zadnjih letih v številnih državah visoke stopnje zaposlenosti, mnogi invalidi brezposelni, skupno 74 %, kljub dejstvu, da imajo dostop do izobraževanja in usposabljanja, ker obstajajo psihološke ovire in blokade.

Žal mi je, da sem bil tako dolg, vendar bi rad še na kratko povzel s starim pregovorom „Daj človeku ribo in si ga nahrnil za en dan, nauči ga, kako se ribe lovi in si ga nahrnil za vse življenje.“

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, želela bi se navezati na nekatere vidike s stališča zaposlovanja – ne nazadnje je bilo mišljeno, da bo kontekst spomladanskega vrha „trajnostni razvoj“ – in se navezati na dokument Komisije s konca lanskega leta o novih spretnostih in novih delovnih mestih. Navedeni dokument je omenil, da bi imel prehod na nizkoogljična gospodarstva pomemben vpliv na zaposlovanje. Zelo pomembno je, da tega ne pozabimo in ne spregledamo v splošni razpravi, ki jo imamo ta hip.

To, kar bi si sama želela, da nastane iz vse te sedanje zaskrbljenosti glede zaposlenosti, je zaokrožen sveženj v zvezi z novimi industrijami in novimi naložbami. Tega trenutno še ne vidimo. Trenutno imamo odličen primer solarne tehnologije in njenega razvoja v delu Nemčije, hkrati pa vidimo izgube v solarnem sektorju v Španiji in v sektorju vetrnih turbin v Združenem kraljestvu. Prav na točki, ko iščemo nove spretnosti v novih tehnologijah, tudi tvegamo, da jih bomo izgubili zaradi pomanjkanja jasne strategije vlaganja in znotraj tega jasne strategije razvoja spretnosti.

Zato, ko govorimo o številnih vprašanjih v zvezi s preusposabljanjem in razvojem spretnosti ipd., bi morali razmišljati tudi o tako imenovanem programu pravičnega prehoda, ki je bil izdelan skupaj z Mednarodno organizacijo dela, Mednarodno sindikalno organizacijo in Združenimi narodi, kajti spretnosti, ki jih trenutno iščemo, se začenjajo spreminjati. Razviti moramo spretnosti tistih, ki imajo še vedno težave s pismenostjo in računanjem in dejansko z informacijsko tehnologijo, iskati pa moramo tudi prečne spretnosti (kar je tudi

opisano v dokumentu Komisije). Morali bi upoštevati tudi, kaj počnemo s sektorji, ki so bili v smislu razvoja spretnosti sirote (v tem hipu je to sektor oskrbe), in res pogledati, kako bi tu lahko zagotovili enakost.

Gabriele Zimmer, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moji kolegi iz Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve so se s svojimi poročili dotaknili občutljive teme in jasno pokazali, kako bistveno je, da države članice in Evropska unija skupno ukrepajo in zagotovijo, da ne bodo nosili posledic svetovne gospodarske in finančne krize tisti, ki jih je najhuje prizadela, namreč tisti, ki so na najnižjih stopnicah socialne lestvice.

Zato sem izredno razočarana, da tako imenovani vrh o zaposlovanju 7. maja, ni dejansko nič drugega kot farsa in bi moralo biti zelo nerodno vsem nam v Evropski uniji, ki smo odgovorni za to, da bo imel tako ime. Po mojem mnenju jasno kaže, da sedanje politike še vedno ne odražajo dejstva, da se lahko borujemo proti gospodarski in finančni krizi samo, če se hkrati borujemo tudi proti revščini, socialni izključenosti, izgubam delovnih mest in povsod navzočem padcu delovnih standardov.

Komisija je pred kratkim predstavila dramatične številke o razvoju zaposlovanja in zaposlitvenem položaju v Evropski uniji in območju evra. Zdaj je čas za usklajeno ukrepanje! Čas je, da se dokončno ustavi privatizacija javnih storitev in varnostnih sistemov, kot so pokojninske rezervacije. Še vedno ne razumem, zakaj sta na marčevskem vrhu Komisija in Svet še vedno pozivala države članice, naj še bolj privatizirajo pokojninske sisteme in ustvarijo pokojninske sklade. To je povsem kontraproduktivno, zaradi tega tone v revščino vse več ljudi in se pogloblja problem revščine starejših.

Potrebujemo sisteme socialne varnosti za preprečevanje revščine, potrebujemo socialni pakt za Evropo, kot so to zahtevali evropski sindikati. Boj proti revščini je lahko resnično humanitaren način začetka svetovnega boja proti gospodarski in finančni krizi in dolžnost Evropske unije je, da sprejme to zavezo.

Derek Roland Clark, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, če bo globalizacija povzročila odpuščanja, bo primanjkovalo prihodkov, tako da sklad za prilagoditev globalizaciji ne bo imel denarja, ki bi ga rad porabil. Ne bojujte se proti globalizaciji, pridružite se ji s spodbujanjem konkurence znotraj EU in se naučite, kako konkurirati na svetovnih trgih.

Socialno agendo hočete prenoviti prek direktive o delovnem času, ki ima dva cilja. Prvič, mišljeno je bilo, da bi zagotovili več delovnih mest z omejitvijo delovnega časa, tako da bi morala podjetja zaposliti več osebja, vendar dodatno osebje pomeni dodatne stroške za socialne davke, tako da se stroški na enoto povečajo. Mala podjetja bi potem postala nekonkurenčna in bi izgubljala naročila, to pa bi povzročilo skrajšani delovni čas ali celo zaprtje. Delavci potem sploh ne bi imeli več dela. Ali je to socialno?

Drugič, mišljeno je bilo, da bi bil rezultat, da bi imeli več časa za družino, a kakšna je korist od tega, če je družinski dohodek premajhen? Ali je to socialno, da je družina prikrajšana za nekatere prijetne stvari v življenju? Naj si posamezniki sami poiščejo svojo rešitev. Številne države imajo strukturo minimalne plače in to podpiram. Ne želimo si videti socialnih tegob izkoriščenih ljudi, vendar je EU zdaj uničila še to možnost z eno od svojih lastnih ustanov, to je s Sodiščem Evropskih skupnosti, kjer so sodbe v zadevi Laval in drugih zrušile politiko minimalnih plač v državah članicah. Ali je to socialno, da se odpravi način, s katerim so skušali nacionalni parlamenti zaščititi delavce? Ti ukrepi so skoraj poskus vzpostavitve planskega gospodarstva v sovjetskem slogu in vsi vemo, kako dobro je to delovalo.

Carl Lang (NI). – (FR) Gospod predsednik, „motiti se je človeško, vztrajati je hudičevo.“ Ob poslušanju današnje razprave lahko rečem le, da dejansko kljub velikanskemu gospodarskemu, finančnemu, socialnemu in demografskemu vplivu krize, ki jo doživljamo, niti evropske institucije niti voditelji držav ali vlad niso dojeli celotnega obsega tragedije in posledic za vse nas.

Še pred minuto sem poslušal predsednika Sveta, ki nam je pripovedoval, da morajo brezposelni izboljšati svoje spretnosti in da moramo bolj motivirati ljudi pri iskanju službe. Ali res verjamate, da so stotine tisočev brezposelnih žrtev te krize v tem položaju zato, ker niso primerni za delo? Vse to je povsem jasno sad ideološke in doktrinalne izbire skupinskega načina razmišljanja, gospodarske teorije, ki je gospodarska teorija prostega trga in proste trgovine.

Nazadnje, Evropska unija, ki spodbuja koncept svobode gibanja kapitala, blaga, storitev in oseb, bi rada globalizirala to gospodarsko izbiro, to doktrino, vendar je to gospodarsko in socialno zločin. Sprejeti moramo globalno mednarodno konkurenčnost.

Če nismo sposobni izvajati politike socialne prednosti prek gospodarske prednosti, politike socialne varnosti prek gospodarske varnosti, če nismo sposobni izvajati politike trgovinske zaščite, potem, gospe in gospodje,

pa prepustimo, kar je ostalo od naših kmetov, naših obrtnikov in naših industrij, zakonu globalizacijske džungle.

V tem parlamentu so liberalni globalisti, socioglobalisti in alterglobalisti. Ponosen sem, da sem med antiglobalisti, med tistimi, ki bi radi pridobili nazaj notranji trg, tistimi, ki bi radi uporabili pravilo nacionalne prednosti in prednosti Skupnosti ter pravilo nacionalne zaščite in zaščite Skupnosti, da bi koristili našim ljudem.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Gospod predsednik, srečna sem, da sem danes tukaj, da branim revizijo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, ker sem prepričana, da je zaradi finančne in gospodarske krize in posledično socialne krize, ki smo ji priča, pomembno, da branimo delovna mesta.

Če hočemo braniti prihodnost naših delavcev, jim moramo seveda ponuditi strokovno mobilnost, tako da jim bomo omogočili, da se bodo bolje prilagodili na spreminjajoče se potrebe podjetij zdaj in v prihodnje. Gospodarska oživitvev, prihodnost zaposlovanja, konkurenčnost naših držav, vse to je odvisno od razvoja spretnosti zaposlenih, kajti oni so tisti, ki določajo standarde naših podjetij.

Seveda je prvi korak, ki je potreben v boju proti socialni izključenosti, vključitev na trg dela. Spodbujati moramo ta socialni model in sodelovati pri spodbujanju tega „človeškega“ kapitala. Vsi delavci imajo pravico do dela.

Naša politična učinkovitost se bo merila po hitrosti, s katero bomo sprejeli ukrep za zagotovitev, da bodo lahko mobilnost, prilagodljivost in preverjanje pridobljenih izkušenj v prihodnje postali močni vzvodi za vse moške in ženske v naših evropskih državah, za vse moške in ženske, zaposlene v naših podjetjih. To je tisto, za kar nam gre, in to so tiste stvari, ki so vodile naše delo v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve.

Jean Louis Cottigny (PSE). - (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, mislim, da je imel komisar Špidla prav, ko je predlagal, da bi morali mi v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve pregledati Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG), ki je bil ustanovljen 1. januarja 2007.

Parlament bi moral sprejeti ta predlog brez sprememb, ker namerava razširiti področje uporabe ESPG v razmerah gospodarske in finančne krize. Predsednik našega odbora Jan Andersson je imel prav, ko je predlagal, da se besedilo, ki ga je sprejela velika večina v Odboru za zaposlovanje, posreduje vsem odborom, zlasti Odboru za proračun, in da je pomembno, da se komunicira z državami članicami, tako da bo lahko vsak zaposleni, vsak član sindikata in vsak član javnosti obveščen o obstoju tega evropskega sklada v svojem jeziku.

Zahvaljujoč temu dialogu in ker je velika večina v Odboru za zaposlovanje zavrnila vse spremembe, smo lahko ponosni nase, ker: je EU sofinancirala 65 % in države članice 35 %; se je število presežnih delavcev, ki so potrebovali pomoč iz Evropskega sklada, zmanjšalo na 500 delavcev; so se presežni delavci šteli od napovedanih programov podjetij o presežnih delavcih; je Evropski sklad interveniral zaradi posledic gospodarske krize; so bili izredni dogovori ugodnejši za uporabo sklada, ki se bo nadaljevala do konca leta 2011; in nazadnje, zaradi 24-mesečnega obdobja za izvajanje ESPG.

Naš odbor je imel prav, vendar moramo nadaljevati. Prosil bi vse države članice, da storijo vse, kar je v njihovi moči, in zagotovijo, da bodo lahko vsi delavci, ki se bodo znašli v težavah, čim prej koristili te rezervacije. Prosil bi komisarja Špidla, če se lahko ta sprememba uporablja od 1. maja 2009, pod pogojem, da bomo imeli jutri veliko večino, ki je potrebna za sprejetje tega predloga na prvi obravnavi. Kronajmo svoje parlamentarno obdobje s sprejetjem te spremembe Evropskega sklada, ki nam bo omogočila, da bomo pomagali delavcem, ki se težko prebijajo.

Kaj si želi presežni delavec? Rad bi vedel, kakšno bo njegovo življenje konec meseca. Rad bi vedel, kaj bo z njegovim življenjem jutri. Rad bi vedel, če lahko uporabi znanje, ki ga je pridobil, ko je še delal. Pomislite na dejstvo, da bo morda potreboval dodatno usposabljanje za nadaljevanje v prihodnosti.

Zato ob koncu tega parlamentarnega obdobja pozivam vse tiste, ki so poslanci Odbora za zaposlovanje, ne glede na to, na kateri strani sedijo, prosim, poskrbite za to, da se bo to besedilo takoj uporabilo.

PRESEDSTVO: GOPSA MORGANTINI*podpredsednica*

Elizabeth Lynne (ALDE). - Gospod predsednik, kot poročevalka v senci za poročilo o dejavnem vključevanju, se bom osredotočila predvsem na to. Rada bi čestitala Jean Lambert, poročevalki za to poročilo. Pripravila je odlično poročilo. Vesela sem, da je bila v odboru sprejeta večina mojih predlogov sprememb, zlasti tista o protidiskriminaciji. Kot veste, je to nekaj, kar mi je pri srcu.

Ljudje so izključeni s trga dela zaradi številnih razlogov, vendar se mi zdi povsem neverjetno, da se to še vedno dogaja zaradi invalidnosti, starosti, vere, prepričanja ali spolne usmerjenosti – kljub direktivi o zaposlovanju iz leta 2000. Problem je v tem, da se direktiva ne izvaja pravilno po vseh državah članicah in moramo še bolj paziti, da bomo poskrbeli za pravilno spremljanje.

Veseli me tudi, da je bil sprejet moj predlog spremembe glede obvezne upokojitvene starosti. Vedno se mi je zdelo narobe, da nekoga, ko doseže določeno starost, vržejo med staro šaro. A tudi, če ljudje niso izključeni iz dela, vendar ga ne morejo dobiti, ker nimajo dostopa, ki bi bil za to potreben, to ravno tako vodi v izključitev. Zato me veseli, da je odbor sprejel tudi moj predlog spremembe, ki pozdravlja novo celovito protidiskriminacijsko direktivo.

Seveda pa mi je žal, da je skupina PPE-DE glasovala za drugo rešitev. Prepričana sem, da so to storili predvsem zato, da bi odpravili vsako sklicevanje na novo direktivo o protidiskriminaciji, saj vem, da ji večina nasprotuje. Zdi se mi osupljivo, da bi kdor koli hotel odreči ljudem njihove osnovne pravice na ravni EU samo zaradi starosti, invalidnosti, vere, prepričanja ali spolne usmerjenosti.

Drugo področje, ki sem ga skušala obravnavati, je bilo prekrivanje gospodarske migracije s prošnjami za azil in prekrivanje obojega z nezakonitim priseljevanjem, ker so vse to različna, ločena vprašanja, ki jih je treba različno obravnavati. Verjamem, na primer, da je treba prosilcem za azil dovoliti, da delajo, medtem ko čakajo, da bo obravnavana njihova prošnja za azil. S tem bi odpravili njihovo odvisnost od podpore. Več moramo narediti tudi za vključevanje ljudi, ki imajo težave z duševnim zdravjem, in za tiste, ki imajo težave z alkoholom in drogami.

Za konec še na hitro o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji. Vesela sem, da smo se o tem hitro sporazumeli. Pomembno je, da je pristojnost tega sklada razširjena tako, da zajema tudi delavce, ki so bili odpuščeni zaradi gospodarskega nazadovanja, ne le zaradi globalizacije, in da bo potrebno število tistih, ki so odpuščeni, 500 namesto 1 000. To je izredno pomembno za ljudi v mojem volilnem okrožju v West Midlandsu, pa tudi drugod v Združenem kraljestvu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, 16 % Evropejcev je na pragu revščine. Kriza ustvarja vrsto skupinskih odpuščanj. Pomanjkanje dela je glavni vzrok globoke revščine. Revščina pospešuje socialno izključenost in omejuje dostop do izobraževanja in zdravstvenega varstva. Kljub gospodarski krizi bi radi ohranili evropske socialne modele, ki spodbujajo socialno kohezijo in solidarnost, in to vključuje spopadanje z revščino. Ekonomska neodvisnost jamči dostojanstvo. Zato je tako pomembno, da se zavarujejo delovna mesta in prihodki, pa tudi, da se izboljšajo strokovne kvalifikacije, ki povečujejo mobilnost na trgu dela.

Nekaj, kar nam omogoča, da čutimo, da imamo resnično nadzor nad svojim življenjem, je možnost, da sodelujemo pri odločanju. Zato je bistveno, da se spoštujejo mnenja socialnih partnerjev, proces socialnega dialoga, skupinski dogovori in socialne ureditve. Moramo sodelovati, da bomo zagotovili razmere, ki omogočajo ljudem, da zaslužijo dovolj, da lahko sodelujejo v družbenem življenju in preživljajo družino, še posebej, če imajo veliko otrok. Morali bi se spopasti tudi z diskriminacijo na trgu dela, zlasti, če prizadene invalide. Dejstvo, da je bilo v času krize uporabljeno zgolj 3 % sredstev, ki so na voljo v Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji, je obtožnica za politike. Čestitam poročevalcem.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, lizbonska agenda je poskrbela za evropski dom, ki je zgrajen na treh stebrih, gospodarskem, socialnem in okoljskem. Pogosto smo kritizirali dejstvo, da je gospodarski steber precenjen v primerjavi z drugima dvema. Socialna agenda je znatno okrepila socialni steber. Za to gre zahvala poročevalcu gospodu Silvu Penedi in večini v Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve.

Zdaj imamo pred seboj dokument, ki je veliko boljši od prvotnega medlega predloga Komisije. V Odboru za zaposlovanje in socialne zadeve smo dali zeleni več kot 40 predlogov sprememb in tako prispevali h konkretnemu izboljšanju glavnih socialnopolitičnih navedb. Socialna politika vključuje več! Sestavljati jo mora več kot le nekaj splošnih zahtev za več delovnih mest. Potrebno je več poštenosti v porazdelitvi dobrin,

zavzet boj proti revščini, učinkovita enakost med spoloma, socialno vključevanje namesto izključevanja, mednarodna solidarnost, prestrukturiranje, spoštovanje temeljnih in človekovih pravic (tudi za priseljence) ter skrb za zdravje in okolje, da se bodo lahko izboljšale delovne in življenjske razmere in ne nazadnje, potrebne so jasne direktive EU, ki jih ne more spodkopati Sodišče Evropskih skupnosti.

To poročilo, ki bo sprejeto na končnem plenarnem zasedanju Parlamenta, vsebuje veliko stvari. Samo upamo lahko, da bosta tudi Svet in Komisija vzela te zahteve resno. Šele takrat bo mogoče zgraditi socialno in solidarno združeno Evropo, Evropo, ki jo državljani EU pričakujejo in jo bodo z veseljem sprejeli.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, osredotočil se bom na Sklad za prilagoditev globalizaciji. Naša razprava o tem skladu poteka sredi izredno močne in dramatične gospodarske in socialne krize, kot so omenili že drugi poslanci. Čeprav je zamisel, da bi se sklad uporabljal bolj neposredno, kot del ukrepov za ublažitev udarca brezposelnosti, dobra, moramo imeti, kot smo rekli, globljo razpravo o njegovi vlogi in kontekstu instrumentov, ki so potrebni za spopadanje s krizo.

Prvič, poskrbeti moramo za to, da se izredno stanje ne bo širilo in zato jasno povedati, na primer, da se vsakdo, ki dobi javni denar iz Evrope, obveže, da ne bo odpuščal delavcev. Potem potrebujemo tudi intervencijske ukrepe za evropsko krizo, ki bodo vodili v stukturne izbire v tem posebno kritičnem času v avtomobilskem sektorju; to se nanaša na Italijo in naše odnose z Združenimi državami in Nemčijo. Drugič, potrebujemo industrijske in okoljske politike, pa tudi kohezijske politike, ki bodo končale damping znotraj Evrope.

Tretjič, viri so skrajno neustrezni, zlasti na primer v primerjavi s tistimi, ki jih uporablja vlada ZDA. Blažilniki ne pomagajo, potrebna je radikalna sprememba politik.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospa predsednica, pozdravljam spremembe Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Čeprav je zmanjšanje potrebnega števila presežnih delavcev za upravičenost do tega sklada iz 1 000 na 500 izboljšanje, je velika številka še vedno diskriminacija za male države in za delavce, ki izgubljajo delovna mesta v manjšem številu.

V mojem volilnem okrožju bi bili lahko upravičeni tisti, ki so izgubili delovno mesto zaradi zaprtja dveh podjetij, Waterford Crystala in Della. To je zelo dobro in pozivam irsko vlado, naj se takoj prijavi za financiranje v njihovem imenu. A tisoči so izgubili službe zaradi globalnih gospodarskih razmer in nepošteno je, da niso upravičeni, ker niso delali za velike multinacionalke, ampak za mala in srednje velika podjetja.

Ta program bi bil lahko bolj pošten, zato predlagam, da bi bodisi opustili številčno merilo 500 delovnih mest bodisi upoštevali izgubljena delovna mesta na kategorijo ali področje, ne na podjetje. Na ta način bi lahko financiranje razširili na 500 delavcev, ki so izgubili delo v sektorju, na primer kmetijskem, živilskopredelovalnem, IT, ali na določenem območju, na primer Tipperary, Waterford, Limerick, Cork ali Kerry.

Nadaljnja ovira za delavce, ki poskušajo dobiti dostop do globalizacijskega sklada, je, da je ta delavcem na voljo le, če se je njihova vlada pripravljena prijavi in če plača nacionalni prispevek. Kaj se zgodi z delavci, če se njihove vlade se ne prijavijo? Pri tem mislim na irsko vlado, ki se do zdaj še ni prijavila za sklad.

Tiste države, v katerih so najhujše prizadeta gospodarstva in ki imajo najvišje stopnje brezposelnosti, utegnejo biti države, ki si lahko najmanj privoščijo, da bi plačale potreben prispevek, da bi pomagale svojim delavcem, in vendar so to države, ki bi najbolj potrebovale pomoč.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - (ES) Gospa predsednica, govoril bom o prenovljeni socialni agendi. Dovolite, da se na začetku iskreno zahvalim poročevalcu gospodu Silvu Penedi za njegovo delo in mislim, da bi lahko glede na njegov prispevek temu parlamentu o vprašanjih v zvezi s socialno politiko in zaposlovanjem govorili o „zapuščini Silva Peneda“.

Gospa predsednica, v naših družbah sta se zakoreninila nezaupanje in strah, brezposelnost narašča in v moji državi se to dogaja na dramatičen način. To stanje moramo spremeniti in socialna agenda bi nam morala pomagati, da to dosežemo. Gospodarski napredek in socialni napredek nista poti, ki bi se razhajali, prav nasprotno, če želimo spodbuditi rast in zagotoviti več kakovostnejših delovnih mest, potem bi mogli in morali izvajati socialno agendo in začeti vse, kar spodbuja čim večje soglasje.

Ne smemo izgubljati časa, ne smemo obstati na obrambnih položajih, ampak se moramo premakniti naprej od lokalnih, kratkoročnih interesov in gledati na prihodnje generacije. Socialna Evropa bi morala biti področje, ki nas združuje in ne deli, ker govorimo o skupnih evropskih interesih. Socialne agende se ne da ločiti od

prenovljene lizbonske strategije, ker gospodarski uspeh vzdržuje socialne ugodnosti in socialne ugodnosti prispevajo tudi h gospodarskemu uspehu.

V prihodnjih letih se bo Evropa soočila z obdobjem stagnacije in stopnjujočega staranja njenega prebivalstva. Ne moremo tiščati glave v pesek, posodobiti moramo svoj socialni model, prav zato, da ga bomo izboljšali in da bo bolj pošten in bolj trajnosten. Gospa predsednica, obstajajo strukturne slabosti, ki so težko breme in ki nam preprečujejo, da bi se premaknili naprej. Znebiti se moramo tega bremena in izpeljati socialno agendo.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Evropsko unijo so dolgo občudovali zaradi njenega socialnega modela. Vendar že vrsto let opažamo spodkopavanje pravice do dela in socialnih pravic. Država, v kateri bi bili zbrani vsi reveži iz EU, bi imela tako število prebivalcev kot Nemčija.

Pojavljajo se novi socialni pojavi. Po zadnji razširitvi se zdi, da se socialna Evropa razvija v dveh hitrostih, obe pa se pomikata nazaj. Komisija je v odgovor na to podala zmerno socialno agendo. Trenutno je finančna kriza ušla z vajeti, gospodarski vpliv je vse prej kot zmeren, nevarnost poslabšanja položaja za tiste, ki so že ogroženi, pa se je še povečala.

V teh okoliščinah je treba uporabiti osnovno načelo: v primeru navzkrižja imajo socialne pravice in cilji prednost pred gospodarskimi svoboščinami. Upreti se moramo dolgi tradiciji, ki pravi, da vojne in krize povzročajo bogati, plačajo pa jih revni. Zavrnilo zamisel, ki jo gojijo nekateri, da se dobički delijo zasebno, izgube pa pokriva družba.

Potrebujemo evropsko solidarnost in kohezijsko politiko, podprto s posebnimi zakonodajnimi, fiskalnimi in finančnimi ukrepi. A da bi to dosegli, potrebujemo politično voljo in ta politična volja je izražena v naslednjih ključnih konceptih: dejavno vključevanje, delovna mesta, pametna razdelitev dela, izobraževanje, enaka obravnava in plačilo, pa tudi trajnostni, zeleni razvoj. Dokaz te politične volje bi bil podpis in izvedba sporazuma o socialnem napredku in zaposlovanju. Ne moremo več čakati!

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Gospa predsednica, dovolite, da se na začetku zahvalim predsedstvu za začetne pripombe – pripombe, ki so bile daljnovidne, uravnotežene in smiselne, to so privedniki, ki smo jih začeli povezovati s češkim predsedstvom.

Dovolite, da se zahvalim tudi predsedniku Komisije Barrosu za njegove pripombe, predvsem, ker nas je spomnil na pomembnost delovnih mest in zlasti na potrebo, da se osredotočimo na tiste nesrečneže, ki jih nimajo več.

Nazadnje, oba sta se povsem upravičeno sklicevala na odlično delo treh poročevalcev, vendar bi rad poudaril njuno sklicevanje na poročilo gospoda Silva Peneda, ker sta ga imenovala „ambiciozno in daljnosežno“. Res je takšno in prav je, da je, zaradi pomembnosti obravnavane teme.

Gospod Silva Peneda nam je predstavil različne prednostne naloge, ki jih moramo opraviti. Meni pa dovolite, da dodam zgolj par stvari, ki jih v idealnih razmerah ne bi smeli narediti. Izogibati bi se morali predvsem dvojemu. Prvo so preveč togi trgi dela, ki paralizirajo priložnosti, pospešujejo brezposelnost in preprosto spodbujajo sivo ekonomijo. Trenutno vidimo to predvsem v Španiji in nekaj se moramo naučiti iz poraza njihovih socialistov.

Drugič, izogniti se moramo izključni osredotočenosti na zaščito tistih, ki še vedno imajo delo, na račun tistih, ki ga iščejo, in delodajalcev, ki bi jim ga radi zagotovili. To so skupine, ki resnično potrebujejo našo pomoč.

Nazadnje, dovolite, da rečem, da imamo očitno različne poglede o vseh stvareh v tem parlamentu, vendar nam je vsem skupno eno, namreč, da nam ni vseeno za vprašanja, zato nas je toliko, ki smo prekoračili svoj čas za govor.

Vesel sem, da imamo to ključno razpravo. Osebno me veseli, da imam končni govor kot koordinator, končni govor na tem plenarnem zasedanju o tako pomembni temi. Dovolite, da zaželim vse dobro tistim kolegom, ki se bodo vrnili, in dovolite, da posebej poudarim Stephena Hughesa. Nekega dne, Stephen, me boste pogrešali in jaz bom gotovo pogrešal vas, a tudi takrat, ko me ne bo tu, vas bom spremljal!

Predsednica. – Res vas bomo pogrešali in mislili na vas.

Proinsias De Rossa (PSE). Gospa predsednica, nedvomno bo lobiral tudi za nas!

Ni dober znak, da nekatere države članice ne želijo vrha o zaposlovanju ta četrtek. Prav tako ni dober znak za prihodnji razvoj socialnega tržnega gospodarstva, da je manjšina držav članic prejšnji teden blokirala kompromis o revidirani direktivi o delovnem času. Če je Evropa res zavezana socialnemu tržnemu gospodarstvu, moramo gospodarske, socialne in okoljske politike povezati v celoten sveženj kot enakovredne elemente.

Večstranske krize, s katerimi se prav zdaj soočamo, ne bodo rešene preprosto tako, da se bankam priskrbijo ogromni zneski davkoplačevalskih prihrankov in da se izključijo potrebe naših državljanov kot družbenih bitij. Treba bo več kot samo odprta metoda in treba bo uskladiti politike pokojnin, zaposlovanja, izobraževanja, zdravja in seveda storitev nege.

Vendar nekatere naše države članice očitne niso zmožne razmišljati zunaj gospodarskega okvira, v katerem velja, da je treba drag luksuz socialne in okoljske politike odvreči kot omejitev na trgu. To se mora nujno spremeniti, če hočemo zagotoviti napredek v smeri boljše družbe.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, evropski socialni modeli se soočajo z velikimi izzivi. V sedanji finančni krizi je treba uskladiti zlasti ukrepe na evropski ravni. Zato bi se rada tudi jaz zahvalila poročevalcem za njihovo odlično delo.

Ne le, da moramo takoj sprejeti ukrepe za ureditev finančnega trga, ampak moramo uskladiti tudi družbenopolitične ukrepe in ustvariti socialni okvir. V mislih moramo imeti tudi pristojnosti držav članic. Sem za to, da se v tem času krize daje prednost ustvarjanju in pospeševanju zaposlovanja, pa tudi vztrajanju pri uresničevanju načela prožne varnosti. Zavračam pa, da bi sprejela zahtevo po uvedbi minimalnih plač v vseh državah članicah, kot zahteva odstavek 14 poročila gospoda Silva Peneda, ki se mu sicer zahvaljujem za njegovo delo. Ta zahteva, ki se nanaša na odločitev, ki jo je treba prepustiti izključno pristojnosti držav članic, krši načelo subsidiarnosti.

Predpisi in sistemi trga dela se zelo razlikujejo od ene do druge države članice. Po mojem mnenju je treba vsakemu človeku zagajati dohodek, ki zadošča za dostojno življenje. To je mogoče doseči z minimalnim dohodkom s pomočjo dodatnih državnih socialnih ugodnosti. Na kakšno raven bi bilo treba vezati minimalno plačo? Morda na romunsko raven? To je okrog 72 EUR na mesec.

Podpiram predvsem zamisel, da moramo zagajati osnovni dohodek za vsakogar, vendar se spet sklicujem na pristojnost držav članic, da postavijo ustrezne omejitve. Izjavljam, da sem za socialno Evropo. Evropa mora ustvariti socialni okvir, vendar hkrati upoštevati pristojnosti držav članic.

Stephen Hughes (PSE). - Gospa predsednica, na začetku nam je bil za ta teden obljubljen vrh o zaposlovanju v polnem obsegu, namesto tega pa bomo imeli zdaj poldnevno trojko. Kakšno grozljivo sporočilo pošiljamo s tem evropskim državljanom, ki se v alarmantnem številu pridružujejo vrstam brezposelnih! Kakšno negativno sporočilo je to za mnoge, ki so v strahu, da bodo izgubili službo! Projekcije kažejo, da utegne biti do leta 2010 v EU do 27 milijonov brezposelnih in bojim se, da bi bilo lahko še slabše. Močno upam, da bo junijski vrh posvetil vsaj en celoten dan pregledu, kako smo se odzvali na ta izziv.

Namesto, da se pretvarjamo, da leži odgovor samo na nacionalni ravni, potrebujemo močne, skladne, vseevropske odzive, ki bodo uskladili ukrepe na evropski, nacionalni in regionalni ravni. Potrebujemo nujne ukrepe za ohranitev uspešnih delovnih mest povsod, kjer je to mogoče. Odpuščanja naj bi bila zadnji izhod. Namesto tega naj se uporabi pametna delitev delovnih mest in pridobivanje novih spretnosti. Vlagati moramo v ustvarjanje pametnih zelenih delovnih mest v nizkoogljičnem gospodarstvu, ki je vodeno na znanju. Vlagati moramo zato, da bomo dali delavcem spretnosti za delo v tem novem gospodarstvu. Potrebujemo močne, aktivne politike trga dela za hitro ponovno vključevanje odpuščenih delavcev in potrebujemo močne in vitalne sisteme socialnega varstva za pomoč tistim, ki ostanejo brezposelni, vendar ne po lastni krivdi.

To je več kot dovolj za izpolnitev celotnega dneva na junijskem vrhu. Ta poldnevna trojka je patetičen odgovor.

In za konec, Philip, pogrešal te bom približno tako kot zobobol!

(Smeh)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). - (CS) Gospa predsednica, skupaj s sesutjem finančnih trgov je rast brezposelnosti eden od dveh glavnih problemov, ki izhajata iz sedanje gospodarske krize. Trdno sem prepričan, da se mora Evropska unija, če se želi spopasti s to rastjo, izogniti vsem oblikam protekcionizma. Zdi se mi bistveno tudi to, da se usklajujejo posamezni ukrepi znotraj Evropske unije. Potrebni so ukrepi za motiviranje ljudi, ki so

ostali brezposelni, da poskusijo najti novo službo. V tem kontekstu imam pozitivno stališče do predloga, da bi morali imeti ljudje, ki so izgubili službo zaradi sedanje gospodarske krize, možnost, da hitro dobijo sredstva iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Vprašanje pa je seveda, ali smo šli predaleč s spremembami pravil globalizacijskega sklada. Po mojem mnenju je nova predlagana 75 % raven sofinanciranja previsoka. Tu je potrebno sodelovanje držav članic in ne smemo pozabiti, da je treba poenostaviti upravljanje sklada.

Gospa in gospodje, gotovo se strinjamo, da je ohranjanje zaposlitev in ustvarjanje novih priložnosti za delo v času finančne in gospodarske krize ena ključnih nalog Evropske unije. V tem kontekstu bi moral prihodnji vrh EU o zaposlovanju jasno postaviti skupen okvir in posebne predloge ter približati koncu razpravo o spremembah globalizacijskega sklada.

Jan Cremers (PSE). – (NL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ko smo lansko leto prvič razpravljali o socialni agendi Komisije, sem rekel, da programu manjka ambicije, da je nekoliko prepozen. Rad bi se zahvalil gospodu Silvu Penedi za njegovo sodelovanje na tem področju v zadnjem času. Mislim, da njegovo poročilo kaže, da želi Evropski parlament v vsakem primeru videti veliko več ambicije na tem področju.

Na začetku, ko je bila rojena zamisel o Evropski uniji, je bilo jasno, da smo hoteli za temelj svoje socialne politike postaviti regulativni okvir, ki je bil navzoč skoraj v vseh državah članicah, namreč zdravo delovno zakonodajo, ki je jamčila, da ni nihče ostal ob strani, in kolektivna pogajanja, ki so varovala položaj delavcev na trgu dela.

Zdaj moramo k temu dodati še socialno varstvo ranljivih v naši družbi. Kljub rasti, ki je bila navzoča v Evropi, smo opazili nov pojav, to so revni zaposleni. Rad bi se zahvalil tudi gospodu Silvu Penedi, da je vključil to v svoje poročilo.

David Casa (PPE-DE). – (MT) V čast mi je, da sem delal na dveh področjih, o katerih razpravljamo. Rad bi se toplo zahvalil poročevalcem in vsem tistim, ki so sodelovali in nam pomagali doseči stališče, ki ga imamo danes. Prej kot vse drugo moramo braniti tiste delavce, ki so bili zaradi te krize na žalost odpuščeni in menim, da je danes lažje pomagati tem ljudem, da ponovno vstopijo na trg dela.

Nocoj smo se tudi dogovorili, da bomo naredili največ, kar moremo, da bomo ustvarili več delovnih mest v Evropi. Lahko ustvarimo več delovnih mest, vendar ne, kot želijo socialisti, z omejevanjem nadurnega dela za delavce. Nasprotno, želimo, da se delavci o tem sami odločijo. Mi, kot politiki, ne moremo odrejati količine nadurnega dela, ki ga lahko nekdo opravi. To odločitev je treba prepustiti delavcu. Po izjavi komisarja Almunie, da se bomo soočili s krizo dela v območju evra, moramo storiti vse, kar je v naši moči, da bomo ustvarili več delovnih mest in boljše delovna mesta za vse evropske delavce.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospa predsednica, toplo pozdravljam revizijo meril, ki veljajo za Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji. Zdaj smo v času globoke gospodarske krize, najgloblje od konca druge svetovne vojne. Zato potrebujemo inovativne rešitve za spopadanje z ogromnimi gospodarskimi problemi, s katerimi se soočamo.

Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji je eden od takih primerov. Bil sem prvi irski poslanec v tem parlamentu, ki sem ugotovil možnost uporabe teh sredstev v nedavnih krizah za delovna mesta v Limericku, Waterfordu in Traleeju, treh pomembnih lokacijah v mojem volilnem okrožju. Zato pozdravljam delo poročevalcev, da bi bila lahko merila uporabe glede na gospodarsko krizo prožnejša. Posebej je treba omeniti novo razmerje financiranja med Komisijo in državami članicami, poleg tega pa še začasno znižanje praga nezaposlenih s 1 000 na 500.

Prepričan sem, da bodo te reforme poslale močan signal iz srca Evrope tistim, ki so tako nesrečni, da jih je prizadela gospodarska kriza, da obstaja pomoč, ki jim je na voljo, da se bodo lahko ponovno usposobili in izboljšali svoje spretnosti za pot v prihodnjo blaginjo.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Tudi jaz podpiram reorganizacijo globalizacijskega sklada. V moji domači državi, Estoniji, ta sklad še ni bil uporabljen in ko sem se pozanimala, zakaj ne, so mi povedali, da so pogoji zelo strogi in da je bilo to nemogoče zaradi omejitve 1 000 ljudi, ki je veljala do zdaj. Mi nimamo nobenih podjetij te velikosti, manjša pa so res šla v stečaj. Znižanje te meje na 500 bi tako vsekakor dala možnosti tudi Estoniji, kjer je stopnja brezposelnosti že zelo visoka, dobrodošla pa bi bila tudi sprememba odstotka potrebnega financiranja. Torej, še enkrat pozdravljam spremembe, ki so bile narejene v zvezi s tem skladom.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Tudi jaz bi rad kot posebno koristne pozdravil predloge (ki jih bom podprl s svojim glasovanjem) za preoblikovanje Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v učinkovit instrument za boj proti bolečemu vplivu gospodarske krize, predvsem izgube delovnih mest.

Ni primerno, da je lahko trenutno ta sklad dostopen samo v primerih, ko so delovna mesta izgubljena zaradi premetitve podjetja, torej scenarija, ki se praviloma pojavlja v razvitih državah. Predlagane spremembe bodo omogočile tudi manj razvitim državam članicam, med njimi Romuniji, da bodo upravičene do tega sklada.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, najprej mi dovolite, da izrazim svojo zahvalo za to koristno razpravo tukaj. Mislim, da je razprava zelo pomembna in tvorna prav v zvezi z dobrimi stranmi teh vprašanj. Mislim, da je ta razprava koristna preprosto zaradi dejstva, ker poteka ob pravem času, tik pred zasedanjem, ki bo v četrtek v Pragi.

Zato mi dovolite, da se zahvalim za vse vaše prispevke. Mislim, da ni bilo nič izpuščenega ali pozabljenega. Mislim, da bo ta razprava prispevala k izidu vrha v enakem obsegu kot vse pripravljano delo, ki smo ga opravili s Komisijo in ki se je udejanjilo v obliki treh pomembnih delavnic v Stockholmu, Madridu in Pragi.

Za tiste, ki so govorili o velikosti ali obsegu zasedanja: da, sprva smo nameravali imeti velik vrh, vendar se moramo zavedati splošnega položaja na področju zaposlovanja. To je področje, kjer so nacionalne pristojnosti zelo pomembne in prispevek Skupnosti k temu ni edini instrument, ki ga imamo. To sem povedal v svojih začetnih pripombah, ko sem navedel nekatera naša upanja glede vrha v tem tednu. Ne smemo pozabiti na dejstvo, da ostaja politika zaposlovanja ne glede na evropsko strategijo zaposlovanja v bistvu odgovornost držav članic.

Ključni element strategije, ki se uporablja od leta 1997, je vloga vzajemnega učenja pri iskanju rešitve za skupne probleme na področju zaposlovanja. Ta pristop ostaja odločilen danes, ko se soočamo z eno najhujših gospodarskih kriz v zadnjih časih in bo moral odigrati svojo vlogo tudi na vrhu v tem tednu.

A pred vsemi ukrepi, ki so bili sprejeti na nacionalni ravni, ima Unija sama vlogo, ki jo mora odigrati, in v tem kontekstu je treba v celoti izkoristiti finančne instrumente, ki so na voljo, – ne le Evropski socialni sklad in Evropski globalizacijski sklad, ki je trenutno v procesu spreminjanja, seveda v soglasju s Parlamentom, – da se njihov obseg razširi tako, da bo zajel izgube delovnih mest, ki so posledica trenutne krize.

To je natančno to, kar bi radi dosegli in mislim, da imamo razlog, da verjamemo, da bo izid zasedanja v Pragi v navzočnosti Komisije, predsedstva, prihodnjih predsedstev in socialnih partnerjev, zmožen dati rezultate v obliki priporočil in predlogov. Potem bomo imeli spet možnost, da se sestanemo kot 27 na zasedanju Evropskega sveta v juniju, da pripravimo sklepe.

Tako torej upamo, da bo evropski vrh o zaposlovanju s pomočjo evropskih socialnih partnerjev in na podlagi pripravljanih del v obliki teh treh delavnic, pa tudi te razprave tukaj, uspel določiti nadaljnje korake, ki se lahko sprejmejo kot nujni, v odgovor na resen položaj, s katerim se trenutno soočajo naši državljani, in da nam bodo pomagali ustvariti Unijo, ki bo v prihodnje močnejša in tudi konkurenčnejša.

Vladimír Špidla, član Komisije. – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, med mojim petletnim delom v Komisiji sem imel številne priložnosti, da sem se srečal s poročevalci, zato kakovost njihovih poročil zame ni nobeno presenečenje. Jasno je, da se bomo sestali v času, ko se Evropa in ves svet soočata s krizo. To krizo pogosto primerjajo s krizo v tridesetih letih prejšnjega stoletja in pogosto se pojavlja strah, da bo imela podobne posledice in gotovo gre za resno krizo. Vendar so se v primerjavi s prejšnjo krizo spremenile številne stvari. Imamo Evropsko unijo in evropska celina ni prežeta z vzajemno napetostjo in sovraštvom. Imamo evropski socialni model, ki je razvil zelo celovit sistem socialnega varstva in to je znatna sprememba. Mislim, da gre tudi za postopno povečevanje volje in zmožnosti za skupno delovanje, kajti zdaj se je Evropa prvič odzvala na krizo usklajeno, z načrtom za gospodarsko obnovo, z uporabo pristojnosti za usklajevanje na ravni Skupnosti in na ravni posameznih držav članic. Jasno je tudi, če govorimo o krizi, da mislimo v glavnem na brezposelnost in njene socialne posledice. Komisija ima vprašanje zaposlenosti in brezposelnosti za prednostno agendo in predlaga, da je to prednostna naloga na agendi EU kot celote. Številni poslanci so kritizirali, ker se je prvotni cilj vrha voditeljev držav ali vlad spremenil v drugačno obliko. Predsednik Komisije je jasno izrazil stališče, ki ga je podprla Komisija in pomeni prvotno zamisel. Vsekakor pa bi rad rekel, da je vrh v Pragi izjemen dogodek. Pripravljen je na izjemen način. Vključeval bo udeležence, ki se niso še nikoli prej udeležili takih dogodkov in je tudi korak na poti k Evropskemu svetu. To pomeni, da bo vprašanje zaposlenosti in brezposelnosti obravnavano na ravni premierjev in predsednikov.

Gospe in gospodje, v okviru področja uporabe socialne agende smo razpravljali o številnih posameznih vprašanjih in med razpravo so se pojavila številna vprašanja v zvezi s spremembami posameznih skladov. Rad bi poudaril, da je bila predlagana agenda pripravljena v glavnem pred začetkom krize, vendar bi kljub temu rad, da je jasno, da je bila in je še vedno dobra podlaga za soočenje s krizo. Zagotavlja tudi dobro podlago za ukrepe, ki bi se sprejeli po krizi. Mislim, da je evropski socialni model več, kot samo odziv na krizo, ne glede na to, kako resna je. Je proces in je zelo dolgoročna politična in socialna strategija in je natančno tisti dolgoročni vidik, ki je vgrajen v socialno agendo. Na vprašanje o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji in vprašanje o spremembah Evropskega socialnega sklada bi se rad zahvalil za odlično sodelovanje, ker je bil dialog tako konstruktiven, da bomo verjetno dosegli cilje že na tem zasedanju in menim, da je to izredno pomembno. Na Češkem imamo pregovor, ki pravi „kdor hitro da, dvakrat da“. Ne vem, če so naši predniki to ugotovili z natančnimi računi, a hiter odziv očitno nekaj šteje in je v večjo pomoč kakor oklevanje.

V razpravi je bilo postavljenih nekaj posebnih vprašanj, na katera bi rad odgovoril. Prvo od teh vprašanj, ki ga je postavil gospod Cottigny, se nanaša na letošnji 1. maj ali mesec maj v letošnjem letu in uporabo sklada. Rad bi pojasnil, da bodo vse vloge, ki bodo predložene po 1. maju letos na podlagi predloga, ki je v svoji končni fazi, obdelane v skladu z novimi pravili. Gospo Juknevičienė je skrbelo, da denar iz sklada pogosto ne pride do tistih, ki ga potrebujejo. Mislim, da je treba učinkovitost vedno spremljati. Imel sem možnost obiskati vzhodno Karelijo, kjer so razpravljali o uporabi sklada za pomoč ljudem, ki so izgubili službo ob prestrukturiranju Nokie, in iz te izkušnje lahko rečem, da je razprava jasno pokazala, da je velika večina tistih, ki so izgubili službo, menila, da je bila pomoč, ki so jo dobili iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, nujna in hitra in da je bila za njih zelo koristna. Takrat, ko sem bil jaz tam, jih je 60 % že imelo novo službo. Seveda to niso bili vsi, a kljub temu je bilo jasno, da ta mehanizem deluje. Drugo vprašanje, ki je bilo postavljeno, je sofinanciranje. Seveda ima gospod Vlasák prav, ko pravi, da ima sofinanciranje pomembno vlogo; kljub temu pa menim, da je povečanje ravni sofinanciranja v času krize pravi predlog, ker imajo nekatere države, ki so v zelo težkem položaju, resne probleme pri pridobivanju sofinanciranja. Da bi to olajšali, smo predlagali raven 75 %. Po razpravi v Parlamentu je bil predlog znižan na 65 % in mislim, da je to precejšen korak, ki resnično olajšuje uporabo sklada. Rad bi poudaril tudi nekaj, kar ni bilo tako izrecno poudarjeno v razpravi, čeprav je Evropski socialni sklad dobro vpeljana institucija, ki vsako leto pomaga na milijone ljudem in pomaga jim zelo učinkovito. Tudi v primeru tega sklada smo skupaj spremenili pravila v razpravi z vami in mislim, da bo to olajšalo njegovo uporabo in učinkovitost. Gospa Lambert je poudarila pomen socialne vključenosti. Mislim, da je treba poudariti, da je naše stališče povsem jasno. Evropski socialni model je model dejavne družbe, kjer je dejavnost na trgu dela ključni element. Vendar ni model, ki bi sprejemal samo tiste, ki sodelujejo na trgu dela, kajti velik del naših državljanov iz različnih razlogov ne sodeluje na trgu dela in vendar je zelo pomembno, da imajo priložnost dejavno sodelovati v družbi in da imajo dejavno vlogo. Gospod Silva Peneda je poudaril socialni dialog. Lahko se samo strinjam z njegovim stališčem, da je socialni dialog v tem času pomembnejši kot kdaj koli prej.

Gospe in gospodje, rad bi rekel, da socialna agenda in agenda o zaposlovanju pridobivata pomen in da je to proces, ki ga je vedno bolj čutiti v vseh strategijah EU, kakor tudi v vseh predlogih za spremembe dolgoročnih načrtov in napovedi za Evropsko unijo. Rad bi se vam zahvalil in za konec izrazil svoje globoko prepričanje, da je evropski socialni model model, ki zahteva evropsko povezovanje; to ni model, ki bi ga bilo mogoče razviti in vzdrževati znotraj meja nacionalnih držav, ki delujejo same, in zato bi rad sklenil s tem, da sta Evropa in evropsko povezovanje po mojem mnenju bistveni predpogoj za nadaljnji razvoj evropskega socialnega modela.

Gabriele Stauner, poročevalka. – (DE) Gospa predsednica, predsednik Sveta, komisar, rada bi nekaj dodala h komisarjevim pripombam o Evropskem skladu za prilagoditev globalizaciji (ESPG). ESPG je tudi del evropskega socialnega modela. Prav ima, ko pravi, da „je treba problem zatreti v kali“. Imeli smo intenzivne razprave s Komisijo in rada bi poudarila, da je v tem primeru naš odziv hiter, vendar visoko strokoven glede vsebine in kakovosti. To je kompromis, na katerega smo s kolegi zelo ponosni.

Rada bi povzela nekaj misli iz razprave. Glede ESPG kaže, da imamo na srečo široko soglasje o reviziji. Rada bi nasloвила manjšo prošnjo na Komisijo. Prosim, ne vzemite preostalih sredstev iz Evropskega socialnega sklada (ESS) za ESPG, ampak zberite druga preostala sredstva iz proračuna. Za tiste od nas, ki se zanimamo za socialno politiko, bi bilo seveda idealno, če bi se sredstva ESS uporabljala samo za cilje ESS in bi sredstva ESPG prišla iz drugih preostalih sredstev; potem bi lahko storili za delavce dvakrat več dobrega.

Kolegom poslancem, gospe Lynne, gospe Sinnott in gospodu Burkeju bom povedala na primeru, da lahko ESPG veliko doseže, vendar vsekakor ne more rešiti vseh regionalnih problemov. To je povsem jasno in to ni njegov namen. Države članice imajo še vedno nekaj odgovornosti. Rada bi še nekaj nasloвила na Komisijo. Morda se lahko izognete izčrpanju skladov za tehnično pomoč (0,35 %), ki vam je na voljo v skladu z

uredbo. Delavci bi imeli potem še večjo korist. Pripomba gospoda Naranja Escobarja je bila zelo točna in se nanaša na nalogo v prihodnje. Zaradi gospodarske in finančne krize moramo revidirati tudi lizbonsko strategijo.

Imam pripombo za gospoda Hughesa. Vrh o zaposlovanju bi bil nedvomno dobra stvar, a iskreno rečeno, je tudi srečanje trojke primerno, če bo iz tega nastalo kaj pametnega. Zato nam ni treba imeti vrha. Potrebujemo dobre in hitre rezultate!

José Albino Silva Peneda, poročevalec. – (PT) Na tej stopnji razprave bi rad dal tri pripombe. Prvič, rad bi rekel, da socialna politika ni monopol ene politične sile v tem parlamentu. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, politična sila, ki jo zastopam v tem parlamentu, je prispevala k socialni politiki v tem parlamentarnem obdobju na način, ki se mi zdi zelo odločilen. Imel sem zelo dejavno vlogo v različnih poročilih, o različnih temah, zlasti pri reviziji Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, fleksibilni varnosti, poročilu o evropskem socialnem modelu, direktivi o delovnem času in zdaj pri evropski socialni agendi.

Glede na svoje izkušnje v tem parlamentarnem obdobju sem prepričan, da lahko dosežemo široko soglasje o vprašanih socialne politike. A poleg širokega soglasja o načrtovanju politik, za katero menim, da je že doseženo, moramo biti zahtevnejši tudi glede doseganja soglasja o političnem ukrepanju. V tem pogledu imam občutek, da bi morali v Komisiji in evropskih institucijah pripraviti veliko več pobud, tako da bi se finančni viri lahko dodeljevali na lokalni in regionalni ravni, ob upoštevanju konvergence med različnimi organi in ukrepi in bi se tako lahko socialni problemi dejansko rešili.

Moja tretja pripomba se nanaša na problem zaupanja. Zaupanja se ne da odrediti ali uzakoniti; v veliki meri je odvisno od ravnanja institucij. Verjamem, da bo kultura sodelovanja v načrtovanju politik pomagala obnoviti zaupanje. Verjamem to, ker smo v tem parlamentarnem obdobju tu v Evropskem parlamentu dali dober zgled, kako sodelovati, rezultat tega dela pri prenovljeni socialni agendi pa jasno temelji na tej zamisli.

Strinjam se s komisarjem, ko pravi, da mora biti socialni dialog v središču razprave. Pa vendar več kot zgolj socialni dialog. Prepričan sem, da smo zdaj na stopnji, ko mora biti v središču politične razprave socialna politika. Zato zelo podpiram, kar je bilo povedano tukaj, v tem parlamentu, v zvezi z vrhom o zaposlovanju in socialnih politikah. Čutim, da je zdaj povsem primerno, da se razpravlja o tej zadevi.

Za konec, to je moj zadnji govor v tem parlamentu in kot predsednik bi se rad zahvalil vsem poslancem in komisarju ter Komisiji za način, kako ste sodelovali z mano v teh petih letih napetega in vznemirljivega delovanja v Evropskem parlamentu. Najlepša hvala.

Jean Lambert, poročevalka. – Gospa predsednica, zelo mi je žal, da nas nekateri naši najdražji kolegi na koncu tega mandata zapuščajo.

Veliko točk se je pojavilo v razpravi, ne nazadnje v zvezi s protidiskriminacijo in o tem, kako pomembni so takšni ukrepi, celo v časih gospodarskega nazadovanja. Načeta je bila tudi tema o delu, ki smo ga opravili v zvezi s tem vprašanjem v Odboru za pravice žensk in enakost spolov. Pojavilo se je tudi vprašanje vzajemne podpore.

Na tej točki bi rada poudarila, da je bila ena od razsežnosti, ki smo jih načeli v poročilu o vključenosti, lokalna raven in nekatere razsežnosti lokalnega gospodarstva. Govorimo o nacionalnem in mednarodnem gospodarstvu, bistvenega pomena pa je lokalno gospodarstvo: dostop ljudi do bank, tudi če niso prav premožni, do mikrokreditov in kreditnih zadrug. Pozorni moramo biti na revnejše ljudi, ki se lahko znajdejo v vedno hujšem primežu dolgov ob visokih obrestnih merah zaradi oderuških posojil in podobnega. Poskrbeti moramo, da se to ne bo dogajalo, ker to resnično uničuje ljudi.

V zvezi z razsežnostjo lokalnih organov in razsežnostjo storitev, o katerih smo govorili pri tem poročilu, je bilo tudi področje, ki ga je hotel odbor še posebej poudariti, to je tema stanovanj, kajti v časih gospodarskega nazadovanja je tudi tu vse večji pritisk na ljudi in lahko se jim zgodi, da si ne morejo več privoščiti stanovanja, v katerem živijo. Zato se bo treba osredotočiti na to raven. Morda bi lahko uporabili odprto metodo usklajevanja in poiskali najboljšo prakso v državah članicah.

Na koncu bi rada omenila še socialni sklad. Zelo nas skrbi, da se to ne bi sprevrglo v zelo ozek pogled na to, kaj predstavlja zaposlovanje in pripravljenost za zaposlitev, ker ne želimo izgubljati domiselnih in zelo tvornih ter zanimivih programov, ki so tako dolgo pomagali ljudem pri iskanju poti do zaposlitve iz zelo različnih izhodiščnih točk.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 6. maja 2009.

Pisne izjave (člen 142)

Kelam, Tunne (PPE-DE), v pisni obliki. – Čez nekaj dni se bodo evropski voditelji in zainteresirane strani sestali na vrhu o zaposlovanju. Hitro naraščanje brezposelnosti je postalo glavni problem sedanje finančne krize. To je globok človeški problem, pravzaprav največja socialna krivica v Evropi. Vladni voditelji in politiki se morajo lotiti problema z domišljijo in konkretnimi ukrepi.

Leto 2009 je leto inovativnosti in kreativnosti. Evropa mora izkoristiti to priložnost za zmanjšanje brezposelnosti. Najboljši način je spodbuditi ustvarjanje novih delovnih mest. Ključno vprašanje je podpora malim in srednje velikim podjetjem. Eden od praktičnih načinov je tudi olajšanje birokratskih pravil za prijavljanje na evropske sklade. MSP ustvarjajo delovna mesta in bodo v prihodnje glavni instrument za zmanjševanje brezposelnosti, ob pogoju, da jih bomo v EU učinkovito podprli.

Poleg tega mora Evropa vlagati v izobraževanje, zlasti v vseživljenjsko učenje. Brezposelnost je za vsakogar velik šok. EU in države članice morajo v prvi vrsti pomagati ljudem, da bodo premagali ta šok in se pripravili na nadomestne rešitve, da bodo čimprej spet vstopili na trg dela. Najboljši način, da to dosežemo, je vlaganje v inovacije, raziskave in razvoj ter vseživljenjsko učenje.

Magda Kósáné Kovács (PSE), v pisni obliki. – (HU) Kljub vsem našim prizadevanjem, ki smo jih vložili od pristopa leta 2004, se je v EU postopoma razvilo stanje „konkurenčne“ revščine. Gospodarska kriza je očitno poslabšala položaj tako na ravni držav članic kot med navadnimi državljani. Družbena nesoglasja, ki izhajajo iz tega, ogrožajo obstoječe evropske okvire. Navadni državljani navsezadnje z vso pravico pričakujejo, da institucije Evropske unije ne bodo le pomagale bankam, temveč da bodo tudi njim zagotovile socialno varnost.

Konkurenčnost na trgu, ki upada zaradi krize, se zastruje med podjetji in med zaposlenimi. Temeljne družbene napetosti v EU najboljše ponazarjajo čezmerni odzivi, ki so jih izzvale sodbe Sodišča Evropskih skupnosti v zvezi z direktivo o napotilih delavcih.

Za odpravljanje neutemeljenih strahov je bistveno seznanjanje z dejanskim pravnim položajem. Naslednja Komisija bo morala oceniti prenos direktive o napotilih delavcih v države članice.

Ne glede na ukrepe, ki jih vsebuje socialni sveženj, so za obvladovanje krize in reševanje napetosti potrebni drugi pravni instrumenti. Verjetno bo težko zagamčiti socialni mir brez evropske minimalne plače. Opredelevitev dostojnega dela in dostojnega življenja ter čezmejnih kolektivnih sporazumov so samo nekatera vprašanja, s katerimi bo imela Komisija nadaljnje delo.

Za doseg socialnih ciljev lahko Lizbonska pogodba in Listina o temeljnih pravicah, ki jo je že ratificiralo 25 držav članic, dolgoročno seveda jamčita širšo evropsko pristojnost z vzpostavitvijo enakosti gospodarskih in socialnih pravic, vendar hkrati brez kakršne koli nadomestitve za sveženj hitrih kratkoročnih ukrepov.

Iosif Matula (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je pomemben instrument, ki ga uporablja Evropska Komisija za ublažitev gospodarske krize in zagotavljanje pomoči ljudem, ki jih je neposredno prizadela. Obstajajo industrije ali sektorji gospodarstva, kot so finančni sektor, avtomobilska industrija in sektor prodaje, ki čutijo vpliv krize močneje, ker so morali omejiti svojo dejavnost in odpustiti osebje, kar opažamo tudi v Romuniji. V skladu z eno od analiz je bilo v prvem četrtletju 2009 v Evropski uniji zabeleženih trikrat več odpuščenih delavcev kot na novo ustvarjenih delovnih mest.

Z izvajanjem ukrepov za boj proti učinkom svetovne gospodarske krize, lahko dosežemo tudi cilj socialne, gospodarske in teritorialne kohezije. Mislim, da se da to bolje doseči, če je ESPG usmerjen v brezposelne ljudi, ki so iz iste regije ali sosednjih regij in celo iz različnih držav članic, če imajo skupno mejo. Po eni strani moramo pokazati solidarnost s tistimi, ki so izgubili službo, po drugi strani pa jim moramo pomagati, da se bodo vrnili na trg dela. K ustvarjanju novih delovnih mest lahko pripomore strokovno preusposabljanje in specializacija v skladu s področjem razvoja in posebnimi viri, ki so na voljo v vsaki regiji.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) V sedanjem času svetovne gospodarske krize (to je gospodarske recesije in naraščajoče brezposelnosti), je realnost na trgu dela v EU, da bo vedno več ljudi odpuščenih, kar bo še bolj povečalo skupno število ljudi v Evropi, ki jih bosta prizadeli revščina in odtujenost.

Danes je zelo pomembno, da se skušajo socialna vključenost in s tem povezane politike trga dela doseči s celostnim in enotnim pristopom v okviru načrta za oživitev evropskega gospodarstva.

Poleg tega države članice pri znižanjih, ki jih uvajajo ob pregledu svojih proračunov, ne bi smele žrtvovati socialnih zadev, zdravja in izobraževanja, kajti natančno to so področja, ki prispevajo k temu, da se ljudje, ki so zapadli v revščino, vrnejo v družbo.

Treba je priznati, da je pogosto zelo zapleteno povezati socialno pomoč držav članic in dejavno udeležbo na trgu dela, zlasti kadar je delo, ki ga je mogoče dobiti, začasno, sezonsko ali s skrajšanim delovnim časom in če pogoji za pridobitev podpore in sistemi socialne pomoči ali minimalne davčne stopnje ne motivirajo posameznikov, da bi sprejemali taka delovna mesta. V teh novih pogojih moramo poskrbeti za to, da bodo naši sistemi socialne pomoči prožnejši; sedanje stanje zahteva, da to storimo.

Prepričana sem, da mora socialna pomoč zagamčiti zadostne minimalne dohodke, ki zagotavljajo človeku življenje, ki presega mejo revščine in zadošča, da pomaga človeku iz revščine in ne sme še naprej poslabševati te revščine zaradi svoje neprožnosti.

Esko Seppänen (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FI) Osupljivo je, pravzaprav neodpustljivo, da mora biti socialni vrh EU in dialog s socialnimi partnerji izveden na ravni trojke, brez navzočnosti voditeljev držav ali vlad. Kaže, da je s strani voditeljev EU le malo zanimanja za razvoj socialne razsežnosti. Kaže, da smo še daleč od cilja, da bi Unija postala Evropa za državljane. Seveda, banke so se rešile z uporabo državnih sredstev z nacionalizacijo svojih dolgov, nikomur pa ni mar za blaginjo ljudi.

PRESEDSTVO: Diana WALLIS

podpredsednica

11. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednica. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0231/2009).

Na Komisijo so naslovljena naslednja vprašanja.

Vprašanje št. 23 predložil **Manuel Medina Ortega** (H-0206/09)

Zadeva: Konkurenčnost in preglednost pri obdavčitvi dohodka

Ali Komisija meni, da je vzdrževanje nepreglednih sistemov obdavčitve dohodka znotraj Evropske unije skladno s svobodno konkurenco in če ne, katere ukrepe namerava uvesti, da bo ustavila take sisteme v državah članicah ali delih držav članic?

Andris Piebalgs, član Komisije. – Naj vas najprej spomnim, da so države članice po zakonodaji Skupnosti precej svobodne pri načrtovanju svojih neposrednih davčnih sistemov na način, ki najbolje izpolnjuje cilje in zahteve njihove domače politike. Vendar smo v zadnjih letih dosegli skupen dogovor o nekaterih ukrepih, ki jih je predlagala Komisija in so namenjeni obvladovanju spodkopavanja davčne podlage in motenj razporejanja naložb. Pri tem so države članice priznale, da so pravila o sodelovanju na vseevropski ravni in pošteni davčni konkurenci bistvenega pomena za zaščito prihodkov.

Glede vprašanja o preglednosti, ki ga postavlja poslanec, bi vas rad spomnil, da je Evropska komisija prav pred kratkim, 28. aprila 2009 sprejela sporočilo, ki določa ukrepe za spodbujanje dobrega upravljanja v davčnih zadevah, to so preglednost, izmenjava podatkov in poštena davčna konkurenca.

Sporočilo najprej ugotavlja, kako je mogoče izboljšati dobro upravljanje v davčnih zadevah v EU tako, da bi okrepili argument in bi mu sledile druge juristikcije. Poziva države članice, naj hitro sprejmejo predloge Komisije za direktive o upravnem sodelovanju in medsebojni pomoči pri izterjavi davkov in obdavčitvi prihrankov. Države članice bi morale prav tako še naprej dajati ustrezno prednost odpravi škodljivih ureditev pri obdavčitvi podjetij. Konkretnije, predlog Komisije o upravnem sodelovanju vsebuje določbo, po kateri država članica ne bi mogla več zavrniti zahteve druge države članice po podatkih, ki se nanašajo na nerezidente, s sklicevanjem na bančno tajnost. To je povsem v skladu z mednarodnim soglasjem o izmenjavi davčnih informacij.

Drugič, da bi okrepili spodbujanje dobrega upravljanja zunaj Evropske unije, sporočilo predlaga, kako zagotoviti boljše skladnost med politikami EU tako, da bi zagotovili, da bi tesnejše gospodarske odnose med

Evropsko unijo in njenimi partnerskimi jurisdikcijami spremljal dogovor o načelih dobrega upravljanja. Poseben poudarek je namenjen zagotavljanju podpore državam v razvoju, ki se bodo zavezale načelom dobrega upravljanja.

Sporočilo predlaga tudi načine za zagotavljanje večje skladnosti med posameznimi stališči držav članic na mednarodnem davčnem prizorišču z dogovorjenimi načeli dobrega upravljanja. To bi po potrebi vključevalo zlasti usklajen odgovor jurisdikcijam, ki zavračajo uporabo načel dobrega upravljanja. Danes je Komisija na zasedanju Sveta Ecofin predstavila sporočilo finančnim ministrom EU, z namenom, da bi dobila njihovo podporo za predlagani pristop na zadnjem zasedanju Sveta Ecofin pod češkim predsedstvom junija 2009.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Najlepša hvala, komisar, za vaš odgovor. Načeli ste številne vidike, na primer preglednost, a to, kar sem jaz pogrešal v vašem govoru, je bilo sklicevanje na nedavne dogovore v okviru G20 o boju proti davčnim oazam in tako imenovanem „nesodelovanju sodnih oblasti“. Ali Komisija prispeva k predlogu G20 ali je ostala povsem na robu tovrstnega pogajanja?

Andris Piebalgs, član Komisije. – Komisija je polnopravna udeleženka G20 in v celoti sodeluje v tem procesu.

Omenil sem že nekatere ukrepe, za katere bi Komisija rada spodbudila države članice, da jih sprejmejo. Komisija je v celoti vpletena v proces G20.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, načeloma sem proti uvajanju novih davkov. Prizadenejo predvsem srednji razred. Vplivajo na ustvarjanje bogastva in ne spodbujajo naložb.

Vendar moramo razmisliti o davkih v povezavi s kratkoročnimi dobički pri delnicah. Ali si predstavljate, da bi davke na kratkoročne dobičke pri delnicah, pridobljene z golo prodajo brez kritja, namenili za ustvarjanje novih delovnih mest?

Avril Doyle (PPE-DE). – Ali lahko prosim komisar zagotovi Parlamentu, da je trdno zavezan, da so vsi neposredni davki – davek na prihodek in davek od dobička pravnih oseb – čvrsto prepuščeni pristojnosti držav članic? Prosim potrdite, da je to vaše stališče.

Andris Piebalgs, član Komisije. – No, obstaja pogodba in Pogodba je zelo jasna. Vemo, da bo nov irski referendum morda o Lizbonski pogodbi, a ti člani v besedilu so zelo jasni glede tega, kako so razdeljene pristojnosti in Komisija nima namena pisati nove pogodbe z drugačnimi odgovornostmi.

To je delno odgovor tudi na vprašanje o uporabi davčne politike za ustvarjanje delovnih mest. Ker so različne države v različnih položajih, vseevropski davčni instrument verjetno ne bi dosegel enakih ciljev kot v posamezni državi članici.

Davčni instrumenti so včasih dobri za resnično ustvarjanje spodbud ali razvoj gospodarstva, vendar je to zelo odvisno od stanja v določenih državah članicah.

Predsednica. – Vprašanje št. 24 predložil **Nikolaos Vakalis (H-0240/09)**

Zadeva: Politika EU na področju potresov: ukrepi Komisije glede na nedavni uničujoči potres v Italiji

Novembra 2007 je Parlament sprejel resolucijo (P6_TA(2007)0507) o celovitem pristopu EU k potresom (preprečevanje, odziv in nadomestilo škode), v kateri je pozval po sprejetju posebnih ukrepov v zvezi s politiko za zaščito in okrepitev zgradb (s posebnim poudarkom na zgradbah zgodovinskega in kulturnega pomena), financiranje, raziskave, obveščanje javnosti itd.

Poleg tega sem v svojih pismih komisarju za okolje (10. 1. 2008) in predsedniku Komisije (22. 5. 2008) usmeril pozornost na nujno potrebo, da se sestavi sporočilo, namenjeno posebej in izključno učinkovitemu upravljanju odzivov na potrese.

Ali ima Komisija neposredno po nedavnem smrtonosnem potresu v Italiji stališče, ki je zajeto v njenem pisnem odgovoru z dne 22. 7. 2008 (P-3470/08) in odgovorih, ki sta jih dala gospod Barroso in gospod Dimas, ali namerava sprejeti nadaljnje pobude za zaščito evropskih državljanov pred potresi?

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, Komisija se je v celoti obvezala, da bo pomagala pri zaščiti ljudi pred potresi. Ta zaščita mora tvoriti del celostnega pristopa k obravnavanju položaja, ki ga lahko povzročijo različne nevarnosti. Komisija je pred kratkim sprejela sporočilo z naslovom „Skupnostni pristop k preprečevanju naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek“. To sporočilo izhaja iz ukrepov, ki jih je sprejela Komisija v preteklih letih in so skladni s številnimi priporočili, ki jih je oblikoval Evropski

parlament v svoji resoluciji leta 2007. Ta poseben ukrep se nanaša predvsem na širjenje najboljših praks, razvoj skupnih pristopov do ocenjevanja tveganj, določanje območij in izobraževanje ter ozaveščanje, hkrati pa skuša izboljšati kohezijo in sinergije med finančnimi in zakonodajnimi sredstvi za preprečevanje, ki že obstajajo, in s tem okrepiti dodano vrednost ukrepa Evropske unije. Komisija si bo prizadevala po najboljših močeh za ublažitev posledic potresov s spodbujanjem držav članic za popolno vključitev skupnih evropskih standardov za stavbe in civilne zgradbe, zlasti Eurocode 8, v njihove nacionalne predpise. Komisija s posebnim interesom čaka na odgovor Evropskega parlamenta na pristop, ki ga je predlagala v svojem sporočilu.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, žal mi je, a vprašanje ostaja. Resnično ne razumem, zakaj Komisija zavrača, da bi storila za potrebe, kar je storila za poplave? Kakšna je razlika? Pravzaprav sem zelo presenečen, da razpravljamo o tem po nedavni katastrofi v Italiji. V zadnjem sporočilu, na katero se sklicujete, so potresi mimogrede omenjeni na treh mestih, na katera se sklicujete. Ali resnično verjamete, da sklicevanje na potrebe na treh točkah v sporočilu zadošča za izravnavo velikanske potrebe, ki jo imamo v Evropi, po posebnem sporočilu o potresih? Res bi rad dobil odgovor.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, sporočilo, ki smo ga izdali februarja 2009, zavzema celostni pristop k celotnemu vprašanju, ne glede na vir nevarnosti. Menimo, da je ta pristop najboljši. V zvezi s poplavami imamo sporočilo o pomanjkanju vode in suši. Obstajajo sporočila o posebnih nevarnostih ali posebnih problemih, ki obstajajo, vendar menimo, da je celostni pristop, ki ga želimo uporabiti, najprimernejši.

Pričakujemo odgovor Parlamenta in, če obstajajo pomembni razlogi, zakaj bi morali opustiti ta pristop, potem bomo razmislili o tem. Vendar vam moram reči, da bo sporočilo Komisije nekoliko pomagalo tudi pri preprečevanju posledic potresov.

Kot takšno je naslovljeno na države članice, ki ljubosumno varujejo načelo subsidiarnosti glede pristojnosti v tej zadevi, tako da bodo vključile v svoje nacionalne zakone določbe Evropske unije o zgradbah, in sicer določbe Eurocode 8 za nove zgradbe in določbe o okrepitvi zgradb za stare. Naj to storijo, naj sprejmejo še nekatere druge ukrepe, ki so potrebni, na primer dosledno spoštovanje predpisov s področja prostorskega načrtovanja, da bodo preprečili večino nesreč.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, s prelomno črto, ki gre skozi Apenine, je povezana še ena prelomna črta, ki prečka Slovenijo. Kot verjetno veste, je na tej prelomni črti jedrska elektrarna Krško. Na našo pobudo je bilo tam nameščenih nekaj opozorilnih naprav. Kakšne ukrepe načrtujete po tem uničujočem potresu v Italiji, da bi zajamčili varnost jedrske elektrarne Krško, ki stoji na prelomni črti, povezani s to. Ali menite, da bi lahko sprejeli previdnostne ukrepe, ki bi šli morda tako daleč, da bi zaprli Krško?

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, tudi jaz sem presenečen nad stališčem, ki ga je danes tu izrazila Komisija, ker, seveda, spoštujemo odgovor v zvezi z vprašanjem o subsidiarnosti in se popolnoma strinjam s posebnimi zahtevami, vendar to ne razreši vprašanja kolektivnega političnega predloga Evropske komisije, ki bi vključeval vse vidike katastrofe, ki so jo povzročili potresi. Gospod Pirker je dodal še en vidik in seveda bomo našli še druge. Vprašanje torej ostaja: zakaj poleg načela subsidiarnosti in posebnih ukrepov, ki jih je omenil komisar, nimamo globalnega predloga Evropske komisije?

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospa predsednica, kot sem rekel že prej, pričakujemo odgovor Evropskega parlamenta na sporočilo, ki smo ga izdali o preprečevanju potresov. Ko bomo dobili odgovor, bomo preučili, ali je boljši ta pristop ali drugi. Predvsem obstajajo posebne določbe za jedrske objekte in obstaja direktiva Seveso II za industrijo.

Predsednica. – Vprašanje št. 25 predložila **Avril Doyle (H-0211/09)**

Zadeva: Sončna toplotna električna energija in načrt za oživitev gospodarstva

V razpisu za spoprijemanje z resnimi energetske in gospodarskimi izzivi, s katerimi se sooča Evropska unija, je Komisija v svojem načrtu za oživitev gospodarstva predlagala ukrepe, ki so načrtovani, da bi prispevali h gospodarski oživitvi in energetskim ciljem. Vendar sončna toplotna električna energija, eden od najbolj obetavnih obnovljivih virov energije, ni vključena na seznam sektorjev, ki imajo od tega koristi.

Še več, evropska industrija je trenutno svetovna voditeljica na tem področju, vendar bo lahko ta položaj ohranila samo, če se bo domači trg razširil in se bodo še naprej spodbujale raziskave in razvoj.

Ali lahko Komisija prosim pojasni, zakaj je bil sektor sončne toplotne električne energije izključen iz močnih finančnih spodbud v načrtu oživitve? Kateri drugi viri financiranja so sektorju na voljo?

Andris Piebalgs, član Komisije. – Sončna toplotna električna energija ni bila nikoli izključena iz evropskega načrta za oživitev gospodarstva. Vanj ni bila vključena zato, ker smo obravnavali najnujnejše energetske potrebe. To pomeni, da smo pogledali zadeve, kjer je imela kriza največji vpliv in kjer se projekti niso dali uresničiti.

Prvo vprašanje je bila medsebojna povezava. Nobena proizvodnja energije, zlasti iz novih energetskih virov, ne more delovati, če obstajajo mrežne težave. Zato smo se kot nujne zadeve lotili električnega omrežja in medsebojnih povezav med državami članicami.

Poleg tega smo imeli krizo s plinom, ki je jasno pokazala, da ima manjkajoča fizična infrastruktura v nekaterih primerih velikanske posledice v motnjah z dobavo plina. To je najlažji način za odgovor na varnost dobave plina.

In lotili smo se še dveh drugih vprašanj, za katera menim, da bi ju nedvomno odložili, če ne bi zanju dobili podpore iz Skupnosti. Prvi je vetrna energija na morju, razmeroma velik projekt, ki ga je treba povezati s kopenskim omrežjem, in drugi je zajemanje in shranjevanje ogljika, kjer moramo res spodbuditi industrijo, da bo čim prej predlagala obsežen projekt.

To je razlog, zakaj nismo obravnavali drugih upravičenih področij. Zato nismo vključili tega, ne zato, ker ne bi verjeli v to. Verjamem v sončno toplotno električno energijo, vendar smo obravnavali le najnujnejše potrebe.

Kakšni viri so na voljo za podporo nadaljnega razvoja sončne toplotne električne energije? Prvič, tu je sedmi okvirni program. Za obdobje 2007–2013 imamo 2,35 milijard EUR. Drugič, to je področje, kjer lahko zagotovite sredstva. Od naslednjega leta imamo možnost, da zagotovimo 300 milijonov pravic do emisij za novince. Projekti obnovljive energije, kot je sončna toplotna električna energija, so upravičeni. Zato, če obstajajo projekti, so zelo dobrodošli.

Uporabimo lahko tudi sredstva iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Spodbujamo večjo uporabo sinergije energetskih virov, predvsem smo zvišali meje, koliko obnovljive energije se lahko porabi pri stanovanjski in energetski učinkovitosti. Celotna upravičenost za te ukrepe se je tako povečala.

Poleg tega bo Komisija poleti ali zgodaj jeseni predložila novo sporočilo o financiranju nizkoogljicnih tehnologij. Poskušali bomo to podrobneje obdelati, tako da bodo te tehnologije dobile podporo, ne le iz proračuna Skupnosti, temveč tudi iz industrije in držav članic, tako da bo ta pomoč ciljno usmerjena in bo nov tehnološki razvoj zelo hitro dosegel naš cilj 20 % obnovljive energije do leta 2020, morda pa smo lahko v tem pogledu še ambicioznejši.

Torej tega nismo izključili. Gre le za to, da imamo veliko področij, ki jih moramo obravnavati in smo se lotili najnujnejših področij, kamor je treba vložiti denar zdaj.

Avril Doyle (PPE-DE). – Hvala, komisar, za zelo izčrpen odgovor. Skrbno sem si zabeležila, kar ste povedali.

V primeru, da kateri od projektov, ki so bili posebej imenovani v načrtu za oživitev, ne bi mogel dobiti sredstev do skrajnega roka 30. junij 2010, ali boste imeli, če tako rečem, rezervni seznam projektov, ki bodo pripravljene za začetek, tako da bo šel denar dejansko v ta sektor za energetska učinkovitost in majhno porabo energije?

Na primer na sončnem toplotnem področju imajo glavne projekte pripravljene za začetek gradnje konec 2009 in več projektov, ki bodo pripravljene na začetku 2010. Ali imamo lahko rezervni seznam, tako da bi se ves ta denar uporabil v primeru, če ga projekti, za katere je razporejen ta hip, ne bi mogli črpati?

Andris Piebalgs, član Komisije. – Pri sestavljanju seznama smo pogledali večino projektov in vključili tudi države članice, tako da na tej stopnji nimam razloga, da bi mislil, da nam ne bo uspelo izplačati ali dodeliti vsega denarja.

Če bo prišlo do kakšnih zaostankov ali če kateri od projektov ne bo dovolj pripravljen, bomo imeli poročilo v marcu 2010. Torej, če bo obstajala možnost, da bi bil na voljo del denarja, sem obljubil v dialogu, da bo Komisija proučila, ali bo mogoče pripraviti ustrezen predlog. Vendar je še prezgodaj za obljube, ker je odvisno od tega, kako dobro bomo lahko razdelili denar, kajti danes imamo omejeno število projektov, za katere menimo, da so dovolj napredovali, da bi lahko uporabili ta denar.

Predsednica. – Vprašanje št. 26 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0218/09).

Zadeva: Jedrske elektrarne

Po navedbah Inštituta za energijo za jugovzhodno Evropo številne države EU in druge države iz južnih in vzhodnih regij in vzhodne sredozemske države, s katerimi potekajo pogajanja za pristop, proučujejo programe za razširitev ali gradnjo jedrskih elektrarn za proizvodnjo električne energije. Ali bo Komisija povedala, kakšne ukrepe in pobude namerava sprejeti, da bo uveljavila predpogoje in omejitve v zvezi s temi pobudami, ob upoštevanju posebnih geoloških značilnosti, podnebnih razmer in možnosti za financiranje teh programov in njihovo vitalnost?

Andris Piebalgs, član Komisije. – No, moj kolega Stavros Dimas je že odgovoril na dopolnilno vprašanje o tej zadevi.

V osnovi je jedrska energija vzpostavljena na tak način, da ima vsaka država svojega regulatorja jedrske varnosti, ki ima polno odgovornost za izvajanje ukrepov jedrske varnosti. Hkrati vsaka država članica odloča, ali bo uporabljala jedrsko energijo ali ne. To je predmet Pogodbe Euratom in zelo jasno je, da obstajajo dodatne zahteve. Dodatne zahteve so, da vsak projekt, ki je predložen, analizira tudi Komisija in mi damo priporočilo za projekte, ki naj se razvijajo. To smo storili v primeru Belene, pa tudi Močovce.

Obstaja tudi jasna obveznost, da morajo biti izpolnjene zahteve o presoji vplivov na okolje, kot je določeno v zakonodaji Skupnosti in uporabljene bodo tudi dodatne zahteve Konvencije UN/ECE iz Espooja o presoji čezmejnih vplivov na okolje.

Zato ne delamo razlik med državami članicami ne glede na predlagani projekt. Obstajajo jasne zahteve, ki jih je treba izpolniti, in vsak projekt se analizira glede na prednosti in na podlagi pravnega reda Skupnosti in okoljske zakonodaje. Lahko vam zagotovim, da je ta proces tako brezhiben, da ni bilo nikoli dano nobeno dovoljenje za gradnjo objekta jedrske elektrarne, če niso bile zajamčene varnostne zahteve.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, v zvezi s tem, kar je dejal komisar o ocenjevanju vsakega predloga, bi rada vprašala, ali je mogoče izvesti predhodno študijo za zadevno področje tudi na podlagi evropsko-sredozemskega sodelovanja in posebnih značilnosti tega področja, ali torej obstajajo merila, ki jih bo morala upoštevati vsaka država od samega začetka in jih izpolnjevati med načrtovanjem.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Prvič, prav vsaka država razvije svojo lastno zakonodajo, ki odloča o procesu, kako je treba predložiti vlogo. Pozneje je proces zelo odvisen od nacionalne zakonodaje in zakonodaje Euratom, na kateri temelji. Posledica je, da se ne moremo odločiti za regionalni pristop. Pogledati moramo položaj v vsaki državi posebej in posebej za vsak projekt.

Ne moremo preprosto pogledati povprečno stanje v regiji in dejati, da regija ni primerna za uporabo jedrske energije. To ne bi bilo realno, ker ne morete razviti projekta, ki bi bil uporaben na več ali manj vsakem mestu. Gre za vprašanje stroškov, pogojev in potrebnega časa. Zato ne moremo uporabiti regionalnega pristopa. Res moramo pogledati prav vsak konkreten projekt posebej, ker lahko samo na ta način jamčimo za popolno varnost projekta.

Paul Rübige (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje. Komisar, rad bi vam čestital za jedrski paket, ki ste ga pravkar predložili in se nanaša predvsem na nove jedrske elektrarne, pa tudi za predlog, da bi bili standardi Mednarodne agencije za atomsko energijo (MAAE) v prihodnje zavezujoči.

Rad bi vedel, ali menite, da bi v naslednjem zakonodajnem obdobju lahko pripravili predlog za regulativni organ EU ali da bi lahko nadgradili združenje WENRA v organ za izdajanje zavezujočih standardov in ali bi lahko naredili tudi, da bi bili standardi MAAE obvezni za vse države članice.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Glede drugega dela sem prepričan, da se lahko s to skupino jedrskih regulatorjev na visoki ravni premaknemo naprej k močnejšim standardom. To je zgolj izhodišče, bilo je najmanjši skupni imenovalac, ki smo ga lahko razvili.

Hkrati pa zaradi občutljivosti vprašanja – politično in včasih tudi kulturno – močno dvomim, da bi evropski regulator lahko odigral zahtevano vlogo. Ne bom rekel, da evropskemu regulatorju ni mogoče zaupati, temveč, da se regulator ne sme vmešavati v jedrske objekte. Prepričan sem, da bi moral polno odgovornost za varnost vedno imeti nacionalni regulator, ker je to najboljši način in se bomo s tem vedno izognili razpravi, ali je centralni regulator dovolj trdo pritisnil na jedrsko energetiko ipd.

Dobro je vzpostaviti skupen okvir, vendar mora odgovornost ostati na vseh regulatorjih, ki imajo, kot je predlagano v direktivi o jedrski varnosti, polno odgovornost in vse potrebne instrumente za izvajanje te politike. V Uniji imamo zelo dobre regulatorje za jedrsko varnost, zato organizacijski pretres ni potreben. Zvišati moramo samo obvezujoče standarde, začeti na ravni, ki jo imamo zdaj, in sodelovati ter tako pokazati svetu, da je mogoče zvišati standarde v jedrski panogi.

Predsednica. – Vprašanje št. 27 predložil **Brian Crowley** (H-0232/09)

Zadeva: Spodbujanje trajnostne energije v mestih

V mojem domačem mestu Cork si lokalne oblasti in podjetja prizadevajo za oblikovanje politike trajnostne energije. Kaj dela Komisija, da bi podprla mesta kot je Cork pri njihovih naporih za spodbujanje trajnostne energije?

Andris Piebalgs, član Komisije. – Zelo me veseli, da ste postavili to vprašanje, ker sem zelo ponosen na enega od naših dosežkov, in to je konvencija županov.

Leta 2008 smo podprli pobudo mest za konvencijo županov. To pomeni, da bi imela mesta zavezujočo obveznost, da do leta 2020 zmanjšajo CO₂ za več kot 20 %. V ta namen mesta pripravljajo akcijski načrt za trajnostno energijo. Ustanovila so tudi urad konvencije županov za usklajevanje in spodbujanje. Te ukrepe podpiramo prek skupnega raziskovalnega centra, da bosta zagotovljeni znanstvena podlaga in tehnična pomoč za pripravo, izvedbo in ocenitev akcijskih načrtov za trajnostno energijo. Za manjše občine se Komisija pogovarja z drugimi nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi upravami, da bi zagotovila njihovo podporo manjšim mestom.

V tem letu se načrtuje tudi izvedba naprednega sistema dobre prakse, to so primerjalna merila odličnosti.

S pomočjo Evropske investicijske banke (EIB) smo pripravili tudi aranžma za finančno podporo, s katerim dajemo nepovratna sredstva in uporabljamo EIB tudi za usmerjanje trajnostnega razvoja v mestih. EIB je že sodelovala v posebnih projektih, na primer v Barceloni, pri katerih so pogajanja že precej napredovala.

Vem, da Cork še ni podpisal te konvencije, zato je še vedno odvisno od Corca, ali bo uporabil to priložnost. To je dober način, da se resnično mobilizirajo državljani za temi pobudami.

Hkrati obstajajo tudi drugi instrumenti za trajnostni razvoj. Kohezijska politika zagotavlja mestom znatno podporo za izvajanje politik in ukrepov za trajnostno energijo. V obdobju 2007–2013 bo iz skladov kohezijske politike v pobude trajnostne energije v EU neposredno vloženi skupno 9 milijard EUR. Južni in vzhodni operativni program, ki vključuje mesto Cork, bo vložil v regijo 669 milijonov EUR in prispeval k doseganju lizbonskih ciljev za rast in delovna mesta.

Ti kohezijski skladi bodo neposredno podprli projekte trajnostne energije v regiji in pomagali vključiti nadaljnje nacionalne naložbe. Financiranje se lahko uporabi za spodbujanje energetske učinkovitosti in proizvodnjo obnovljive energije, razvoj sistemov učinkovitega upravljanja energije in spodbujanje čistega in trajnostnega javnega prevoza, zlasti v mestnih območjih.

Operativni program vključuje „sklad Gateway“, ki temelji na strategiji celovitega trajnostnega razvoja za Cork.

Za konec, pred kratkim je bil sklad za regionalni razvoj spremenjen tako, da daje vsem državam članicam možnost za uporabo regionalnih sredstev za izboljšanje energetske učinkovitosti in vključitev obnovljive energije v obstoječe stanovanjske objekte. To lahko znaša do 4 % skupne razporeditve sredstev regionalnega sklada.

Torej, da povzamem, prepričan sem, da smo oblikovali okvir za mesta, ki združuje ambicijo po razvoju trajnostnih modelov za državljane, in to je konvencija županov. Ta vključuje simpatizerje kot sta New York in Rochester in ima udeležence iz drugih držav zunaj EU, tako da ponuja veliko znanja prek urada, ki ga vodimo.

Glede finančne podpore na tej stopnji nimamo nobenega programa, ki bi bil namenjen energetske učinkovitosti, vendar imamo strukturne sklade, imamo program Inteligentna energija – Evropa in imamo tudi Evropsko investicijsko banko. Vse te instrumente uporabljamo za podporo tem pobudam. Evropska investicijska banka je zelo dejavna v tem procesu. Vendar na tej stopnji ne gre toliko za vprašanje financ, temveč bolj za dobre projekte in resnično namensko politiko mest.

To je moj odgovor na vaše zelo pomembno vprašanje. Verjamem, da bodo imela mesta vse možnosti, da se usmerijo v prihodnost trajnostne energije.

Brian Crowley (UEN). – Hvala komisar Piebalgs za vaš odgovor. Komisar, v svojem odgovoru ste že poudarili, da je učinkovitost v energetiki povzročila varčevanje v ekonomskem smislu, vendar moramo zdaj narediti korak naprej. Namesto, da zgolj spodbujamo trajnost in energetska učinkovitost, moramo izkoristiti sredstva, da bomo našli nove načine za ustvarjanje energije, da bodo naša mesta, kot smo že prej rekli, še bolj samozadostna, ne pa, da bi uvažala gorivo ali gradila jedrske elektrarne. Najti moramo pametnejše in boljše načine in morda v prihodnosti ne bi gledali le investicijsko banko, ampak tudi nove zamisli, ki prihajajo iz Komisije.

Andris Piebalgs, član Komisije. – Trudimo se, da bi se odzvali na to zahtevo. Načrtujemo, da bi do konca tega leta pripravili nov akcijski načrt energetske učinkovitosti, ki bo to obravnaval. Sestavljamo tudi sporočilo o financiranju nizkoogljičnih energetskih virov.

Za zainteresirane strani je zelo pomembno, da prevzamejo pobudo in od mest pričakujem, da bodo predložila predloge in pritisnili na poslance Evropskega parlamenta in na države članice, naj ustvarijo vseevropske instrumente na zadevnih področjih.

Brez tega pristopa od spodaj navzgor nam ne bo uspelo izkoristiti priložnosti, ki obstajajo. Evropska mesta so tako različna in obstaja toliko dobrih zamisli, da ne bi smeli poskušati prav v vsakem mestu z uporabo pristopa od zgoraj navzdol.

Prepričan sem, da bo konvencija županov zagotovila tako potreben intelektualni vložek in izkušnje za politike, ki jih moramo oblikovati, da bomo dosegli trajnostna mesta. Ne gre le za varčevanje. Pri tem je vpletenih več vprašanj. Gre tudi za pametna omrežja, vključevanje obnovljive energije in trajnostnega prevoza – avtobusov na vodikov pogon in električnih vozil. Obstaja veliko možnosti.

Vsako posamezno mesto lahko naredi svoj lasten program, kajti to, kar je pripravila konvencija županov, je obveznost, da se CO₂ zmanjša za več kot 20 %. To ne pomeni nujno s pomočjo energetske učinkovitosti. Lahko je področje povsem druge politike. To je zelo odvisno od lokalnih okoliščin.

Predsednica. – Glede na čas se bojim, da ne morem sprejeti naslednjega dodatnega vprašanja. Žal mi je, gospod Rübige, vendar ste že imeli eno vprašanje in komisar nam je dal nekaj zelo popolnih odgovorov.

Predsednica. – Vprašanje št. 28 predložil **Claude Moraes (H-0216/09)**

Zadeva: Gospodarska kriza in protekcionizem

Kot je upravičeno dejala naša komisarka za trgovino, se moramo v svojem odzivu na sedanjo gospodarsko krizo izogibati protekcionizmu, ker je splošno sprejeto, da se iz tega gospodarskega upada ne bomo rešili z omejevanjem trgovine.

Na kakšen način se trudi Komisija preprečiti rast protekcionističnih teženj v svojih mednarodnih trgovinskih pogajanjih? Ali je mogoče poročati o kakšnem napredku v zvezi z dokončanjem kroga pogajanj v Dohi?

Poleg tega, kako bo Komisija zagotovila, da bo spodbujanje odprte trgovine uravnoteženo s prednostnimi razvojnimi nalogami EU, kot so temeljni delovni standardi in okoljska trajnost?

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Evropska unija ima že od izbruha gospodarske krize v skladu s svojo zavezanostjo pošteni in odprti trgovini trdno stališče proti odkritemu protekcionizmu.

Komisija intenzivno spremlja protekcionistične ukrepe, ki jih uvedejo njene glavne trgovinske partnerice, z namenom, da bo ustrezno ukrepala. Poleg tega je EU močno podprla pobudo Svetovne trgovinske organizacije, da se med gospodarsko in finančno krizo poroča o razvoju, povezanem s trgovino.

Od začetka sedanje krize je EU bolj kot kdaj prej zavezana večstranskosti, preglednosti in odprtim trgovinam na podlagi pravil, ki enako koristijo razvitim državam in državam v razvoju. EU je vztrajno trdila, da je ambiciozen in uravnotežen izid kroga pogajanj v Dohi med najpomembnejšimi instrumenti za preprečevanje trgovinskega protekcionizma in izboljšanje gospodarstva.

To je tudi sporočilo, ki ga je STO podala v nedavnem pregledu trgovinske politike EU, v katerem je pohvalila vlogo, ki jo je imela EU pri krepitvi večstranskega trgovinskega sistema. Ključna vloga, ki bi jo lahko imel krog pogajanj v Dohi v sedanji krizi, je bila ugotovljena tudi v globalnem načrtu G20 za oživitve in reformo,

ki je bil izdan 2. aprila. Voditelji G20 so ponovno izrazili svojo zavezo, da se na krogu pogajanj v Dohi doseže hiter sklep.

Nazadnje, zaveza EU odprti trgovini gre z roko v roki z zavezo trajnostnemu razvoju, ki je prevladujoči cilj politike EU, tudi v kontekstu različnih pobud trgovinske politike.

Trajnostni razvoj in zlasti okoljski in socialni premisleki, so pomembne sestavine naše trgovinske politike. S tem je povezano vključevanje določb trajnostnega razvoja, ki se osredotočajo na delovne in okoljske standarde, v naše dvostranske trgovinske sporazume.

Claude Moraes (PSE). – Hvala, komisarka, zavedam se, da danes nadomeščate komisarko Ashton. Želel bi čestitati Komisiji in poslancem tega parlamenta, ki so v Odboru za mednarodno trgovino, za prizadevanje pri odvrčanju od protekcionističnih teženj.

Rad bi vprašal glede držav v razvoju in kako lahko zagotovimo, da bomo povečali ali spodbudili trgovino z državami v razvoju in med njimi, na primer prek povečanja pomoči, povezane s trgovino. To je pomembna sestavina, ki bi jo morali upoštevati. Na splošno sem videl zelo spodbudno dejavnost Komisije in Parlamenta v zvezi s protekcionističnimi težnjami, ki bi bile korak nazaj.

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Poročili STO in poročilo Komisije o lastnem spremljanju kažeta, da ni nobenega neposrednega tveganja za splošno stopnjevanje protekcionizma. Nobeden od velikih trgovinskih narodov se še ni zatekel k vsesplošnim omejitvam trgovine in naložb. Razvoj v nekaterih državah, na primer v Rusiji, Indoneziji in Argentini, je treba pozorno spremljati, ker so bile te države do zdaj največje uporabnice mejnih ukrepov za omejitve trgovine. Na splošno so najpogostejši ciljni sektorji kmetijstvo in živilski izdelki, železo in jeklo, kovine, avtomobili, tekstil in igrače.

David Martin (PSE). - Ali Komisija sprejema, da bi morali poleg tega, da poučujemo druge in jih spremljamo, ali se izogibajo tveganju protekcionizma, tudi samo paziti in poskrbeti za to, da se naši instrumenti trgovinske zaščite, res uporabljajo za to, čemur so bili namenjeni in ne kot protekcionistični ukrepi?

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Komisija dela vse, kar je mogoče, da bi zagotovila, da bo spremljanje v vsakem pogledu močno, zlasti glede vprašanja, ki ste ga načeli. Lahko prenesem vaše sporočilo komisarki Ashton, da bomo dobili določnejše stališče in odgovor, vendar do zdaj ni bilo motečih signalov.

Predsednica. – Vprašanje št. 29 predložil **Seán Ó Neachtain (H-0234/09)**

Zadeva: Internetno piratstvo v Kanadi.

Kanada ima eno najvišjih ravni internetnega piratstva. To je resno poslabšalo zakonodajo in izvrševanje. Pravzaprav je nujno potrebna revizija kanadskega zakona o avtorskih pravicah, da bi ga uskladili s sedanji mednarodnimi standardi varstva v spletnem okolju, kot so standardi, navedeni v „internetnih“ pogodbah Svetovne organizacije za intelektualno lastnino iz leta 1996 in Direktivi EU o avtorskih pravicah (2001/29/ES). Dlje ko bo trajalo to stanje, dlje bodo evropski imetniki pravic – predvsem ustvarjalni sektor (avtorji, skladatelji, izvajalci, pevci in proizvajalci fonogramov) – prikrajšani za pravna sredstva, ki jih potrebujejo, da se ustavi obsežno spletno kršenje njihovih pravic v Kanadi. Njihove izgube zaradi internetnega piratstva so ogromne. Stanje je takšno, da je bolje, da se sprejme zakonodajni ukrep zdaj, kot pa po skorajšnjem trgovinskem vrhu EU–Kanada v maju in po poznejših dvostranskih trgovinskih pogajanjih.

Kaj počne Komisija glede na nujnost te zadeve, da bi zagotovila, da bo Kanada brez odlašanja spremenila svojo ustrezno zakonodajo?

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Komisija se zaveda vprašanj, ki so nastopila v zvezi z varovanjem in uveljavitvijo pravic intelektualne lastnine v Kanadi. Izredno smo zaskrbljeni, ker se zdi, da daje Kanada zelo malo prednosti predlagani reformi svojega zakona o avtorskih pravicah.

Razumno varovanje pravic intelektualne lastnine je bistveno za prihodnje preživetje ustvarjalnih panog. Medtem ko nekaj držav članic zdaj nestrpno razpravlja o tem, kako bi lahko pravice intelektualne lastnine bolje prilagodili spletnemu svetu, moramo resnično še vedno posvečati pozornost tveganjem internetnega piratstva, ki izhaja iz tretjih držav.

Eno od ključnih vprašanj v igri je, kako doseči pošteno ravnotežje med interesi imetnikov pravic in interesi potrošnikov ter hkrati spoštovati pravila o varstvu podatkov. Spomnili se boste, da je bila to ključna točka razprave v pobudi Komisije o ustvarjalnih vsebinah na spletu, ki jo je Komisija sprožila 3. januarja 2008.

Komisija zdaj že kar nekaj časa odločno kaže kanadskim oblastem svojo zaskrbljenost. Dejstvo, da bomo kmalu začeli pogajanja o prostotrgovinskem sporazumu s Kanado, nam bo dalo novo priložnost za izpeljavo znatnega napredka v varovanju pravic intelektualne lastnine v Kanadi. Medtem pa bo Komisija predstavila zadevo kanadskim oblastem na najvišji ravni. Zahtevala bo tudi, da se čim prej začne revizija kanadske zakonodaje o avtorskih pravicah, najbolje med sedanjim zasedanjem Parlamenta.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospa predsednica, želel bi se zahvaliti komisarki za ta odgovor. Vendar bi rad zastavil vprašanje – koliko upanja ima Komisija, da bodo njena prizadevanja v zvezi s Kanado uspešna in kakšni so neposredni načrti Komisije za zaustavitev internetnega piratstva in te prakse? Če tega ne moremo ustaviti v državi, kot je Kanada, kakšne možnosti imamo v drugih primerih?

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Ko sem rekla že prej, trgovinski sporazum nam bo dal zakoniti okvir za obravnavo nekaterih trgovinskih vprašanj v zvezi s Kanado, ki motijo EU, na primer uveljavitev standardov pravic intelektualne lastnine in nekaterih protikonkurenčnih praks. Smo pa optimistični, ker bomo imeli pogajanja o sporazumu o prosti trgovini.

Predsednica. – Vprašanje št. 30 predložil **David Martin (H-0245/09)**

Zadeva: Sporazum o prosti trgovini s Korejo

Ali lahko po nedavnih razpravah med Komisijo in južnokorejskim ministrstvom za trgovino Komisija opiše stanje v zvezi s pogajanjmi o sporazumu o prosti trgovini med EU in Korejo?

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Pogajanja o sporazumu o prosti trgovini s Korejo so prišla najdlje od tekočih trgovinskih pogajanj, ki jih ima EU. Po dveh letih pogajanj imamo zdaj na doseg roke celovit sporazum s četrto največjo partnerico EU zunaj Evrope.

Sporazum o prosti trgovini s Korejo bi vzpostavil nov dostop do trga na številnih področjih, ki so zanimiva za izvoznike iz EU. Za ponazoritev: sporazum bi takoj odpravil za 1,6 milijard EUR carinskih dajatev v korist izvoznikov EU; ponudil trdne norme, ki niso povezane s tarifami, v prednostnih sektorjih, kot so avtomobilski, farmacevtski ali sektor potrošniških aparatov, zagotovil dostop do velikega novega trga storitev, ki so posebno zanimive za ponudnike storitev iz EU; ponudil doslej najambicioznejši sveženj pravic intelektualne lastnine, javnih naročil, trajnostnega razvoja in drugih predpisov; in predvidel nove načine vključevanja civilne družbe v spremljanje izvajanja sporazuma o prosti trgovini ter varovanja naših občutljivih točk z ustreznimi dogovori.

Sporazum o prosti trgovini bi bil tudi uporabna referenčna točka za druga pogajanja. Poleg tega bi sklenitev tega sporazuma zdaj pokazala zavezanost obeh strani odprtim trgovim kot odgovor na sedanje gospodarsko okolje.

Na koncu osmega kroga pogajanj marca 2009 sta obe strani naredili pomemben tehnični napredek na svoji ravni, a določeno število težkih vprašanj je ostalo nerešeno.

Komisarka EU za trgovino Ashtonova in korejski minister za trgovino Kim sta se potem 2. aprila 2009 sestala v Londonu. Kljub intenzivnim razpravam ni bilo mogoče premostiti razhajanj v preostalih vprašanjih, kot so carinska povračila in pravila o poreklu.

Komisija se trenutno posvetuje o najboljši poti naprej.

David Martin (PSE). – Hvala, komisar, za ta odgovor. Prvič, popolnoma se strinjam, da bi sporazum o prosti trgovini s Korejo prinesel velikanske koristi za obe, za Evropsko unijo in za Korejo, in bi poslal pozitiven signal glede naše odločenosti, da pustimo trge odprte. Vendar se zdi, da leži vzrok za to, da nismo mogli doseči sporazuma, bolj v Združenih državah kot v naši pogajalski partnerici.

Če je to tako, če ne moremo doseči sporazuma s Korejo, ali potem Komisija sprejema, da lahko glede sporazumov o prosti trgovini GD za trgovino tudi spakira in gre domov, kajti če se ne moremo sporazumeti s Korejo, ali se potem ne bomo sporazumeli z Indijo, združenjem ASEAN in glede nobenega takega sporazuma, o katerih se pogajamo?

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Nasprotno, države članice so pred kratkim potrdile svoj interes za sklenitev ambicioznega in uravnoveženega sporazuma s Korejo.

Kot po navadi bo Komisija branila načela, na podlagi katerih se pogaja z vsemi državami.

Glyn Ford (PSE). – Hvala lepa. Morda bi komisarka komentirala stanje v nemški vladi glede te zadeve.

Tako kot gospod Martin podpiram sporazum o prosti trgovini z Republiko Korejo. Vendar moramo biti previdni glede podrobnosti in časovne usklajenosti. Ocenjuje se, da bi se v Evropi prodalo 650 000 korejskih avtomobilov na leto. Nekaj proizvodnje je že v vzhodni Evropi, to pa bi bil velik obseg novega uvoza.

Večina raziskav kaže, da bi se s tem nadomestila prodaja japonskih avtomobilov, izdelanih v Evropi, kot so tisti, ki jih izdeluje tovarna Honda v mojem volilnem okrožju v Swindonu. Ta tovarna je trenutno zaprta in delavci so na čakanju. Da se ne bi trenutno stanje tukaj in drugje v Evropi poslabšalo, ali boste zagotovili resen časovni odmik, preden bo dovoljen tak uvoz?

Meglina Kuneva, članica Komisije. – Razumem vaše skrbi glede stanja v avtomobilski industriji. Od začetka pogajanj s Korejo je Komisija vložila znatna sredstva v pridobivanje dobrih rezultatov za avtomobilsko industrijo EU. Evropski izvozniki avtomobilov bodo imeli korist iz kombinacije odprave korejskih carin na avtomobile in učinkovite odstranitve tehničnih ovir. Največje ovire bodo odstranjene od prvega dne sporazuma.

Predsednica. – Vprašanje št. 31 predložil **Georgios Papastamkos (H-0257/09)**

Zadeva: Gospodarski spor med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike v zvezi z govedino, vzrejeno s hormoni.

Ali bo Komisija zagotovila informacije o izidu pogajanj, ki jih vodi z organi ZDA z namenom dokončne preprečitve (po sklepu o začasnem umiku) aktiviranja tako imenovanega vrtiljaka povračilnih ukrepov, kot del čezatlantskega trgovinskega spora o govejem mesu, pridelanem s hormoni in odpravi že uveljavljenih povračilnih ukrepov?

Meglina Kuneva, članica Komisije. – Komisija se trenutno še vedno ukvarja s pogajanjmi z Združenimi državami in smo zelo optimistični, da se utegne prav kmalu pojaviti vzajemno sprejemljiva rešitev. V zadnjih nekaj tednih smo imeli intenzivne čezatlantske stike v tej zadevi. Komisarka EU za trgovino Catherine Ashton in trgovinski predstavnik ZDA Ron Kirk sta se 22. aprila sporazumela o nadaljnjih dogovorih, s katerimi bi našli dogovorjeno rešitev dolgoročnega spora zaradi govejega mesa, pridelanega s hormoni.

Potrdila sta svojo željo, da se reši to težko vprašanje, ki škodljivo vpliva na podjetja in potrošnike v EU in ZDA in z namenom, da bi spodbudila pogajanja za rešitev, sta se komisarka Ashtonova in trgovinski predstavnik ZDA Kirk dogovorila, da se uvedba tako imenovanega „vrtiljaka“ sankcij s strani ZDA za nekatere proizvode EU odloži še za naslednja dva tedna po prvotnem končnem roku 23. april.

Komisija se zavezuje, da bo po najboljših močeh iskala pozitivno in trajno rešitev tega vprašanja in trenutno se vodijo pogovori višjih uradnikov z obeh strani. Končni cilji Komisije v teh pogajanjih so dokončno preprečiti aktivacijo „vrtiljaka“ sankcij in razveljaviti trenutno veljavne povračilne ukrepe. Prepričani smo, da je tik pred zdajci sporazum, ki bo povsem zavaroval javno zdravje in cilje varstva potrošnikov v tej zadevi.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, v odsotnosti pristojne komisarke, gospe Ashton, bi se rad zahvalil komisarki Kuneva za njen odgovor in prosil komisarko, naj prenese gospe Ashton mojo zahvalo za posredovanje in posvetovanje z ameriško stranjo glede odprave vrtiljaka povračilnih ukrepov s strani Združenih držav Amerike. To je ukrep, ki, če nič drugega, gre en korak naprej, gre prek meja partnerstva med Združenimi državami Amerike in Evropsko unijo, ki sta glavna komercialna igralca, ki igrata vodilno vlogo tudi v okviru kroga pogajanj v Dohi pod okriljem Svetovne trgovinske organizacije.

Meglina Kuneva, članica Komisije. – Gospod Papastamkos, z veseljem bom posredovala vaše sporočilo komisarki Ashton in, da ne bom šla predaleč s pripovedovanjem, mislim, da bodo rezultati povsem zadovoljivi.

Predsednica. – Vprašanje št. 32 predložila **Giovanna Corda (H-0209/09)**

Zadeva: Letalske družbe, ki ne spoštujejo Uredbe št. 261/2004

Sodišče Evropskih skupnosti je 22. decembra 2008 sprejelo sodbo, na podlagi katere letalski prevoznik ne sme zavrniti odškodnine potnikom zaradi odpovedi leta zaradi tehničnih napak na letalu. Švedsko sodišče, na katerega je varuh človekovih pravic vložil zadevo, je sprejelo podobno sodbo.

Ali lahko Komisija navede, do kakšnega obsega bo upoštevala ti sodbi, ki ponovno dokazujeta odpor letalskih družb, preveč nejasno besedilo Uredbe št. 261/2004⁽¹⁾ glede „izrednih razmer“, ki upravičujejo odpoved, in pasivnost Komisije spričo številnih kršitev te uredbe na škodo potnikov?

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, poslanci, prepričan sem, da moramo predvsem poudariti, da ni delo Komisije, da bi razlagala sodbe Sodišča. Te sodbe se nanašajo na vprašanja v zvezi s prejšnjimi sodbami nacionalnih sodišč, s ciljem zagotoviti enotno uporabo zakonodaje Skupnosti.

Pod pogoji člena 16 Uredbe (ES) št. 261/2004 o pravicah potnikov v primeru zavrnitve vkrcanja in odpovedi ali velike zamude letov, so države članice odgovorne za uporabo uredbe in so dolžne preganjati letalske družbe, ki ne izpolnjujejo določil. Pristojni nacionalni organi, ki jih imenujejo države članice v skladu s predpisi, morajo pri obravnavi pritožb potnikov, ki so jim dostavljene, jasno upoštevati navodila Sodišča. Vloga Komisije je, da spremlja pravilno izvajanje uredbe s strani pristojnih organov, zlasti glede ustreznih sodb Sodišča.

Zadnje srečanje med Komisijo in pristojnimi nacionalnimi organi je bilo lansko leto na začetku decembra, z drugimi besedami, nekaj tednov pred sklepom Sodišča. Komisija je načrtovala drugo srečanje za 14. tega meseca. Na tem srečanju bomo preučili nedavni sklep Sodišča v zadevi C-549/07.

Nacionalni organi bodo imeli priložnost dati pripombe na sodbo in opisati, kako ocenjujejo vedenje letalskih družb do potnikov v primeru odpovedi glede na ta precedens in tudi praktične posledice te sodbe.

Giovanna Corda (PSE). – (IT) Komisar, hvala lepa, kajti mislim, da je treba tej zadevi posvetiti ustrezno pozornost. Če prav razumem, morajo države članice obvladati te zadeve, vendar lahko tudi vi pogledate, če se da kaj storiti. Torej, hvala za vaš odgovor in z veseljem pričakujemo, da bomo videli, kaj se bo zdaj zgodilo.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Hvala, ker ste govorili italijansko. Vem, da ste Italijanka, torej še enkrat, hvala. Komisija bo seveda spremljala, kaj se dogaja, ker sem prepričan, da so pravice potnikov za vse nas zelo pomembne. To je eden od ciljev mojega dela v vlogi komisarja.

To pravim v času, ko je moje imenovanje odobril Parlament. Torej bom nadaljeval z zagotavljanjem, da se bo izvajalo spremljanje in preverjanje, če države članice spoštujejo pravice potnikov. Vsi smo zavezani, celo gospa Kuneva, da poskušamo učinkovito braniti pravice državljanov na vseh področjih.

Glyn Ford (PSE). – Bom kratek, ker razumem, da je zelo malo časa. Komisar, reči moram, da je trenutno izvajanje pravic, ki jih imamo, odkrito povedano, norčevanje. Pred kratkim sem bil v Amsterdamu in sem gledal, kako je KLM ravnal s potniki, katerih let je imel zamudo, tako da jih je prenaročal na lastno prijavo za let. Osebe je sistematično, ne da bi spraševalo potnike, zavračalo odškodnino in pomoč, do katere so bili upravičeni.

Ali bi lahko Komisija to malo spremljala? Ali bi lahko dejansko imeli nekaj ljudi na letališčih, ki bi pogledali, kaj počnejo letalske družbe? Kajti, odkrito rečeno, meni se zdi, da je to postalo norčevanje.

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, Komisija namerava poročati Parlamentu in Svetu o delovanju in rezultatih Uredbe (ES) št. 261/2004 s sporočilom, ki bi moral biti sprejet v drugi polovici tega leta.

Ta dokument bo analiziral štiri leta delovanja Uredbe in bo predlagal, da se sprejmejo še drugi ukrepi za zmanjšanje števila neprijetnih dogodkov in izboljšanje varstva pravic potnikov.

Zato bodo preverjena vsa letališča. Upam, da bo delo Komisije izboljšalo položaj in zagotovilo državljanom odgovore, ki jih pričakujejo. Zato vam lahko zagotovim svojo zavezanost kot komisar. Začel sem in bom nadaljeval in lahko potrdim svojo zavezo.

Predsednica. – Vprašanje št. 33 predložil **Emmanouil Angelakas (H-0212/09)**

Zadeva: Privatizacija letalskih družb v Evropski uniji

Glede na uspešen model, ki je bil uporabljen za privatizacijo letalske družbe Olympic Airways in njen prenos na zasebnega vlagatelja, ali bo Komisija povedala, do kakšnega obsega se lahko ta model uporabi za druge letalske družbe, ki se soočajo s podobnimi problemi?

⁽¹⁾ UL L 46, 17.2.2004, str. 1.

Kako Komisija ocenjuje možnosti za prihodnjo privatizacijo letalskih družb v EU? Koliko združitve letalskih družb prispevajo k obravnavi krize, ne da bi ustvarjale monopole in zmanjševale konkurenco?

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, poslanci, tudi Komisija deli z vami mnenje, ki ste ga izrazili v besedilu vprašanja, z drugimi besedami, da so sklepi Komisije očitno vodili v naročeno prodajo nekaterih delov obeh družb Olympic Airlines in Olympic Airways Services. Ti so bili gotovo uspešni glede konkurenčnosti in politike prevoza.

Alitalia je uporabila enak model in lahko ga uporabijo vse letalske družbe, ki se znajdejo v resnih težavah. Ta odločitev je torej vodila v oblikovanje novega modela letalske družbe, ki bi moral biti letalska družba prihodnosti: nič več državno podjetje, temveč povsem privatizirano podjetje. To je delo, ki ga je Komisija poskusila podpreti. Verjamem, da imajo takšen cilj privatiziranja tudi druge letalske družbe, v mislih imam Austrian Airlines, Malev in Czech Airlines.

V skladu s pogodbo mora Komisija kljub temu ostati nevtralna glede javnega ali zasebnega lastništva družb. Komisija je naklonjena konsolidaciji zračnega sektorja Skupnosti, ki ga še vedno šteje za preveč razdrobljenega, zlasti glede na sedanjo krizo.

Ta konsolidacija pa seveda ne bi smela preprečiti konkurence do obsega, ki bi ogrozil učinkovito delovanje skupnega trga. Komisija (ali pristojni nacionalni organ) je odgovorna za spremljanje koncentracij, ki se izvajajo v ta namen pod pogoji ustrezne uredbe Skupnosti, odvisno od velikosti ustrezne operacije koncentracije.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, zahvaljujem se komisarju za pripombe in odgovor. Rad bi izkoristil navzočnost komisarja in ga vprašal, ali je Komisija opravila kakšne ocene o izgubah delovnih mest v evropskih letalskih družbah v zadnjih osmih mesecih, odkar je izbruhnila gospodarska kriza, in, če jih je, kakšni ukrepi bi se po njenem mnenju lahko uporabili za izboljšanje položaja?

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, nimam nobenih natančnih podatkov o izgubah delovnih mest zaradi krize, vendar se nedvomno dobro zavedam, kaj se dogaja v sektorju zračnega prevoza.

Vsa moja prizadevanja v vlogi komisarja za prevoz so bila usmerjena v podporo tej obliki prevoza in zato me ne preseneča, da spet razpravljamo o vprašanju, o zadevi slotov, ki ima namen preprečiti, da bi se položaj letalskih družb v tem času krize poslabšal. To pomeni tudi poskuse zmanjšanja izgub delovnih mest, z drugimi besedami, zapolnitve zaposlitvenih ravni v okviru Evropske unije v sektorju zračnega prevoza.

Predsednica. – Vprašanje št. 34 predložil **Bernd Posselt** (H-0214/09)

Zadeva: Evropska železniška magistrala in osnovni predor pod Brennerjem

Ali lahko Komisija zagotovi podrobne informacije o natančnem časovnem razporedu in finančnih načrtih za oba kraka železniške povezave visokih hitrosti za Evropo od Strasbourga do Dunaja in predor Brenner kot osrednji del povezave Berlin–Rim? Kateri nadaljnji koraki se načrtujejo in ali so predvidene kakšne dodatne možnosti v načrtu oživitve?

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije*. – (IT) Gospa predsednica, gospod Posselt, kot veste, je osrednji del tega prednostnega projekta.

Komisija podpira ta ključni element prednostnega projekta, ki bo omogočil povezavo železniških omrežij na obeh straneh Alp z visoko zmogljivo progo visokih hitrosti, načrtovano v glavnem za prevoz tovora. Projekt bo tako prispeval k učinkovitemu delovanju notranjega trga in okoljskim ciljem ter oživitvi gospodarstva.

Komisija bi zato rada izpolnila pričakovanja državljanov v praksi. To je še en razlog, zakaj smo pospešili dodeljevanje financ na koncu lanskega leta, potem ko je bila dana odobritev za 786 milijonov EUR za financiranje prednostnega projekta št. 1. Koordinatorica gospa van Miert je spremljala projekt od leta 2005, prepričan sem, da s pozitivnimi rezultati.

Trenutno smo začeli postopek posvetovanja z državami članicami EU, da bi obnovili mandat evropskim koordinatorjem in tako pokrili obdobje 2009–2013. Na ta način jim bomo omogočili, da bodo izpeljali svoje delo, predvsem spremljanje prednostnih projektov. Dne 22. marca 2009 so avstrijske oblasti predložile

svoj večletni program za infrastrukturo, ki vključuje financiranje predora Brenner. Dne 17. aprila 2009, po dokončanju presoje vplivov na okolje, so izdali gradbeno dovoljenje za projekt.

Italijanske oblasti so za svoj del predložile projekt predora italijanskemu medministrskemu gospodarskemu programskemu odboru (CIPE), tako da bi se v maju lahko odobrilo financiranje. Minister Matteoli, s katerim sem govoril, potrjuje voljo italijanske države, da zasleduje ta cilj, z drugimi besedami, da financira projekt, in prepričan sem, da so se avstrijske in italijanske oblasti povsem sporazumele o tej zadevi.

Prednostni projekt 17 – proga visokih hitrosti Strasbourg–Dunaj, ki tvori del železniške osi Pariz–Strasbourg–Stuttgart–Dunaj–Bratislava – se zadovoljivo nadaljuje v vseh vključenih državah članicah: Franciji, Nemčiji, Avstriji in Slovaški. Večina 831 km odseka med Strasbourgom in Dunajem – konkretno odseka Strasbourg–Stuttgart in Linz–Dunaj – bo končana do leta 2015. Odsek Stuttgart–Ulm, ki pomeni najhujše ozko grlo, bo končan do 2020.

Ustrezen finančni protokol bo podpisan 2. aprila letos. Trenutno se zdi, da je najbolj zapleten mejni odsek na Bavarskem med Münchnom in Salzburgom. Nemška vlada trenutno izvaja pregled večletnega programiranja, zato bomo morali počakati do konca tega leta, preden bomo lahko začeli razpravljati o tem zelo pomembnem odseku. Odsek Strasbourg–Dunaj bo stal 10 milijard EUR in prednostni projekt bo stal skupno 13,5 milijard EUR.

Prepričan sem, da so te informacije uporabne in da pokrivajo vse zahteve iz vprašanja gospoda Posselta.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Komisar, rad bi se vam zahvalil za zelo dober in podroben odgovor in tudi za vaše odlično delo pri teh dveh pomembnih projektih, ki prečkata München. Imam samo še dve kratki dodatni vprašanji.

Prvič, v zvezi s predorom Brenner se govori, da bo omejen na potniški promet. Ali lahko to izključite?

Drugič, v Avstriji in v Stuttgartu je bilo veliko narejenega za glavno progo od Strasbourga do Dunaja in Budimpešte. Vendar imamo problem z obvoznico v Münchnu, povezavo z münchenskim letališčem in odsekom iz Münchna do Mühldorfa, Freilassinga in Salzburga, torej s „kemičnim trikotnikom“ in odsekom prek Mühldorfa. Rad bi vas opozoril na to predvsem zato, ker je napredovanje tu še vedno zelo počasno.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, v zvezi s povezavo Berlin–Palermo vam lahko zagotovim, čeprav je razumljivo, da kroženje govoric povzroča zaskrbljenost, da so te govornice popolnoma brez osnove.

Rad bi vam povedal še nekaj drugih novic, ker se zanimате zlasti za odsek Strasbourg–Dunaj. Dne 31. marca je Evropska komisija objavila dva natečaja za predložitev predlogov TEN-T. V okviru teh predlogov bi lahko odsek Strasbourg–Dunaj dobil podporo na podlagi letnega programa 2009, ki znaša 140 milijonov EUR za obe študiji in delovne projekte, in iz evropskega načrta za oživitve gospodarstva, ki zagotavlja 500 milijonov EUR, namenjenih izključno za delovne projekte, ki se morajo začeti najpozneje do konca leta 2010.

Seveda pa morajo nacionalne vlade poslati predloge za sofinanciranje, ki bodo ocenjeni v konkurenci s predlogi iz drugih držav članic. To pomeni, da se lahko Nemčija, če namerava predložiti načrt za ta odsek, ki vas najbolj zanima, odloči in to naredi, Komisija pa bo natančno ocenila načrt za pridobitev financiranja.

Glede napredovanja projekta 17 se je Komisija odločila, da bo odobrila znatno financiranje različnih projektov vzdolž te osi, konkretno treh čezmejnih odsekov in ozkih grl.

Predsednica. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja Komisiji se je zaključil.

(Seja, ki je bila prekinjena ob 20.10, se je nadaljevala ob 21.00.)

PRESEDSTVO: GOPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

12. Zahteva za zaščito poslanske imunitete: glej zapisnik

13. Rose vino in dovoljeni enološki postopki (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- vprašanju za ustni odgovor (O–0067/2009), ki so ga predložili Astrid Lulling, Jean-Pierre Audy, Joseph Daul, Françoise Grossetête, Véronique Mathieu, Elisabeth Morin, Margie Sudre, Oldřich Vlasák in Dominique Vlasto, v imenu skupine PPE-DE, Patrick Louis, v imenu skupine IND/DEM, Jean Marie Beaupuy, Anne Laperrouze, Nathalie Griesbeck in Marielle De Sarnez, v imenu skupine ALDE, Sergio Berlato, Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Domenico Antonio Basile, Alessandro Foglietta, Antonio Mussa, Sebastiano (Nello) Musumeci, Giovanni Robusti, Umberto Pirilli in Salvatore Tatarella, v imenu skupine UEN za Komisijo: Rose vino in dovoljeni enološki postopki (B6–0228/2009) in

- vprašanju za ustni odgovor (O–0068/2009), ki so ga predložili Luis Manuel Capoulas Santos, Katerina Batzeli, Vincent Peillon, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll in Alessandro Battilocchio, v imenu skupine PSE za Komisijo: Rose vino in dovoljeni enološki postopki (B6–0229/2009).

Astrid Lulling, avtorica. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, proizvajalci kakovostnega vina in osveščeni potrošniki (pravi poznavalci proizvodov v naši deželi) nočejo poslušati govorjenja o mešanju.

Razumljivo je, da se vinarji v številnih evropskih regijah bojijo gospodarskih, socialnih in okoljskih posledic odprave prepovedi mešanja rdečega in belega vina za proizvodnjo rose vina.

Nelojalna konkurenca, do katere bi nedvomno prišlo, bi povzročila tveganje, da bi bile oškodovane celotne regije, ki so se specializirale za proizvodnjo kakovostnega rose vina, prilagojenega naraščajočemu povpraševanju. Komisija je že sprejela ukrep v zvezi s prvo zahtevo v našem vprašanju za ustni odgovor, s tem ko je preložila odločitev, ki je bila sprva predvidena za konec aprila, za kar se najtopleje zahvaljujem.

Vendar, ali bo uporabila to obdobje za zadovoljitev naše druge zahteve, namreč, da se bo lotila obširnega posvetovanja s tistimi, ki delajo na tem področju, na podlagi poglobljene študije o morebitnih gospodarskih, socialnih in okoljskih posledicah odprave prepovedi mešanja vin?

Poleg tega, kakšne rešitve predvideva Komisija, če ne bo mogla umakniti svojega predloga, da se odpravi prepoved mešanja vin, da bi preprečila sesutje tega krhkega trga rose vina, ki ima kratek rok trajanja, in slabitev gospodarske strukture celotne regije, ki ponuja celoten niz kulturnih in turističnih dejavnosti, ki temeljijo na vinogradniški panogi?

Ali se Komisija zaveda, da so predlagane rešitve označevanja v tradicionalnih regijah proizvajalkah že zavrnil, ker izraz „rose“ ne bo rezerviran izključno za vino, ki ga pridelujejo iz rdečega grozdja?

Patrick Louis, avtor. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, reforma skupne ureditve trga (SUT), ki so jo uvedle združene sile lobistov in evrokratov, bo povzročila tri resne probleme. Njen cilj je odpraviti mehanizme za urejanje trga, od leta 2015 liberalizirati pravice do sajenja in dovoliti sobivanje zelo različnih sort vina pod praktično identično oznako. Te tri zmote bodo usodne za evropsko vinarstvo, zlasti v Franciji. Potrošniki bodo zavedeni v izbiri, vinarji bodo doživeli nagel padec prihodkov in industrializacija sektorja bo vodila v izgubo specialističnega znanja in izkušenj.

To sistematično rušenje temeljnih načel, ki opredeljujejo posebno naravo evropskega vinarstva, je odgovor na posebno logiko. Komisija, ki se je ujela med podrejanje Svetovni trgovinski organizaciji (STO) in vpliv vsemogočnega lobija velikih evropskih podjetij CEEV, se že od leta 2004 sistematično posveča odpiranju vrat evropskega kurnika vsem lisjakom, ki se klatijo po svetu. Vse bolj se zdi, da deluje kot pripomoček za globalizacijo. Ta neskladna logika postane jasna in očitna ob preučitvi dveh vrst števil.

V Evropi so bile izruvane trte na 170 000 hektarih, medtem ko se je zasajeno območje v Novi Zelandiji povečalo za 240 %, v Avstraliji za 169 % in na Kitajskem za 164 %. Zmanjšanje dobav, s katerim bi obdržali cene na spodobni ravni, v Evropi ogrožajo akcije velikih proizvajalcev vina, ki se hočejo znebiti svojih odvečnih proizvodov po nizkih cenah in si tako prigrabiti nadomestni trg. Posledica tega je prekupčevanje na trgu rose vina. To kaže na protislovja med načeli STO in načeli, ki so potrebna za organiziranje sektorja, da bi spodbudili vlaganje, kakovost in znanje. Včeraj smo uspešno ugotovili, da se bo kakovost v prihodnje obrnila v količino. Z reformami Komisije postaja jasno, da bodo današnje odločitve uničile jutrišnje znanje in izkušnje.

Komisarka, bistveno je, da se prepove mešanje pred 7. junijem. Pozneje bodo volitve ostale edino orožje, ki ga bodo še imeli vinarji, da bo slišati njihov glas.

Anne Laperrouze, *avtorica*. – (FR) Gospa predsednica, kaj bi nam radi podtaknili? Mešanico rdečega in belega vina pod krinko roseja? Naši državljani se zelo negativno odzivajo na to pobudo Komisije, ki ima soglasje držav članic, tudi Francije.

Opazila sem dve vrsti odziva: prvič, naši državljani se sprašujejo, zakaj se Evropska unija vmešava v rose, ko pa je toliko drugih vprašanj, za katera bi jo lahko skrbelo, zlasti resnih zadev v zvezi z gospodarsko krizo. Drugič, proizvajalci tradicionalnega rose vina, ki se prideluje s hitro maceracijo in nežnim stiskanjem, vidijo v tem resen napad na označbo „rose“ in na podobo, ki so jo tako dolgo razvijali, na kakovost vin, kot so roseji iz Provanse, ki obdržijo aromo zemlje in so zagotovili uspeh rose vina na splošno.

Na zadnjem sestanku medskupine za vino smo končno spoznali motivacijo Evropske komisije in držav članic. Poraba namiznega rose vina narašča po vsem svetu in znaša skoraj 30 % porabe vina. Tretje države proizvajajo mešanice. Mešanice teh tretjih držav se začenjajo usmerjati na trg Evropske unije.

Trg Združenega kraljestva preplavljajo zlasti vina iz Združenih držav. Dobro je znano, da ima tradicionalno rose vino kratek rok trajanja. Veliko lažje je pridelati rose glede na povpraševanje iz zalog rdečega in belega vina. Pri državah članicah gre torej za vprašanje prilagajanja proizvodnje namiznega rose vina mednarodnemu trgu.

Če ne bodo odkrili drugačnih enoloških postopkov za pripravo rose vina, nas lahko navdihne na primer Pierre Dac, ki pravi: „Cepite vrtnice s trto, pa boste dobili naravno rose vino!“ Tako to ne gre. Kot mnogi drugi poslanci tudi sama mislim, da se morajo Evropska komisija in države članice vrniti nekaj korakov nazaj, preučiti označbo „rose vino“ in poskrbeti za to, da bo ime „rose“ rezervirano izključno za vino, ki se prideluje po tradicionalnih metodah bodisi v Evropski uniji bodisi v tretjih državah.

Medtem, komisarka, pa vas vabim, da spoznate enega od teh malih rosejev iz Gaillaca s tisočeriimi barvami reke Tarn, seveda ob odgovornem uživanju.

Cristiana Muscardini, *avtorica*. – (IT) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, za nas vino ni zgolj kmetijski proizvod, temveč pomeni tudi kulturo in tradicijo.

V tem parlamentu smo pogosto slišali, da moramo evropskemu trgu vina zajamčiti določeno prihodnost. To lahko zagotovimo samo, če se osredotočimo na kakovost in kakovosti ne moremo doseči, če ne spoštujemo tradicionalnih metod pridelave. Zato, komisarka, lahko samo nasprotujemo uvedbi novih postopkov pridelave vina, ki si jih izmišljujejo in nimajo ničesar skupnega z vinarsko znanostjo, ker smo prepričani, da lahko vodijo v poslabšanje podobe vina in škodijo odnosu zaupanja med potrošnikom in proizvodi, z resnimi posledicami za kakovost in morda celo za zdravje.

Evropski kakovostni proizvodi uživajo svoj status zato, ker temeljijo na spoštovanju sestavin, metod pridelave majhnih količin, tradicije in značilnih vonjev in okusa, ki se dosežejo z uporabo proizvodov in proizvodnih metod. Bojim se, da bo Unija z vsemi temi privolitvami, ki razveljavljajo naše tradicionalne vinarske postopke, dovolila, da se dodajajo trske iz lesenih sodov, da bi pospešili proces zorenja, in to bo vodilo v umetno dodajanje arome in še preden se bomo zavedali, bomo dodajali še vodo in delali vino brez grozdja.

Mislim, komisarka, da to ni prava pot za ponovni zagon in razvoj sektorja notranjega in mednarodnega trga. Mednarodno povpraševanje po rose vinu ne upada, ampak narašča in v tem primeru ni pravi pristop, da se poveča proizvodnja z uporabo vinarskih postopkov, ki več dolgujejo kemični industriji kot čemu drugemu, temveč je treba vlagati v kakovost, v specializacijo in opis značilnosti evropskih vin, v trženje in promocijo pravega vina na splošno ter razširiti trg in navsezadnje olajšati mladim ljudem, da vstopijo v vinarski posel.

Gilles Savary, *avtor*. – (FR) Gospa predsednica, komisarka, tako je nanoslo, da nisem sredi volilne kampanje, ker me ne bo tukaj v naslednjem Parlamentu. Zato mi lahko naredite uslugo, komisarka, in ne pretiravate. Kakor koli, jaz sem iz Bordeauxa. Obiskali ste mojo regijo, ki pridelava zelo malo rose vina, vendar ima tisto rose vino, ki ga pridelava, silno rada.

Hotel sem vam reči, da sem bil povsem osupel, ko sem izvedel, da namerava Evropska komisija uzakoniti pridelavo roseja z mešanjem rdečega in belega vina. Po mojem mnenju je to ponaredek in to v času ko nas vabijo, naj se bojujemo proti ponarejanju v panogi. To bi pomenilo odobritev ali izumljanje izvedenega vinskega proizvoda v času, ko se bojujemo proti izvedenim finančnim instrumentom.

Dejansko vse to izvira iz povsem istega cilja, namreč, najti nove proizvode, ki ustvarjajo večji dobiček. Dokler sta zagotovljena dobiček in konkurenčnost Evropske unije, je to v redu. Dovolite mi, da se pozabavam s predlogom. Tu imamo rose vino. Tole rose vino sem pravkar proizvedel tukaj, v Evropskem parlamentu,

kjer sem dobil belo vino in dal vanj rdečo peso. Lahko vam zagotovim, da ima povsem enako barvo in, še več, dobite lahko celotno barvno lestvico, če želite, in verjetno tudi določeno lestvico okusov. To bi nam omogočilo, da rešimo probleme sladkorne industrije in dosladkanja z uporabo naravnega živilskega proizvoda. Kar to povsem preprosto pomeni, je, da se to ne bo nikoli končalo, če bomo dovolili ta prvi korak. Tudi drugi poslanci, se mi zdi, so dejali, da bodo še bolj zavladali ponaredek hrane. Zato vam pravim: „Poglejte, kaj se že dogaja v nekaterih državah.“

Danes ena petina pridelave roseja vključuje mešanje. Rekel bi, da Komisiji ni treba sistematično uničiti preostalih štirih petin. Obstajajo ljudje, ki so se bojevali za obstoj roseja, da je postal pristno vino, pridelano z uporabo pristnih enoloških postopkov. Zdaj pa jim bomo spodnesli tla pod nogami s pretvezo, da je morda bolj donosno, če se zapodimo na trg rose vina z uporabo rdečega in belega. Mislim, da je to globoko nemoralno. Osebnost se mi zdi, da označevanje ne bo zadoščalo ali, če se bo uporabljalo označevanje, da se ta vrsta mešanice vina ne bi smela imenovati „rose“. Imenujte jo „pomije“, če hočete, komisarka, kajti to bi se veliko bolje prilegalo kakovosti tega proizvoda.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospa predsednica, svet rose vina ima dolgo, dolgo zgodovino, vendar v zakonodaji EU ali znotraj Mednarodnega urada za vinsko trto in vino (OIV) ni opredelitve rose vina. Vse je tiho.

V nekaterih regijah so vinarji vložili veliko napora v razvoj visokokakovostnega rose vina, ki temelji na natančni specifikaciji proizvoda, in so omejili postopke proizvodnje rose vina na tradicionalne metode. Vendar druge zaščitene označbe porekla (ZOP) ne pomenijo omejitve za pripravo roseja. Specifikacija proizvoda iz Šampanje dovoljuje mešanje rdečega in belega vina za proizvodnjo rose vina *champagne*. Na ravni EU je prepoved mešanja rdečega in belega vina danes omejena na proizvodnjo namiznega vina.

Razprava o postopkih proizvodnje vina, vključno z mešanjem, se je začela že leta 2006 med pogajanjem o vinski reformi. Z reformo je Komisija pridobila pristojnost, da odobri nove enološke postopke in se bo oprla na priporočila Mednarodnega urada za vinsko trto in vino.

Po obsežnih razpravah, ki so potekale lansko jesen z zainteresiranimi stranmi in vsemi državami članicami, je Komisija predlagala odpravo prepovedi mešanja rdečega in belega vina. To je bilo januarja predmet okvirnega glasovanja v regulativnem odboru za vino in večina držav članic, tudi Francija, je glasovala za.

Osnutek uredbe je bil poslan Svetovni trgovinski organizaciji v okviru postopka v sporazumu o tehničnih ovirah v trgovini in pred nedavnim smo sprejeli dodaten rok za tretje države, da preučijo naš predlog. Regulativni odbor za vino bo torej uradno glasoval o uredbi pozneje, v juniju, najverjetneje 19. junija, ker bi nam nadaljnje odlašanje preprečilo izvajanje novih enoloških postopkov od 1. avgusta letos, kakor je predvideno v Uredbi Sveta.

Prosili ste tudi za posebno oceno učinka pred odpravo prepovedi mešanja. Poglobljene ocene učinkov bodo opravile službe Komisije med pripravo osnutka vinske reforme in zato ne nameravamo ponovno začeti dela, ki smo se ga lotili leta 2006 in 2007, ko smo pripravljali vinsko reformo, niti delati poglobljene ocene učinka vseh različnih posameznih postopkov proizvodnje vina, ker se zanašamo na delo, ki ga opravljajo v Mednarodnem uradu za vinsko trto in vino.

Že zdaj ekonomisti v vinskem sektorju poudarjajo, da ta reforma ne bo oslabil tradicionalnih rosejev, ker ti roseji s tradicionalnim imenom *appellation* niso v konkurenci z namiznimi vini. Jasno je, da je tradicionalni rose kakovostni proizvod, ki ga potrošniki visoko cenijo in je povezan s poreklom tega proizvoda.

Dovoljevanje mešanja namiznih vin bo omogočilo pošteno konkurenco med evropskimi in tretjimi državami, ker smo tretjim državam, kot je bilo danes tu že omenjeno, dovolili takšno mešanje. Popolnoma soglašam z gospo Laperrouze. Zakaj bi postavljali naše proizvajalce vina v slabši konkurenčni položaj kakor druge, ki lahko prodajajo vino znotraj Evropske unije?

Pred nekaj tedni sem imela sestanek tukaj v Strasbourgu s proizvajalci rose vina iz Provanse v Franciji in imeli smo zelo odprto in odkrito razpravo o stanju. Seveda razumem njihov poskus, da bi radi zaščitili tradicionalni rose in to je razlog, zakaj je Komisija iskala različne rešitve za vprašanje označevanja. Dejansko smo predlagali dve različni možnosti označevanja: „tradicionalni rose“ in „rose z mešanjem“. Države članice se lahko potem odločijo, ali želijo, da je za rose vino, proizvedeno na njihovem območju, obvezna ena možnost označevanja ali obe. Na ta način zagotovimo proizvajalcem možnost, da dobijo natančnejšo predstavbo, kaj kupujejo.

Slišala sem utemeljitev teh proizvajalcev vina, da je „tradicionalni rose“ nekoliko nezanimiv in menijo, da je rose takšno vino, ki se proizvaja na sodoben način. Jasno sem povedala, da sem seveda pripravljena poslušati druge zamisli, če se bodo pojavile, vendar še nisem slišala nobenega predloga za alternativo rose vinu. Kot komisarka za kmetijske proizvode, si želim, da najdemo prave rešitve in damo našim proizvajalcem vina enake pogoje dela.

Agnes Schierhuber, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, veseli me, da vaju spet vidim danes tukaj. V vseh letih moje politične dejavnosti (v Avstriji in skoraj 15 let v Evropskem parlamentu) so bile razprave o vinu vedno zelo čustvene. Tudi danes lahko to tu spet vidimo.

Po mojem mnenju je vino eden najbolj prefinjenih proizvodov, kar ji lahko da kmetijstvo. V interesu kakovosti proizvodnje evropskih in zlasti avstrijskih vinarjev je, da se da prednost kakovosti in različnosti vina iz različnih regij.

Prepričani smo, da mešanje vin ni enološki postopek. Rose vino se pridelava po posebnem, zelo tradicionalnem enološkem postopku. Zato, komisarka, podpiram vse poslance, ki tako kot jaz, zavračajo vse to mešanje belega vina z rdečim. Čas je za jasno opredelitev proizvodnje tradicionalnih rose vin.

Komisarka, obstajati mora tudi možnost, kot ste omenili, da države članice pridobijo znanje, tako da bodo potem videle nekatere sklepe drugače ali da jih bodo spremenile. Pozivam vas, da to storite zaradi kakovosti proizvodnje evropskega vina.

Alessandro Battilocchio, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, spet se srečamo v tem parlamentu, da branimo hrano, kulturno in podeželsko dediščino, ki smo jo dobili kot starodavno tradicijo; spoštovanja vredno dediščino, ki nam jo zavida svet, ker predstavlja neizmerno bogastvo za gospodarstvo in tudi za istovetnosti naše unije.

Danes se je pojavilo tveganje, da bo ta dediščina končala v resnih težavah zaradi namere Komisije in Sveta, da bosta odpravila prepoved proizvodnje rose vina z *mešanjem*. Ta namera je nastala kor rezultat močnega pritiska in bo ratificirana brez možnosti posredovanja Parlamenta, organa, ki uradno zastopa milijone državljanov, vključno s proizvajalci in potrošniki, ki bodo prizadeti zaradi te pobude.

Komisija predlaga, da bi dovolili proizvodnjo rose vina preprosto z mešanjem rdečega in belega vina, kot to počnejo države, ki nimajo naših spretnosti in strokovnosti in pod preprosto pretvezo, da odgovarja na mednarodno konkurenco.

Kot sopodpisnik tega vprašanja poudarjam, da zniževanje kakovosti proizvodnje, ki je rezultat stoletij tradicije in raziskav, ogromnih vlaganj, strasti in pozornosti na podrobnosti, ni odgovor, ki bi ga potrebovali, zlasti v tem času gospodarske krize, ko povprečen potrošnik gotovo več pozornosti posveča ceni, kot pa tistemu, kar je napisano na etiketi.

To odločitev bi lahko odpravili preprosto s tem, da bi našli ime za novi proizvod in obvestili potrošnike o obstoju dveh različnih vrst rose vina, z različno kakovostjo proizvoda in o pomembnosti priznavanja dela in prizadevanj sektorskih strokovnjakov. Kdo bo plačal za vse to? Ali je Komisija odobrila neke vrste podporo programu ali bodo proizvajalci tisti, ki bodo to plačali potem, ko smo jih prosili, naj se bojujejo z nizkocenovno konkurenco z neenakopravnim orožjem v časih, ki so že tako izredno težki?

Upam, da bosta Komisija in Svet sposobna sprejeti pravilno odločitev in po potrebi pregledati celoten postopek.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, imamo čokolado brez kakava in prepoved sira, narejenega iz mleka neposredno iz krave. Naš *roquefort* je bil predmet 300 % carinskih dajatev in piščance smo skoraj prali z razkužilom, imeli pa smo celo laktacijski hormon somatotropin.

Zdaj razmišljamo o zamisli, da bi obarvali belo vino z rdečim, da bi naredili rose. Oprostite, a kot rečemo v Franciji, to je kaplja čez rob. Za mešanje z vinom je bila odobrena že voda, prav tako kot „lesno“ vino, narejeno z lesnimi ostružki namesto v sodih, pa vina, narejena z uvoženim moštom, ki so bila skoraj odobrena. Vino bi bilo prav lahko narejeno celo na Tajskem.

Problem je psihoanalitični odziv, ki ga ustvarja ta zamisel, kajti to je napad na kulturo. Kakšna je opredelitev vina? Če je to industrijski proizvod, potem se lahko zmeša tudi kot vinska coca-cola. Če pa je kmetijski živilski proizvod, potem se ga ne morete dotikati, sicer boste povzročili kulturni šok. „To je moja kri, ko jo boste pili, delajte to v moj spomin.“ Če mešate kri, boste naredili onesnaženo kri.

Ali lahko razumete ta nesorazmerni odziv? S to zamisljajo o roseju ste podvomili v 2 500-letno dediščino, ki sega nazaj v rimski imperij, ki se je moral spopadati z barbari. Gospa predsednica, rad bi povedal naslednje: „Gre za frojdovsko zadevo, ne za vinarsko zadevo.“

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, ko sem prišla sem, sem bila zelo nejevoljna. Potem, ko sem slišala, kaj ste govorili, pa sem postala jezna. Ne morete odobriti mešanja belega in rdečega vina, sploh ne v tem volilnem obdobju.

Pred kratkim sem bila v Provansi in na Korziki in sem se pogovarjala z vinarji v svojem volilnem okrožju, ki so se odločili za pot kakovosti, vendar se zdaj počutijo zapuščene. Spominjam se govora gospoda Barrosa pred dvema letoma, ko je rekel, da je vinogradništvo pomembno in da je del gospodarstva. Rekel je, da moramo več izvažati in da je zato, da bi več izvažali, potrebna kakovost. Zelo jasno se spominjam tistega govora.

Evropska komisija je tedaj bolj spodbujala doseganje višje kakovosti kot količine. Vinarji na jugu Francije so to upoštevali, a poglejte, kam jih je to danes pripeljalo. Prizadevali so si do take mere, da bodo vino kmalu uvažali, da bodo zadovoljili lokalno porabo.

S svojo politiko ste podpisali smrtno obsodbo vašim vinarjem. Zdaj dajete dovoljenje mešanju belega in rdečega vina z označbo rose vina. To je žalitev za naše vinarje. Zdaj jih boste prosili, naj vključijo dodaten pripis: „tradicionalno vino“ za tisto, ki je narejeno na klasičen način, zato ker morajo naši španski prijatelji prodati svoje presežke belega vina, kajti oni si niso prizadevali. Našim vinarjem, ki so se odločili za kakovost, ni treba utemeljevati vrednosti vina. To je pa že višek.

Mešano vino ni rose. To je mešano belo vino. Recimo bobu bob. Ne smemo več dovoliti, da našim potrošnikom mečejo pesek v oči trgovci, ki so se odločili, da bodo dali prednost dobičku pred kakovostjo, in to je odločitev, ki jo podpirate vi, gospa Fischer Boel. Pozivam kolege poslance, tiste od vas, ki boste tu v naslednjem mandatu. Svoje napore bomo morali podvojiti, da bomo zagotovili, da bo ta ukrep Komisije odpravljen enkrat za vselej in ne zgolj začasno. Bodite pozorni 19. junija.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, vino se v moji državi prideluje že tri tisoč let. Izražam svoje nasprotovanje, obžalovanje in zaskrbljenost zaradi tega, kar nameravamo storiti. Rose vino je umetni proizvod. Vino je fermentiran izdelek, ne mešan izdelek. Če se to uporabi, bo rezultat nepoštena konkurenca za naše proizvajalce, ki pridelujejo ta čudovita vina.

Drugič, in to je pomembno, sloves evropskega vina bo spet prizadet. Vendar vidim, da temu ne bo konca, če se spustimo na spolzka tla. Pred časom smo razpravljali in sprejeli dodajanje lesnih trsk v vino. Kot razlog smo navajali staranje in gospodarske stroške. Sprejeli smo tudi dodajanje sladkorja v vino. Zaradi varčnosti, smo rekli, in nismo imeli poguma zahtevati, da se te tehnike napišejo na etiketo. Tudi zdaj ne bomo imeli tega poguma.

Evropa se lahko uveljavi smo z zelo kakovostnimi vini, ki jih ima. Bog nam pomagaj, če verjamemo, da lahko tekmuje s poceni avstralskimi ali ameriškimi vini – vztrajati moramo na tej točki. Enako sem govoril, ko smo sprejeli prakso dodajanja sladkorja v vino. Mi, ki sprejemamo te odločitve, bomo ostali v zgodovini evropske enologije zapisani kot ljudje, ki so porušili temelje odličnih evropskih vin. Zato vas rotim, da se odrečemo tem tveganim odločitvam.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). – (IT) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, moram reči, da soglašam s tem, kar je rekla gospa Grossetête, ker sem prišla sem z namenom, da bom posredovala bolečino, obžalovanje in nezadovoljstvo vinogradniškega sveta iz Italije in sem se znašla pred ravnodušnostjo, kot bi govorila steni. Upala sem, da gre za stranski učinek neosebnega procesa prenosa, a glede na to, kar sem slišala, se zdi, da ni več izhoda, da ni več upanja, da je med nami prepad.

Še ne dolgo tega, pred kratkim je bila v moji regiji (sem iz Veneta) prireditelj, znana kot *vinitaly*, ki je eden najpomembnejših dogodkov v svetu vina in tam je bila sestavljena izredno uspešna peticija v bran rose vinu. Podpisale so jo velike italijanske vinske kleti, veliki proizvajalci vina, podpisniki pa so tudi iz drugih delov Evrope – podpisi iz javnosti prihajajo iz Holandije, Francije, Španije, Belgije, Luksemburga, Slovenije, Poljske, Litve in Ukrajine. Strast do rose vina, kot lahko vidite, je pristna in ne pozna meja, razen, kot se zdi, znotraj Evropske komisije, čeprav lahko govorimo o kulturi, lokalnih vrednotah in tradiciji.

Če govorim kot ženska, bi vam rada dala še nekaj v razmislek. Ko se bojujemo proti zlorabi alkohola, ali mislite, da delamo novim generacijam dobro uslugo, ko jim ponujamo nizkokakovostno pijačo, ki je sploh ne bi imenovala vino, alkoholno pijačo po diskontni ceni, ki nima prav nič skupnega z katerim koli področjem,

kulturo ali kakovostjo? Ali nam bo uspelo, da jih bomo izobrazili o uporabi vina in alkohola, ki je sestavni del splošne omike in dobre prakse?

Rada bi vas pustila z mojimi mislimi, ker prevzemate veliko odgovornost v številnih pogledih.

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka, v preteklih letih ste videli, kako občutljiv proizvod je vino. Danes govorimo tu v glavnem o vprašanju liberalizacije predpisov na trgu vina. Govorimo o odpiranju svetovnemu trgu. Včasih se sprašujem, kdo tukaj koga vodi?

Tradicionalno se je naše vinarstvo razvilo v Evropi. Naše tradicije in naša regionalna istovetnost so tisto, kar daje značilnost našemu vinu in to bi nas moralo voditi tudi v posvetovanju, ki ga imamo zdaj o predpisih na trgu vina. Presenečena sem bila nad dejstvom, da je Odbor vključil v predpise o trgu vina stvari, o katerih sploh nismo razpravljali v Parlamentu!

Vprašanje, komisarka, je, kakšne možnosti sploh še obstajajo za nacionalne in regionalne predpise? Kakšne omejitve ali prepovedi lahko države članice še uvedejo v svojih regijah, vključenih v pripravo vina najnižjega razreda? Za to gre pri tej stvari. Ne govorimo o vinu s poreklom in o domačem vinu, ampak o vinu najnižjega razreda. Na primer, ali bi bila prepoved mešanja rdečega in belega vina regionalna ali nacionalna prepoved? Bi bilo to v prihodnje sploh mogoče za ta vina nizkega razreda?

Ali pa prepoved navedbe sorte grozdja in trgatve – tudi to nam povzroča probleme, ker bi radi imeli možnost razlikovanja svojih vin, vin nižje kakovosti od tistih, ki se opisujejo kot domače vino ali vino s poreklom. Torej francoski rose ali nemški rizling, to sta imeni, ki potrebujeta jasen, nedvoumen predpis. Povezani sta z našimi tradicionalnimi proizvajalci in pripisujemo jima velik pomen za prihodnost. Zato vas prosimo za podporo.

Astrid Lulling, avtorica. – (FR) Gospa predsednica, gospa Fischer Boel, dali ste negativen odgovor na naše drugo vprašanje in trdite, da ste v času reforme SUT vina že pripravili ocene, za katere prosimo. Presenečena sem nad tem. Med to reformo ni bilo nikoli vprašanja o dovoljevanju enološkega postopka za mešanje belega in rdečega vina, s katerim bi naredili rose.

Vprašam vas, zakaj ne uporabite naše prošnji, ki je, mimogrede, povsem razumna, za posvetovanje s panogo? Odločitev hočete sprejeti 19. junija, vendar se ne mudi. Še več, nihče vas ni nikoli prosil, da dovolite ta enološki postopek. Ne vem, od kod vam je prišla v glavo zamisel, da to predlagate, če pa vas ni nihče v Evropi tega prosil.

V zvezi z označevanjem bi dodala, da morate spoznati, da se proizvajalci tradicionalnega rose vina ne bodo nikoli strinjali s tem, da bi ta zvarek (vključno s tistim, ki ga je pripravil gospod Savary) imenovali „rose“. Zato se morate potruditi v tem pogledu. Komisarka, resno vas pozivam k pozitivnemu odgovoru na obe naši zahtevi.

Françoise Grossetête, poročevalka. – (FR) Komisarka, prej ste dejali, da niste prejeli še nobene zamisli in da čakate predloge itn.

Nasprotno, predlogi so vam bili predloženi. Sestali ste se z našimi vinarji. Povedali so vam, da ne želijo tega. Povedali so vam, da oni osebno ne želijo biti prisiljeni v opredelitev označbe „tradicionalno rose vino“, da bi se razlikovalo od rose vina, ki seveda ne bo imelo navedbe „mešano“. Zato ne morete reči, da vam ni nihče ničesar predlagal.

Poleg tega se glede roseja *champagne* dobro zavedamo, da gre za enološki proizvod, ki nima ničesar skupnega s tu predlaganim mešanjem belega in rdečega vina. Prosimo vas, da najdete pogum, gospa Fischer Boel, da mešanice belega in rdečega vina ne imenujete „rose vino“. To je tisto, kar vas prosimo. To je naš predlog za vas. Ne kaznujte pravih vinarjev.

Kako pričakujete, da bodo naši državljani razumeli takšno stališče Evropske komisije? Gluhi ste za vse naše argumente. To je povsem nerazumljivo.

Gilles Savary, avtor. – (FR) Komisarka, dovolite mi, da se še enkrat oglasim in vam povem, da sem slišal vaše argumente, in sem prepričan, da se tega niste sami domislili. Gotovo prihaja od številnih lobistov.

Vendar mislim, da ni v interesu Evrope, da se ves čas usmerjamo v nizko raven, zlasti, ko gre za hrano. Države, ki se niso usmerjale v nizko raven v panogi, so zdaj med vodilnimi na svetu, ko gre za trgovino. Zlasti Nemci so se vedno bojevali proti skušnjavi po zniževanju. No, prepričan sem, da bi se morala Evropa na področju hrane bojevati proti tej nenehni skušnjavi zniževanja, ker bi jo to odneslo naprej.

Zato predlagamo, da se izognemo temu, da bi hoteli za vsako ceno imeti dve obliki označb za „rose“: tradicionalno ali mešano. Obstaja rose vino in obstaja nekaj drugega. Organizirajte evropski natečaj za poimenovanje tega nečesa drugega, če mislite, da bi ga bilo treba uzakoniti. Osebnostno menim, da bi Evropa naredila dobro, če bi se spopadla z STO o tej vrsti proizvoda. Vedno nam pravite, da se „predamo“ s spoštovanjem do vsega, kar prihaja od drugod.

Patrick Louis, avtor. – (FR) Komisarka, navedba „rose vino“ na steklenici je nesmiselna, ker dobrega rose vina, kot je *bandol*, ki sem vam ga prinesel, ne določa beseda „rose“.

Še več, navedba „tradicionalni rose“ na etiketi je neumna. Rose je vino, ki ga pijejo mladi, je sodobno vino, tudi če njegova pridelava zahteva tradicionalno znanje. Zato je vse preveč dvoumnosti. Ne obstaja 36 različnih rešitev, obstaja samo ena, ker je rose, kot je bilo razloženo že precej prej, kulturno vino, ker je izdelek, ki ga naredijo strokovnjaki. Tu ne gre za kak starodavni posel. Kar potrebujemo, je čista in preprosta prepoved vsega mešanja v Evropi in še posebno v Franciji.

Mariann Fischer Boel, članica Komisije. – Gospa predsednica, čudovito je bilo danes zvečer poslušati tu vse vas, ker vidim, da imate še vedno vso strast, vso energijo in vso čustvenost, ki sem jo izkusila v zvezi z vinskim sektorjem, ko smo imeli razprave med vinsko reformo. Kulturna dediščina in tradicija, ki sta povezani z vinom, sta še vedno živi tu v Evropskem parlamentu.

A nekatera vprašanja, ki so bila danes tukaj postavljena, so spet na novo odprla politični kompromis, ki smo ga dosegli v vinski reformi, zato se ne bom spuščala v ta vprašanja, ampak se bom osredotočila zgolj na glavni problem, o katerem smo razpravljali tukaj nocoj.

Popolnoma se strinjam s tistimi od vas, ki ste rekli, da mora biti prihodnost naših evropskih kmetijskih proizvodov v kakovosti. Natančno to je bil razlog, da smo v času vinske reforme (in prepričana sem, da se tega še spomnite), namenili velikanski znesek denarja za promocijo našega evropskega vina na trgu tretjega sveta. Ko smo imeli te razprave, je bila omenjena številka 125 milijonov EUR vsako leto. To je bilo zato, ker smo vedeli, da imamo visokokakovosten proizvod, po katerem bo povpraševanje v novih državah v gospodarskem vzponu. Zato smo tu na povsem enaki valovni dolžini.

Vseeno imam določeno sočutje do proizvajalcev vina v Evropi, ki morajo tekmovati z vinom, proizvedenim po drugih enoloških postopkih, ki so dovoljeni v državah tretjega sveta. Primer je mešanje rdečega in belega vina, da nastane rose. To je dovoljeno, je del enoloških postopkov Mednarodnega urada za vinsko trto in vino, tako da Evropska unija danes uvaža rose vino, proizvedeno na točno tak način. Zakaj bi preprečevali našim lastnim vinarjem, da konkurirajo uvoženemu vinu znotraj Evropske unije? Zato menim, da smo sprejeli uravnotežen pristop do tega vprašanja.

Pomembno je, da smo našli način etiketiranja naših vin, s katerim bomo zagotovili, da bodo potrošniki vedeli, kaj so kupili, in z zaščitnimi označbami porekla imate danes možnost navesti na etiketi podatke za obveščanje potrošnika, da je to vino pridelano po tradicionalni metodi. V svojem prvem govoru sem povedala, da sem se sestala z nekaterimi vinarji iz Provanse. Navedba „tradicionalni rose“ jim ni bila všeč prav iz tega razloga, ki ga navajate – ker je nekoliko staromodna. Potem sem vprašala za nove zamisli o drugačnem načinu etiketiranja, kot je tradicionalna metoda, pa nisem dobila nobenega predloga o tej temi. Zamisljeno je, da bi imele države članice na izbiro, da bi določile, ali bo na njihovem ozemlju za proizvajalce obvezno, da na etiketi navedejo, ali gre za *coupage* ali za tradicionalni proizvod.

To razpravo bomo imeli ponovno v regulativnem odboru. Kot sem povedala, glasovanje bo verjetno 19. junija 2009 in potem bomo pogledali izid tega glasovanja, v katerem bodo države članice zastopale mnenje svojih vlad. To bo zanimivo, vendar sem še vedno precej prepričana, da bo to, kar smo predlagali in je v skladu z enološkimi postopki Mednarodnega urada za vinsko trto in vino, za naše vinarje pot naprej, da ostanejo konkurenčni na svetovnem trgu.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

Stéphane Le Foll (PSE), v pisni obliki. – (FR) Proizvajalci evropskega rose vina so danes zaskrbljeni zaradi projekta, ki ga uvaja Komisija v zvezi z odpravo prepovedi mešanja belega in rdečega namiznega vina za pripravo rose vina.

Ta nova praksa spodkopava kakovostno proizvodnjo in se ne meni za trdo delo, ki so ga proizvajalci dolga leta vlagali v oblikovanje roseja, ki je potem, ko je bil dolgo brez ugleda, zdaj našel svoje pravo mesto na trgu

in na mizah nešteti potrošnikov. To je še toliko resneje ob upoštevanju, da bi ta praksa lahko zavedla potrošnike.

Če bodo države članice v prihodnjih tednih potrdile načrt Komisije za mešanje, upam, skupaj s kolegom, gospodom Savaryjem, da bo uvedeno obvezno označevanje, ki bo omogočilo, da se bo pravo rose vino razlikovalo od novega proizvoda, pripravljenega z mešanjem, ki se posledično ne bi mogel imenovati rose.

Véronique Mathieu (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Evropska komisija se je potem, ko se je soočila z jeznim odzivom evropskih vinarjev, odločila, da odloži svojo prenatragljeno odločitev glede odobritve proizvodnje rose vina z mešanjem rdečega in belega vina do 19. junija.

Ne glede na vse, pa se ta preložitve nikakor ne more šteti za zadovoljivo, prav tako pa tudi ne odločitev, da bi predlagali razločevanje med „tradicionalnim rosejem“ in „mešanim rosejem“ na etiketi proizvodov, danih v promet, saj to ne bi bilo dovolj učinkovito sredstvo proti nepošteni konkurenci, s katero bi se soočili proizvajalci, če bi bila sprejeta ta odločitev.

Čeprav so vinarji v Evropski uniji leta in leta vlagali znatne napore in sredstva v proizvodnjo visokokakovostnega rose vina, bo odločitev Komisije izničila ta velikanska prizadevanja, ki so imela nedvomno zelo pozitiven učinek na gospodarstvo in regionalni razvoj našega ozemlja.

Vprašanje, ki ga postavljam Komisiji danes skupaj s kolegi poslanci, zahteva od Komisije, da pojasni svoje namene in zagotovi, da bo odločitev, ki jo bo sprejela, temeljila na celovitem posvetovanju z evropskimi proizvajalci rose vina.

Vincent Peillon (PSE), v pisni obliki. – (FR) Komisarka,

ne bom skrival pred vami svojega globokega nezadovoljstva ob soočenju z vašimi poskusi, da bi nas odpravili z razlagami o mešanju „rose“ vina.

Ne ponujate popolnoma nobenega odgovora vinarjem, s katerimi sem se imel priložnost obširno pogovarjati v Provansi in ki so odvisni od kakovosti svojih proizvodov. Groza jih je, ko vidijo, kako so 30-letna prizadevanja, s katerimi so ustvarili ugled roseja (kronanega z resničnim komercialnim uspehom) danes povsem uničena.

Ne ponujate popolnoma nobenega odgovora vsem tistim, ki menijo, da je odobritev mešanja glavno nasprotje politikam mučnega množičnega prizadevanja. S tem ko bomo poskušali doseči nižje proizvodne stroške pri starih količinah, ne bomo izšli kot zmagovalci v mednarodni konkurenci. Večja verjetnost je, da bomo to dosegli z nadaljnjim izboljševanjem slovesa naših vin.

Ne ponujate popolnoma nobenega odgovora vsem tistim, ki vam pravijo, da označevanje ne bo zadoščalo, ker ne bo imelo učinka na steklenice „rose vina z mešanjem“.

Z odlaganjem odločitve o odobritvi na čas po volitvah 7. junija navsezadnje igrate na karto evrosklepticizma.

Zato vas resno prosim, umaknite ta škodljivi osnutek, ki ogroža oboje, gospodarstvo in kulturo.

Dominique Vlasto (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Pod pretvezo revidiranja odobrenih enoloških postopkov bo Evropska komisija morda odobrila mešanje rdečega in belega vina pod označbo „rose vino“.

Sprašujem se o poimenovanju mešanice različnih vin „rose vino“. Ni le barva tista, ki daje vinu ime. Vino ustvarjajo sorta grozdja, zemlja in strokovno znanje vinarja, ne zgolj končna barva te ali one tekočine.

Za pridelavo mešanega roseja mora biti osnova (več kot 95 %) belo vino, ki je nežno obarvano z rdečim vinom. Dejstvo je, da je rose vino pridelano s fermentacijo predvsem rdečega grozdja ali mošta. Zato bi Evropska komisija z mešanjem vin odobrila popolno ponarejanje rose vina, kar bi pomenilo prevaro potrošnika.

Poleg tega, da bi bila to žalitev za vinarje, zlasti v Provansi, ki so si prizadevali za politiko kakovosti, bi bilo tudi nesprejemljivo, da bi uzakonili stranski proizvod, ki nastane pri mešanju končnih proizvodov in dovolili zavajajoče sklicevanje na rose barvo.

Če se ne bo našla druga rešitev, bo treba zahtevati vsaj to, da bodo etikete na teh pijačah odražale pravo vsebino: „mešano vino“ ali „mešanico vin“.

14. Demokratični proces v Turčiji (razprava)

Predsednica. - Naslednja točka je izjava Komisije o demokratičnem procesu v Turčiji.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospa predsednica, bojim se, da bo tudi to razpravo o demokraciji v Turčiji prevečala enaka strast, kot smo jo imeli v vinski reformi, kakor med drugo polovico tekme Arsenal proti Manchester United, ki je posnetek stanja Evrope v letu 2009.

To je resneje, ker je to zelo resna zadeva in resnično zelo pomembno vprašanje o demokratičnem razvoju v Turčiji. Predvsem sem globoko užaloščen in pretresen zaradi pokola, do katerega je prišlo včeraj zvečer v Bilgeju v Turčiji, v katerem je umrlo 44 ljudi. Izražam iskreno sožalje družinam in prijateljem žrtev in trdno upam, da bodo morilci čim prej kaznovani. Za tovrstne strašne napade ni ne moralnega ne etičnega opravičila.

Dovolite mi, da v svojem imenu in v imenu Komisije izrazim obžalovanje zaradi smrti devetih turških vojakov in orožnika zaradi terorističnega napada prejšnji teden. Naše misli so z družinami tistih, ki so izgubili življenje.

Obsojamo terorizem in podpiramo Turčijo v njenem boju proti terorizmu. Stranka PKK je v EU na seznamu terorističnih organizacij. Med 14. in 18. aprilom je bilo v policijski akciji po vsej Turčiji in zlasti v jugovzhodni regiji prijeto več kot 200 uradnikov in članov demokratske stranke.

Med obtožbami proti njim je menda tudi članstvo v teroristični organizaciji, čeprav uradna obtožba še ni znana. Pričakujemo, da bo dokončna obtožnica del preglednega in objektivnega sodnega procesa.

Komisija se ne more vmešavati v tekoče sodne zadeve. Vendar pa je naš pristop jasen. Čeprav podpiramo boj proti terorizmu, dosledno poudarjamo, da se mora izvajati s spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti glede svobode izražanja in združevanja.

Politični pluralizem je sestavni del vsake demokracije. Velika narodna skupščina Turčije danes v veliki meri zastopa politično raznolikost države. Demokratska stranka je prispevala k pluralizmu v Turčiji in njeno politično legitimnost so potrdili rezultati nedavnih lokalnih volitev v marcu.

Hkrati ljudje na jugovzhodu Turčije potrebujejo mir, stabilnost in blaginjo, ne pa nadaljnje nasilje ali spopade. Obsodba uporabe sile in nasilja je dolžnost vseh vpletenih strani. Vsi se morajo obvladovati in se odločiti za miroljubna in to zgoj miroljubna sredstva. Tudi to je sestavni del vsake demokracije.

Še naprej bomo pozorno spremljali razvoj tega primera. Bistveno je, da bodo prevladovala načela demokracije in pravna država, vključno s pravicami obtožencev.

Komisija bo še naprej pozorno spremljala tudi primer prepovedi stranke DTP, ki trenutno poteka na ustavnem sodišču. V tem kontekstu sedanja pravila, ki urejajo prepoved političnih strank v Turčiji, niso v skladu z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah in z evropskimi praksami, kot je bilo nedavno navedeno v mnenju Beneške komisije. Zahtevali smo, da Turčija v celoti upošteva to mnenje in da se to pokaže v turški ustavi in zakonodajnem okviru v obliki revizij v ta namen.

Za konec, še naprej bomo spodbujali turške oblasti, da rešujejo probleme jugovzhoda države in njenih ljudi, da bi se povečale gospodarske, socialne in kulturne možnosti vseh turških državljanov, ne glede na njihovo etnično, versko ali jezikovno poreklo.

Na podlagi kopenhavskih političnih meril se pričakuje, da bo Turčija zagotovila kulturno raznolikost in spodbujala kulturne pravice vseh svojih državljanov, kot je navedeno v našem partnerstvu za pristop. V tem smislu je ustanovitev novega kanala TRT, ki oddaja v kurdskem jeziku, korak naprej. Kaže na spremembo miselnosti in rad bi spodbudil turške oblasti, da naredijo še več korakov v tej smeri.

Nadaljevali bomo s spremljanjem položaja na jugovzhodu in poročali v naslednjem poročilu o napredku. To je bistveni del procesa demokratizacije Turčije.

Frieda Brepoels, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospa predsednica, komisar, po lokalnih volitvah 29. marca, v katerih je Kurdska demokratska stranka (DTP) dosegla senzacionalno zmago in je skoraj podvojila število svojih županov iz 52 na 98, je jasno, da se kurskega vprašanja ne bo več dalo zmanjšati na družbenogospodarsko vprašanje, kot so to počeli do zdaj gospod Erdođan in njegova Stranka za pravičnost in razvoj (AKP). Obstaja jasna potreba po politični rešitvi in tudi DTP mora biti v razpravah sprejeta kot polnopravna partnerica.

V tem položaju bi človek mislil, da je represivni pristop mimo, pa vendar so turške oblasti ponovno sprožile širok val prijetij. Več kot 400 vodilnih iz stranke DTP je bilo prijetih, ker so zahtevali rešitev kurškega vprašanja. Moje vprašanje komisarju je torej naslednje. To je zdaj že peta ali šesta stranka, ki so jo ustanovili Kurdi, njeno trenutno ime je DTP. Ima 21 poslancev v parlamentu in 98 županov in Kurdi so še vedno na stranskem tiru.

Komisar, ali ni že nastopil čas, da začne Evropska unija posredovati med turško vlado in DTP? Sicer bo to stanje obstalo na mrtvi točki. Z drugimi besedami, treba se je lotiti vzrokov za številne domnevne teroristične dejavnosti. Mislim, da volilna zmaga pred nekaj tedni dokazuje tudi, da je kurdski občutek za nacionalnost živ in zdrav ter da je treba hitro izpeljati strukturne reforme, ki bodo pospešile večjo avtonomijo Kurdov.

Rada bi pritegnila pozornost tudi na drug nujni problem ob robu te razprave, to je, da je več kot 1 500 mladoletnikov zaprtih v zaporih in da se jim sodi na istih sodiščih kot odraslim, kar je v popolnem nasprotju z mednarodno Konvencijo o otrokovih pravicah. Kaj namerava Komisija storiti glede tega?

Vural Öger, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospod Rehn, v tem šestem zakonodajnem obdobju je bila Turčija prednostna naloga na dnevnem redu EU. Pred začetkom pristopnih pogajanj je Turčija naredila velike korake v smeri reforme in EU ji je to ustrezno priznala.

Danes se je razpoloženje nekoliko spremenilo. Vedno bolj postajamo zaskrbljeni glede napredovanja procesa demokratizacije v Turčiji. Svoboda tiska, zaščita manjšin, pa tudi reforma sodstva se morajo stalno spremljati. Glede sojenja proti skupini Ergenekon, ki poteka v Turčiji, bi rad rekel, da se to ne sme spolitizirati. Dejstvo je, da potekajo prijetja in preiskave. Prenagljenim pripombam se je treba izogibati. Tu mora imeti pomembno vlogo natančno poročanje.

Glede kurškega vprašanja je bil narejen pomemben napredek. Rešitev kurškega problema je osrednjega pomena za proces demokratizacije in zaščito manjšin. Vendar sem zaskrbljen tudi glede sedanjega stališča nekaterih voditeljev vlad EU. Dvoumni signali iz EU pomenijo tudi, da se demokratični proces v Turčiji občasno sooča s težavami. V tem pogledu bi rad spomnil, da bi dala jasna zaveza EU polnemu članstvu Turčije velik zagon za proces reforme. Drugače bodo vedno novi razlogi za povečevanje fundamentalizma in nacionalizma in kurdski problem se bo še poslabšal.

Navsezadnje je skupni cilj spreobrniti Turčijo v sodobnejšo, stabilnejšo in uspešnejšo demokracijo, ki bo temeljila na sekularni državi in pluralistični družbi. To ni zgolj v interesu Turčije, to je tudi pomembni strateški interes Evropske unije.

Alexander Graf Lambsdorff, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, to je zadnje plenarno zasedanje v tem zakonodajnem obdobju. Kolega poslanec gospod Öger je pravkar dejal, da je Turčija prednostna naloga. V preteklih letih sem se lahko kot poročevalec svoje skupine ukvarjal s tem vprašanjem in moram reči, da sem zelo vesel, da smo na tem zadnjem zasedanju prišli do bistva stvari, namreč do vprašanja demokracije v Turčiji.

Gre za vprašanje prvega kölnskega merila. Obstajajo različna mnenja glede tega, kako se je Turčija razvila. Kakor koli, prepričan sem, da je doseženo soglasje o eni stvari: zdi se, da je hitrost reforme v Turčiji popustila, vtis ob koncu tega zakonodajnega obdobja pa je, da ima Turčija zdaj še daljšo pot pred seboj, da bo pripravljena za pristop, kakor jo je imela na začetku mandata Komisije in zakonodajnega telesa tega parlamenta.

Za skupino Zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo so problemi svobode tiska in mišljenja v tem kontekstu še posebno pomembni. Veste, da v Turčiji ne morete gledati spletišča YouTube. Pravice novinarjev, založnikov, publicistov, kolumnistov in avtorjev so omejene z določenimi pravnimi predpisi. Komisija je ta problem, na srečo, navedla v svojem poročilu o napredku. Po mnenju številnih opazovalcev so se ti problemi povečali. Bil bi hvaležen, če bi Komisija rekla kaj o tem, bodisi, da meni, da so se problemi poslabšali, bodisi, da so se stvari izboljšale. Kar bi bilo res presenetljivo.

Poleg tega obstajajo pomembne teme, kot je zaščita verskih manjšin in varovanje pravic žensk. Vendar je ključno vprašanje v tem trenutku svoboda tiska, preklic novinarskih akreditacij za kritične novinarje s strani premierja, v veliki meri neupravičena prijetja kritičnih novinarjev in založnikov v preiskavah očitno kaznivega omrežja Ergenekon, prevzem medijske skupine ATV-Sabah s strani Scharlach-Holding, ki je v lasti ali nadzoru premierjevega zeta, premierjevi javni pozivi k bojkotu medijev in sodba proti Doğanovi medijski skupini ter globa v višini 380 milijonov EUR z namenom, da bi jo prisilili, da zapusti dejavnost, ker je poročala o

škandalu z donacijo za svetilnik in zaradi naklonjene obravnave AKP. To ni le vprašanje svobode tiska, marveč tudi plaši in odganja vlagatelje, ki podvomijo v zanesljivost zakona v Turčiji.

Turčija je pomembna sosedna, pomembna spoštovana partnerica Nato. Radi bi še naprej podpirali Turčijo, to je mnenje moje skupine. Vendar smo prepričani, da je treba tu storiti še veliko, da mora turška vlada dokazati svojo voljo, da ne bo več teptala temeljnih evropskih pravic, kot to trenutno počne. Bili bi hvaležni, če bi se to lahko prepričljivo dokumentiralo v naslednjem zakonodajnem obdobju.

Poleg tega pa menim, da bi morali imeti to pravico v Strasbourgu in ne v Bruslju.

Joost Legendijk, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glede demokratizacije v Turčiji je slika po mojem mnenju mešana, na nekaterih točkah je napredek, na drugih stagnacija in poslabšanje.

Napredek je, da 1. maja ni bilo nobenih nemirov na trgu Taksim v Carigradu, zgolj komemoracija sindikalnih voditeljev v spomin na tragedijo v letu 1977. Napredek je, da sta se Turčija in Armenija dogovorili za izboljšanje vzajemnih odnosov. Moj poziv turški vladi bi bil, naj nadaljuje po tej poti in se ne pusti ustavljati ali spravljati na stranski tir nacionalistom v Ankari ali Bakuju. Napredek je, da so bili prijeti ljudje, osumljeni načrtovanja prevrata ali vpletenosti v politične umore v zadevi Ergenekon.

Moje opozorilo turškim oblastem bi bilo, naj še naprej delajo po zakonu, kajti vse, kar bo v nasprotju z njim, bo uporabljeno za odvratanje pozornosti od bistva in bodo pograbili tisti, ki nočejo videti rešitve te zadeve, ki nočejo, da bi se prišlo stvarjem do dna.

Potem je tu, seveda, še negativen razvoj. Slabo je, da je premier pozval prebivalstvo, naj neha kupovati določene časopise. Zelo slabo je, da so bili prijeti številni vodilni člani stranke, ki je bila demokratično izvoljena v turški parlament. Množično prijete pomembnih članov Kurdske demokratske stranke (DTP) je prav tako nesprejemljivo kot uradna prepoved stranke, kajti rezultat je enak. Obseg za iskanje politične rešitve kurdskega vprašanja se je drastično zmanjšalo. To je zelo dobra novica za skrajneže na obeh straneh, vendar zelo slaba novica za večino Turkov in Kurdov, ki so si še tako dolgo močno želeli miroljubno rešitev tega problema.

Stanje, da je na eni strani napredek in na drugi stagnacija, se bo po mojem mnenju končalo samo, če se bo vlada nedvoumno odločila za globlje reforme, če jih bo opozicija podprla tako v besedah kot z dejanji in seveda, gospe in gospodje, če bo EU držala svojo obljubo, da lahko Turčija postane polnopravna članica Evropske unije pod pogojem, da bo izpolnila naše demokratične standarde.

To me je pripeljalo do moje zadnje pripombe, gospa predsednica. Čeprav sem zelo vesel zaradi vroče želje vseh strank za demokratizacijo Turčije, nimam nobene simpatije do vseh tistih poslancev, ki so kritični do Turčije, vendar ji niso pripravljene dovoliti, da bi postala polnopravna članica, če se ti problemi rešijo. Tudi potem, ko se bo moj mandat končal, se bom še naprej zavzemal za reforme, ki so potrebne, da bi Turčija postala polnopravna članica Evropske unije.

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

podpredsednik

Feleknas Uca, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, 14-letnega fanta je v Hakkariju do nezavesti pretepla skupina policistov SWAT. Drugi 14-letni fant, ki je bežal pred policijskim napadom s plinom, se je utopil, potem ko je padel v reko. Dne 4. aprila sta zaradi posledic policijskih ukrepov v demonstracijah blizu Urfe umrla dva človeka. Ta hip je v Diyarbakirju v zaporu več kot 185 mladoletnikov. Na stotine demokratično izvoljenih politikov in aktivistov DTP je bilo zaprtih, vključno s tremi voditelji stranke. Proti poslancem v Parlamentu je več kot 207 postopkov.

Takšna je moja obravnava sedanjega demokratičnega procesa v Turčiji. Seznam se nadaljuje. Ta represija se je začela kmalu po 29. marcu, ko je imela stranka DTP velik uspeh na volitvah lokalne vlade na jugovzhodu države in se je število njihovih imenovanj za župane skoraj podvojilo, nasprotno pa je vladajoča AKP doživela hude izgube v tako zaželeni kurdski regiji. Po mojem mnenju obstaja povezava med uspehom DTP na volitvah in valom represij proti njej.

Iz vladnih krogov je bilo slišati, da se razširitev volilnega uspeha stanke DTP vse do meje z Armenijo šteje za varnostno tveganje. Namesto, da bi skušali razumeti te volitve kot to, kar so, namreč nedvoumno sporočilo Kurdov, da je treba najti rešitev v okviru sistema, se skuša zatreti ta politični uspeh, če je treba tudi s policijsko brutalnostjo.

Na žalost, mislim, da tudi tako povečevana AKP nima ne volje ne odločnosti, da bi pripravila in speljala celovito strategijo za rešitev tega spora, ki traja že desetletja. Kot vsi veste, od zadnjega poročila o napredku ni bilo nobenega znatnega napredka na področju svobode tiska in izražanja, priznavanja kurdske realnosti, pravic verskih manjšin ali civiliziranja vojske. Vladajoča AKP mora končno izpeljati resnično ustavno reformo in vnesti novo dinamiko, s katero bo lahko obnovila državo ustavno in demokratično ter sprejela njeno pluralistično, večetnično in večkulturno družbeno resničnost. Drugače v Turčiji ne more biti nobene resnične demokratizacije. To bi moralo biti jasno vsem nam tukaj.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, Evropska unija je naredila dve osnovni napaki v svojih odnosih s Turčijo. Leta 1999 je prisilila Turčijo, da je postala država kandidatka in leta 2005 je nadaljevala s to napačno potjo, ko je začela pogajanja z Ankarom. Svet in Komisija menita, da lahko s tem prezreta zgodovinsko dediščino Republike Turčije.

Danes se ta zgodovinska dediščina – ali raje breme – kaže v resničnem kulturnem boju med sekularnim kemalističnim taborom in konzervativno/versko fronto, ki obkroža vladajočo Stranko za pravičnost in razvoj (AKP), v zvezi s smerjo, ki bi jo morala ubrati Republika Turčija. Škodljiva posledica tega je senzacionalno sojenje Ergenekon proti številnim pomembnim kemalistom. Ko gre za nacionalistična stališča do verskih in etničnih manjšin v državi, je zdaj kaj malo izbire med kemalisti in premierjem Erdoğanom. Stalno odvzemanje državljanskih pravic tem manjšinam (kar je del zgodovine Republike Turčije), je, seveda v nasprotju s političnimi pogoji EU za pristop.

Svet in Komisijo bi opozoril na dobro znan holandski pregovor: „bolje se je ustaviti na pol poti, kot vztrajati pri napaki.“ Evropske institucije in turške oblasti bi se morale zdaj končno kaj naučiti iz te modrosti. To je edini način, da se utre pot za boljše, realnejše odnose v interesu obeh strani.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, iz tega, kar sem slišal, je jasno, da je Turčija država z velikimi problemi v zvezi z demokracijo.

Videli in slišali smo za 1 500 mladoletnikov v zaporih, slišali smo za stotine prijetih na podlagi dvomljivih obtožb, zavedamo se, da se kurdski problem še vedno nadaljuje, predvsem pa armenski problem, ta dolgoletni problem, ki je ostal živ vse do danes. V preteklih dveh letih smo bili priča umorom duhovnikov ali misijonarjev, problemi so neskončni. Če primerjamo to stanje s kakšno drugo državo, recimo Belorusijo, ki se v Evropi še vedno šteje za državo izobčenko, državo, ki očitno dejansko tvori del osi zla, je težko razumeti, kako lahko še naprej govorimo o tem, da bi se Turčija pridružila Evropi.

Očitno obstajajo močni lobiji, ki spodbujajo vstop Turčije in si za vsako ceno želijo, da bi postala del Evrope. Ne glede na vse drugo ne moremo spregledati dejstva, da obstaja problem, to je Ciper, ki je dejansko edinstven v svojem bistvu, z drugimi besedami, država, ki je kandidatka za pristop v EU, zaseda zemljo druge države in nadaljuje s širjenjem svoje oblasti na otoku in izvajanjem absolutne neliberalne sile nad ljudmi na otoku.

Mislim, da se Evropejci soočajo s svojo vestjo in vedno bolj ugotavljajo, da se ne bodo mogli izogniti odločitvi proti sprejetju Turčije v Evropo. Spomnil vas bom na nekaj dejstev. Turčija ima 90 milijonov prebivalcev, močno demografsko rast in predvsem ne smemo pozabiti na dejstvo, da turško govoreče države v osrednji Aziji zahtevajo turško državljanstvo in zdi se, da jim ga turška država namerava dati. To pomeni, da vstop Turčije ne bi pomenil zgolj pridružitve Turčije Evropi, temveč tudi drugih ljudstev, drugih držav. Ne pozabimo tudi, da je bila Turčija v zgodovini proti Evropi in da ima zdaj vlogo pomembnega stražarja za dve sili, ki gotovo nista evropski, to so Združene države in Izrael.

Nazadnje, ne smemo spregledati dejavnika vere. Milijoni Turkov, ki vstopajo v Evropo, bi pomenili odpiranje na tisoče mošej in torej zagotovo zmanjšanje krščanske identitete in civilne identitete v Evropi. Ne smemo pozabiti niti tega, da so mošeje pogosto pripravne soudeležence, ki omogočajo vstop zamislim, močno usmerjenim proti svobodomiselnosti, proti ženskam in proti evropski javnosti.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, tako kot komisar bi rad tudi sam izrazil sožalje družinam žrtev tega barbarskega napada. Rad bi tudi vnaprej povedal, da podpiram vse napore in prizadevanja Turčije v smeri demokratizacije. Nedvomno so namenjeni temu, da bi pripeljali Turčijo bližje Evropski uniji – ne „v“, temveč „bliže“ Evropski uniji.

Menim tudi, da moramo nadaljevati politiko nične strpnosti na področju človekovih pravic in demokratizacije in da moramo pričakovati izredno visoke standarde. Primeri, ki so jih dali naši kolegi, govorijo sami zase in vidimo lahko, da ima Turčija še zelo, zelo dolgo pot pred seboj, preden bo dosegla standarde EU. Primeri dokazujejo tudi, da je Turčija doslej zanemarjala obravnavo in izvajanje teh temeljnih ustavnih reform.

Za sistem v Turčiji je še vedno značilno dejstvo, da ni jasne razmejitve pristojnosti med različnimi državnimi organi in to je danes izvor številnih problemov v turškem političnem življenju. Na žalost je treba reči, da postaja seznam nerešenih problemov daljši, ne pa krajši.

Kot primer bom navedel parlamentarne pravice. Obstajajo zelo veliki primanjkljaji na področju parlamentarnega proračunskega nadzora nad porabo za vojsko. Parlament nima pri tem skoraj nobene besede, poleg tega pa obstajajo posebni skladi, nad katerimi nima parlament popolnoma nobenega nadzora.

Poleg tega je imuniteta posameznih poslancev v parlamentu urejena izredno dvoumno. V tem pogledu potrebuje Turčija obsežno reformo. Na žalost Turčija tudi ni podpisala različnih evropskih in mednarodnih sporazumov, na primer Konvencije proti mučenju. Menim, da je res odvisno od Turčije, ali bo tu dala dober zgled in izpolnila evropske in mednarodne standarde.

Lahko bi navedel še več točk, vendar bom tu končal in pozivam Komisijo, naj bo zelo pozorna na napredek na teh področjih.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Tudi mene skrbi demokratični proces v Turčiji glede na nedavna prijetja po lokalnih volitvah. Ne glede na to mislim, da ne bi smeli podpirati politikov, ki imajo tesne zveze z organizacijami, ki se za doseganje svojih ciljev zatekajo k nasilnim metodam. Nasilje ni bilo nikoli sprejemljivo in opravičljivo sredstvo za zaščito pravic in svoboščin.

Prepričan sem, da bi morali Kurdi uživati več pravic na področju kulture in izobraževanja in globoko spoštujem nadaljevanje reform, vključno z uvedbo 24-urnega TV-kanala v kurdskega jezika. Vendar se pravice in svoboščine, kolegi poslanci, ne dosegajo z nasiljem, temveč z uporabo miroljubnih političnih sredstev, z dialogom in vzajemnim spoštovanjem.

Zato bo naša iskrena podpora reformam v Turčiji spodbudila tudi ohranjanje temeljnih vrednot EU, med katerimi je ena najpomembnejših spoštovanje etničnih in verskih razlik in raznolikosti. Prepričan sem, da bo sijajna priložnost za pristop k EU pospešila spoštovanje človekovih pravic in reform v Turčiji.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predsednik, najprej bi rad pozdravil predsednika stranke DTP gospoda Ahmeta Türka, ki je danes tukaj kot poseben gost na razpravi. Dragi Ahmet, veste, da smo z vami, da podpiramo demokratični boj vaše stranke v Turčiji za priznanje temeljnih pravic Kurdov.

Priznavamo, da je stranka DTP bistvena za krepitev demokracije v Turčiji in zato odločno obsojamo policijske operacije, ki jih je premier Erdoğan naročil proti vam, v katerih so bili zaprti vsi trije podpredsedniki DTP skupaj z več kot 300 bojevniki in simpatizerji. Zmaga DTP na zadnjih upravnih volitvah kaže, da je DTP stranka, ki uživa močno, priljubljeno, demokratično podporo. Evropski parlament se je odločil in prosil premierja Erdoğan, naj uvrsti na dnevni red neposredne pogovore z DTP, njegov odziv namesto tega pa je bilo še več zatiranja, več policije, več avtoritarnosti in več zapornih kazni.

Vsi vedo, da sta moja parlamentarna skupina in evropska levica do zdaj podpirali turško vlogo za članstvo v Evropski uniji in obenem tudi proces reforme v tej državi. Vendar pa menim, da je v zadnjih dveh letih in predvsem v zadnjih nekaj mesecih gospod Erdoğan pokazal svojo drugo plat, namreč, da je voditelj, ki tesno sodeluje z najslabšim delom turške vojske, ki želi Kurde preprosto pobiti.

Proces reform je praktično zamrl, zapori se polnijo s Kurdi; gospod Erdoğan sam je uničil vse možnosti za članstvo Turčije. Odgovornost za to, kar se dogaja z evropsko-turškimi odnosi, in za naraščanje osuplosti evropskega javnega mnenja nad Turčijo, je njegova in to zgolj njegova.

Rad bi poslal zelo močno politično sporočilo gospodu Erdoğanu: ali poiščite pogajalsko politično rešitev kurdskega vprašanja, ki je, bodimo si o tem na jasnem, proces, ki bo vključeval neposredna pogajanja z DTP, ali pa vas bomo prosili, da prekinete pogajanja za članstvo v Evropski uniji. Pot do turškega članstva v Uniji je prek Diyarkabirja in DTP, sicer bomo mi, se pravi ljudje, ki smo najbolj podpirali vaš proces pristopa, tisti, ki bomo prosili za odmor za premislek, ki prav lahko postane stalen.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes se zdi, da deluje Turčija kot demokracija, vendar ni naloga Evropske unije, da daje neskončne lekcije iz dobrega vedenja, ko pa gre EU sama veselo in brezobzirno mimo suverene volje svojih ljudi, kadar glasujejo na referendumih.

V osnovi je Turčija še vedno daleč od spoštovanja vrednot evropskih narodov, kot se je pokazalo s položajem nešteti etničnih in verskih manjšin, ki sestavljajo državo. Položaj milijonov Kurdov se le počasi izboljšuje.

Odnosi z armenskimi ali celo njihovimi grškimi sosedi so pod nenehnim diplomatskim ali vojaškim pritiskom. Ciper je še vedno pod turško vojaško zasedbo kljub mednarodni zakonodaji. To traja že 35 let. Verskim manjšinam je komaj kaj bolje. Pravice skupnosti, ki niso navedene v pogodbah, se vsakodnevno teptajo, Evropska Komisija pa si zatiska oči in še naprej, tako kot Parlament, podpira pristop te države v Evropsko unijo.

Bodimo torej dosledni. Čeprav je sodelovanje s Turčijo bistveno, je treba vse pristopne načrte za Turčijo delati v skladu z evropsko demokracijo, torej z referendummi.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, veliko naših prizadevanj in številne svoje politike smo naslonili na upanje, da bo s tem, ko smo do Turčije prijazni, ta država spremenila svoj kemalistični fašizem v vedenje, ki bo podobno demokratičnemu in še sprejemljivo. Popolnoma smo se zmotili in zelo kmalu smo postali obupno razočarani in razdraženi. Proces demokratične reforme v Turčiji se premika s hitrostjo trinoge želve.

Komisar, mi in večina evropskih državljanov, ki jih zastopamo, smo izgubili potrpljenje. Dovolj nam je. Vladajoči režim v Turčiji se je izkazal za povsem nezmožnega in nepripravljenega, da bi spravil svojo državo v položaj civilizacije 21. stoletja. Komisar, tehnika korenčka je slavno propadla in to morate priznati. Zdaj je prišel čas, da uporabimo palico.

Andrew Duff (ALDE). - Gospod predsednik, bojim se, da se je Parlament spet izkazal za razmeroma neodločnega glede vprašanja Turčije. Hvaležen bi bil, če bi nam komisar lahko dal svojo odkrito oceno zadeve Ergenekon. Ali soglaša, da je to dobrodošel znak pospravljanja in znak, da se je sodni proces končno lotil globoke korupcije znotraj delov turške države?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). - (DE) Gospod predsednik, rad bi odgovoril na to, kar je rekel gospod Lagendijk. Tudi mi seveda vidimo pozitivno diplomatsko vlogo, ki jo lahko igra Turčija v odnosu do Armenije in v odnosu do Bližnjega vzhoda. Vendar sta diplomacija in demokracija dve različni stvari. Posebno zaskrbljeni smo zaradi ukrepa premierja Erdoğana proti založniški skupini Ahmeda Doğana. Celo *Der Spiegel*, ki nima nič opraviti ne z Dođanom ne s Springerjem, piše o Erdođanovem zasebnem maščevanju proti Dođanu.

Omenil sem že poročilo Komisije o napredku. Še enkrat bi rad postavil Komisiji posebno vprašanje. Ali je Komisija glede svobode mnenja in tiska v Turčiji bolj zaskrbljena ali manj, kot je bila v času, ko je bilo objavljeno poročilo o napredku? Če ne, zakaj ni več zaskrbljena? Če da, katere posebne ukrepe namerava Komisija sprejeti? Kako pomembna je tema svobode tiska in mnenja v zvezi s tekočimi pogajanjimi o pristopu? Kot sem rekel, gre navsezadnje za prvo köbenhavensko merilo, za politično merilo.

Olli Rehn, član Komisije. - Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil spoštovanim poslancem za zelo resno in pomembno razpravo o demokratičnem procesu v Turčiji in nocoj bi se rad zahvalil tudi Evropskemu parlamentu za njegov prispevek k politiki EU v zvezi s Turčijo. To je bila kritična, vendar tvorna podpora našemu ukvarjanju s Turčijo v zelo kritičnem obdobju. Mislim, da se lahko pristop Parlamenta (upam, da tudi pristop Komisije) v zvezi s Turčijo in njenim procesom pristopa k EU, opiše kot pošten in trden.

Po mojem mnenju moramo biti res pošteni in trdni in le z obojim hkrati bomo lahko dosegli rezultate. Menim, da moramo biti pošteni in ohraniti vidik EU kot kritične gonilne sile reform v državi, držati besedo glede možnosti Turčije, da pokaže, da je sposobna izpolniti merila za pristop k EU. Obenem moramo biti trdni pri uporabi strogih pogojev, zlasti glede temeljnih svoboščin in demokratičnih načel. Ta sta dva ključna elementa – poštenost in trdnost – ki delujeta samo skupaj in se ju ne da ločiti enega od drugega. Mislim, da je to očitno najboljša pot podpore demokratičnemu preoblikovanju Turčije, kar je naš cilj, kajti s tem bo Turčija boljša partnerica in morebitna možna država članica Evropske unije v skladu s pogajalskim okvirom, sprejetim v zgodnjih jutranjih urah 4. oktobra 2005.

Trenutne razmere so precej mešana slika, tako kot jih je opisal Joost Lagendijk, predsednik delegacije Skupnega parlamentarnega odbora EU–Turčija v Evropskem parlamentu. Včasih se zdi, kot bi naredili dva koraka naprej in enega nazaj, a bolje to kot obratno.

Kot je načel temo gospod Duff, mislim, da je glavna stvar preiskava Ergenekon. Glede na dosedanjo preiskavo se zdi, da je bistveno, da je bilo razkrito to omrežje za morebitnim političnim ali drugim napadom proti demokraciji v Turčiji in se bo še naprej razkrivalo v duhu pravne države in demokratičnega sekularizma.

Po drugi strani pa se je lahko človek v zgodnjih stopnjah preiskave Ergenekon spraševal, ali so bila res uporabljena vsa načela pravne države ali pa so bili za temi prijetji kakšni drugi politični nameni. Odločitev

še ni sprejeta. Zadevo pozorno spremljamo in bomo o tem nedvomno poročali v svojem naslednjem poročilu o napredku letos jeseni.

Po mojem mnenju so posebno pomembna tri načela. Prvič, vsa demokratična načela, zavzemanje za ustavno reformo, pri čemer je bistvena reforma pravil, ki veljajo za politične stranke, glede na izkušnje v zadnjem letu, letos in v prejšnjih letih, ko smo videli pomanjkljivosti ustavnega okvira Turčije v tem pogledu, kakor je poudarila Beneška komisija Sveta Evrope.

Drugič, pravica izražanja, na katero se je skliceval Graf Lambsdorff, je temeljni kamen demokracije. O tem so prav pred kratkim razpravljali na sestanku Skupnega parlamentarnega odbora z Veliko narodno skupščino Turčije. Zaskrbljen sem glede svobode medijev in njenega razvoja v Turčiji in gotovo se bomo k temu vrnili v posebnem poglavju našega poročila o napredku to jesen.

Da, pred kakšnim letom ali dvema je bil pozitiven napredek glede posledic reforme neslavnega člena 301. Po drugi strani pa relativen napredek v zvezi s členom 301 ne upravičuje napadov na svobodo medijev druge, ki so bili navedeni v več nocojšnjih izjavah.

Nazadnje, pravna država, ki podpira delovanje celotne družbe in gospodarstva ter je ključna vrednota Evropske unije, kar se kaže v boju proti terorizmu, ki ga podpiramo, dokler se izvaja v skladu s pravno državo in načeli pravičnosti po najboljši evropski tradiciji.

Tako bo hitrost pogajanj s Turčijo odvisna predvsem od napredka in intenzivnosti reform, ki poudarjajo temeljne svoboščine in pravno državo v deželi in v vseh področjih življenja in v vseh delih države. To je temelj pogajalskega procesa. Napredek tehničnih pogajanj bo odvisen od resnosti napredka, intenzivnosti in izvajanja reform, ki poudarjajo temeljne svoboščine in človekove pravice ter demokratični sekularizem. Te so zajete v Pogodbi o Evropski uniji in naših skupnih evropskih vrednotah. To je kritično merilo turškega napredovanja v smeri Evropske unije.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

15. Zaščita živali pri usmrtitvi (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0091/2009) gospoda Wojciechowskega v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o predlogu direktive Sveta o zaščiti živali pri usmrtitvi [KOM(2008)0553 – C6-0451/2008 – 2008/0180(CNS)].

Janusz Wojciechowski, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, naša civilizacija je civilizacija, ki uporablja živali. Na milijone živali usmrtimo zaradi mesa, kože in različnih gospodarskih potreb. Včasih jih usmrtimo tudi brez gospodarskega razloga, zaradi športa, kot na primer pri lovu, ali za zabavo, na primer pri bikoborbah. Zame usmrtitev živali ni niti šport niti zabava ne kultura, vendar se zdaj v to ne bomo spuščali, ker je predmet naše razprave usmrtitev živali zaradi gospodarskih razlogov.

Zaščita živali pri usmrtitvi. Ali je to mogoče? Je mogoče zaščititi žival, ki jo bomo usmrtili? Da, je mogoče, predvsem s tem, da ji prihranimo nepotrebno trpljenje. Z zaščito živali pred nečloveškim ravnanjem zaščitimo svojo lastno humanost. Predlagana uredba izboljšuje standarde zaščite živali pri usmrtitvi in uvaja višje, boljše tehnične norme ter spodbuja boljše spremljanje njihove uporabe. Uvaja večjo osebno odgovornost za pravilno ravnanje z živalmi in uvaja tudi zahtevo, da se imenuje pooblaščenca, odgovornega za zaščito živali v objektih, ki izvajajo zakol. Nova uredba namesto stare direktive iz leta 1993 pomeni očiten napredek v uresničevanju zamisli o zaščiti živali in zato kot poročevalec podpiram to uredbo.

Bilo je več spornih področij. Očiten primer je vprašanje obrednega zakola. Osnovno načelo je, da se živali usmrtijo potem, ko so bile omamljene in so se onesvestile, vendar je dovoljena izjema zaradi verskih razlogov – usmrtitev brez predhodnega omamljanja, če to zahtevajo verski razlogi. To se nanaša na pripadnike islama in judovstva, ki usmrtijo živali, ne da bi jih prej omamili. Spremembe, ki so bile namenjene uvajanju obsežne prepovedi obrednega zakola v Evropski uniji, je zavrnil Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja. Člani Odbora so menili, da takšna prepoved ne bi bila izvedljiva.

Odbor je zavrnil tudi predlog, ki bi dal vsaki državi članici pravico, da prepove obredni zakol s svojo lastno zakonodajo. To vsebuje predlog spremembe 28. Rad bi poudaril, da glasovanje za to spremembo pomeni, da države članice ne bodo mogle prepovedati obrednega zakola na svojem območju. Glasovanje proti spremembi pomeni vrnitev na stališče Evropske komisije, ki dovoljuje uvedbo prepovedi obrednega zakola na podlagi domače zakonodaje.

Naslednja sporna zadeva je imenovanje nacionalnih referenčnih središč, ki bi jih določila vsaka država članica. Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja je zavrnil to zamisel s spremembo 64. Osebnostno mislim, da bi bilo treba ustanoviti takšna referenčna središča in da bi lahko imela vlogo tudi pri spremljanju ravnanja z živalmi pri usmrtitvi.

Rad bi usmeril pozornost na predloge Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, ki jih vsebuje moje poročilo. Prvič, ukrepi za uvedbo višjih standardov za zaščito živali v času usmrtitve bi morali dobiti finančno podporo Evropske unije. Plemenitih ciljev zaščite živali ni mogoče doseči brez finančnega načrta in brez oblikovanja materialnih pobud za uvedbo višjih standardov.

Drugič, poročilo predlaga, da izboljšani standardi ne bi veljali samo za proizvajalce znotraj Evropske unije, temveč tudi za uvoznike mesnih izdelkov v Evropo. Zagotoviti hočemo, da se bo trg EU oskrboval samo z živalskimi proizvodi iz živali, ki so bile usmrčene na način, ki se zahteva po zakonodaji EU.

Gospe in gospodje, zadnje zasedanje Evropskega parlamenta je v veliki meri namenjeno zaščiti živali. Danes smo se odločili, da prepovemo uvoz izdelkov iz tujin, ki so bili usmrčeni na krut način, odločili smo se, da uvedemo višje standarde za zaščito poskusnih živali in zdaj razpravljamo o višjih standardih za zaščito živali pri usmrtitvi. Veseli me, da bo Parlament toliko naredil za zaščito živali in veseli me, da sem lahko del tega. V tem parlamentu je navzoč duh Sv. Frančiška Asiškega. Naj bo navzoč tudi v naslednjem parlamentarnem mandatu.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila Evropskemu parlamentu in predvsem poročevalcu, gospodu Wojciechowskemu, da je podprl glavne elemente predloga Komisije o zaščiti živali pri usmrtitvi.

Predvsem sem vesela, da je Evropski parlament sprejel splošni pristop predloga, namreč, da je treba zagotoviti, da bo zakonodaja o dobrem počutju živali, ki se uporablja za klavnice, v skladu s higienskim paketom, ki je bil sprejet leta 2004.

Sedanja zakonodaja o zaščiti živali pri zakolu sega nazaj v leto 1993 in očitno ni v skladu z najnovejšim razvojem na področju varnosti hrane, zdravja živali in dobrega počutja živali. Po sedanjem predlogu bodo morali upravljavci klavnic uvesti standardne operativne postopke, uporabljati kazalnike dobrega počutja za omamljanje, osebje pa bo moralo na usposabljanje o dobrem počutju živali.

Glede vprašanja ritualnega zakola bi rada poudarila, da tudi Komisija tako kot Evropski parlament v celoti pritrjuje svobodi vere in poudarja, da je namen Komisije ohranjati sedanje stanje o tej občutljivi zadevi. Pogodba jasno navaja, da je treba pri oblikovanju politike Skupnosti upoštevati prakse, povezane z vero. Jasno je, da je po državah članicah Unije veliko različnih praks v zvezi z ritualnim zakolom.

Komisija predlaga, da na tem področju ohranimo subsidiarnost. To je dobro delovalo zadnjih 15 let in bi moralo dobro delovati še naprej. V tem smislu lahko načeloma ob upoštevanju preoblikovanja besedila sprejememo spremembe, ki odražajo ta pristop sedanje zakonodaje, ki ohranja pravico do svobode vere, obenem pa omogoča državam članicam, da sprejmejo ali ohranijo strožja pravila. V tem smislu bi opozorila, da se Svet, kot kaže, s tem strinja.

Zdaj bi rada rekla nekaj besed o praksi domačega klanja. Danes je zakol živali za zasebno porabo dovoljen zunaj klavnic (razen goveda), vendar morajo biti prašiči, ovce in koze pred tem omamljeni. Nekateri državljani v državah članicah tradicionalno koljejo prašiče za božič in jagnjeta za veliko noč. Ohranjanje teh tradicij je Komisiji pomembno, vendar ni treba, da bi odstopali od omamljanja živali in s tem ogrozili dobro počutje živali. Zato Komisija meni, da je treba vedno, kadar se prašiči ali jagnjeta koljejo zunaj klavnic, opraviti predhodno omamljanje.

Naslednja točka predloga se nanaša na ustanovitev nacionalnih referenčnih središč. Menimo, da je ta element bistven za jamstvo pravilne uveljavitve predlaganih ukrepov. V klavnicah uradni inšpektorji izvajajo nadzor nad varnostjo hrane, v glavnem na klavnih trupih. Inšpektorji imajo malo časa in omejene pristojnosti za ocenjevanje parametrov dobrega počutja živali. Danes je oprema za omamljanje zapletena in jo je težko ocenjevati glede učinkovitosti za dobro počutje. Nacionalna referenčna središča bi izpolnila potrebo po tehničnih in znanstvenih podatkih o dobrem počutju živali pri zakolu in Komisija meni, da bi bilo treba to zahtevo v predlogu ohraniti.

Komisija tudi meni, da bi se morala spričevala o usposobljenosti, ki se zahtevajo za osebje v klavnicah, izdajati po neodvisnem preizkusu znanja. Ta sistem je bil pripravljen na drugih področjih dobrega počutja živali v

javnem in zasebnem sektorju. Kjer se je to pravilno izvajalo, je dalo dobre rezultate. Zato bi bilo treba to razširiti na vse klavnice v EU.

Živali so v velikem številu usmrčene tudi zunaj klavnic z namenom nadzora širjenja bolezni. Res je, da že obstajajo zahteve glede zdravja živali, vendar se današnje zahteve ne nanašajo na dobro počutje živali. Ljudje menijo, da bi bilo treba množične zakole v sili zaradi nadzora bolezni izvajati čim bolj humano. Zato je bistvena preglednost, to pomeni pravilno poročanje. Poleg tega so prejšnje izkušnje v takih izrednih razmerah pokazale, da je bistveno, da se zberejo informacije o dobrih praksah in napakah, ki bi se lahko pojavile. Zato je treba v primerih množičnih zakolov v sili zahtevati pravilno spremljanje in poročanje o dobrem počutju živali.

Zelo bi bila vesela vaše podpore predlogu Komisije. Če bo uspešno sprejet, bo imela Evropska unija možnost voditi in razvijati svetovne inovacije na področju dobrega počutja živali.

Jens Holm, pripravljavec mnenja Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (SV) Vsako leto se na milijone živali – prašičev, krav, ovc, kur, konjev in drugih živali – zakolje in prevaža po vsej Evropi. Poleg tega se zakolje 25 milijonov kožuharjev. To vključuje ogromno količino trpljenja živali. Seveda, najboljša rešitev za nas bi bila, da jih sploh ne bi jedli in da ne bi nosili živali v obliki krzna.

Vendar ta uredba ne govori o tem, temveč kako lahko zmanjšamo trpljenje živali v klavnicah. Predlog Komisije je korak naprej, vendar bi moral biti v številnih točkah strožji. V Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane smo izglasovali moje mnenje, v katerem smo med drugim zahtevali krajši čas prevoza in čakanja v klavnicah, naložbe v mobilne klavnice, da se v to uredbo vključijo kožuharji, da bi imele države članice možnost narediti še več in imeti strožje določbe ter da bi bili inšektorji za dobro počutje živali in predlagana nacionalna referenčna središča za dobro počutje živali neodvisni in da bi dobili večja pooblastila.

Razveseljivo je, da Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja podpira naš predlog o mobilnih klavnicah in vključitvi kožuharjev. Vendar sem zelo zaskrbljen zaradi nekaterih drugih sprememb, ki so jih predlagali ta odbor in posamezni člani. Na žalost je Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja popolnoma črtal predlagano časovno omejitev za prevoz v klavnice in čakalne dobe znotraj klavnic. Prosim glasujte za spremembo 125, ki jo je predložila Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, da bomo spet prišli do teh zahtev. Prav tako ne razumem, zakaj hoče Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja črtati predlog o nacionalnih referenčnih središčih za dobro počutje živali. Izjemno pomembno je tudi, da se državam članicam dovoli nadaljnje ukrepe in ambicioznejše določbe kot so te tukaj. Pozivam vas, da glasujete za predlog spremembe 124. Nazadnje, globoko sem zaskrbljen zaradi dejstva, da Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja noče dovoliti državam članicam, ki imajo trenutno popolno prepoved zakola brez omamljanja, da bi ohranile to prepoved. Tak primer je v moji državi, na Švedskem. Našli smo ravnotežje med versko tradicijo in dobrim počutjem živali in večina ljudi je s tem zadovoljna. Prosim, glasujte proti spremembi 28, kot jo je predlagal poročevalec.

Sebastiano Sanzarello, v imenu skupine PPE-DE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, po srečnem naključju je nanoslo, da govorim nocoj zadnjič, vsaj v tem mandatu, pod vašim predsedstvom, ki je, mislim da, vaše zadnje predsedstvo, ker ste se odločili, da ne boste kandidirali za ponovno izvolitev. Z veseljem izražam svoje zadovoljstvo, gospod Cocilovo, nad tem, kar ste naredili v Parlamentu in za spoštovanje, ki ga uživate pri vseh poslancih EP in ne zgolj pri italijanski delegaciji. Izvoljen sem bil v istem volilnem okrožju kot vi, sva politična nasprotnika, vendar čutim, da sem vam dolžan zaželeto uspešno politično prihodnost pri delu v interesu najine države, pa tudi Evrope.

Zdaj pa k bistvu. Menim, da smo v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja opravili odlično delo. Potem ko smo poslušali svetovalce in potem ko smo poslušali različne strokovne skupine, smo poskušali izboljšati besedilo, ki sta nam ga dala Svet in Komisija, da bi bilo veljavnejše in doslednejše in da bi varovalo to, kar se nanaša na pravico do verskih praks v vseh svojih vidikih. Bilo je nekaj protislovij, ker sta Komisija in Svet navajala in trdila, da sta zavarovala ritualni zakol, vendar je bil ta zaradi nekaterih obveznosti v praksi nemogoč – govorim o obešanju z glavo navzdol in o toliko obravnavani temi omamljanja.

Iz dialektičnega stališča je to videti kakor krutost, a kar pravzaprav vsebuje je odločen rez, povezan z enako stopnjo bolečine kakor pri omamljanju, ki je izvedeno s strelom klina v čelo. Po tem rezu ni več bolečine in nadaljnja krutost bi bila omamljati živali potem, ko imajo že prerezan vrat. Zato ne verjamem, da je ravnanje z živalmi bolj kruto, če se jih ne omami potem, ko imajo že prerezan vrat.

Listina človekovih pravic navaja, da imajo človekove pravice vedno, kadar so v navzkrižju s pravicami živali, prednost, z drugimi besedami, pravica do izražanja veroizpovedi, pa ne le muslimanske, ne le judovske,

temveč tudi krščanske – kot smo obširno razpravljali v odboru – bi se morala zaščititi in to v celoti, nenazadnje zato, ker imamo vzajemne odnose z državami nečlanicami. Ljudje, ki so določene veroizpovedi, drugače v Evropi ne bi mogli jesti mesa, ker ga v Evropi ne bi bilo mogoče pridobiti in se ga ne bi dalo uvoziti. Ne verjamem, da je to pošteno.

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kot smo že slišali, predlog o katerem razpravljamo danes, nadomešča direktivo, ki je postala zastarela zaradi tehnološkega napredka in prinaša novo uredbo, ki bo omogočila, da se bodo zahteve Skupnosti v zvezi z dobrim počutjem živali uporabljale enotno po vsej Evropski uniji.

V kontekstu notranjega trga in glede na to, da lahko spoštovanje predpisov škoduje konkurenci, bo predlog omogočil podobne standarde konkurence za vse nosilce dejavnosti v Skupnosti. Pravzaprav je Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, ki se je odločil, da bo male nosilce dejavnosti izvzel iz nekaterih zahtev, povečal odgovornost za preostale velike subjekte (to je besedilo, o katerem razpravljamo danes) in poleg tega v velikih podjetjih ustvaril delovno mesto pooblaščenca za dobro počutje živali.

Poročilo, o katerem razpravljamo, izboljšuje predlog Komisije o temeljnih vprašanjih. Ta predlog, na primer, ne poskuša več spreminjati sedanjih določb v zvezi s skupnim časom prevoza živali (kar smo imeli za nekaj povsem nezaslišanega) in ohranja sedanjo prepoved prevoza živali, ki zaradi svojih posebnih značilnosti niso primerne za prevoz.

Poleg tega popravlja in pojasnjuje odgovornost podjetij glede izpolnjevanja predpisov o dobrem počutju. Za to, da se uporabljajo pravila, so odgovorni nosilci dejavnosti, ne delavci.

Za konec, komisarka, bi rada rekla, vedeti moramo, da v Evropski uniji niti dva pravna sistema v različnih regijah in državah nista enaka, vsak je drugačen. Nacionalna referenčna središča, ki jih predlagate in na katera ste se pravkar sklicevali v svojem govoru, bi v Španiji, če bi bila izvedena tako, kot predlaga Komisija v svojem predlogu, pomenila oblikovanje 17 nacionalnih referenčnih središč in ne zgolj enega. V Španiji so pooblastila centralne vlade decentralizirana na avtonomne skupnosti in zato bi bili prisiljeni ustanoviti 17 takih nacionalnih središč, za katera menite, da so možna. To bi bilo smešno: eno središče za vsako regijo. Zato predlagamo, da so za pravilno uporabo pravil odgovorne ustrezne oblasti.

Zdzisław Zbigniew Podkański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, poročilo gospoda Wojciechowskega o predlogu uredbe Sveta o zaščiti živali pri usmrtni odpiri zelo pomembno temo o dobrem počutju živali. Posredno zastavlja vprašanje, ali je sodobna človečnost sposobna prekiniti s krutostjo in ustvariti nov svet vrednot, v katerem so občutljivost za bolečino, trpljenje, strah in bojazen pred izgubo življenja, pa ne le za ljudi, temveč tudi živali.

Na žalost se vsako leto kljub razvoju civilizacije in tehnologije pobije na milijarde živali in ptic, pogosto s krutostjo in celo brez omame. To poraja nadaljnja vprašanja o tem, zakaj je obnašanje inteligentnih in izobraženih ljudi do živali pogosto takšno kot pri preprostih plemenih, ki so obsojena na boj za preživetje. Kaj lahko storimo, da bi to spremenili?

Na ta vprašanja v veliki meri odgovarja poročilo, ki še vedno ne rešuje številnih temeljnih problemov, povezanih na primer z zakonodajo, obrednim zakolom in oblikovanjem družbene vesti. Ti problemi torej ostajajo in jih bodo morali rešiti Svet, Komisija in novi Parlament. Upam, da bo nadaljnje delo pri izboljšanju dobrega počutja živali spremljalo spoznanje, da so živali živa bitja, ki lahko čutijo bolečino in trpljenje, da niso stvari in da jim ljudje dolgujemo spoštovanje, zaščito in skrb.

Alyn Smith, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, rad bi se pridružil čestitkam našemu poročevalcu Januszu Wojciechowskemu, da se je odločno lotil zelo zapletene in čustvene zadeve in se ukvarjal z veliko spornimi stališči. V tem govoru, ki je verjetno moj zadnji v tem mandatu, bi rad omenil kolegom, da je to primer, ki ga imenujem klasična evropska zadeva Evropskega parlamenta. Je tehničen, je zapleten, je nekoliko oddaljen od naših državljanov, vendar je vredno omeniti, da je dobro počutje živali bistvenega pomena za naše državljane in poštenost je bistvenega pomena za naše proizvajalce, za naše potrošnike in za naš trg.

Posebno zanimiva se mi zdita predloga spremembe 45 in 46, ki zagotavljata, da bodo tretje države, ki bi rade izvažale na naše ozemlje, izpolnjevale naše standarde. To je bistveni element poštenosti za naše proizvajalce in za zaupanje potrošnikov v naše trge, zato je zelo dobrodošel.

Podobno je sorazmernost ukrepa v predlogih sprememb od 65 do 67, ki omogočajo usposabljanje na delovnem mestu, posebno dobrodošla za male klavnice in manjše obrate po vsej Evropski uniji. Prav tako

so zelo dobrodošla odstopanja, ki dovoljujejo, da so male klavnice oproščene zahteve po navzočnosti pooblaščenca za dobro počutje živali.

Glede ritualnega zakola menim, da ima komisarka popolnoma prav. Mislim, da nam tega ni treba urejati v tem svežnju, zato je to dobra novica za potrošnike in za zaupanje v trg mesa EU in je dobro opravljeno v vseh pogledih. Čestitam.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Najprej bi želela čestitati poročevalcu in se mu zahvaliti za prijaznost.

Soglašam s predlogi Komitaja, ki določajo, da se lahko živali usmrtijo samo z uporabo metode, ki zagotavlja takojšnjo smrt ali po omamljanju, obenem pa sprejemajo kot izjemo zakol kot del verskih obredov. Podpiram tudi to, da se ta uredba ne uporablja v primeru, ko gre za zakol živali za lastne potrebe v skladu s tradicijami glavnih verskih praznikov, kot sta velika noč in božič, in samo v obdobju 10 dni pred tem praznovanjem.

Osebjem, ki sodeluje pri zakolu in drugih s tem povezanih dejavnostih, se mora udeležiti ustreznih izobraževalnih tečajev, ki se izvajajo na normalen način in na katerih se dodeli spričevalo o usposobljenosti.

Evropski predpisi, uvedeni na področju zaščite živali so med najstrožjimi na svetu. Povzročajo višje proizvodne stroške in lahko tudi izkrivljajo konkurenco z državami, ki imajo v tem pogledu manj strogo zakonodajo. Zato pozivam Komisijo, naj zagotovi, da bodo mesni in drugi proizvodi živalskega izvora, ki se uvažajo iz držav zunaj EU, izpolnjevali evropske standarde. Radi bi videli, da bi lahko Komisija v klavnicah, ki so pooblaščenke za izvoz proizvodov v Evropsko unijo, izvajala inšpekcije, ki bi potrdile, da se poleg že izdanih zdravstvenih potrdil spoštujejo tudi predpisi o zaščiti živali.

Neil Parish (PPE-DE). - Gospod predsednik, rad bi se toplo zahvalil gospe Vassiliou za njeno delo tu v Parlamentu. Z zadevo se je ukvarjala samo zadnji dve leti in je opravila izjemno dobro delo, zato ji čestitam. Dovolite, da čestitam tudi Januszu Wojciechowskemu, ki je pripravil zelo dobro poročilo in je bil zelo dober podpredsednik Odbora za kmetijstvo.

Prepričan sem, da so standardi dobrega počutja živali v Evropi nedvomno bistvenega pomena za dejstvo, da proizvajamo visokokakovostno meso. Poskrbeti hočemo za to, da je zaklano natančno in po visokih standardih, tako glede higiene kot glede dobrega počutja živali. Resnično pozdravljam zamisel o mobilnih klavnicah, ker mislim, da bo to izredno dobro. Mislim tudi, da moramo biti previdni, ker so v preteklosti zaprli številne male klavnice v Evropi (to se je dogajalo tudi v moji državi članici), zato se želimo prepričati, da smo dobili primerno ureditev, pa vendar ne preveč urejanja, da bi jih dejansko zaprli.

Zdaj bom malce polemičen. Prepričan sem, da se živali rodijo v ta svet, mi, ljudje, pa natančno določimo, kako bodo zaklane. Mislim, da se mora Komisija odločiti. Bodisi sprejeti ritualni zakol in dejstvo, da se živali ne omamljajo, in da imajo lahko tudi živali v drugih državah, ki jih hočemo usmrtiti za božič, enak postopek, bodisi dejansko zagovarjati to, kar verjamem, da je prav, in to je, da mi, kot ljudje, odločamo, kako bo žival usmrčena in da je treba živali pred zakolom omamiti. Mislim, da je popolnoma jasno, da bi se to moralo uvesti. V nekaterih državah članicah obstaja predomamljanje in postomamljanje živali pri obeh vrstah zakola, halal in judovskem. Sprašujem se, zakaj se to ne bi moglo uvesti po vsej Evropi, ker moramo biti povsem prepričani, da ravnamo z vsemi živalmi enako. Medtem ko sprejemam subsidiarnost, pa bi rad videl tudi, da bi Komisija pritisnila na države članice in zagotovila, da bi v prihodnje imeli pravilni zakol in omamljanje.

Prav tako ne vidim nobenega problema v zvezi z označevanjem. Zakaj ne bi označevali živali glede na to, kako so bile zaklane? Če ni problema z zakolom halal in judovskim zakolom, zakaj torej zaskrbljenost glede označevanja? Imejmo pravo označevanje, tako da bodo ljudje v bodoče točno vedeli, kaj kupujejo, kajti za evropsko kmetijstvo je zelo pomembno, da ima zelo visoke standarde.

Marios Matsakis (ALDE). - Gospod predsednik, pravica svobode vere po mojem mnenju ne more prezreti pravil in predpisov naših držav in ne more tako globoko kršiti naših standardov glede higiene klanja in dobrega počutja živali. Zato ne vidim, zakaj bi morali v imenu vere dopuščati anahronistično, nehigienično in včasih celo sadistično pobijanje živali, izvedeno v pompoznih ceremonialnih okoliščinah pred odraslimi in otroci.

Zato sem prepričan, da bi smeli živali usmrtiti samo v nadzorovanih okoliščinah v pooblaščenih klavnicah pod inšpekcijskim nadzorom in nobena žival ne bi smela biti zaklana brez predhodnega omamljanja. Svoboda vere je ena stvar, povzročanje nepotrebne trpljenja živali in kršitev higienskih pravil pa druga. Pravila in zakoni EU bi morali biti enaki za vse, ne glede na vero.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, komisarka, mislim, da je bila v tej razpravi tema dobrega počutja živali preveč omejena na vprašanje, ali bi morali uporabiti omamljanje ali ne. Ne gre za to, da bi bil proti omamljanju, gre le za to, da moramo spoznati, da omamljanje na začetku ni bilo uvedeno zaradi skrbi za dobro počutje živali, temveč zaradi gospodarskih razlogov, da bi lahko klali živali v industrijskem kmetijstvu, ki vključuje množične usmrtitve v klavnicah, brez vpliva na slabšanje kakovosti mesa zaradi tesnobe, ki jo povzroča zakol.

Pri ritualnem zakolu gre za visoko umetnost zakola, pri katerem živali ne izkusijo dodatnega trpljenja in pri vprašanju omamljanja v klavnicah ne gre le za to, ali naj se omamljanje uporablja ali ne, temveč tudi za ravnanje z živalmi med prevozom in v času čakanja v klavnicah. Strinjam se z gospodom Parishem, da bi bilo treba ritualni zakol ustrezno označiti, tako da bi potrošniki vedeli, kaj kupujejo in kaj podpirajo.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, današnja razprava o poročilu gospoda Wojciechowskega odraža zaskrbljenost Parlamenta, Komisije in javnosti zaradi dobrega počutja živali v času zakola. Predlog Komisije uvaja pomembne novosti, za katere upam, da jih lahko podprete.

Danes zakonodaja EU zahteva, da nosilci dejavnosti iz tretjih držav, ki izvažajo v EU, uporabljajo enakovredne standarde. Poleg tega morajo uvozna dovoljenja za meso potrjevati, da so bili v izvoznih obratih upoštevani standardi EU. Zato v zvezi s predlogom Komisije menimo, da bi moralo načelo enakovrednosti veljati še naprej.

Pazljivo sem poslušala vse vaše pripombe in mislim, da je ta prispevek zelo koristen za naša prizadevanja, da bi prišli do resnično učinkovite uveljavitve dobrega počutja živali. S sprejetjem tega poročila pošljamo javnosti prave znake, da se ukvarjamo z njihovimi vprašanji, hkrati pa postavljamo sodobne standarde globalne prakse dobrega počutja živali v času zakola. Zahvaljujem se za podporo Parlamentu in njegovemu poročevalcu.

Za konec, ker je to moj zadnji govor v tem parlamentu, bi rada povedala, da sem zelo uživala v delu z vsemi vami in dovolite, da vam zaželim veliko uspeha in obilo sreče v prihodnjem delu.

Janusz Wojciechowski, poročevalec. – (PL) Gospod predsednik, komisarka, tudi jaz bi se rad pridružil tem željam in sem vesel, da se zadnji govor komisarke v tem parlamentu nanaša na predstavitev resnično dobrega osnutka in dobre uredbe in velika večina tistih, ki so govorili v tej razpravi, se je tu res popolnoma strinjala. Zelo si želim, da končni rezultat tega dela, tega skupnega dela Parlamenta, Komisije in Sveta, ne bo preveč škodoval temu, kar je predlagala Komisija, kajti Komisija je pripravila res dobre predloge. A v pristopu k zaščiti živali, v tistih ukrepih, ki so namenjeni izboljšanju dobrega počutja živali, sta dve pomembni stvari.

Prva od teh je denar. Na žalost, ne bomo dobili privolitve družbe za dvig teh standardov, če ne bomo zagotovili, da se bodo ustrezno financirali. Sredstva Skupnosti so tu bistvena za doseg ciljev, ki so bili postavljeni. Visokih standardov, kakršni so ti, ni mogoče uvesti brez denarja in prenesti vseh stroškov na organe, ki morajo uvesti te standarde.

Druga stvar se nanaša na enakovrednost, tako da izboljšani standardi ne bi zmanjšali konkurenčnosti proizvajalcev znotraj Evropske unije. Mislim, da smo na pravi poti, da bomo to dosegli. Vesel sem, da ta parlament odobrava te predloge.

Rad bi se še enkrat zahvalil komisarki. Tudi kolegom poslancem, ki so govorili v tej razpravi, bi se rad zahvalil in me veseli, da je zamisel o dvigu standardov dobrega počutja živali splošno sprejeta v tem parlamentu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 6. maja 2009.

16. Splošna revizija Poslovnika Evropskega parlamenta (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0273/2009) gospoda Corbetta v imenu Odbora za ustavne zadeve o splošni reviziji Poslovnika Parlamenta [2007/2124(REG)].

Richard Corbett, poročevalec. – Gospod predsednik, zdaj na začetku nameravam uporabiti malo manj kot svoje štiri minute in morda malo več na koncu, če bodo potrebna pojasnila na vprašanja.

To poročilo je rezultat veliko dela. Viri reform, za katere upamo, da jih bomo uvedli v naš Poslovnik, prihajajo delno iz dela delovne skupine za reformo, ki jo je ustanovila konferenca predsednikov in ji je spretno

predsedoval moj kolega Dagmar Roth-Behrendt, ki je imel številne predloge, konferenca predsednikov pa jih je odobrila in nam jih posredovala, da jih po najboljši moči vključimo v Poslovnik.

Drugi vir je veliko manjših sprememb, ki so bile že dolgo na različne načine v pripravi, pa smo jih, namesto, da bi imeli množico poročil, ki bi spreminjala posamezna manjša pravila, vse skupaj združili. Nekatere od teh sprememb so tehnične, nekatere pojasnjevalne in so zaradi njih pravila razumljivejša, tako kot sprememba, ki združuje člene 141, 142 in 143 v enotno kodificirano besedilo, ki predpisuje, kako dejansko organiziramo naše razprave na plenarnem zasedanju. V povezavi s tem je predlog inovativne spremembe, ki pravi, da bi morali imeti postopek z modrim kartončkom, da bi lahko prekinili drug drugega. Če bi mi na primer hotel gospod Duff prav zdaj postaviti vprašanje v zvezi s tem, kar sem rekel, bi mu jaz lahko v skladu s tem členom, če bo sprejet, dal za to 30 sekund. Prepričan sem, gospod predsednik, da bi mu vi to že zdaj dovolili, če bi on to hotel, a žal si tega ne želi.

Gre torej za nekaj inovativnih potez, ki bi malo poživile naše razprave. Spominjam se, ko sem prvič predlagal čas za prosto prijavo k besedi na koncu rednih razprav, da so vsi dejali: „Oh, ne, ne moremo storiti tega, to bi zmešalo čas za govor skupin,“ in tako dalje. Pa vendar zdaj to počnemo in je sprejeto kot del naših postopkov in mislim, da je zelo dobrodošlo pri večini poslancev. Zdi se mi, da bo s postopkom modrega kartončka enako. Zdaj je nekaj oklevanja, a dajmo, poskusimo, pa bomo videli, kako deluje, in prepričan sem, da bo šlo.

Bilo je tudi nekaj predlogov sprememb, ki so se pojavili, ko smo razpravljali o tem bodisi v odboru bodisi zdaj na plenarnem zasedanju. Predlagano je bilo na primer, da bi bila vsa končna glasovanja o zakonodaji samodejno s poimenskim glasovanjem – mislim, da je to predlagala gospa Dahl. Pozdravljam ta predlog spremembe in smo ga uvrstili v moje poročilo. Veliko članov je predlagalo, da bi kaj zapisali v člen o medskupinah, pa čeprav le zato, da bi jasno ločili, kaj so in kaj niso, da bi pokazali, da so neformalne in da ne smejo prevzemati odgovornosti parlamentarnih teles.

Tu je torej veliko zanimivih stvari. Tu je tudi predlog spremembe za obravnavo čudnega sistema, ki ga imamo, da našemu otvoritvenemu zasedanju predseduje najstarejši član, namesto na primer dotedanji predsednik kot v nekaterih parlamentih ali dotedanji podpredsednik, če predsednik morda ne bi bil ponovno izvoljen. To je razmeroma razumna izboljšava naših postopkov.

Tu bom končal. Nisem porabil vsega svojega časa, a če bo treba, bom z veseljem prišel nazaj na koncu in odgovoril na vprašanja ali dvome.

József Szájer, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, rad bi pozdravil ta predlog in se tudi zahvalil Richardu Corbettu za to težko delo, ki ni vedno plačano.

Zelo pogosto so naši kolegi, kadar spreminjamo poslovnik, zaskrbljeni nad tem, kaj se dogaja. Večina ugotovi, kaj se je zgodilo in katere spremembe so bile uvedene, šele potem, ko začnejo veljati, takrat ko se ne da nič več spremeniti. Trdno podpiram večino predlogov, ki so bili predloženi, zlasti zato, ker ne odražajo samo vašega težkega dela, temveč, kot ste omenili, tudi delo parlamentarne skupine za reformo, ki ji je predsedoval Dagmar Roth-Behrendt in je zelo dobro pripravila ta predlog.

Vendar sem med postopkom parlamentarne reforme, ko smo razpravljali v naši skupini, tudi jasno povedal, da se mora to poročilo sprejeti s spremembami poslovnika. To je demokratičen postopek, ki se konča z glasovanjem. Nič se ne more spremeniti samo z razpravami v tej skupini in zelo veliko smo delali v tej smeri.

Rad bi omenil tudi, da sem bil nekoliko kritičen glede tega, kar je bilo pravkar omenjeno, namreč, da so bili nekateri neformalni postopki, ki smo jih imeli v Parlamentu, institucionalizirani. Nekako se bojim, kajti če imamo navado, je bolje, da ostane navada, in ni nujno, da jo spreminjamo v pravilo.

Za našo skupino pa je seveda najpomembnejša točka sorazmernost. V našem parlamentu imajo odbori zelo močne vloge. Pri pripravi glasovanja tukaj v Parlamentu prevzamejo velik del bremena Parlamenta z glasovanjem v odboru. Ne gre le za preprosto vprašanje postopka, temveč tudi za vprašanje demokracije, da odbori odražajo razmerja, ki obstajajo na plenarnem zasedanju, kadar se odloča o pomembnih vprašanjih. Mislim, da je to osnovno vprašanje demokracije in v imenu skupine PPE-DE podpiram poročilo.

Costas Botopoulos, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, jaz sem eno tistih radovednih ustavnih bitij, ki mislijo, da poslovnik zrcali naše delo tukaj v našem lastnem Parlamentu. Zato mislim, da je to delo Richarda Corbetta, ki je ugleden strokovnjak na tem področju, pomembno. V njegovo dobro moram reči, da je to druga sprememba poslovnika. Obstajajo stvari, ki so se prav pred kratkim spremenile, pa jih spet spreminjamo, ker smo videli, da te spremembe zahteva praksa v našem parlamentu.

Imam eno splošno pripombo in tri posebne, ki vam bi jih rad nocoj povedal. Splošna pripomba je, da mislim, da je zelo pomembno, da govorimo tudi o drugem vidiku poročila gospoda Corbetta, to je o vplivu Lizbonske pogodbe na naš poslovnik. Zelo pomembno je, da govorimo tudi o tem, kajti sprememba poslovnika brez tega drugega dela ne bi bila popolna.

Moje posebne tri pripombe pa so naslednje. Prva se nanaša na spremembo, pri kateri sem imel manjšo vlogo tudi sam. Dejstvo je, da skušamo v ta poslovnik vgraditi zamisel *agora*, torej možnosti, da bi se tudi državljani obračali na Evropski parlament in sodelovali v razpravah Evropskega parlamenta. Mislim, da je to simbolično pomembna pobuda, ki sva jo dala skupaj z mojim prijateljem in kolegom Gérardom Onesto, in mislim, da bi bilo dobro, če bi to zajeli v poslovniku.

Druga stvar, za katero menim, da je pomembna, je sprememba, ki smo jo uvedli pri samoiniciativnih poročilih, namreč dejstvo, da potem, ko smo videli, kako delujejo samoiniciativna poročila v praksi, ponovno uvajamo možnost za predlog sprememb, čeprav le s strani ene desetine parlamentarcev. Tretji vidik je ta postopek z modrim kartončkom. Sem za vse, kar bo poživilo naše parlamentarne razprave tukaj, zato je možnost, da lahko parlamentarci na civiliziran način prekinejo drug drugega in tako dobijo besedo, dobra zamisel.

Andrew Duff, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil gospodu Corbettu za njegovo delo. Skupina ALDE bo podprla ta sveženj. To je reforma posodabljanja parlamenta, ki jo cenimo. Z njo bomo učinkovitejši in bolj pluralistični in na koncu, upam da, privlačnejši za javno mnenje, pa tudi za tisk.

Vendar imam dva ali tri pomisleke. Prvi se nanaša na točko, o kateri je govoril gospod Szájer, poskus prisiliti odbore, da bi bili togo sorazmerni s položajem strank v Parlamentu. Mislim, da je dejansko povsem primerno, če politična skupina izrazi svojo prednostno izbiro tako, da več svojih članov v odbor, za katerega meni, da je posebno pomemben. Mislim, da bo za skupine in poslance, če sprejmemo predlog spremembe 42, to zelo neprijetno in bo na koncu potrebna večja prožnost.

Prav tako strogo zagovarjam spremembe člena 45(2), dogovorjene v Odboru za ustavne zadeve, o katerih je pravkar govoril gospod Costas Botopoulos. Mislim, da moramo imeti možnost, da se vrnemo na izboljšanje samoiniciativnih poročil, če je to potrebno, in po naših izkušnjah se je od julija, ko je bila uvedena prejšnja sprememba, pokazalo, da so izboljšave pogosto potrebne na plenarnem zasedanju.

Rad bi pohvalil tudi predlog spremembe 68 v zvezi s postopkom prenovitve. Mislim, da je Parlament prestrogo omejil sam sebe in bi se moral medinstitucionalni sporazum 2001 ustrezneje odražati v naših postopkih in dovoliti odborom, da govorijo o vsebinskih spremembah delov direktiv ali uredb, ki jih skuša Komisija prenoviti, vendar v zelo omejeni obliki.

Na koncu bi rad poudaril dodatek o postopkih za glasovanje po delih in posamezno glasovanje, ki bi omogočilo predsedniku, da vrne odboru poročilo, ki je spodbudilo več kot 50 predlogov za vsebinske spremembe.

Monica Frassoni, v imenu skupine Verts/ALE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze ni imela nikoli veliko časa za velike parlamentarne reforme, ki jih je izvajal gospod Corbett (on je moj prijatelj in sva dolga leta sodelovala, on se tega zaveda in mi tega ne bo zameril), ker skuša v njimi spremeniti Parlament v birokratski stroj, v katerem mora biti vloga posameznega poslanca in manjšinskih skupin in celo odborov podrejena naraščajoči, delno samovoljni, odločilni moči konference predsednikov in uprave. Poleg tega te reforme povzročajo, da je odnos med primarnim odborom in odbori, zaprošenimi za mnenje, v zakonodajnem postopku zmešan in v osnovnem navzkrižju.

Moram reči, da sem osupla, da nocoj v tej razpravi ne govorimo o stvareh, za katere menimo, da so temeljni problemi v tej reformi postopkov. Prva stvar je zmeda, ki bo nedvomno nastala med primarnim odborom in odbori, zaprošenimi za mnenje, kajti kadar bo primarni odbor zavrnil predloge sprememb odborov, zaprošenih za mnenje, bodo lahko ti predlogi sprememb končali neposredno v parlamentu, kar bo očitno ustvarilo izredno tvegan potencial za pravno zmedo – kar smo po naključju videli v primeru REACH.

Noben odbor, zaprošen za mnenje, poleg tega ne more dejansko izvajati svojega dela zaradi zmedenega in popolnoma nesprejemljivega mehanizma, ki ga predstavlja možnost skupnega glasovanja in skupnih poročevalcev o temah, ki so posebno pomembne za našo zakonodajno pristojnost.

Nazadnje, gospod predsednik, obstaja še en element, ki nas zelo skrbi. Eden od rezultatov, ki so izšli iz delovne skupine za notranjo reformo, v kateri sem članica, in ki smo jih sprva imeli za pozitivne, je bil predlog, da se res močno okrepijo pristojnosti in vloga Odbora za peticije. V tej reformi pa je bila vloga Odbora za peticije

uničena v tem smislu, da Odbor za peticije ne bo več imel neposrednega dostopa do Parlamenta, razen po nepopisnih zapletih in morebitnih sporih s pristojnim odborom.

Zaradi vsega tega naša skupina meni, da ta reforma ni pripravljena in smo prepričani, da bi bila napaka večine v našem parlamentu, če bi jo sprejeli.

Predsednik. - Hvala, gospa Frassoni. Gospod Corbett bo seveda imel pravico, da odgovori, vendar si ne morem kaj, da ne bi pripomnil, da je gospa Frassoni uporabila rdeči kartonček, medtem ko je čakala, da bi preizkusila modri kartonček.

Hanne Dahl, v imenu skupine IND/DEM. – (DA) Gospod predsednik, poslovnik tvori osnovo vsega dela v demokratično izvoljenem parlamentu. Jasna pravila zagotavljajo, da bo vsakdo, ki sodeluje v političnem procesu, obravnavan enako. Ne morete spreminjati zahtev zato, da bi preprečili, da bi nekatere skupine, ljudje ali stališča imeli vpliv. Ne morete mešati pravil samo zato, ker vam je všeč, da to počnete.

V preteklem tednu, na primer, je konferenca predsednikov razpravljala o aplikaciji, s katero bi obšla glasovanje o Staesovem poročilu. Na srečo je pravna služba to zavrnila. Rezultati glasovanja morajo veljati. Posledično je tudi moja skupina predložila predloge sprememb, s katerimi bi postalo vse glasovanje elektronsko. To bi nam omogočilo, da bi se izognili napakam in hkrati zagotovilo, da bi bili sklepčni. Pozivam poslance, naj glasujejo za te spremembe.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Gospod predsednik, težko je reformirati Evropsko unijo, a reformirati Evropski parlament je še težje, kot smo videli v razpravi o reviziji poslovnika in delu našega kolega poslanca Richarda Corbetta. Rad bi se zahvalil gospodu Corbettu za resnično veliko zavzetost, ki jo je pokazal, da je združil številne različne interese pod eno streho in pripeljal to revizijo našega poslovnika vse do plenuma. Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu bo podprla to poročilo.

Čakamo na Lizbonsko pogodbo, nato bo imel Parlament več zakonodajnih pooblastil in se moramo pripraviti, da bomo postavili zakonodajo v središče svojega dela. Iniciativna poročila bodo morala zavzeti drugo mesto, zakonodaja bo imela prvo.

Odločnejši moramo biti tudi v svojem delu po svetu. Potovanja parlamentarnih delegacij v različne države, na različne dele sveta, morajo biti povezana s parlamentarnimi tehničnimi odbori. Če se delegacija ukvarja s temo, kot so podnebne spremembe ali družbena zaščita, morajo sodelovati tudi strokovnjaki iz ustreznih tehničnih odborov.

Pozdravljam dejstvo, da postajajo naše razprave privlačnejše, v prihodnje ne bo rdeči kartonček tisti, ki bo vnašal več dinamike, ampak modri. To je čudovito. Sodelovanje med odbori, temi skupnimi odbori, je preskusno delovanje, ker prejšnja praksa ni bila zadovoljiva. Bodimo pošteni, svetovalni odbor ni imel skoraj nobene možnosti. V tem pogledu je poskus s skupnim zasedanjem dveh odborov nov poskus za oblikovanje nečesa boljšega.

Ta reforma je bistvenega pomena. Dobro je tudi, da to počnemo pred volitvami in je ne odlagamo na naslednje zakonodajno obdobje. Rad bi se še enkrat zahvalil gospodu Corbettu in vsem, ki so sodelovali.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, čeprav je poročilo gospoda Corbetta čudovito, vsebuje resno napako. Naš cilj je zagotoviti visokokakovostne parlamentarne storitve. Zato se moramo izogniti napakam in imeti možnost izboljšati besedila.

Samo predlog spremembe 8, ki se nanaša na člen 45, nam bo s podporo 75 poslancev – ki jih ne bo preprosto dobiti – omogočil predložitev sprememb v parlamentu. Poročevalec in Odbor za ustavne zadeve sta se odločila, da zavrneta ta postopek zaradi strahu, da bi ju zasuli s predlogi sprememb.

Spremembe, ki jih predlagamo v imenu Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo in skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, skušajo to pravico dodeliti dveh ali trem političnim skupinam. Imamo koordinatorje in poročevalce v senci, ki so pristojni in upoštevajo zakonodajni postopek.

Zavrnitev spremembe, ki jo je predlagal Odbor za ustavne zadeve, pomeni zavrnitev pristojnosti za izboljšanje besedila v okviru normalnega postopka, kar je resna napaka.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Hvala, gospod predsednik. Škodoželjnost je edino pravo veselje, pravi cinik. A celo tisti od nas, ki nismo ciniki, seveda priznamo, da je škodoželjnost oblika veselja in to je tista vrsta veselja, ki jo čutim zdajle. Zakaj? No, lansko leto smo mi v Junjski listi in Skupini neodvisnosti/demokracije zahtevali poimensko glasovanje v vseh končnih glasovanjih. Spominjam se, kako

nas je predsednik Pöttering grajal, zasmehoval in trdil, da bi nas to stalo celo premoženje. Zdaj odbor predlaga, da bi se vsa končna glasovanja o zakonodajnih predlogih izvajala kot poimenska. In to tudi upravičeno! Če hočejo volilci zahtevati politično odgovornost od svojih poslancev, morajo imeti možnost preveriti, kako so le-ti glasovali. Kako so glasovali gospod Hannan, gospa Wallis ali gospa Svensson, da imenujem samo nekatere od svojih najljubših poslancev? Ta predlog pomeni pomemben korak k demokratičnemu procesu in krepi nadzor volilcev nad kimavci v tem parlamentu. Rad bi se zahvalil za to gospodu Corbettu in se zahvaljujem predsedniku, da mi je dovolil govoriti.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, predstavljajmo si, kaj bi se v resnici zgodilo, če bi bilo treba v naših razpravah upoštevati sklepčnost. Danes nas je samo 10, ki sodelujemo v razpravah o izjemno pomembnih vprašanjih, ki se nanašajo na naslednji parlament. Zato mislim, da je načelo samo, na katerem temeljijo te spremembe, izredno vprašljivo.

Kar je še bolj vprašljivo (ne glede na delo, ki ga je opravil gospod Corbett), je predlog spremembe, ki ga je zavrnil Odbor za ustavne zadeve in sta nam ga vrnila dve glavni skupini v tem parlamentu, da bi spremenili (v okoliščinah, ko zelo dobro vemo, da se to nanaša na določenega posameznika) tradicionalno določbo, ki je skupna vsem parlamentom na svetu, po kateri uvodnemu zasedanju predseduje najstarejši član.

Ta določba je povsem veljavna in želja, da bi jo spremenili preprosto zato, ker naslednji najstarejši član morda ni vseh večini skupin, je očitno posebno zahrbtnen ukrep. Glede na to je to problem Parlamenta. Kmalu bom že 20 let poslanec. Opazil sem, da se poslovnik spreminja vsakič, ko pravico uveljavlja manjšina. Bolje bi bilo razveljaviti poslovnik in potem zgolj sprejeti voljo večine skupin.

Richard Corbett, poročevalec. – Gospod predsednik, dovolite, da se najprej zahvalim svojim poročevalcem v senci, ki so se spopadli s podrobno obdelavo tega vprašanja: gospodu Szájerju, gospodu Duffu, gospe Frassoni in gospe Dahl. Brez njihove pomoči in dela tega ne bi bili sposobni izpeljati.

Dovolite, da še drugič potrdim, kar je bilo že omenjeno. To poročilo je bilo dejansko razdeljeno na dve poročili. Obstaja še eno, ki ga še nismo predložili na plenarnem zasedanju (in ga bomo morali ponovno načeti v naslednjem parlamentu) o tem, kako bomo svoje postopke prilagodili Lizbonski pogodbi, če bo začela veljati. Seveda smo na to gledali kot na pripravo brez poseganja v ratifikacijo, ki bo, upajmo, potekala jutri v češkem senatu in proti koncu leta na Irskem, vendar se bomo vrnila k temu z opravljenimi predpripravami, če bo pogodba ratificirana.

Drugič, res bi rad potrdil, da so tu člani, ki ponovno načenjajo, kot je poudaril gospod Szájer, nedavne reforme, ki so potekale od prvega poročila reformne delovne skupine Dagmarja Rotha-Behrendta. Gre za vprašanje iniciativnih poročil, kajti sedanji postopek se zdi mnogim poslancem malce preveč tog. Zdaj je nekoliko prožnejši. Za začetek, razprava ne bo zgolj kratka predstavitev poročevalca, odziv Komisije in konec. Za take priložnosti bo na voljo do 10 minut za prosto prijavo k besedi.

Drugič, predlogi sprememb za samoiniciativna poročila so zdaj prepovedani. Namesto tega lahko skupine predložijo alternativno pobudo za resolucijo. Ta pravica se bo nadaljevala, vendar bi radi poleg tega dovolili še predloge sprememb, če bi jih vložila desetina poslancev parlamenta. Gospod Wielowieyski, ki nas je pravkar zapustil, je kritiziral to točko, a trenutno sploh ni nobene pravice za kakršne koli predloge sprememb iniciativnih poročil. To daje omejeno pravico.

Ne želimo odpravljati omejitev in imeti na stotine predlogov sprememb in ponovnega pisanja dolgih resolucij v odboru, ki bi ga sestavljalo 700 in nekaj poslancev, a po drugi strani se nam je zdela omejena pravica za predlog spremembe, kadar je za to obstajala močna želja, razumen kompromis in pravo ravnotežje.

Drug način, v katerem je ponovno revidirana prejšnja reforma izpred mnogih let, je predlog spremembe s strani skupine ALDE o prenovitvi. Mislim, da je tudi to dobrodošla sprememba trenutnih postopkov.

Dovolite, da potrdim, da je veliko novih zamisli prišlo tudi s strani drugih poslancev. Nekatere sem omenil že prej. Pozabil sem omeniti člen *agora*, avtorstvo katerega si lahko lastita gospod Botopoulos in gospod Onesta. Obstajajo druge zamisli o poimenskem glasovanju o zakonodajnih poročilih – ne o vseh končnih glasovanjih, ampak o končnih glasovanjih o zakonodajnih poročilih, ki sem jih, mislim, že prej omenil.

Nazadnje, točke, glede katerih se ne strinjam z nekaterimi člani. Gospod Duff, člen o tem, da lahko predsednik prosi odbor, da ponovno pogleda poročilo, kadar je na plenarnem zasedanju veliko predlogov sprememb, ne pomeni, da je poročilo vrnjeno odboru. Odbor preprosto deluje kot filter za spremembe na plenarnem zasedanju, tako da nam ni treba posvetiti več ur za glasovanje, temveč le za tiste predloge sprememb, ki imajo določeno stopnjo podpore. Ne gre za vračilo.

Drugič, vprašanje, ki ga je sprožila gospa Frassoni o tem, da bi imeli odbori, ki dajejo mnenje, pravico vložiti predloge sprememb na plenarnem zasedanju. Sam imam velike dvome o tem, ali je to dobra zamisel ali ne, vendar je prišla iz reformne delovne skupine, v kateri ste članica. Podprla jo je konferenca predsednikov. To je bilo nekaj, kar je imelo za seboj stopnjo soglasja in zato smo to predložili parlamentu v odobritev ali pa tudi zavrnitev. Bomo videli, kako bo parlament jutri glasoval.

Nazadnje, ne bom se obračal na vprašanja v zvezi z Odborom za peticije, ker bomo imeli o tem posebno razpravo in se bom takrat vrnil na to točko. Za konec bom rekel v odgovor gospodu Gollnischu samo, da se moti o dveh stvareh. To ni isti predlog spremembe, kot ga je zavrnil odbor. Gre za drugo spremembo, za drugačen pristop k zadevi. Imel sem resne pridržke o predlogu spremembe, ki je bila predložena odboru. Z veseljem podpiram tisto, ki je predložena plenarnemu zasedanju.

Drugič, najstarejši član ni v navadi v vseh parlamentih na svetu, ko je on prikazoval. Je v mnogih, vendar še zdaleč ni edini sistem, ki obstaja, in povsem legitimno je, da mi, kot Evropski parlament, pogledamo različne sisteme, ki obstajajo, in izberemo tistega, ki je primeren za naše razmere. Parlament pa je tisti, ki bo odločil.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 6. maja 2009.

17. Postopek za peticije (Sprememba naslova VIII Poslovnika) (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0027/2009) gospoda Oneste v imenu Odbora za ustavne zadeve o reviziji Poslovnika glede postopka za peticije [2006/2209(REG)].

Gérard Onesta, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, če je bilo poročilo gospoda Corbetta velika torta, ne vem, ali je to smetana; je bolj piškotek, ki ga dobite zraven kave, ko vam prinesejo račun.

Govoril bom o peticijah. V preteklosti smo videli, da nam je poslovnik, tak kot je, povzročil nekaj problemov, ker je bilo včasih nekatere člene težko razložiti ali pa so celo povzročili politični zastoj glede dopustnosti tega ali onega besedila. Zato smo poskusili stvari urediti, razčistiti in utrditi, a to še ne pomeni revolucije.

Predvsem bi radi boljše identifikacijo predlagatelja peticije, kajti v trenutku, ko prejmemo pol tone peticij, ni takoj jasno, kdo je kontaktna oseba. Zato bomo prosili predlagatelje peticij, da navedejo, kdo je njihov vodja, sicer se bomo odločili, da uporabimo prvo ime na prvi strani.

Uvedli smo pravico do umika peticije. Državljanom pravimo, da „lahko predložijo peticijo, vendar se lahko tudi odrečejo tej pravici in zahtevajo, da se njihovo ime umakne s seznama podpisnikov“.

Veste, da lahko Parlament prejema korespondenco v manjšinskih jezikih, kot so galicijski, baskovski, katalonski itn., ko jih priznajo države članice. Odločili smo se, da bomo to pravico razširili tudi na peticije. Če bomo prejeli korespondenco v določenih jezikih, ki jih predsedstvo priznava kot jezike za pisno sporazumevanje z državljani, bomo tudi odgovorili v teh jezikih.

Prava reforma se nanaša na dopustnost. Do zdaj so se morali člani Odbora za peticije včasih kar močno potruditi, da so ugotovili, ali je določen dokument res stvar evropske zakonodaje ali ne. Navsezadnje so ljudje, glede na to, da se Evropa razširja na vsa področja, vstopali skozi zadnja vrata. Zato smo poskušali stvari poenostaviti tako, da smo dali neke vrste spodbudo dopustnosti.

Če četrtnina članov Odbora za peticije meni, da je besedilo dopustno, se šteje, da ni nobene potrebe po našem omejevanju bistvene pravice, kajti ta v vsakem primeru temelji na primarni zakonodaji. V primeru izjave o nedopustnosti pa bomo poskusili vsaj priporočiti možna pravna sredstva.

Preglednost je vedno potrebna, ker bosta ime predlagatelja peticije in vsebina peticije vedno objavljena v naših registrih, vendar bomo sposobni zagotoviti anonimnost, če bo predlagatelj peticije zaprosil zanjo zaradi varstva zasebnosti. Enako velja za zahtevo po zaupnosti med razpravami.

Seveda pa se ohrani pravica predlagateljev peticije do besede, če to dovoli predsednik odbora.

Pravico za sprejem nadaljnjih ukrepov smo podaljšali ali bolje rečeno razjasnili do določene stopnje, kajti v preteklosti je lahko v praksi Odbor za peticije izdal samoiniciativno poročilo o več ali manj čemer koli. Ne razumemo, zakaj bi imel ta odbor več pravic kot drugi odbori. Seveda bo ohranil to pravico, pod pogojem, da temu ne bo nasprotovala konferenca predsednikov.

Elektronski register je ohranjen. Po potrebi se bodo opravili obiski na kraju dogajanja zaradi ugotovitve dejstev ali iskanja rešitev. To je vloga posrednika, kajti odločili smo se uvesti nekaj izvirnega, kar bo v prid Parlamentu.

Če bo potrebno, bomo zaprosili za pomoč Komisijo, ki ima nocoj zastopnika na najvišji ravni, da razjasni uporabo zakonodaje Skupnosti in nam po možnosti dostavi informacije. Zbrane informacije bomo seveda dostavili Komisiji, Svetu in predlagatelju peticije.

Kako pa je z Lizbonsko pogodbo? Ali naj bi bila ratificirana? Veste, da je v tej pogodbi – poleg peticij, ki se predložijo Evropskemu parlamentu in obstajajo že zelo dolgo – predvidena nova vrsta peticij, in sicer peticij, ki se predložijo Evropski komisiji in imajo najmanj en milijon podpisov.

Odločili smo se, da bomo v primeru, če bo ratificirana Lizbonska pogodba in če bo kdaj milijon državljanov vložilo peticijo o nekem vprašanju pri Komisiji, preverili, ali smo se mi v Parlamentu že ukvarjali z enakim vprašanjem in ali bi peticija, predložena Komisiji, lahko vplivala na naše delo ali ne in o tem preprosto obvestili predlagatelje peticije.

No, gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da sem več ali manj povzel stanje. Nobene revolucije torej, zgolj nekaj razjasnitev in preprečitev morebitnih zastojev.

Richard Corbett, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, z velikim veseljem lahko povem, da moja skupina podpira poročilo gospoda Oneste, ki je opravil dobro delo, ko je to pregledal in že pred časom pripravil to poročilo. Nekoliko nenavadno pa je dejstvo, da je konferenca predsednikov tako dolgo čakala, da je dala to poročilo na dnevni red plenarnega zasedanja.

Vendar dejstvo, da je tako dolgo čakala in da ga je dala na dnevni red sočasno z mojim poročilom, pomeni, da obstaja na eni točki rahla povezava med najinima poročiloma, kot je omenila gospa Frassoni v naši prejšnji razpravi. To je sodelovanje med Odborom za peticije in odborom, odgovornim za obravnavano zadevo. Vsi se strinjamo, da morata oba odbora sodelovati in skupaj delati, vendar je sporno to, kar bi lahko imenovali bistvo: kdo ima zadnjo besedo, kadar se ne strinjata?

Razumete lahko obe strani. Člani Odbora za peticije vedo, da so prejeli peticije, da so pregledali zadeve, da so morda imeli pogovore, da so mogoče opravili obisk, da včasih najdejo v zakonodaji, ki jo je obravnaval zadevni odbor, kaj, kar je morda narobe in vedo, da so se ukvarjali z zadevo in bi morali imeti zadnjo besedo, če se zadevni odbor ne strinja. Po drugi strani pa lahko razumete zadevni odbor. Zakaj bi nenadoma postal za zadevo odgovoren drug odbor zgolj zato, ker je nekdo poslal temu drugemu odboru peticijo? Razumete lahko obe strani.

To, kar sem skušal narediti, da bi spraval skupaj obe strani, je, če tako rečemo, da ja, seveda, tesno morata sodelovati in na koncu mora Odbor za peticije poslušati stališča zadevnega odbora. Potem, če se tako odloči, pa ni nujno, da se strinja s stališči zadevnega odbora – to sme storiti – in če se ne, je cena, ki jo mora plačati, ta, da ima zadevni odbor pravico, da predloži predloge sprememb na plenarnem zasedanju.

Mislim, da je to sprejemljivo nadomestilo. Ne razumem, zakaj je gospa Frassoni prej rekla, da bi to uničilo Odbor za peticije. Res ne razumem, kako je lahko prišla do takega sklepa. Člani Odbora za peticije v moji skupini so mi vsekakor povedali, da so zadovoljni s kompromisom, in mislim, da gre za izvedljiv kompromis. To je kompromis. Če ste skrajnež na eni ali drugi strani tega spora, ne boste zadovoljni, vendar mislim, da je to izvedljiv kompromis. Zelo lepo se vpleta v čudovito poročilo gospoda Oneste in mislim, da bo ta sveženj v celoti deloval.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Onesta je rekel, da njegovo poročilo ni revolucionarno, vendar gre vsekakor za pomembno reformo, ki krepi pravice državljanov pa tudi Odbora za peticije. Pravica do peticije je pravica, ki se priznava državljanom, narejenih pa bo tudi nekaj izboljšav, ki bodo spodbujale državljanke, da bodo naslovili vprašanja na Parlament. Mislim tudi, da je prav, ko gre za dopustnost peticije, da ni predsednik odbora tisti, ki odloča o tem. Čeprav sem sam predsednik odbora, soglašam, da je treba o stvari razpravljati, če meni četrtnina članov, da je to potrebno.

Rad bi popravil nekaj, kar je rekel gospod Onesta: evropska državljanska pobuda ni peticija – to je nekaj drugega. To je dejansko evropska priljubljena peticija, drugačna oblika pravice. Ni naslovljena na Parlament, ampak na Komisijo in ne smemo ju mešati. Predstavniki civilne družbe temu pripisujejo velik pomen.

To bo verjetno zadnje poročilo, ki ga je pripravil gospod Onesta tukaj v Parlamentu. Rad bi se mu najtopleje zahvalil za njegovo delo, ki je bilo v številnih pogledih odlično, tako v vlogi podpredsednika kot tudi v vlogi

člana našega odbora. Omeniti moramo tudi Agoro, parlamentarni forum za civilno družbo, ki ustvarja zgodovino in je resnično pomemben instrument. Zato podpiramo poročilo gospoda Oneste in bi se mu radi še enkrat zahvalili za tvorno sodelovanje.

(Aplavz)

Predsednik. – Popraviti moram gospoda Leinena, kajti gospod Onesta, ki se je ukvarjal z nepremičninsko politiko, bo zapustil veliko trajnih del poleg tega, ki je povezano s politično pobudo.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaljujem se gospodu Onesti za opravljeno delo in njegovo navzočnost v Parlamentu. Rad bi dal nekaj pripomb na njegovo zadnje poročilo. Prepričan sem, tako kot gospa Frassoni, da je pravica do peticije pomembna, vendar moram reči, da je Odbor za peticije razmeroma čuden odbor; je pomemben in zanimiv, vendar tudi čuden. To mini sodišče, ki razpravlja o vsem in o ničemer, je precej pomembno, vendar tudi zanimivo in drugačno od tega, kar počnemo mi.

Rad bi se na kratko vrnil k trem točkam. Prvič, manjšinski jeziki. Strinjam se s tem, vendar to ne sme odpreti vrat jezikom, ki se v Parlamentu ne uporabljajo povsem legalno. Drugič, dopustnost. Popolnoma se strinjam s ciljem, da se peticije sprejemajo, ne pa zavračajo in to je dobro. Za konec bi rad rekel, da se strinjam z našim predsednikom, gospodom Leinenom. Pravica državljske pobude nima res nič skupnega s pravico do peticije, ki je demokratična, ustavna pravica v zvezi s Parlamentom, in obojega ne bi smeli mešati.

Nazadnje, k besedi sem se javil predvsem zato, da bi se zahvalil gospodu Onesti za njegovo delo.

Predsednik. – Opravičujem se spoštovanemu poslancu, takoj so me pokarali, da sem nepravilno izgovoril njegovo ime, ki je Botņopoulos in ne Botopoũlos. Še enkrat se opravičujem.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tudi jaz bi se rada zahvalila gospodu Onesti, tudi v imenu skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze. Po naključju sva bila oba prej na zabavi in kmalu bova šla nazaj, da dokončava zahvale in praznovanje.

V tem smislu bi seveda rada povedala, da podpiramo to poročilo, vendar pa tudi, da se nam zdi, da ostaja predmet odnosa s primarnim odborom boleča tema v reformi gospoda Corbetta in na tej točki bi rada nekaj povedala tudi gospodu Botopoulosu. Ne gre za to, da bi bil Odbor za peticije čuden odbor, to je odbor, ki ima zelo posebno vlogo in v večini primerov se peticije nanašajo na uporabo zakonodaje Skupnosti, na kršitve direktiv in zakonov, za katere ni nujno, da imajo vedno zelo jasno razmerje s primarnim odborom.

Šla bi še naprej in rekla, da je lahko vsakdo, ki je imel kar koli, pa čeprav še tako malo, opraviti z delom Odbora za peticije, videl, da je ta neke vrste „Pepelka“ v našem Parlamentu. Videl je tudi, da primarni odbor ne odgovarja na zahteve Odbora za peticije in niti malo se ga ne sme motiti, da bi odgovoril na kar koli, kar pravi, dela ali predlaga Odbor za peticije.

Skrbi me naslednje. Skrbi me, ker mora Odbor za peticije, ki se sicer ne vedno, vendar pogosto ukvarja z uporabo direktiv Skupnosti, nekako čakati na dovoljenje odborov, odgovornih za pripravo zakonov, ki imajo zato drugačno vlogo, in mora prositi za dovoljenje tudi konferenco predsednikov, kadar gre za preprost primer preverjanja uporabe, ki nima, ponavljam, ničesar skupnega z zakonodajno funkcijo parlamentarnih odborov.

Zato izražam svojo zaskrbljenost glede reforme o peticijah, ki jo je predlagal gospod Corbett, pa čeprav se močno strinjam s tem, kar je rekel gospod Onesta, in se vam še enkrat zahvaljujem, gospod podpredsednik, da ste bili prilagodljivi glede časa.

Predsednik. – Dejansko je bila to galantnost, ker gre za zadnji govor danes zvečer, razen odgovora našega poročevalca gospoda Oneste, ki je zdaj na vrsti, da govori.

Gérard Onesta, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, poskusil bom odgovoriti kolegom poslancem. Gospod Leinen, imate popolnoma prav. Gre za spodrseljaj. Postopki so povsem drugačni, kadar gre za obračanje na Komisijo na podlagi določb morebitne bodoče Pogodbe in za naslavljanje Parlamenta prek postopka za vlaganje peticij.

A za hipotetični primer, če bi se ti dve vrsti nagovora (ki sta zelo različna glede na mesto in obliko) nanašali na isto vprašanje, smo se odločili, da bi bilo treba predlagatelje peticij obvestiti, da bi tako ugotovili, ali je primerno, da nadaljujemo s preiskavami ali ne. Preprosto smo izbrali možnost za okrepitev usklajevanja v tem scenariju. Rad sem natančen, a imeli ste prav, da ste me prosili za to jezikovno pojasnilo.

Nadaljeval bom z jezikovnimi razlagami ob vprašanju gospoda Botopouloso. Očitno ne gre za vprašanje dodajanja na ta babilonski stolp, ki je že tako izredno zapleten, kar poglejte število tolmačev, ki so nocoj še vedno tukaj. Povsem jasno je, da je predsedstvo Parlamenta tisto, ki odloča, ali se bodo peticije in korespondenca s predlagatelji peticij, sestavljali v drugih jezikih, ki jih uporablja država članica. Ti jeziki se morajo torej priznati v državi in država mora za to zaprositi. Trenutno gre za tak primer le pri štirih jezikih. Če bom jutri hotel pisati v volapüku (izmišljenem jeziku), ki ga očitno ne bi priznala nobena država, mi ne Parlament ne predsedstvo ne bi odgovorila v tem jeziku. Vse to je jasno določeno.

V zvezi s spornimi vprašanji med odbori, na katera je opozoril gospod Corbett, bi rad poudaril, da moje poročilo v skladu s členom 46 in Prilogo VI navaja, da lahko Odbor za peticije prosi za mnenje drug odbor, ki „je posebej pristojen za zadevno vprašanje“. Pravite, da bi lahko tudi v tem primeru prišlo do spora. No, uvedli smo razsodnika, kajti Odbor za peticije ne bo mogel izdajati samoiniciativnih poročil ali nasprotovati samoiniciativnemu poročilu odgovornega odbora, razen če mu bo to dovolila konferenca predsednikov. Imamo referenčni sistem, in sicer konferenco predsednikov, ki bo odločila, ali je v pristojnosti Odbora za peticije ali odgovornega odbora, da ukrepa, v primeru, da nobeden od njiju ne bo sposoben doseči sporazuma. Zato smo za vsak primer predvideli varovalko.

Mislím, da lahko s temi pojasnili končamo, gospod predsednik. Skoraj 20 let sem čakal na pravico, da sem lahko šest minut govoril v tem parlamentu, a da sem to storil pred takšnim občinstvom, mi je bilo res v veselje.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v sredo, 6. maja 2009.

18. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

19. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.50)